

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського

Кафедра іноземної філології, українознавства
та соціально-правових дисциплін

С. А. Остапенко, Л. А. Дмитрук, Г. М. Удовіченко

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ
ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ**

Ступінь: магістр

Кривий Ріг
2023

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського

Кафедра іноземної філології, українознавства
та соціально-правових дисциплін

С. А. Остапенко, Л. А. Дмитрук, Г. М. Удовіченко

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ
ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

Ступінь: магістр

Затверджено на засіданні
кафедри іноземної філології,
українознавства та соціально-
правових дисциплін
Протокол № 17
від “15” червня 2023 р.

Схвалено навчально-методичною
радою ДонНУЕТ
Протокол № 10
від “22” червня 2023 р.

Кривий Ріг
2023

УДК 81'25=111=161.2(075.8)

О 76

Остапенко С. А., Дмитрук Л. А., Удовіченко Г. М.

О 76 Теорія та практика перекладу: методичні рекомендації з вивчення дисципліни, ступінь магістр. Кривий Ріг : ДонНУЕТ, 2023. 234 с.

Методичні рекомендації являють собою систему завдань для практичних занять і самостійної роботи студентів, спрямованих на закріплення теоретичного матеріалу та формування навичок, необхідних для здійснення перекладацької діяльності у двох напрямках: з англійської мови на українську і з української на англійську.

Методична розробка містить тексти для синхронного й послідовного перекладу, перекладу відеоматеріалів і фільмів, вправи на прагматичну адаптацію, розпізнання і відтворення термінології, оцінку адекватності та еквівалентності перекладу.

Методичні рекомендації відповідають сучасним методичним вимогам до навчальної літератури.

© Остапенко С.А., 2023

© Дмитрук Л.А., 2023

© Удовіченко Г.М., 2023

© Донецький національний
університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського,
2023

ЗМІСТ / CONTENTS

ВСТУП / INTRODUCTION	5
ЧАСТИНА 1. ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ / GENERAL STUDY GUIDE	6
ЧАСТИНА 2. ЗМІСТ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ / PRACTICAL TRAINING SUBJECT MATTER	12
Unit 1. Main types of translation	13
Unit 2. Pragmatics of translation	54
Unit 3. Translating texts of different functional styles	91
Unit 4. Media translation	168
ЧАСТИНА 3. МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ / STUDENTS' SELF-DIRECTED ACTIVITY ORGANIZATION GUIDE	192
Topics for presentations	193
Main types of translation	195
Pragmatics of translation	203
Translating texts of different functional styles	210
Media translation	225
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ / REFERENCES	232

ВСТУП / INTRODUCTION

Переклад як навчальна дисципліна не може існувати без теорії, оскільки без теоретичних узагальнень викладання зводиться до важкого контрольованого розвитку інтуїції, а в гіршому випадку до муштри. Свідоме ставлення до вибору засобів і прийомів, що ґрунтуються на знанні теоретичних положень, засвоєння досвіду кращих перекладів із певних теоретичних позицій, критична перевірка результатів своєї роботи – все це сприяє формуванню вмінь і навичок майбутнього професійного перекладача. Загальна частина положень лінгвістичної теорії перекладу, що пропонується в цьому курсі, ґрунтуються на узагальненні перекладацької практики. Тільки оволодівши методом критичного аналізу перекладів, професійний перекладач може оптимально використовувати передовий досвід у своїй галузі й успішно розвивати свою майстерність.

Метою дисципліни «Теорія та практика перекладу» є набуття студентами теоретичних знань і практичних умінь та навичок, необхідних для здійснення перекладацької діяльності у двох напрямках: з англійської мови на українську і з української на англійську, ознайомлення студентів із засобами адекватного перекладу різних мовних одиниць, лексико-граматичними, семантичними, а також стильовими аспектами перекладу.

У процесі вивчення дисципліни студент повинен

знати: теоретичні засади перекладу; основні етапи розвитку мистецтва перекладу; нормативні аспекти перекладу та принципи перекладацьких стратегій; методичку перекладацького аналізу тексту-оригіналу; прийоми роботи з англійськими текстами різних функціональних стилів; типові лексико-граматичні особливості перекладу; основні перекладацькі способи, прийоми та трансформації; особливості медіа перекладу; основні шляхи оволодіння фоновою інформацією та подолання культурного бар'єру в перекладі;

уміти: використовувати загально-лінгвістичну та професійно-перекладацьку компетенцію для забезпечення адекватності перекладу; здійснювати перекладацький аналіз тексту; виконувати на професійному рівні усний і письмовий переклад автентичних текстів широкої тематики різного комунікативного спрямування; аналізувати текст оригіналу, виявляти проблемні аспекти у його відтворенні цільовою мовою з урахуванням особливостей зіставлюваних мов та функціональної специфіки тексту; здійснювати переклад текстів розмовного, публіцистичного, офіційно-ділового та текстів науково-технічного стилю з англійської мови на українську та навпаки із застосуванням деяких прийомів перекладацької техніки; здійснювати медіа переклад; здійснювати та редагувати текст перекладу, його прагматичну адаптацію.

Методична розробка містить тексти для синхронного й послідовного перекладу, перекладу відеоматеріалів і фільмів, вправи на прагматичну адаптацію, розпізнання і відтворення термінології, оцінку адекватності та еквівалентності перекладу, виконання яких сприяє оволодінню фаховими навичками перекладу.

ЧАСТИНА 1
ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

PART 1
GENERAL STUDY GUIDE

1. Опис дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни
Обов'язкова (для студентів спеціальності "назва спеціальності") / вибіркова дисципліна	Обов'язкова для ЗВО спеціальності 035 «Філологія»
Семестр (осінній / весняний)	осінній
Кількість кредитів	5
Загальна кількість годин	150
Кількість змістових модулів	2
Лекції, годин	28
Практичні / семінарські, годин	42
Лабораторні, годин	-
Самостійна робота, годин	80
Тижневих годин для денної форми навчання:	
аудиторних	5
самостійної роботи студента	5,7
Вид контролю	екзамен

2. Програма дисципліни

Мета – набуття студентами теоретичних знань і практичних умінь та навичок, необхідних для здійснення перекладацької діяльності у двох напрямках: з англійської мови на українську і з української на англійську, ознайомлення студентів із засобами правильного (адекватного) перекладу різних мовних одиниць, лексико-граматичними, семантичними, а також стильовими аспектами перекладу.

Завдання:

ознайомлення студентів з основними теоретичними основами усного та письмового перекладу як прикладної науки;

ознайомлення студентів з основними етапами розвитку мистецтва перекладу; розвиток у студентів найважливіших видів мовно-розумової діяльності з метою застосування теоретичних знань у практиці усного та письмового перекладу; активізація творчих здібностей перекладачів – початківців;

ознайомлення студентів із нормативними аспектами перекладу, перекладацькими стратегіями, технічними прийомами, а також із жанровою диференціацією оригіналів і зумовленими ними відмінностями завдань і способів перекладу;

розширення загального та перекладознавчого світогляду;

розвиток навичок реферування з аркуша оригінального тексту і перекладу з англійської мови на українську і зворотного перекладу;

навчити техніці вільного усного перекладу для потреб ділових переговорів та ведення бізнесу англійською мовою;

навчити прийомам роботи з англomовними текстами різних функціональних стилів та практично використовувати ці знання;

ознайомлення студентів зі специфічними особливостями перекладу художніх творів, офіційно-ділових, публіцистичних та наукових текстів у межах мовної пари “українська – англійська”;

навчити долати психологічні та екстралінгвістичні (“позамовні”; країнознавчі зокрема) проблеми й труднощі, пов’язані з практикою перекладу;

ознайомити студентів із специфікою медіа перекладу;

розвиток вміння зробити огляд спеціальної літератури з теми.

Предмет: основи науки про теорію та практику перекладу, її еволюційний розвиток та головні перекладацькі прийоми, а також правові норми роботи перекладача.

Зміст дисципліни розкривається в темах:

Тема 1. Translation as a notion and subject. Ways of translating

Тема 2. A short historical outline of European and Ukrainian translation

Тема 3. Translation equivalence and ways of its achieving.

Тема 4. Information technologies in translation practice

Тема 5. Translation Models

Тема 6. Main types of translation

Тема 7. Pragmatics of translation

Тема 8. Translating texts of different functional styles

Тема 9. Media translation

3. Структура дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	усього	У тому числі			
		л	п/с	лаб	срс
1	2	3	4	5	6
Змістовий модуль 1 : Basic Premises of the Theory and Practice of Translation					
Тема 1. Translation as a notion and subject. Ways of translating	15	2	2		11
Тема 2. A short historical outline of European and Ukrainian translation	16	4	2		10
Тема 3. Translation equivalence and ways of its achieving	15	2			13
Разом за змістовим модулем 1	46	8	4		34
Змістовий модуль 2: Main Translational Devices & Peculiarities of Their Use					
Тема 4. Information technologies in translation practice	12	4			8
Тема 5. Translation Models	10	2			8
Тема 6. Main types of translation	22	4	10		8
Тема 7. Pragmatics of translation	16	2	6		8
Тема 8. Translating texts of different functional styles	26	4	14		8

Тема 9. Media translation	18	4	8		6
Разом за змістовим модулем 2	104	20	38		46
Усього годин	150	28	42		80

4. Теми семінарських/практичних/лабораторних занять

№ з/п	Вид та тема заняття	Кількість годин
1	Семінар Ways of translating	2
2	Семінар-презентація A short historical outline of European and Ukrainian translation	2
3	Практичне заняття Types of translation	2
4	Практичне заняття Peculiarities of written translation	4
5	Практичне заняття Peculiarities of interpretation	4
6	Практичне заняття Translation and pragmatic meaning of lexical units	2
7	Практичне заняття Pragmatic aim of translation	2
8	Практичне заняття Pragmatic adaptation of translation	2
9	Практичне заняття Functional styles	2
10	Практичне заняття Peculiarities of translating scientific texts	4
11	Практичне заняття Translating official documents	2
12	Практичне заняття Translating newspaper articles	2
13	Практичне заняття Peculiarities of translating publicist materials	2
14	Практичне заняття Literary translation	2
15	Практичне заняття Peculiarities of language used on TV	2
16	Практичне заняття Problems of media interpreting	2
17	Практичне заняття Peculiarities of translating movies	2
18	Практичне заняття Types of media interpreting	2
Всього		42

5. Розподіл балів, які отримують студенти

Вид контролю: екзамен

Відповідно до системи оцінювання знань студентів ДонНУЕТ рівень формованості компетентностей студента оцінюється у випадку проведення екзамену: впродовж семестру (50 балів) та при проведенні підсумкового контролю – екзамену (50 балів).

**Оцінювання студентів протягом семестру
(очна форма навчання)**

№ теми практич- ного заняття	Аудиторна робота					Позааудитор- на робота	Сума балів
	Тестові завдан- ня	Ситуаційні завдання, задачі	Виконання практичних завдань теми	Індиві- дуальне завдання	ПМК	Завдання для самостійного виконання	
Змістовий модуль 1							
Тема 1	1		1			0,5	2,5
Тема 2				4		0,5	4,5
Разом змістовий модуль 1	1		1	4		1	7
Змістовий модуль 2							
Тема 3			1			0,25	1,25
Тема 4.1			1			0,25	1,25
Тема 4.1			1				1
Тема 5.1			2			0,25	2,25
Тема 5.2			1				1
Тема 6			2			0,25	2,25
Тема 7			2			0,25	2,25
Тема 8			2			0,25	2,25
Тема 9			2			0,25	2,25
Тема 10.1			1			0,25	1,25
Тема 10.2			1				1
Тема 11			1			0,25	1,25
Тема 12			2			0,25	2,25
Тема 13			1			0,25	1,25
Тема 14			1			0,25	1,25
Тема 15			2			0,25	2,25
Тема 16			2			0,25	2,25
Тема 17			2			0,25	2,25
Тема 18			2			0,25	2,25
Разом змістовий модуль 2			29		10	4	43
Разом							50

**Оцінювання студентів протягом семестру
(заочна форма навчання)**

Поточне тестування та самостійна робота				Підсумковий тест (екзамен)	Сума в балах
Змістовий модуль 1	Індивідуальне завдання 1	Змістовий модуль 2	Індивідуальне завдання 2	50	100
7	8	10	25		

Загальне оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни

Для виставлення підсумкової оцінки визначається сума балів, отриманих за результатами екзамену та за результатами складання змістових модулів. Оцінювання здійснюється за допомогою шкали оцінювання загальних результатів вивчення дисципліни (модулю).

Оцінка		
100-бальна шкала	Шкала ECTS	Національна шкала
90-100	A	5, «відмінно»
80-89	B	4, «добре»
75-79	C	
70-74	D	3, «задовільно»
60-69	E	
35-59	FX	2, «незадовільно»
0-34	F	

**ЧАСТИНА 2.
ЗМІСТ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ**

**PART 2.
PRACTICAL TRAINING SUBJECT MATTER**

UNIT 1 MAIN TYPES OF TRANSLATION

1. Translate the texts in written form using the recommended algorithm.

(A) Letter from the Editor – The Craft of Interpreting

The characteristic often cited as distinguishing art from craft is creativity; the artist creates something from nothing giving birth to the new. The craftsman allegedly creates something from something; the object, which also happens to be useful, is thus conferred a lesser value. I've always thought this distinction odd, especially since in the visual arts it was often based on medium: painting was art; ceramics was craft. Why the use of semi-liquid pigments should be inherently more creative than the use of semi-liquid earth always confounded me.

I like to think of interpretation as craft. In Old English 'cræft' meant skill, and I am convinced that interpreting is a skill and not an innate ability (talent). In Middle English the word craft was used to refer specifically to the artful construction of a discourse. And today the word is still associated with the skillful use of language. It seems to fit. Moreover, both translation and interpretation are eminently practical as were traditional crafts.

For conjuring an image I turn to ceramics. The master potter knows the clay through his senses. He can feel that today's batch has more elasticity than yesterday's and his fingers adjust accordingly. Or he may decide to add sand for grittiness and a rougher texture. He is attentive to a conversation going on outside himself – between materials, tools and hands. And in that conversation he hears mutterings of the future and anticipates the drying, glazing and firing of the clay even as it is still moist between his fingers.

Craft implies the eminently practical mastery that comes from an inside out knowledge of materials, that intimate knowledge that allows you to speak through them – and they through you – without annoying distractions.

If we look at interpreting through a craft-tinted lens, we can appreciate that it is a practical skill learned over time and dependent on a mastery of our specific materials and tools. Expertise comes through the practice of the profession and not merely through studies about it. We are practitioners and many of us are content to leave it to others to study and describe what we do.

None of this implies that theory is useless or that practitioners are unaware of what they do. Craft is awareness. I have frequently noted that interpreters, while not always up to date on the latest linguistic theories, are great talkers – and even practical theorists – when it comes to their profession and how it should be practiced. I say 'keep talking' so that we can continue to learn from each other.

Taken in a wider sense, however, our craft is about more than working with language. Interpreters have to be skillful in myriad ways to carry out the task before them, create a successful practice and uphold the profession.

As I was preparing this short article, I re-read an essay by renowned literary translator Gregory Rabassa [A], He wraps up his reflections on craft with an excellent

description of the difficulty we face, and the combination of humility and chutzpah that we need to meet the challenge day after day:

“This matter of choice in translation always leaves the door open to that other possibility. We cannot be sure of ourselves. Translation is a disturbing craft because there is precious little certainty about what we are doing, which makes it so difficult in this age of fervent belief and ideology, this age of greed and screed. To paraphrase Villon in a way that would have suited Montaigne, ‘Ou sont les que sais-je d’antan?’ The translator must be alert to that other possibility (or possibilities), even if it doesn’t rise up and bite him on the buttocks. He must assume the mind of the old Vermonter, who always sees that other side. When asked by the evangelist, ‘Friend, have you found Jesus?’ his perfectly logical reply is, ‘God, I didn’t know he was lost’. The translator can never be sure of himself, he must never be. He must always be dissatisfied with what he does because ideally, platonically, there is a perfect solution, but he will never find it. He can never enter into the author’s being and even if he could the difference in languages would preclude an exact reproduction. So he must continue to approach, nearer and nearer, as near as he can, but, like Tantalus, at some practical point he must say ne plus ultra and sink back down as he considers his work done, if not finished (in all senses of the word).”

[A] Rabassa G. No Two Snowflakes are Alike. *The Craft of Translation*. Ed. by John Biguenet, Rainer Schulte. Chicago: The University of Chicago Press, 1989.

<http://www.aiic.net/ViewPage.cfm/>

(B) Linguist’s Preservation Kit Has New Digital Tools

TEI, Sierra Leone – Jogue, yipe, simoi are three short words for foods in Kim, a language in Sierra Leone that Tucker Childs has been trying, for the past three years, to write down, record and understand.

Kim is a dying language, and Dr. Childs is a field linguist. From his base here in Tei, a small fishing village on the Waanje River, he canoes up the narrow waterways that cut across the river’s floodplain, and hikes a few miles inland, to where the last Kim communities remain. Based on recordings taken there, he has devised an alphabet and compiled a dictionary and is finishing a book on the grammar.

Africa has about 2,000 of the world’s 6,000 languages. Many are still unwritten, some have yet to be named and many will probably disappear. For centuries, social and economic incentives have been working against Kim and in favor of Mende, a language used widely in the region, until finally, Dr. Childs speculates, the Kim language has been pushed to the verge of extinction.

It used to be that field linguists like Dr. Childs, a scattered corps working against time to salvage the world’s endangered tongues – more than 3,000 at last count – scribbled data in smearred notebooks and stored sounds on cassette tapes, destined to rot in boxes. But linguistics has gone digital. Dr. Childs now uses a solid-state recorder, and he has applications that will analyze the elements of a vowel in seconds or compare sounds across languages.

Using Geographic Information Systems, software that translates data into maps, he and his research assistants, Hannah Sarvasy and Ali Turay, pinpoint villages that are not to be found on any official map. “There’s a whole bunch of reasons linguists want these

languages preserved,” Dr. Childs said, “but for me it’s more an emotional thing. It’s not noblesse oblige, it’s capitalist oblige. These people are totally peripheralized.”

In its new digital form, this kind of research is more accessible. It allows larger projects to share the world’s linguistic heritage with a wider public of teachers and learners, including, when possible, the original speakers.

The aim is not just to salvage, but to revive. Financed by the Hans Rausing Endangered Languages Project and the National Science Foundation, Dr. Childs’s recordings will find their way, once his study ends and he returns to his post as a professor at Portland State University in Oregon, to a huge data bank in the School of Oriental and African Studies at the University of London.

The director of the endangered languages archive at S.O.A.S., David Nathan, said the school’s Web site, elar.soas.ac.uk, is set to start sharing data at summer’s end. “What we’re trading in with language documentation is a new genre of stuff which doesn’t have any publication channel,” he said.

Until now, anyway. The new genre is really a grab bag that includes audio recordings of conversations and folktales, videos of songs and dances, and text transcriptions. But as with most new genres, this one is coming into the world with birthing pains.

Just getting decent recordings can be difficult. The villages of Nyandehun and Mosenten, for example, are roadless, low-tech places. With more elaborate equipment, batteries fail unexpectedly, miles from an electrical outlet. Humidity and dust creep into machines.

Also, some linguists have had trouble mastering the new machines. “For most linguists, audio is just an inconvenience on the way to transcription,” Mr. Nathan said. In the past, he added, “the quality would be so bad, it was really just evidence that they had gone there, a talisman that they had gone to the field.”

Of course, online resources are useful only to communities with Internet access. Communities without that access, like the Kim, still require books to be printed, and recordings to be copied onto CDs or tapes.

Holding more promise are programs that put electronic dictionaries on mobile phones. James McElvenny, a linguist at the University of Sydney, has led the development of software to help revitalize vanishing languages. Mr. McElvenny has been working with Aboriginal groups like the Dharug of Sydney to give learners, many of them no older than 16, a portable reference that supplies the definition and the sound of words that are otherwise no longer spoken, because Dharug is a dead language.

“A lot of the older members are technophobic,” he said, “but the kids are really getting into it.”

As for Kim, these efforts may be too late. A language, like a person, usually ages before it dies. Four people have died since Mr. Childs’s project began, and the 20 fluent Kim speakers are all over 60.

“People today can’t speak Kim because their parents didn’t speak it to them,” said Fasia Kohlia, one of Kim’s best speakers. “Parents used to call their children to breast-feed in Kim – ‘kun moga, kun moga, kun moga,’” she said. But when she had children, she called to them in Mende.

(С) В Амстердамі закінчився ярмарок мільйонерів

На цьому тижні відбувся П'ятий ярмарок мільйонерів в Амстердамі. На ярмарку 246 всесвітньо відомих фірм представляли розкішні прикраси, одяг, меблі, відео- та аудіоапаратуру, косметику, твори мистецтва, автомобілі, мотоцикли, моторолери, яхти, літаки, вертольоти та інші товари. Серед відвідувачів були не тільки власники мільйонних капіталів, багаті бізнесмени, керівники великих компаній, але й відомі художники, актори, телеведучі, спортсмени, журналісти. На великому подіумі проходили виступи відомих артистів, концерти джазової музики. Під час ярмарку відбулися покази моди від Cavalli, Burberry, Gianfranco Ferre, Versace і Moschino. Амстердамська фірма Gassan/Amsterdam Diamond Center підготувала найбільший стенд, на якому були представлені вироби відомих марок, таких як Chopard, Breitling, Audemars Piquet, Breguet, IWC, Ebel. Побачити та купити можна було різноманітні ювелірні вироби і годинники. Причому до уваги відвідувачів пропонувалися й унікальні речі, які більше ніде у світі не можна побачити і придбати.

Із шикарних автомобілів увагу відвідувачів найбільше привернули нова модель Rolls-Roys Drophead Coupe і такі досконалі машини, як Bentley Continental GT Speed і Maserati Quattroporte QTS, призначені для заможної публіки Лендровери. З виставлених яхт і човнів особливу увагу цього року заслужив швидкісний човен із двигунами, що працюють на сонячних батареях. Цей унікальний човен розробили студенти Технічного університету голландського міста Делфт. Він буде вироблятися на спеціальне замовлення. На ярмарку човен із сонячними батареями представив публіці голландський космонавт Вуббо Оккелс, що займається проблемою відновлюваних джерел енергії.

Свої найбільш досконалі моделі відео- та аудіоапаратури представили компанії Samsung, Bang & Olufsen, Giorgio Armani. Літаки для приватних клієнтів пропонує фірма Solid Air – оператор приватних авіап перевезень у Європі, що найшвидше розвивається. Туристична компанія Talisman пропонує захоплюючі поїздки по всьому світі, наприклад, кулінарні подорожі в Китай, Перу, Малайзію і на індонезійський острів Балі. На сусідньому стенді пропонується нерухомість у Дубаї (Об'єднані Арабські Емірати). Твори мистецтва пропонувала фірма Velazquez Art. Зокрема, були виставлені твори сучасного іспанського художника Гойо Домінгеса, що користуються на сьогодні великою популярністю в Дубаї, Марбеллі, Лондоні і Парижі. Середня ціна його картин – від 20 до 50 тисяч євро.

2. Back translation: this is the translation of a text. Translate it back into the source language in written form and compare it to the original (see task 16).

(A) Induction of New U.S. Peace Corps Volunteers in Ukraine

On Tuesday, December 9, 2008, at 1:00 p.m. 70 new U.S. Peace Corps Volunteers will be sworn in at the Post Graduate Institute, 36 Vasylykivska Street in Kyiv. William

B. Taylor, Ambassador of the United States of America to Ukraine will administer the oath of service. Volunteers will solemnly promise to promote Peace Corps' principles of respect and friendship across national and cultural boundaries as they serve in institutions across Ukraine. The swearing-in ceremony will include speeches by William B. Taylor, the United States of America Ambassador in Ukraine, dignitaries from the Ministry of Education and Science of Ukraine, Ministry of Economy of Ukraine, Volunteers and their Ukrainian counterparts. The ceremony will also include a photo slide show which will portray Ukrainians and Americans working together for a better future.

This ceremony signals the successful completion of an intensive 10-week language, technical and cross-cultural training program which took place in villages in Kyivska and Chemihivska oblasts. The new Volunteers will work with secondary schools, universities, pedagogical colleges and teacher re-certification institutes to promote active English language learning and to help teachers and students master English skills that will help them further their educations and succeed in their careers.

U.S. Peace Corps in Ukraine was established via a bilateral agreement signed by the Ukrainian President Leonid Kravchuk and the U.S. President George Bush, Sr. in May 1992. The U.S. Peace Corps Program offers practical language, management and youth development skills education to Ukrainian people in support of the Ukrainian Government's goals of entry into the global economic community and greater integration in the global world. U.S. Peace Corps in Ukraine is the largest Peace Corps Country Program of the more than seventy Country Programs active worldwide. Since 1992, more than 2,000 Peace Corps Volunteers have served in over 1,000 communities in Ukraine as teachers, management consultants, environmentalists and youth development specialists.

The Peace Corps is funded by U.S. taxpayers. The organization promotes peace and friendship among peoples of different nationalities and cultures. For four decades, Peace Corps has worked in more than 120 countries. In Ukraine, Peace Corps has three main program directions: Teaching English as a Foreign Language, Community Economic Development and Youth Development.

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

(В) Допомога США на подолання наслідків повені в Україні

Сильні дощі й негода 26–27 липня 2008 року спричинили значне затоплення в Західній Україні, у результаті якого 36 людей загинуло, десятки пропали безвісти, а понад 40 тисяч будинків пошкоджені або зруйновані. У зв'язку із цим нещастям уряд США запропонував народу України гуманітарну допомогу з декількох джерел.

Уряд США відразу виділив 50 тисяч доларів для первинної допомоги проти наслідків повені, які надходять через представлену в Україні неурядову американську організацію "Міжнародна допомога і розвиток". Ця неурядова організація надає термінову допомогу близько 800 домогосподарствам у Вижницькому й Путильському районах Чернівецької області, зокрема спальні ліжка й питну воду. Представники організації відвідали постраждалі райони в Західній Україні для ознайомлення із ситуацією на місці й визначення потреб постраждалих.

Тимчасовий повірений у справах США в Україні Джеймс Петтіт та інші американські офіційні особи відвідали регіон 6–8 серпня для ознайомлення із масштабами руйнувань. Американська торговельна палата організує добровільні внески від американських компаній, які працюють в Україні, і роздаватиме цю допомогу, порадившись із Посольством США.

Посольство також співпрацює із приватними організаціями, які збирають кошти для допомоги у подоланні наслідків повені, у тому числі із “Американсько-українською діловою радою”, “Фундацією Україна-США”, “Українською федерацією Америки” та “Українсько-американською координаційною радою”. Посол Вільям Тейлор 7 серпня зустрівся у Вашингтоні із представниками “Фонду допомоги Україні у подоланні наслідків лиха” і розповідав про цю роботу.

Компанії “Ю-Пі-Ес”, “ЗМ”, “Боїнг”, “Каргілл”, “Кока-кола”, “АЕС”, “Макс-Велл”, “Ес-Ей-Ес-Ай”, “Віннер аутомобілів груп” та юридична фірма “Астерс”, які є членами “Американсько-української ділової ради”, вже оголосили про солідні внески – у грошовій формі, або матеріалами – на допомогу програмі подолання наслідків лиха в Західній Україні.

Посольство підтримує контакт із київським представництвом “Червоного Хреста” і надає поради Американській торговельній палаті щодо найбільш ефективного розподілу приватних внесків. Державний департамент США координує доставку шістьох контейнерів із предметами першої необхідності, що включають намети, постіль, одяг, взуття і медичні матеріали. Вартість поставки оцінюється в один мільйон доларів. Очікується, що контейнери буде відправлено 11 серпня.

Міністерство оборони США відрядило представників Європейського командування США, щоб скоординувати можливу гуманітарну й технічну допомогу у формі транспортної підтримки і будівничих проектів із метою допомогти українській владі зменшити терміни впливу наслідків лиха і сприяти поверненню регіону до нормального життя.

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

(C) 2008 Trafficking in Persons Report Released, Ukraine Rated Tier Two

U.S. Secretary of State Condoleezza Rice released the 2008 Trafficking in Persons Report at the State Department in Washington DC on Wednesday, June 4. As directed by the U.S. Congress, the State Department prepares reports for all countries in the world. The goal of these reports is to stimulate action and create partnerships around the world in the fight against modern-day slavery.

The current report lists Ukraine as a Tier 2 country. This is because although the Government of Ukraine is making significant efforts to eliminate trafficking, it still does not fully comply with the minimum standards.

The report determines that Ukraine is making modest but tangible progress in improving the punishment of convicted traffickers, prosecuting labor trafficking, training the judiciary and carrying out prevention activities. For example, the Interior Ministry reported that the number of prosecutions for labor trafficking increased from three in 2006 to 23 in 2007.

The report also mentions that although local governments have made some progress on victim assistance, there was little evidence of efforts to curb trafficking complicity of government officials and of concrete steps to protect and assist trafficking victims at the national level.

The Embassy currently works with the government of Ukraine to combat trafficking in persons. We are committed to helping Ukraine increase its efforts to meet anti-trafficking standards.

U.S. Government programs to help Ukraine improve its anti-trafficking efforts include: USAID support to anti-trafficking NGOs that provide counseling, job-skills training, employment referral, and awareness campaigns to inform the public about trafficking. USAID assistance has helped over 2,000 victims of trafficking reintegrate into Ukraine. The Embassy is also helping the Ministry of Interior strengthen investigation and information technology capabilities of their anti-trafficking department. The U.S. Embassy also actively participates in the working group on visa and document fraud in human trafficking that has been recently established by the Ministry for Foreign Affairs.

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

(D) Заява торговельного представника США Сузан Швоб щодо схвалення членами СОТ вступу України до Світової організації торгівлі

ВАШИНГТОН – Торговельний представник США Сузан Швоб привітала сьогодні ухвалення членами СОТ вступу України до Світової організації торгівлі (СОТ) такою заявою:

“Сполучені Штати дуже задоволені нинішньою подією у Женеві і вітають Україну з приєднанням до міжнародної торговельної спільноти. Ми очікуємо на те, що Україна своєчасно виконає внутрішні процедури з ратифікації цього рішення і посяде своє місце у СОТ. Важливе значення цієї події підкреслено присутністю на ньому Президента В. А. Ющенка, котрий підписав протокол вступу від України.

Умови приєднання істотні, розраховані на перспективу і свідчать про те, що Україна налаштована на участь у глобальній торгівлі, яка базується на ринкових принципах, прозорості та верховенстві права. Програма економічних реформ в Україні, початих понад десятиліття тому і здійснюваних кількома урядами, включала неухильне дотримання положень СОТ. Зусилля України впродовж переговорного процесу, спрямовані на виконання своїх зобов'язань по СОТ, заслуговують похвали.

Узгоджений пакет приєднання, ухвалений сьогодні, чітко відображає наміри України здійснювати лібералізацію торгівлі, дерегулювання економіки та поглиблення прозорості. Сполучені Штати вважають, що приєднання до СОТ такої великої європейської економіки, яка зростає швидкими темпами, піде на користь американським бізнесменам, робітникам, фермерам і споживачам.

Ми також вітаємо стабільність і продуктивність, які зростатимуть після схвалення та ратифікації вступу Верховною Радою. Сьогодні ми святкуємо приєднання України до СОТ і цю нову главу в наших торговельних стосунках.”

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

3. Read the articles aloud using words and structures different from those used in the original.

(A) Iraqi Finds New Life in Australia

Iraqi translator Essam Hamoudi worked for American, British and Australian forces in Iraq for five years, which resulted in militant groups threatening his life. After two years of stalled visa applications to the US and the UK, Australia fast-tracked him to permanent residency status in June 2008. Essam, 28, describes his progress in Australia, what he left behind, and his plans for the future.

If you'd spoken to me this time last year, you'd be talking to a different person. I've spent the last 12 months getting to know the place. It's a big thing to understand the people, to learn the transport system and to get to know your way around. It was also a good time to think about what had happened to me. I was recovering from the terror, putting back on the weight I had lost.

Until I arrived in Australia, it had been a long, long process of nothing happening with my British and American visa applications. Then I got an e-mail from the Australians inviting me to apply. I went for an interview on 14 May, and 10 days later I was accepted. I arrived in Australia with about 30 other Iraqi translators on 7 June. It was amazing – almost too fast! I had worked with the Americans and the British much more than the Australians, so it never crossed my mind to apply to come here. I started getting threats in 2006. I stayed at home for six months. When I went back to work, it started again, so for the final two years I was working on and off. My memory of that time is not entirely clear, I hate that period in my life. I received so many threatening letters, I started throwing them away. The Mehdi militia sent me letters with bullets inside, with a knife inside. They wrote stuff all over my parents' main gate. I changed the sim card in my mobile a couple of times, but once you give the new number to friends, it goes everywhere. I kept guns in my bedroom in my parents' house, like a soldier.

I am normally active, I like to go out to see friends, go for a walk. But sometimes my parents and oldest brother tried to keep me alive by keeping me a prisoner in the house. Sometimes when I just had to get out, I'd wear a bullet-proof jacket. I was expecting to be shot when I was driving, or having a coffee. I was engaged to be married, but after what happened, my fiancée's family cancelled the engagement. They didn't want their daughter engaged to a dead person. It was a certainty, just a matter of time. The Australian government has been so supportive, I am speechless. So to go from that, to Sydney in a matter of weeks with no preparation... We have been given great help here. We did a security course and have been volunteering as security guards. We get government help of up to 1,010 Australian dollars (\$835) a month. An Iraqi I met here suggested I help on the doors of the Queen Victoria shopping centre. This was so good for me, it stopped me just sitting in my room and helped me understand Australian people a bit. I am now living with an Iraqi guy from my home town, Samawa. We met briefly back there when he was a reporter, although we didn't know each other. Then we met in the hotel in Sydney and now we are like brothers. And now I'm starting my life. I am qualified in computer science, but I want to switch to civil engineering. If I pass an English proficiency certificate and gain a place, the Australian government will pay for

my university course. I will stay here and pay them back. I cannot tell you how kind the Australian government has been. They have been so supportive, I am speechless.

And people in Australia treat you so nicely. I thought I might face discrimination because of my colour, or something. But here, everyone is equal, it makes me so happy! Of course I miss my family, my brothers in Iraq. It's a huge gap inside me which cannot be covered by the phone calls. Sometimes you just need to feel them physically. But I've been given a big opportunity here. My degree will take four years, then I will work here for 10, 15 years. After that I'm going to go back to Iraq and to rebuild my country.

<http://www.voanews.com/english/news/>

(В) Валютні прогнози

“Гривню обвалили прогнози на осінь та НБУ, що не хоче “тринькати” резерви на виконання свого головного завдання? Очікування осінньої девальвації гривні та купівля іноземної валюти НАК “Нафтогаз України” підштовхнули курс національної валюти на міжбанку до психологічного бар'єра – 8 грн/дол. Чи перейде курс цю межу, залежить від дій Нацбанку”, – пише видання “Комерсант-Україна”. Нагадаємо, у понеділок міжбанківський валютний ринок досяг позначки 8 грн/дол. Експерти пояснюють зростання курсу американської валюти підвищенням попиту з боку покупців.

За словами керівника інформаційно-аналітичного центру “Форекс Клуб Україна” Миколи Івченка, у червні населення купило валюти на 1,7 млрд дол., тоді як у травні – лише на 1 млрд дол. “Попит на валюту формується населенням та фізичними особами-підприємцями, які купують валюту, не чекаючи прогнозованого осіннього знецінення гривні. Імовірно, у липні ця цифра складе 2–2,1 млрд дол.”, – говорить він.

За словами Івченка, існує також великий попит на валюту з боку НАК “Нафтогаз України”, якому необхідно акумулювати близько 800 млн дол. для закачування 4 млрд кубометрів газу. Зараз ціна на газ від “Газпрому” відносно невисока – 198 дол. за тисячу кубометрів порівняно з 271 дол., які були в II кварталі.

Активно купують валюту і банки, яким вона необхідна для продажу імпортерам і погашення зовнішніх боргів. Водночас пропозиція валюти залишається невисокою.

“Попит на ринку дуже великий, тому що всі налякані осінніми прогнозами, а Нацбанк не збільшує інтервенції. Якщо так піде і далі, то курс у найближчі два тижні перевищить 8,3 грн/дол.”, – говорить один з банкірів. У фінансових установах вже почали сумніватися в готовності регулятора підтримати ринок.

“Тепер все залежить від того, в яких обсягах регулятор буде продавати валюту. Продаж заявлених 2,8 млрд дол. повернув би ринок назад, але незрозуміло, наскільки реальна ця обіцянка”, – говорить скарбник “Дочірнього банку Сбербанку Росії” Дмитро Золотько.

<http://www.expres.ua/print/>

4. Perform sight-translation using words and structures different from those used in the original.

(A) Profile: World Trade Organization

The World Trade Organization (WTO) is an international body whose purpose is to promote free trade by persuading countries to abolish import tariffs and other barriers. As such, it has become closely associated with globalisation. The WTO is the only international agency overseeing the rules of international trade. It polices free trade agreements, settles trade disputes between governments and organises trade negotiations. WTO decisions are absolute and every member must abide by its rulings. So, when the US and the European Union are in dispute over bananas or beef, it is the WTO which acts as judge and jury. WTO members are empowered by the organisation to enforce its decisions by imposing trade sanctions against countries that have breached the rules.

Based in Geneva, the WTO was set up in 1995, replacing another international organisation known as the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT). GATT was formed in 1948 when 23 countries signed an agreement to reduce customs tariffs. The WTO has a much broader scope than GATT. Whereas GATT regulated trade in merchandise goods, the WTO also covers trade in services, such as telecommunications and banking, and other issues such as intellectual property rights. Membership of the WTO now stands at 153 countries (as at July 2008). China formally joined the body in December 2001 after a 15-year battle. Russia wants admission, but must first convince the EU and US that it has reformed business practices. The highest body of the WTO is the Ministerial Conference. This meets every two years and, among other things, elects the organisation's chief executive – the director-general – and oversees the work of the General Council. The Ministerial Conference is also the setting for negotiating global trade deals, known as 'trade rounds' which are aimed at reducing barriers to free trade. The General Council is in charge of the day-to-day running of the WTO and is made up of ambassadors from member states who also serve on various subsidiary and specialist committees. Among these are the Dispute Settlement Panels which rule on individual country-against-country trade disputes.

<http://www.articlebiz.com>

(B) 21 квітня, 2009. У світі

Росія запевняє, що до 2030 року залишиться однією з трьох у світі.

Тільки три країни після 2030 року залишаться в якості великих постачальників газу – це Росія, Іран та Катар. Про це в інтерв'ю телеканалу "Вісті" заявив заступник голови правління "Газпрому" Олександр Медведєв. Всі інші країни-постачальники після 2030 року, на його думку, не зможуть забезпечити заповнення існуючих та проєктованих газотранспортних систем. Крім того, Медведєв висловив упевненість, що в довгостроковій перспективі європейським споживачам будуть потрібні додаткові обсяги газу, які не зможуть покрити постачання зрідженого газу. За його словами, мова йде, як мінімум, про 100 мільярдів кубометрів газу. Зростання попиту вимагає подальшого розвитку і реалізації газотранспортних проєктів, зокрема, "Північного потоку" і "Південного потоку", наголосив Медведєв.

<http://www.expres.ua/print/>

5. Give several ways of translation for each sentence in the texts.

(A) Millions Get Set for Asian Solar Eclipse

TAREGNA, India – Hordes of scientists, students and nature enthusiasts prepared Tuesday for the longest total solar eclipse of this century, while millions planned to shutter themselves indoors, giving in to superstitious myths about the phenomenon.

Wednesday’s eclipse will first be sighted at dawn in India’s Gulf of Khambhat, just north of the metropolis of Mumbai, before being seen in a broad swath moving north and east to Nepal, Myanmar, Bangladesh, Bhutan and China.

The eclipse will reach its peak in India at about 6:20 a.m. local time (8:50 p.m. EDT; 0050 GMT), and will last 6 minutes and 39 seconds at its maximum point.

It will be seen for 3 minutes and 48 seconds in the Indian village of Taregna, where scientists say residents will have the clearest view.

Over the past week the village has been swamped by researchers who will study scientific phenomena ranging from the behavior of birds and other animals to atmospheric changes affected by the eclipse.

Hotels in Patna were fully booked while taxis raised their rates sensing a brief opportunity in the sudden interest in the village.

Scientists set up telescopes and other equipment in Taregna a day in advance to make the most of the brief window of opportunity provided by the eclipse.

“We are hoping to make some valuable observations on the formation of asteroids around the sun,” Pankaj Bhama, a scientist with India’s Science Popularization Association of Communicators and Educators, said Tuesday.

<http://www.foxnews.com/story/>

(B) Total Solar Eclipse across Asia

Thousands of people lined up outside a planetarium in Patna on Tuesday to buy solar viewing goggles. The goggles, costing 20 rupees (40 cents), are supposed to act as filters and allow people to look at the sun without damaging their eyes.

But millions across India were shunning the sight and planned to stay indoors, gripped by fearful myths.

Across India, even in regions where the eclipse was not visible, pregnant women were advised to stay indoors in curtained rooms over a belief that the sun’s invisible rays would harm the fetus and the baby would be born with disfigurements, birthmarks or a congenital defect.

Krati Jain, a software professional in New Delhi, said she planned to take a day off from work Wednesday to avoid what she called “any ill effects of the eclipse on my baby.”

“My mother and aunts have called and told me stay in a darkened room with the curtains closed, lie in bed and chant prayers.” said Jain, 24, who is expecting her first child.

In the northern Indian state of Punjab, authorities ordered schools to begin an hour later than usual to prevent children from venturing out and gazing at the sun.

Still, it was not all gloom and doom. A travel agency in India is running a charter

flight to watch the eclipse by air, with seats facing the sun selling at a premium.

<http://www.foxnews.com/slideshow/>

(С) Актуально про права неповнолітніх

Чому неповнолітні порушують права і чому порушуються права неповнолітніх? На ці запитання спробували відповісти учасники “круглого столу”, організованого Обласним центром соціальних служб для молоді. За ним щороку наприкінці листопада – на початку грудня збираються юні та дорослі, таким чином відзначаючи день ратифікації в Україні Міжнародної конвенції про права дитини (25 листопада).

Цього разу до дискусії долучилися майже двадцять старшокласників ЗОНІ № 12 та їх вчитель з правознавства Галина Болюк. Точку зору дорослих відстоювали директор ОЦССМ Оксана Винницька, заступник директора Наталя Діхтяр, психолог центру Оксана Румак, заступник директора ЗОШ № 23 Олександр Кочинаш.

“Затравкою” до теми стала статистика. Вона свідчить, що цього року неповнолітніми в місті скоєно приблизно сто злочинів. У 80 відсотках правопорушень їх призвідниками були діти із забезпечених сімей. Отже, чому вони, а не безпритульні, убогі? Виявляється, батьки цих заможних синів та доньок або працюють за кордоном і не пильнують своїх нащадків, або займаються бізнесом, тож на виховання не мають часу. Гроші у таких неповнолітніх є. Але інша справа, чи вміють вони ними розпорядитися і чи достатньо отримувати від мами та батька лише матеріальну підтримку. До речі, присутні на дискусії школярі твердили, що мають право на ці кишенькові гроші, і не в них зло. А психолог пані Румак наголосила, що у підлітковому віці особливо потрібне спілкування, що у “надцять” років страшно залишатися на самоті із собою.

<http://www.expres.ua/articles/>

(D) У моду входять хмарочоси-каруселі

Хмарочоси, в яких поверхи будуть обертатися навколо своєї осі незалежно один від одного, а форма й дизайн будинків постійно змінюватиметься, представили в Нью-Йорку. Незабаром такі будівлі з’являться у Дубаї, а потім й у Москві. Нові хмарочоси будуть абсолютно екологічно чистими, а електрикою їх забезпечить енергія вітру. В Дубаї планують вежу у 80 поверхів, а в Москві – у 70. У динамічній вежі в ОАЕ, яку збудують до 2010 року, планується розташувати офіси, готель, квартири і 10 вілл класу “люкс”. Незважаючи на те, що обертатися буде вся вежа, тільки 10 приватних вілл на вершечку зможуть контролювати свій рух. Рух інших 70 поверхів запрограмують архітектори. Кожен поверх “виготовлятимуть” у Італії, а потім уже готовий доправлять на місце монтування. Квартири в дубайській вежі будуть коштувати від 3,7 млн до 36 млн доларів. Будівництво дивовижного хмарочоса обійдеться в 700 млн доларів.

<http://www.expres.ua/articles/>

6. Compress the texts to key phrases and then develop them back. Do the same in translation.

(A) 6 липня, 2009. Польща виділить 800 мільйонів доларів на дитячі майданчики у школах

Уряд Польщі схвалив програму “Радісна школа”, в рамках якої планується виділити на спорудження дитячих майданчиків у школах близько... 800 млн доларів! Програма буде фінансуватись за рахунок центрального бюджету, а також коштів органів місцевого самоврядування, повідомляє агентство УНІАН. До 2011 року сучасні дитячі майданчики мають з’явитись у 14 тисячах польських шкіл. Ця програма має доповнити затверджену 2008 року Orlik-2012, яка передбачає спорудження сучасних спортивних стадіонів в кожному районному центрі 38-мільйонної Польщі. До 2012 року планується побудувати 1,6 тис. таких стадіонів, орієнтовна вартість одного з яких становитиме понад 300 тисяч доларів. Голова польського уряду Дональд Туск, який, за останніми опитуваннями, має найбільше шансів виграти президентські вибори 2010 року, назвав реалізацію цих двох програм “цивілізаційним проривом”. Як відомо, Польща за рівнем номінального ВВП, який 2008 року становив 525 млрд доларів, посіла 18-те місце в світі та 6-те в Євросоюзі, до якого країна приєдналась п’ять років тому. Водночас, за даними Eurostat, Польща залишається однією з найбідніших в ЄС країн, займаючи 24-те місце серед 27 держав європейського об’єднання за рівнем ВВП на душу населення.

<http://www.expres.ua/print/>

(B) Nuremberg Trial and Interpreting

The Nuremberg Trial against leading Nazi war criminals, conducted from November 1945 to August 1946, was one of the great and unique events of the twentieth century. The complete record of the trial in daily transcripts and supporting documents was published shortly thereafter in more than 40 volumes. Estimates vary, but it has been referred to as a ‘six- million-word trial’. Yet, unbelievable as this may sound, not one word is said in this official, published record about the system of simultaneous interpretation that was created in order to permit the multilingual conduct of the trial.

The system of simultaneous interpretation was crafted by trial and error in an attic room of the Nuremberg Palace of Justice. It served its purpose well and without it the trial would have taken four times as long. To some, at first, the very idea of multilingual instantaneous interpretation was unthinkable... By now, more than 50 years later, it is evident that simultaneous interpretation has been a success. It is used all over the world and has greatly improved communication, thereby promoting, it is hoped, a better understanding among nations.

Interpreting today is taken for granted at international conferences. There are permanent booth installations in every major conference hall around the world. It is, however, a remarkably new profession, whose origins date back to less than a century ago. Interpreting was born around 1920, after languages other than French were recognized as official diplomatic languages. Consecutive and whispering interpreting were the first techniques used; interpreting at the League of Nations in Geneva before the

Second World War was similar to simultaneous interpreting, but simultaneous interpreting as we know it today was invented later.

The need for interpretation became more acute with the foundation of the League of Nations and the meetings of the International Labor Organization. At these meetings, the discussions dealt not only with diplomatic matters, but also with issues that did not normally appear on the agenda of international conferences, such as economic issues of recovery or labor issues. Inclusion of specific technical subjects in such discussions increased the need for expert linguists to carry out the translations. Moreover, it sometimes happened that groups of delegates, such as trade unionists, would speak neither English nor French. They were therefore supplied with interpreters who whispered them the translation of the proceedings in their languages and interpreted their speeches consecutively.

The increased need for qualified professional interpreters brought about the birth of the first School for Interpreters in Geneva in 1941. At that time the school trained the candidates in whispering and consecutive interpreting, and taught only four languages. It was the only School for Interpreters in the world and was created to train professional interpreters mainly for the League of Nations in Geneva.

In 1945, the Allies plus China met to lay down the Charter of the United Nations. At the San Francisco Conference in June 1945, and at the London meetings in early 1946, during which the first Secretary General was selected, interpretation was only consecutive, performed by famous interpreters, such as Jean Meyer, George Rabinowitch and the Kaminker brothers, under the supervision of Jean Herbert.

Neither whispering nor consecutive interpreting were satisfactory methods of translation. Although whispered, the interpreter's voice interfered with the voice of the speaker. Moreover, only a small group of delegates could listen to the translation. As for consecutive, it was appallingly slow, because every sentence had to be repeated in every other working language... In addition, the majority of the delegates, after listening to the translation into their language, had to sit and wait for the action to proceed, while hearing languages they did not understand. International conferences needed a more efficient method, and the system of simultaneous interpretation was invented. The Nuremberg Trial was the first official international gathering in which simultaneous interpretation was used.

Recruiting interpreters for Nuremberg was a two-step process. Candidates were tested for language skills in their home countries. The selected candidates were then sent to Nuremberg, where Dostert would test them for simultaneous interpreting. (Obviously the most experienced, best qualified person to handle this task was Leon Dostert, who had devised and promoted the simultaneous interpreting system in the first place.) The criteria for selection were very strict because of the difficulty of the job. Hence, not only was it extremely hard to find people to be selected for Nuremberg; of those selected, only a few became interpreters.

Initial Recruiting at the Pentagon. The recruitment process started in the U.S. because this was the nation organizing and financing the language services. In order to test the candidates, Peter Uiberall would ask them to name 10 trees, 10 automobile parts, 10 agricultural implements, etc., in two languages. He was testing not only general

language knowledge: his tests were job-oriented, since interpreters were required to be knowledgeable about a variety of fields and to master the corresponding vocabulary in the languages they wanted to work in. He remembers his surprise at the number of city people who could not name agricultural implements in their native language.

Testing and Hiring Interpreters in Nuremberg. All the people who passed the language tests administered in Washington, D.C. or by their respective governments were sent to Nuremberg for the second part of the hiring process. Selection in the first part of the process did not imply that they could interpret simultaneously. The potential interpreters were given extensive testing in order to determine if they were actually able to listen and translate at the same time. The tests were given regardless of nationality, that is, into-German interpreters could be French or British nationals, as long as they mastered the German language.

The interpreting test consisted of a mock trial situation in which the potential interpreters were put in the booth and had to interpret simultaneously into their mother tongue or the language with which they felt most comfortable. In these mock trials, some people played the judges, some the prosecutors, etc., and they read documents or improvised speeches according to what they thought a real trial would look like. It was easy to determine which candidates could translate simultaneously and which could not stand the nervous strain. Speed was the acid test. The pace of reading was increased gradually to reach normal and then fast speech. If interpreters could not handle normal speed of discourse, they would not be suited for the job.

The system would only work if three requirements would be met. First, the mechanical equipment had to be efficient. Second, the whole court had to be disciplined in speaking: people had to speak slowly and one at a time. Finally, the system would only work if every delegation recruited top-notch interpreters.

Criteria of Selection. Simultaneous interpreting, in the form it was to take, had not existed before the Nuremberg trial. Thus, there were no established criteria according to which the candidates could be judged. Alfred Steer and Peter Uiberall, who at some point were in charge of selecting and testing interpreters, figured that the basic requirements would be similar to those for consecutive interpreting: an exceptional knowledge of the two languages and a broad cultural and educational background. In addition, candidates needed specific qualifications for simultaneous interpreting, such as composure and the ability to remain calm in stressful situations. As far as language was concerned, interpreters were supposed to have a native-like knowledge of the foreign language(s) with which they wanted to work. The language mastery and fluency had to be accompanied by a broad vocabulary in many different subjects such as law, medicine and current affairs. It was thought that greater mastery and fluency were needed for interpreting *into* a language rather than *from* it, and therefore the Translation Division was looking for people with a consistent and recent experience with the foreign language (for the interpreters translating into a foreign language). (Based on excerpts from the book by Francesca Gaiba¹).

7. Compress the texts to key phrases and then develop them back: in written form; orally; without translation; with interpretation.

(A) Україна щороку “заробляє” на миротворчості понад 100 мільйонів

29 травня, 2009. Понад півтисячі українських військових виконують миротворчі місії у 8 країнах світу. За службу у місіях майже всі миротворці нагороджені відзнаками ООН, передає “Німецька хвиля”, нагадуючи, що 29 травня в Україні відзначають Міжнародний день миротворців ООН. За 17 років миротворчої діяльності українських військових Україна увійшла у першу двадцятку активних держав-миротворців. У рамках співпраці з НАТО та ООН українські миротворці були в Косовому, Лівані, Кувейті, Сьєрра-Леоне, Іраку та інших “гарячих точках”. Утім, найчисленніший контингент – у Ліберії, де близько 300 українських пілотів за допомогою вертольотів забезпечують повітряний супровід делегацій, перевезення вантажу, евакуацію населення, охорону кордону і таке інше. Напередодні свята представник Генерального секретаря ООН у Ліберії Елен Маргарет Лой заявила, що ООН пишається українськими миротворцями, та нагородила їх медалями “За службу миру”. Однак на батьківщині, готуючись до серйозних завдань, миротворці нерідко стикаються з проблемами, як-то відсутність мастил, грошей на паливе для тренувальних польотів, коштів для обслуговування аеромобільної та наземної техніки. При цьому Україна отримує щороку понад 100 мільйонів гривень компенсацій за участь у місіях. Водночас за роки місій Україна втратила 47 військових, серед яких – одна жінка.

<http://www.expres.ua/print/>

(B) An Excerpt from P. Palazhchenko’s Memoirs

In 1972 I graduated from the Institute (of Foreign Languages in Moscow). During my last year I had to start thinking about what I intended to do with my life – something I had avoided doing in the preceding years. There was not much choice. The ‘good careers’ in my field were all in government, more precisely in the foreign ministry or the KGB. I was not attracted by those careers, and I do not think I would have had much chance if I had been. Those were really closed clubs that rarely admitted people who came out of nowhere. Family ties meant everything. I thought so then, and I later found that it was generally true.

I was a good student, not because I worked particularly hard but because I liked my studies, enjoyed reading, and learned quickly and easily. Only a couple of times did I have to make a real effort to pass an exam. On one occasion it was ‘Economic Geography of the United States’, another time it was something called ‘Scientific Atheism’ – in fact, as taught by our professors, it was a brief course in the history of religions which I enjoyed. My main interest continued to be languages. Both English and French fascinated me in endless ways. Translating, particularly good prose, was an adventure and often, when I felt I had hit on the best word or phrase, a real joy. I also started to work as a simultaneous interpreter, which at the time was regarded as something enormously difficult and almost mysterious. It also paid good money.

So I thought the best thing for me to do after graduating would be to stay in the Institute as a teacher. I knew that my own teachers would welcome me as a colleague. The job was, frankly, not particularly demanding. After all, you can teach successfully if your student is capable and interested; if not, no amount of effort will help. Most teachers

were therefore a little cynical, but the atmosphere was good, and I was looking forward to joining the faculty. I knew that my salary would be low, but I would have time to work on the side and earn quite enough as a translator or interpreter.

Things turned out differently. Sometime during my last term at the Institute I was invited to the United Nations language training course, where entrance exams were in progress. The exams consisted of translations from English and French and an interview with a group of U.N. officials who came for that purpose from New York. Passing the exams was no problem. It was the first year when a large group of students from my Institute became trainees at the U.N. course.

The small group of aspiring simultaneous interpreters at the U.N. course in my year consisted entirely of graduates of my Institute. I soon found out that there was nothing mysterious about interpretation. It took a combination of three things: a good command of languages, some knowledge of the subject being discussed, and boldness – some would say, panache. At the time I did not know that many people in the business of interpretation relied on such boldness as the principal ingredient in their success.

After passing the final exams, most of us began to prepare to leave for New York or Geneva – most, but not me. I was not married, which made me not quite reliable in the eyes of ‘the system’. Signing the contract with the United Nations had to wait – the Soviet government would approve my appointment only after I married. The U.N. Secretariat was willing to wait, and I did not want to make such an important decision as marriage hastily. So I spent a year teaching and interpreting. By that time I had gained a rather good reputation. I also learned that competition among interpreters can sometimes be fierce and that, as in other professions, there are a lot of loose and often unfair talk, many inflated reputations, and a great deal that is focused on solely money.

For a person who entered the field as a well-trained but rather naive young man, finding out such things was something of a shock. I tried to stay away from the infighting and concentrate on professional improvement. When I came to New York in November 1974 I was confident that I could succeed in my field and that I would enjoy my work.

I spent five years at the United Nations. Those years – from 1974 to the end of 1979 – were not the best for the organization. The member states regarded it as mostly irrelevant and sometimes harmful to their interests. Morale among the staff was low and the spirit of international civil service seemed gone forever. The prestige of the Soviet Union was not high. The Soviets working in the Secretariat were bound by numerous constraints. We often felt that our dignity was affected but that we could not do much about it.

Still, I do not recall those years as bad. And it is not just that memory always selects the better parts of the past. I remember that time as the years when I grew as a professional. I lived and worked in a city that many find difficult to understand and impossible to like.

And I became a family man. Flaving married Lyudmila a few months before coming to New York, I went through all the problems and joys of building a family in a foreign environment. It was not easy and the marriage eventually ended in divorce. But I still keep – like old snapshots – the memories of our good moments. In August 1978 my son Nikolay was born at Lenox Hill Hospital on Lexington Avenue.

I made quite a few friends among my countrymen and among New Yorkers and co-workers at the U. N. I watched the world of international diplomacy. I thought about my country, wondering about its future.

The workload at the United Nations seemed light to me, and the meetings that I interpreted were often boring and even appeared silly. But I did not complain. First, there were quite a few meetings of the Security Council, and some of the General Assembly, that were exciting and professionally challenging. Second, I tried to handle even dull assignments as jobs to be done properly. Many of my colleagues disagreed and were openly cynical about most of the work they were doing.

Interpreters are a funny lot. Most are talented people with a good mind, an ability to grasp things quickly, and broad knowledge of many subjects and issues. One really must know a great deal, at least superficially, to pass muster as a U.N. interpreter. Very soon one begins to feel that, knowing and understanding so much, one could do more important things. Much of what must be interpreted begins to sound silly, and one develops a condescending attitude to diplomats, government ministers, and even heads of state.

I quickly saw that this attitude was a trap. Interpretation is, after all, a craft, and wide-ranging knowledge is not a great merit in and of itself. I saw that my colleagues who were frozen in the attitude of cynical condescension toward just about everything were not interesting persons themselves, and indeed suffered from a kind of superiority complex sometimes bordering on a psychological disorder. Anyway, the United Nations of the time was easy to dismiss, and even to hate, for its bloated bureaucracy and seemingly pointless rituals, but I found it more interesting to watch and to learn (P. Palazhchenko)

8. Look through the texts and single out units of precise information. Write them out and translate. Make sight-translation or consecutive interpretation of the text using your notes.

(A) Business in Brief. 4 August 2009.

Funds Down \$5.9 Bln in July

The Russian Finance Ministry said Monday that the country's two sovereign wealth funds fell by a combined \$5.9 billion in July after the government continued to tap cash to help plug the first budget gap in a decade. The Reserve Fund, which will be emptied by the end of next year declined to 2.8 trillion rubles (\$88.5 billion), compared with \$94.5 billion the month before. The National Welfare Fund, which the government is using to provide loans to recapitalize banks and bolster the pension system, stood at 2.9 trillion rubles, compared with \$89.9 billion the month before.

Unemployment Drops by 0.3 %

The number of people officially registered as unemployed in Russia slid 0.3 percent in the week to July 28, the Health Ministry said in a statement on its web site Monday. The figure dropped by 5,600 to 2.15 million people, it said.

Farming Output May Fall

Agricultural production may shrink 1.7 percent this year, compared with an earlier forecast for a 3.9 percent expansion, Agriculture Ministry reports. Crop production may

decline 4.5 percent this year, the newspaper said. Russia imported \$35.2 billion of food in 2008 and exported \$9.4 billion.

US Sees Consumer Spending Growth

US consumer spending climbed for the second consecutive month in June, despite growing unemployment and falling personal income. Spending rose 0.4 %, ahead of analysts' estimates, having increased by 0.1 % in May, the Commerce Department said, with rising food and fuel costs blamed. Personal income fell 1.3 % from the previous month – which had seen one-off stimulus payments from the government. Consumer spending makes up about 70 % of economic activity in the US. Wages and salaries fell by 0.4 % percent in June from May – the eighth straight monthly drop. Analysts said this meant it was unlikely there would be any marked increases in spending soon. “The US consumer will not be much of a help during the early stages of the economic recovery,” said Joshua Shapiro, chief US economist at consulting firm MFR. However, he added that there might be further spending increases in July and August through the government's ‘cash for clunkers’ scheme — allowing people to trade in old cars and buy newer vehicles at a discount.

<http://www.voanews.com/english/news/>

(В) 28 липня, 2009. За півроку державний борг України зріс на 4 мільярди доларів

Сукупний прями́й державний і гарантований державою борг України за червень 2009 року збільшився на 8,3 %, або на 2,2 млрд доларів, – до 28,683 млрд доларів. Про це ідеться у повідомленні прес-служби Міністерства фінансів. Згідно з повідомленням, всього за перше півріччя держборг у валютному вираженні збільшився на 16,6%, або на 4,084 млрд доларів. У гривневому еквіваленті сукупний держборг у травні збільшився на 8,5 %, або на 17,09 млрд гривень, – до 218,861 млрд гривень, а з початку року – на 15,6 %, або на 29,45 млрд гривень, в основному за рахунок отримання другої траншу коштів у розмірі 1,875 млрд SDR у рамках кредитної програми з Міжнародним валютним фондом, випуску облігацій внутрішньої держпозики та надання держгарантій. Як повідомлялося, сукупний державний борг України за 2008 рік збільшився на 40 %, або на 7,03 млрд доларів, – до 24,6 млрд доларів. У травні 2009 року держборг виріс на 7,9 %, або на 1,931 млрд доларів, – до 26,483 млрд доларів.

<http://www.expres.ua/print/>

(С) В рекламі та медіа стало менше роботи

За даними одного з найбільших сайтів з пошуку роботи hh.ua кількість робочих місць у професійних сферах “Маркетинг, реклама, PR” та “Мистецтво, розваги, мас-медіа” продовжує зменшуватися. Тим часом збільшується кількість пропозицій кандидатів.

У період вересень – листопад на hh.ua розміщено 815 вакансій в галузі маркетингу та реклами. “Розподіл за місяцями був неоднорідним. Скорочення в жовтні становило 14 %, а в листопаді вже 39 %. У сфері “Мистецтво, розваги, медіа” різкий спад обсягу вакансій припав на листопад, і становив більше половини (53

%), порівняно з жовтнем”, – зазначає директор з маркетингу hh.ua. В осінні місяці на hh.ua було розміщено майже 3 тисячі резюме лише у сфері маркетингу й реклами. “Для того, щоб простежити співвідношення попиту та пропозиції в конкретні періоди ми використовуємо такий показник, як індекс HeadHunter, який отримуємо, поділивши кількість розміщених у певний період резюме на кількість вакансій, що надійшли в цей самий період. Умовно цей показник можна інтерпретувати як “конкурс на вакансії”, – пояснює пані Топчій. Наведені нижче дані вказують на розрив між попитом і пропозицією, що збільшується, і зростання конкурсу.

<http://www.mediabusiness.com.ua/>

9. Read the texts and write out key phrases. Try to interpret the texts without consulting them and using your notes.

(A) Three Myths about the Translation Business

There are countless languages in the world, most of which have many thousands and some even billions of monolingual or bilingual speakers. The laws of statistics would seem to dictate, therefore, that any attempt to set up a translation business is futile, if only because the number of potential competitors is overwhelming. However, once you have begun your translation business you will realise that serious competition – i.e., from rivals with business acumen and the nerve to question translation myths – is in fact comparatively scarce.

Native speakers are generally held to be indisputable authorities on translation issues. This leads us to the first myth about the translation business: the native speaker is infallible. When you start up your own translation business you will soon discover that most customers, especially the more knowledgeable ones, will demand that the translation be done by a native speaker, on the assumption that a native speaker is automatically a good writer. Not so. While there may be over a billion native speakers of English worldwide, only a fraction of them can be relied upon to possess the judgement it takes to decide whether a translation is linguistically sound in a given business context. We should not automatically assume that a native speaker is a good writer in his own language, and even less that he is a good translator. For one thing, translation requires thorough insight into the source language as well as the target language. When you hire translators for your business, you should never forget that not all native speakers are good translators.

The second myth about the translation business has to do with client priorities, and the assumption that more than anything else, clients want quality. People can be excused for taking this myth seriously. Anyone in his right mind would expect that the client’s main concern when engaging a professional translation agency is to get a high-quality translation. Not so. Studies have shown that most clients are in fact more interested in speed than in quality. This is not to say that your client will be pleased to accept any trash as long as he gets it fast; the point is that quality standards in a business context are different from those in an academic context, and may be overshadowed by practical concerns. University students are trained to achieve linguistic perfection, to produce translations formulated in impeccable grammar and a superbly neutral style. Yet the fruits

of such training may not be quite to the business client's taste. In fact, there are probably as many tastes as there are clients. A lawyer will expect you first and foremost to build unambiguous clauses and use appropriate legalese; a machine builder requires technical insight and authentic technical jargon; and the publisher of a general interest magazine needs articles that are simply a good read. What all clients tend to have in common, however, is a reverence for deadlines. After all, when a foreign client has arrived to sign a contract, there should be something to sign; when a magazine has been advertised to appear, it should be available when the market expects it. In a business environment, many different parties may be involved in the production of a single document, which means that delays will accumulate fast and may have grave financial consequences. So, starters should be aware that 'quality' equals adaptability to the client's register and jargon, and that short deadlines are as likely to attract business as quality assurance procedures.

And if you manage to attract business, you will find that the translation industry can be quite profitable, even for business starters. The third myth we would like to negate is that translation is essentially an ad hoc business with very low margins. Not so. Various successful ventures in recent years, for example in the Netherlands and in Eastern Europe, have belied the traditional image of the translator slaving away from dawn till dusk in an underheated attic and still barely managing to make ends meet. It is true that the translation process is extremely labour intensive, and despite all the computerisation efforts, the signs are that it will essentially remain a manual affair for many years to come. Nevertheless, if you are capable of providing high-quality translations, geared to your client's requirements and within the set deadlines, you will find that you will be taken seriously as a partner and rewarded by very decent bottom line profits.

<http://www.articlebiz.com/article/>

(B) А тепер – папір, що розмовляє

Цифровий папір, що говорить, відтворюючи записані задалегідь звуки у відповідь на дотик користувача, створили вчені зі шведського університету. Дослідники вважають, що їхню новинку можна застосовувати в рекламі, зокрема туристичній, а в майбутньому вона буде корисною й для упакування продуктів. “Коли ви підходите до рекламного щита й торкаєтеся листівки із зображенням пляжу, чуєте короткий його опис”, – пояснює Мікаель Гуллікссон, керівник групи вчених. Інтерактивна “родзинка” щита – це шар цифрового паперу, пронизаний електронікою. При його виробництві використовують провідники, які при зміні тиску передають дані на мікрочип з аудіофайлами, що зберігаються в ньому. Людина чує звук через надруковані на цьому ж папері гучномовці, що є кількома шарами тих самих провідників, поміщених в особливу мікроскопічну порожнину, які й формують діаграму.

<http://www.expres.ua/articles/>

10. Use phrases with neutral information to translate the passages in italics. Those are parts which you supposedly didn't hear when interpreting.

(A) Grand Canyon, Dead Sea among ‘Seven Wonders of Nature’ Finalists

GENEVA – The Grand Canyon and the Great Barrier Reef have been named finalists alongside 26 *other world-famous* natural landmarks in a global poll to choose the “New 7 Wonders of Nature”. The Amazon rain forest, Dead Sea and *Mount Kilimanjaro in Africa* were among the other finalists announced Tuesday by the organization led by Swiss *adventurer Bernard Weber*. Weber also organized the recent poll that collected 100 million votes for choosing seven man-made wonders to replace *the largely destroyed ones* from antiquity. People can vote for the new poll by Internet or phone. The winners will be announced in 2011. Weber’s organization said a panel of experts chose the finalists from 77 nominees *that gained the most votes* in an early round of polling.

<http://www.foxnews.com/story/>

(B) Russia’s Putin Dives for Crystals in Deepest Lake

LAKE BAIKAL, Russia (Reuters) – Russian Prime Minister Vladimir Putin dived into the depths of Lake Baikal aboard a *mini-submersible* on Saturday that adds a new dimension to his carefully cultivated macho image.

The judo black belt – who has already conquered the skies *in a fighter aircraft* and shot a Siberian tiger in the wild – will descend 1,400 metres (4,600 ft) below the surface of the world’s deepest lake to inspect valuable gas crystals.

Hidden in the largely unexplored floor of the lake are large deposits of *clathrate hydrate*, crystals packed with one of Russia’s most lucrative exports: natural gas.

Before *locking down the hatches* on the Mir-2 submersible, Putin was shown a specimen which bubbled under water. “You can touch it. There are very few people who have held hydrates in their hand, even fewer Baikal hydrates,” Robert Nigmatullin, head of the Oceanology Institute, told the Prime Minister. “You can set it on fire as well, it will bum.” “Let’s not set it on fire today,” Putin, 56, said with a smile before getting into the submersible, which then *submerged below* the waves of the world’s oldest lake. Spokesman Dmitry Peskov said Putin would be in contact for the entire trip. The former KGB spy has performed various stunts *in cultivating his macho* image, and polls show these have won him many admirers, especially among Russian women. In 2007, while still president, he featured in glossy magazines *across the world* after baring his muscular torso for photographers while on a fishing trip in the Yenisei river. Since stepping down from the Kremlin last year to become Prime Minister, Putin has remained firmly in the public view, *scolding oligarchs* about the economic crisis and reprimanding a supermarket for over-charging customers.

Sensitive to Russia’s growing environmental movement, Putin while president changed the route of a planned oil pipeline to avoid Lake Baikal, which contains one fifth of the world’s unfrozen freshwater. Scientists are studying the formation of hydrate masses deep beneath the lake and searching for economically *viable ways* to extract trapped gas from the crystals. One cubic metre of crystal may contain up to 160 cubic metres of methane.

<http://www.voanews.com/english/news/>

11. Find translation equivalents to the following units and learn them:

Проводити вікторини, розповсюджувати інформаційні матеріали, спільний намет, країни – кандидати ЄС; detention of staff of the British embassy to Teheran, summoning of envoys, United States Secretary of State, Under-Secretary of State, to hold in custody, OSCE foreign ministers, ministerial-level discussion, preliminary meeting, frozen conflicts, crisis management, arms control.

12. Interpret the texts using the translation equivalents from the previous exercise.

(A) Дні Європи в Україні

Посольство Фінляндії взяло участь у святкуваннях Днів Європи у різних частинах країни. Фінляндія та Швеція знову мали один намет, в якому проходили вікторини та розповсюджувалися інформаційні матеріали. Цього року була особлива причина мати спільний намет: виповнюється 200 років відколи Фінляндія перестала бути частиною Швеції. Країни хотіли підкреслити, що тісна співпраця продовжується та буде продовжуватися і надалі.

У середині травня відзначали Дні Європи у Києві. Хрещатик був заповнений людьми, зацікавленими отримати інформацію про країни – члени ЄС та країни-кандидати.

Ми також взяли участь у святкуваннях у Тернополі 23 травня та Кривому Розі 30 травня. В обох містах спостерігався великий інтерес. Латвійська група In Culto та співачка Руслана виступили на концерті, який із задоволенням послушали тисячі людей.

<http://finland.org.ua/Public/>

(B) Ambassador of Iran Summoned to the Ministry for Foreign Affairs

Ambassador Reza Nazarahari, the Iranian ambassador to Finland, was summoned today, 3 July, to the Finnish Ministry for Foreign Affairs owing to the detention of staff of the British embassy to Teheran. The summoning of envoys was a jointly decided EU measure, and Iranian envoys were summoned in other EU capitals as well.

Under-Secretary of State Marjatta Rasi stated that the detention of British embassy staff is against all established diplomatic practices. The act is not seen as directed against the United Kingdom only, but against the European Union. The EU insists that the British embassy staff still held in custody be released immediately. The EU also appeals to Iranian authorities in Teheran for the protection of the staff at foreign missions of the EU Member States.

<http://wvww.finland.org.ru/Public/>

(C) Foreign Minister Stubb to OSCE Foreign Minister Meeting in Corfu

26.06.2009. Foreign Minister Alexander Stubb will participate in the informal meeting of OSCE foreign ministers to be held in Corfu, Greece, on 27–28 June.

The Corfu meeting will continue the dialogue on the European security conducted within the OSCE framework. The last ministerial-level discussion on the matter was held in the OSCE Ministerial Council of Helsinki in December 2008. The Greek OSCE Chairmanship expects the Corfu meeting to act as a preliminary meeting for the OSCE

Ministerial Council to be held in Athens in December.

Finland regards the OSCE as an excellent forum for an open dialogue on the future of European security. Finland considers it important that the EU takes active part in this dialogue. For instance, the following issues will be included among the topics of discussion: frozen conflicts, crisis management, arms control, and democracy and human rights issues.

Representatives from almost all OSCE member states are expected to arrive at Corfu. Most of the EU member states will participate in the meeting at a ministerial level. Russia will be represented by Foreign Minister Sergei Lavrov. United States Secretary of State Hillary Clinton had to cancel her participation.

<http://www.finland.org.ua/Public/>

13. Ask your colleague to read the text for you. Make consecutive interpretation and record it. Then translate it in written form. Compare both translations and analyze the differences.

(A) The ‘Innocent’ Description of the Activity of the Simultaneous Interpreter

Sitting next to his or her boothmate, an interpreter who works in simultaneous mode has but little time to reconstitute what the speaker is saying in another language. All simultaneous interpreters would confirm that what they are repeating is not the speaker’s words, like mere parrots might do, but what the speaker is actually saying, the ideas. In order to do so, simultaneous interpreters obviously need to understand what the speaker is saying, and to do that, the prerequisite is fully understanding the speaker’s language, as it is commonly spoken. It is not enough for the interpreter to be acquainted with the language in its written form, as might be the case with a philologist. Real life knowledge of the spoken language is required, and that is why the best interpreters are those who have spent several years in the country of the speaker’s language. It is furthermore necessary for the interpreter to have some knowledge of the field or the subject the speaker is referring to. The most significant factor, however, is that simultaneous interpreters work under strong time pressure. They have but a few seconds before they must repeat in their own language the ideas the speaker has just put across in his. It frequently happens that the speaker puts an idea across in some 300 milliseconds and that the interpreter has about the same amount of time to convey that idea before the next one comes along at the same speed. Sometimes while the interpreter is still uttering the previous idea, he/she is already memorising the next one spoken by the speaker. In any event, the interpreter needs to concentrate totally and intensely on what the speaker is saying, while at the same time the interpreter produces his/ her own speech in his working language, reproducing the ideas he/she has understood or believes to have understood. Due to this intense state of concentration, interpreters are unable to work for more than an hour without resting at least a few minutes. In Europe, interpreters working in simultaneous mode work and rest in half-hour shifts. This time pressure we mentioned is not constant in quality. Sometimes the speaker hesitates, pauses (or repeats himself) and this gives the interpreter a small break during which he/she can have a thought of her/his own or exchange a couple of sentences with her/his boothmate. Sometimes he/she is even able

to think about what he/she just said into the microphone and criticise the way he/ she said it.

Because there are always at least two interpreters in the booth, the one who is not working has a chance to observe the process of interpretation in her/his colleague, observing how the speaker's words and ideas are being rendered by their colleague. This process is somehow foreseeable because quite often the colleague who is not working can quickly write a word which he/she knows is going to be needed in the next milliseconds by the colleague working. There are actually several different situations: A speaker in a small negotiating committee speaks differently from someone making a solemn speech. In general terms many interpreters would agree in saying that it is more difficult to interpret someone who is reading a speech than someone speaking extemporaneously. They would say that someone reading a speech is not 'thinking' whereas someone improvising a speech has to 'think' about what he/she is saying and how to put it into words... which is what everybody does when we speak.

This is a text written by a professional interpreter who has not wasted his time reading theories of interpretation or of translation. He is, therefore, innocent of any theory.

<http://www.openstarts.units.it/dspace/bitstream/>

(B) Trends of Economic Attractiveness, France

The level of inward international investment in 2005 confirms the progress made by France, in terms of economic attractiveness, over the last three years. A two-fold increase in direct inward investment in France in 2005 worth 48.5 billion dollars, places France among the world leaders in terms of direct inward investment. Over the past three years, 2003–2005, France has maintained an average of fourth position among world leaders in terms of volume of direct inward investment. It should also be noted that there has been a two-fold increase in French direct investment abroad.

According to a recent OECD (Organisation for economic co-operation and development) report, there is a greater concentration of international subsidiaries in France than in other OECD countries of a comparable size. Figures available for the end of 2003, which were recently published by INSEE, confirm the importance of international investment in France's national economy: an estimated 1.9 million jobs and 19000 companies. International companies are mainly concentrated in the industrial sectors, particularly in the mechanical equipment sector, the pharmaceutical-cosmetics sector, in wood-paper, chemicals, and the electrical and electronic components industries. There is also a very large increase in the numbers of international companies operating in the services sector, particularly services to industry, with a three-fold increase in levels of employment in companies in this sector over the past ten years.

During the period 2002–2004, there was also a significant increase in new investment projects leading to a 30 % increase in job creation (33000 new jobs). Figures for 2005, presented by the Invest in France Agency on the 10th of May, show a positive trend. They confirm an increase in the number of jobs created (33247 for 2005) and a record level of investment projects: 664 projects in 2005 compared to 591 projects in 2004. The high level of value added and the technological nature of these projects confirm

the strength of France's economic appeal in these sectors. The positive development of the major factors which attract international investment to France, shows that French public policy over the last three years has had positive results. This trend is remarkable for the fact that it is taking place despite strong competition on a European and on a worldwide level.

The OECD report states that French regulations are now at a standard level equal to the OECD average, due to the efforts made to update regulations and the French Government adopting a role which is more adapted to the economic climate, the French domestic market is becoming increasingly competitive and this encourages investment, economic growth and increases in levels of employment. The quality of the French transport and communications systems and the fact that they are constantly being updated, make this one of France's most important assets in terms of economic appeal. These assets also include the French Internet broadband service, which should continue to develop and maintain France's position which is significantly above the European average. Efforts made in the fields of research and innovation, allow the upward trend in terms of global public expenditure in this sector to continue, and this is backed up by significant increases in the private sector. Recent tax reforms have had a positive effect on our image abroad, placing France's taxation system among the best rated in Europe. The simplification and updating of the French income tax system is an example of public policy efforts to achieve efficiency. The various measures which are aimed at simplifying administrative procedures also form part of this basic effort to improve France's economic environment. Public policies must continue to reinforce efficiency in areas such as flexibility in the labour market and the impact of social charges.

<http://www.invest-in-france.org/>

(C) Робота з варіантами

Сучасний бізнес неможливий без контактів з іноземними партнерами, а ділові переговори – без перекладачів. Спільні проекти із західними компаніями, імпорту обладнання і нових технологій потребують перекладу мільйонів сторінок тексту. Різко збільшилася кількість організацій, які потребують версій своїх сайтів англійською мовою. Здавалося б, престиж професії перекладача і доходи цих фахівців теж повинні зрости, але...

Парадокси професії

Конкуренцію професіоналам складають аматори з документом про закінчення курсів іноземних мов і всі ті, хто хоч трохи знає іноземну мову. За послуги вони готові отримувати невеликі гроші, а роботодавець не завжди здатен об'єктивно оцінити якість їхньої роботи. В результаті різко впав рівень якості перекладів і подешевшала складна інтелектуальна праця перекладача. Початківцям доведеться несолодко.

Щоб досягти успіху у цій професії, треба орієнтуватися на найвищу планку. Це раніше можна було працювати, залишаючись середнім перекладачем. В умовах, коли довкола чимало людей володіє іноземною мовою, поганим чи "посереднім" спеціаліст вже не потрібен.

Три в одному

Небагато компаній можуть дозволити собі утримувати штатного перекладача. Цей спеціаліст потрібен далеко не щодня. Він може попрацювати на усних переговорах тиждень, перекласти два-три документи, а потім сидіти без діла. Але зарплату йому платити треба... Проте, працюючи без якісного перекладу з іноземними партнерами, можна зазнати значних збитків.

Тому керівники компаній беруть перекладачів у штат, проте в більшості випадків паралельно “вішають” на них роботу секретаря-референта чи менеджера. Основні обов’язки перекладача в офісі – регулярно перекладати невеликі обсяги поточної кореспонденції, спілкуватися телефоном з іноземними партнерами, а іноді виконувати усний переклад на переговорах. Зарплата такого фахівця в середньому від 250 до 600 дол.

Займи місце!

У столиці працюють сотні організацій під вивіскою “Бюро перекладів”. Велика частина їх складається з декількох осіб. По суті, це “вільні” спеціалісти, які зібралися в одну групу і розподілили обов’язки. Доходи тут невисокі. Перекладачеві в таких агентствах потрібно бути майстром на всі руки: від перекладу інструкції до відеофільму. Конкуренція тут висока і доходи невеликі. Все залежить від кількості замовлень.

Великих бюро, реально орієнтованих на роботу з корпоративними замовниками, значно менше. Їх клієнти – солідні західні компанії. Тисячі сторінок перекладу на місяць (в основному технічні і вузькоспеціальні тексти) – звичайна норма. Робота йде в жорсткому режимі. Більшість інших бюро – маленькі приватні контори.

“Японці дорожчі ”

Особливість роботи перекладача – нестабільне завантаження. Навіть у великих компаніях обсяг перекладів може в різні місяці відрізнятись в десятки разів. У невеликих бюро така сама ситуація. Замовлення не регулярні, і перекладачі часто одержують гонорари, але не за фактом здачі матеріалу, а коли приходить оплата від замовника. Надійти гроші можуть через тиждень, а то і через півроку. Вартість письмового перекладу залежить від мови, тематики, термінів і обсягів.

Природно, що при однаковій складності тексту переклад на японську мову коштуватиме дорожче, ніж на англійську. За виконання термінового замовлення діє націнка “за терміновість”. Найдорожчі послуги – з рідкісних мов, а найзатребуваніші – переклад юридичної, медичної і технічної літератури з англійської. Ціна за сторінку в середньому близько 15 дол. Проте в різних бюро вона може дуже відрізнятись.

Робота з варіантами

Втім, письмовий переклад – лише незначна частина багатогранної роботи. Великий плюс професії – можливість самореалізації в будь-яких сферах. Не подобається нидіти над технічними термінами і мудрованими фразами? Будь ласка – займайтеся послідовним усним перекладом. У цьому випадку знадобиться костюм “з голочки”, голлівудська посмішка і... професіоналізм. Майстерність перекладача – унікальний дар. Уміння переключатися з мови на мову, швидко знаходити думку у сказаному під силу не кожному. Необхідно на льоту схоплювати

суть фраз і точно доносити їх значення до співрозмовників.

Інший вид усного перекладу – синхронний. Ця робота ведеться зі спеціальним обладнанням. На перекладачеві – навушники і мікрофон. Люди, які сидять у залі, також вдягають навушники і слухають вже перекладений текст. Синхроністу доводиться озвучувати найрізноманітніші теми: іпотеку, глобальне потепління, пенсійні реформи, комп'ютерне забезпечення. І треба мати хоча б невелике уявлення про суть питання. Темп мовлення такий, що не завжди встигаєш повторити сказане навіть рідною мовою.

Не надихає усний переклад? Можна спробувати свої сили у фільмах та серіалах. Або в художньому напрямку. Знадобиться не тільки “відчуття слова”, але й талант письменника. Майстрів слова, здатних перекладати складну високохудожню літературу, залишилося не так вже багато. Виною тому – скромні гроші за роботу від видавців. Мало хто з метрів погодиться перекласти складний роман за п'ять доларів за сторінку.

Знання мови – не досить!

Вакансій справді багато. Але хочеться попередити старшокласників, які вирішили обрати цю професію. Перекладачеві-початківцю наївно сподіватися на високі гонорари і зарахування до штату великої організації. Виняток може бути лише в тому випадку, якщо добре володієш не тільки іноземною мовою, але й орієнтуєшся в одній із порівняно вузьких галузей: економіці, юриспруденції, журналістиці. Перекладачі визнають: знання іноземних мов уже не досить для успішного кар'єрного зростання, і “суто” перекладацька робота не приносить істотних дивідендів. Деякі спеціалісти переходять на інші посади. Людину, яка блискуче володіє іноземною мовою, охоче приймають до компаній, які спеціалізуються на рекламі, РЛ, журналістиці, туристичному бізнесі та менеджменті.

Зарплата перекладачів коливається від 100 до 900 дол. Сума залежить від кваліфікації та місця роботи.

Будні професіонала

Професіонал рідко займається чимось одним. Сьогодні можуть попросити виконати письмовий переклад, завтра – взяти участь в усних переговорах тощо.

Вищий пілотаж – синхронний переклад. Щоправда, у китайській мові про нього можна говорити тільки умовно. Тут ключове слово знаходиться у кінці речення, і поки його не почуєш, зрозуміти фразу неможливо.

Для того, щоб встигнути за оратором, потрібно відставати максимум на три слова. Доводиться розвивати таку якість, як “ймовірне прогнозування”. Людина починає говорити, а ти вже знаєш про що. Ще складніше перекладати з української або російської на китайську. Дуже вже мудровано, а подекуди плутано висловлюються наші співвітчизники.

Загалом синхронний перекладач повинен мати перед собою надрукований текст промови. Але у кращому випадку його вручають перед початком виступів. А то й зовсім жодної роздруковки немає.

В усному, послідовному перекладі ми змушені самотійно виходити із ситуації, вмить приймати рішення. Нерідко переговори перетворюються на лобове

зіткнення думок. Тоді має сенс дещо пом'якшити тон опонентів. Виявити дипломатичність, що позитивно позначиться на підсумку переговорів. Звичайно, жоден перекладач не застрахований від помилок...

У цій професії є можливість спілкуватися з різними людьми, вивчати культуру іншої країни.

Але деколи зустрічаєш ставлення, як до людей другого сорту. За кордоном перекладачі супроводжують делегації по магазинах і ринках, подекуди виконують і кур'єрські доручення.

Так, перекладач, за великим рахунком, – обслуговуючий персонал, але від його професіоналізму залежить дуже багато. Чи зуміє він донести до співрозмовників думку, значення переговорів у цілому? Звичайно, трапляється і нікому не потрібна, рутинна робота. Начальник подивиться переклад і викине у кошик.

Незручно і соромно за співвітчизників, які дозволяють собі нешанобливо поводитися на переговорах. У душі все кипить, а висловити свою думку не маєш права. “Ти – перекладач? Перекладай”. У такі хвилини думаєш: “Та пропади все до біса!” Але потім знову повертаєшся до своєї справи, тому що коли вона стає всім життям, неприємності відступають на другий план.

<http://www.osvita.org.ua/job/articles/35.html>

14. Perform consecutive/simultaneous (if you have the necessary equipment) interpreting.

(А) Прийняття присяги добровольцями Корпусу Миру

У вівторок 9 грудня 2008 року о 13:00 годині Посол США в Україні Вільям Б. Тейлор приведе до присяги 70 нових добровольців Корпусу Миру США в Україні. Урочиста церемонія відбудеться в приміщенні Інституту післядипломної освіти на вул. Васильківській, 36. Нові добровольці дадуть обіцянку служити справі зміцнення поваги та дружби між людьми різних національностей та культур, працюючи пліч-о-пліч з українськими колегами в усіх регіонах України. На церемонії виступатимуть Посол США в Україні Вільям Б. Тейлор та почесні гості, включаючи представників Міністерства освіти і науки України, Міністерства економіки України, добровольців та їхніх українських колег. На церемонії також буде продемонстроване слайд-шоу, що відображає спільну роботу українців та американців заради кращого майбутнього.

Урочиста церемонія позначить завершення 10-тижневої підготовчої програми, яку майбутні добровольці пройшли в містечках та селах Київської та Чернігівської областей. Нові добровольці будуть працювати у середніх школах, вищих навчальних закладах, педагогічних училищах та інститутах післядипломної педагогічної освіти вчителів, що сприятиме активному вивченню англійської мови та допоможе вчителям, учням та студентам покращити знання англійської мови, продовжувати освіту та досягнути успіхів у професійному та кар'єрному розвитку.

Корпус Миру в Україні було засновано в травні 1992 року відповідно до двосторонньої Угоди, підписаної президентом України Леонідом Кравчуком та

президентом США Джорджем Бушем. Програма Корпусу Миру в Україні включає викладання англійської мови, розвиток практичних навичок для молоді та навичок менеджменту з метою підтримки цілей, проголошених Урядом України: вступу України до світової економічної спільноти та інтеграції у глобальний світ. Корпус Миру в Україні є найбільшою програмою з понад 70 програм організації в усьому світі. З 1992 року понад 2000 добровольців Корпусу Миру працювали в понад 1000 українських громадах вчителями, консультантами з менеджменту, захисниками довкілля та спеціалістами з розвитку молоді.

Корпус Миру фінансується за рахунок коштів американських платників податків. Організація сприяє зміцненню миру і дружби між людьми різних національностей та культур. Протягом чотирьох десятиліть Корпус Миру працює в понад 120 країнах. В Україні Корпус Миру працює у трьох напрямках: викладання англійської мови як іноземної, економічний розвиток громад та розвиток молоді.

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

(B) U.S. Assistance for Flood Relief in Ukraine

Heavy rains and storms on July 26–27, 2008, caused massive flooding in Western Ukraine and left 36 people dead, dozens missing, and more than 40,000 homes damaged or destroyed. In response to this crisis, the U.S. Government has offered humanitarian assistance to the people of Ukraine from several sources.

The United States Government has authorized an initial disbursement of \$50,000 of disaster relief funding, to be disbursed through International Relief and Development (IRD), a U.S. non-governmental organization in Ukraine. IRD is providing immediate assistance to approximately 800 households of Vyzhnytskyi and Putylskyi districts, Chernivetska oblast, including bedding and drinking water kits. IRD representatives visited the flooded regions of Western Ukraine to view the situation first hand and to conduct a needs assessment.

The Embassy's Charge D'Affairs, James D. Pettit, and other U.S. officials traveled to the region August 6–8 to meet with local government representatives and to survey damage. The American Chamber of Commerce is organizing donations from U.S. companies in Ukraine and will distribute assistance in consultation with the U.S. Embassy.

The Embassy is also working with private organizations in their relief efforts including the U.S. – Ukraine Business Council, U.S. – Ukraine Foundation, the Ukrainian Federation of America, and the Ukrainian – American Coordinating Council which are requesting donations for relief efforts. Ambassador William Taylor met with members of the Ukraine Disaster Assistance Fund in Washington, D.C. August 7 to brief them on relief efforts.

UPS, 3M, Boeing, Cargill, Coca-Cola, AES, Max Well, SASI, Winner Automotive Group, First International Resources, and the Asters law firm, all members of the U.S. – Ukraine Business Council (USUBC), have made substantial commitments to provide funds and in-kind contributions to assist in the flood disaster assistance program in Western Ukraine.

The Embassy has been in touch with the Red Cross' Kyiv office and has offered advice to the American Chamber of Commerce as to how to most effectively direct its private donations.

The State Department is coordinating the delivery of six containers of disaster-relief materials. The shipment includes materials such as tents, bedding, clothing, boots, and medical supplies. The estimated value of the contents of the six containers is \$1 million. These containers are expected to be shipped August 11.

The Defense Department has sent representatives from EUCOM to coordinate possible additional humanitarian aid and disaster relief in the form of logistics support and construction projects. The intent will be to help Ukrainian authorities reduce long term suffering and expedite the region's return to normalcy.

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

(С) Опубліковано цьогорічну доповідь про торгівлю людьми. Україна у контрольному списку другої групи

У середу 4 червня Державний секретар США Кондоліза Райс оголосила про оприлюднення “Доповіді про торгівлю людьми” 2008 року. На вимогу Конгресу США Державний департамент готує таку доповідь стосовно всіх країн світу. Метою цих доповідей є стимулювання до дій і створення партнерських зв'язків по всьому світу в боротьбі проти работоргівлі наших часів.

Ця доповідь зараховує Україну до контрольного списку другої групи, тому що, попри значні зусилля українського уряду, спрямовані на ліквідацію торгівлі людьми, Україна ще не повністю відповідає мінімальним стандартам протидії цьому злу.

У доповіді відзначено, що Україна робить скромний, але реальний поступ у вдосконаленні покарання засуджених за торгівлю людьми, судового переслідування причетних до неї, підготовці суддів та виконанні заходів запобігання цьому злочину. Наприклад, Міністерство внутрішніх справ повідомило, що кількість судових справ проти причетних до торгівлі людьми для трудової експлуатації збільшилася з трьох у 2006 році до 23 у 2007 році.

У доповіді також зазначається, що, хоча є деякі зрушення на рівні місцевої влади у наданні допомоги жертвам цієї торгівлі, бракує зусиль центральної влади, спрямованих на викорінювання причетності посадовців до торгівлі людьми і захист та допомогу жертвам торгівлі.

Посольство США зараз працює з урядом України в напрямі боротьби з торгівлею людьми. Ми готові допомогти Україні у її спробах наблизитися до загальноприйнятих стандартів.

Уряд США здійснює низку програм допомоги Україні, спрямованих на вдосконалення ефективності протидії торгівлі людьми. Зокрема, Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) надає підтримку неурядовим організаціям, які протидіють такій торгівлі, надають психологічні та юридичні консультації, навчання зі здобуття робочої кваліфікації, сприяють працевлаштуванню, а також здійснюють інформаційно-освітні кампанії для громадськості щодо проблем торгівлі людьми. Завдяки допомозі Агентства США з міжнародного розвитку

понад дві тисячі жертв торгівлі людьми змогли реінтегруватися в українське суспільство. Посольство США також допомагає Міністерству внутрішніх справ України покращити слідчі й інформаційні технологічні можливості міністерського департаменту із боротьби з торгівлею людьми. Посольство США також активно працює у складі нещодавно заснованої Міністерством закордонних справ України робочої групи з протидії візовому шахрайству і підробці документів.

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

(D) Statement by U.S. Trade Representative Susan C. Schwab on WTO Members' Approval of Ukraine's Terms of Accession to the World Trade Organization

WASHINGTON – U.S. Trade Representative Susan C. Schwab today welcomed WTO Members' approval of Ukraine's accession to the World Trade Organization with the following statement:

“The United States is very pleased by today's action in Geneva. We look forward to the timely completion of the domestic ratification procedures and to Ukraine's taking its seat at the WTO. The presence of President Yushchenko, who signed Ukraine's Protocol of Accession, underlined the importance of this WTO action.

The terms of accession are substantial, forward-looking, and demonstrate Ukraine's commitment to global trade based on market forces, transparency, and rule of law. Since its initiation over a decade ago, Ukraine's economic reform program under a series of governments has included a strong commitment to WTO provisions. Ukraine's commitment throughout the negotiations to secure effective implementation of its WTO commitments is commendable.

The accession package approved today clearly reflects Ukraine's intentions to pursue liberalized trade, deregulation and expanded transparency. For the United States, the inclusion in the WTO of such a large, fast-growing economy will benefit U.S. businesses, workers, farmers, ranchers, and consumers. We look forward to building a broader, deeper trade and investment relationship with Ukraine. We also welcome the stability and efficiency that will accrue following the Supreme Rada's acceptance and ratification of the accession. Today we celebrate Ukraine's WTO accession and this new chapter in our trade relations.”

<http://kiev.usembassy.gov/press/>

15. Act as an interpreter.

(A) G-Money and Me: Bill Gates Interview

Gizmodo: Let's talk about blogs first – if that's something that interests you at all. Do you read many blogs? Is that something that's interesting to you yet or do you just get it as it comes to you?

Gates: I think blogging is super-important and we've got to do a lot more software. We've got up over a million people [who] set up blog sites. Now, how many of those people keep those up to stay... but still, it's a very big number.

Gizmodo: How do you guys feel about setting up a blog – there's the whole aspect of personal publishing that's sort of big right now, where people are sort of looking at citizen journalism, and that individuals should start to get some of the same rights of the

press that other, bigger organizations should have. Do you guys have any internal policy, or at least general direction for that? Let's say somebody in China sets up a blog that says some dissident things – is that something that you guys don't really care [about], or are you going to have to manage that?

Gates: Well, we're very proud of the role of the PC in allowing lots of voices to exist and make them accessible. Historically, the publishing baron in the city had a very high share of voice, and they didn't even need to employ the best writers, because they had kind of the unique distribution. As more and more reading gets online, the ability to get to lots of different things, and the competition and quality that takes will be pretty amazing.

We ourselves aren't that much of a publisher. We did the Slate Magazine thing to try and prove out what kind of things, what kind of formats you could do in online journalism that were different than the things that had been done.

We're very proud of pioneering that – what was it, ten years [ago] or something – and pass that on to the Washington Post. In the long run, it's a more natural fit there. I'm not some media expert.

Gizmodo: So would it be fair to say your idea with Spaces will be more hands-off? Since you're kind of giving the power of the individual to publish, you don't really care what they say?

Gates: No. There's always a tricky issue when you get into stolen material or pornography. The laws for online publishing the same as for print-based publishing, where if you're hosting certain types of things and somebody notifies you about that...

Gizmodo: So since it's sitting on your servers you want to be more careful of it.

Gates: No, there are rules about... if you get notified that it's stolen materials or pornography or things like that. Our policies are just related to what the laws are. And there are many examples over the last several decades where the power of the PC to let people publish and communicate has made a huge difference in terms of people trying to control information flow. And that's why the PC is such a fantastic development.

<http://gizmodo.com/gadgets/>

(B) Lunch with a Legend

Peter Less has been living in Chicago, where he practices law, for over 50 years. He attended the Geneva School of Conference Interpretation and, in 1946, interpreted at the Nuremberg Trials of Nazi war criminals. Less, whose mother, father, sister, and grandmother were killed by the Nazis, had to sit in the courtroom and interpret for some of the masterminds responsible for these atrocities. How could he do it?

— Would you tell me about your childhood?

— I grew up in a nice, comfortable middle class German home in Koenigsberg. My father was an attorney and my mother managed my grandmother's store. As the Nazis came to power, things got worse and worse. In 1938, when I was 17, I told my parents we should leave Germany. But like so many intellectuals, they said: "This cannot go on much longer. Social democrats will come back soon." So I left alone and went to Switzerland. They stayed. My family perished. My father, my mother, my grandmother and my only sister are all gone. I am the only one still around.

— Why did you choose Switzerland?

— That was the only country where I could go without a visa at the time. For a while, my father would send me 50 marks a month to live on, but about six months later that became illegal. I had to find another way to survive, but I had no residence permit and no work permit. So I became a student of hotel management at the Ecole Hôtelière in Neuchâtel, where I spent some very useful months. I learned to cook, to wait on tables, and I got good food.

When the course ended, I became an undocumented alien. The Swiss authorities issued me a so-called ‘tolerance permit’ valid for three months. After three months, I’d go back to the police and they would ask: “Why haven’t you left Switzerland yet?” And I would say: “I would love to! Tell me where I can go! The Germans are in Germany, Austria, France, in Italy, all the surrounding countries – where can I go?” And so they would renew the permit.

Eventually, the Swiss put me in a labor camp, but it wasn’t bad. We got military food, so the Swiss soldiers ate the same things we did. Nice billets, a nice commander and weekends off. We were free to go to the big cities on the weekends. If we had a few pennies, we went to Zurich and had a good time chasing girls, going to the movies, and sitting in coffee shops.

— What kind of work did you do in these camps?

Needless work. Dig ditches one day, cover them up the next day. We told those in charge that we could be helpful to the Swiss economy if they would only let us. “No, we can’t: these are orders from above.” But there were always nice people in Switzerland who helped refugees, such as the Quakers. They had pamphlets in French, and we would translate them into German, English, or whatever they needed. And they paid us, which was totally illegal because we were not allowed to work outside of the camps.

Then one day, a nice Swiss Foreign Service officer named Merz, said: “We can get you out of here if you agree to do work where there is a shortage of labor. You have a choice: a butcher, a baker, a painter, or a barber.” I chose to be a barber and got placed with a barber in La Chaux de Fond who needed an apprentice, and stayed there for about a year.

Then Merz found out that the University of Geneva was willing to give refugees a grant. By that time I knew French, so I enrolled in the Faculté des Lettres and got my University degree. Attached to the University of Geneva was the Ecole d’interprètes, a Rockefeller-funded department that trained simultaneous interpreters. I spoke German, English, and French, and I enrolled there. It was a two-year course. They put us in a glass booth. At first, they would speak very slowly, accentuating every syllable: “Heute ist das Wetter sehr schoen.” – “Today the weather is very nice.” After a few weeks, they would speak quickly and with an accent. We gradually learned to listen and to speak at the same time. There were about 15 or 18 students in my class. We graduated shortly after WWII ended. At that time, the Americans, the British, and the French were organizing an international war crimes tribunal. One day, American officers in uniform came to the school. They tested a dozen people and hired three, including me. “Tomorrow morning,” the American officer said, “you must fly to Nuremberg.”

As students, in addition to learning the skill of listening and speaking at the same

time, we studied terminology – military, political, legal, including Nazi terms, and the rank equivalents in the French or American armies – so we were prepared. I was 25.

When we arrived at Nuremberg, they gave us a couple hours of training and then put us in a glass box in the courtroom. We worked in hour- and-a-half shifts (an hour-and-a-half in the morning, an hour-and-a-half in the afternoon), and it felt longer than an eight-hour day at the office. The day wasn't finished then, either, because at night we had to correct the gibberish transcribed during the day. When you interpret fast, sometimes you don't speak elegantly, but when it gets printed in the record, everything must be correct. We also did translation work. For example, when the final judgment was issued, it had to be translated. It was 360 pages long. The military police locked us up in an old Bavarian castle and told us: "You will be court marshaled if a word leaks out of what's in those papers. Every reporter is going to offer you your weight in gold to get a scoop, to be the first." We couldn't leave, couldn't even use the phone.

– What was the average age of the Nuremberg interpreters?

– We were fairly young. The two French sisters were only 22, but the others were a little older.

There were four languages used for interpretation in the courtroom: German, French, English, and Russian. The interpretation equipment was primitive: a microphone bolted down in the middle of the table, and you had to bend over to speak into it. It was uncomfortable and strained your back. You couldn't turn your head because then it wouldn't capture your voice. The earphones were big, like you see in old movies. They fit over your head, heavy and tight, and crushed your ears. They were terrible, very uncomfortable. Your ears were red when you finally got rid of them.

And the sound was scratchy, like an old record. There was also a button you could push in the interpreters' booth. It would turn on a red light that told the speaker to slow down. They'd see that red light, slow down for about 15 seconds, then go back to their usual manner of speaking. The volume depended largely on the speaker. If the speaker did not speak loud enough, there was nothing you could do to enhance the volume. And if they were shouting too loud, there was nothing you could do to tone them down. I interpreted the proceedings between German and English.

I had to 'interpret' as well as translate. If a witness testified that she had to jump out a first floor window, the Americans would say, 'Big deal, street level'. I had to translate it 'second-floor window' – then they would say, "Oh, that was quite a fall."

Sometimes witnesses would use languages not offered at the trial. They would use Yiddish or else speak too fast. In those cases, you could just get the gist of what the witness was saying, but you had to make it clear that this was not a literal translation. Some witnesses were crying, muffling their words with their sobs. We did the best we could.

– What were some of the other languages that witnesses used?

– Polish, Lithuanian, and Ukrainian.

– How were those languages handled in the courtroom?

– In those cases, the witnesses had to give a written statement that was translated into English. The authorized translation would then be read into the record.

– Where were you staying while interpreting at the trials?

We were housed in beautiful villas confiscated from top Nazis, located in the suburbs of Nuremberg. There were about three or four interpreters per villa. At the end of the workday, jeeps would drive us to our temporary homes and pick us up again in the morning to go to the courthouse. We ate at the Grand Hotel, the only hotel that was still standing. Everything else was destroyed, but the Allies kept the hotel in good shape because they had to sleep somewhere. The waiters and waitresses were all Germans. They got paid in cigarettes. I sent my entire salary home to my wife, and used the allowance of cigarettes I got to buy things. Once that same year, 1946, I was flown to the Four-Power Conference to Berlin to translate for two days. On my time off, I walked the streets and bought a typewriter – and paid almost a whole carton of cigarettes for it. I still have it.

– How many interpreters were there total?

– About 30 or 40 altogether, in all languages. All the time I worked there I didn't even know all of them, since they had different hours and shifts. I saw the ones that were sitting next to me during the same shift. We were young and not very experienced, but we were indispensable. The *École d'interprètes* was the only place that trained interpreters at that time.

– Did you have a supervisor?

– Yes, Brigadier-General Telford Taylor was an intermediate boss. He died recently, in 2003 in New York. The real boss was Robert H. Jackson, the Supreme Court judge who was the chief of counsel. I spoke to him on the telephone just before he died.

– Did you get any time off?

– Yes, we had some days off, and weekends. Once I got Friday off, so I quickly went to Paris to meet my wife, who came up from Geneva.

– What stands out in your mind today about your work as an interpreter at Nuremberg?

– I guess the fact that we were the first. The Nuremberg Trials were the first time simultaneous interpretation was used. They had to use it, because if they used consecutive interpretation, especially with four official languages, the trials would only just be finishing now. So we felt like pioneers, but at the same time we didn't think we were anything special. We were kids, we were adventurous, and we liked what we did. At night we went to the movies.

– How did you maintain your neutrality?

– It wasn't easy. You were sitting in the same room with the people who probably killed your parents, but you could not let your feelings interfere with your job. You swore to interpret as faithfully as possible, to put the speaker's idea into the listener's head. So we did.

– At the recent International War Crimes Tribunal of Slobodan Milosevic, interpreters received psychological aid to deal with the descriptions of atrocities they had to interpret. Did you receive any psychological aid?

– No, they didn't really know what psychology was back then – Freud had just died in 1939 – but we were young and we could disassociate our feelings from our job.

– When you moved to the U.S. in 1946, did you work as an interpreter here?

– No, but I did work as a translator and teacher for Berlitz, teaching German and French to GIs coming home from the war. We taught them how to say things they wanted

to know (like “Where are the girls?” or “Which is the best beer?”). My wife translated for the Red Cross. She also worked for them in Geneva, translating records, looking for missing persons and prisoners of war. She even met Winston Churchill.

— You told me that you were a member of the International Association of Parliamentary Interpreters, the forerunner of today’s AIIC (International Association of Conference Interpreters). Did you remain a member after you left Geneva?

— Yes, for a year or two, and then I lost contact. But I still have a certificate hanging on the wall at my house.

— What was the mood like on the part of the audience?

— Well, they had to remain calm, because any commotion would get you expelled from the courtroom. They had to just sit there and observe. They couldn’t smile, applaud, or express any hatred or repugnance. Courtrooms are run with a lot of decorum in general, and that was especially true there, when the eyes of the world were on that courtroom. All the newspapers were there, and there was radio equipment all over the place.

— Do you know if the court building is still there today?

— Oh yes, I saw it years later.

— What were the defendants’ attitudes?

— They were all different. Hans Frank showed genuine remorse, while others showed phony remorse in order to get a lighter sentence or escape the hangman’s noose. Some were not remorseful at all, but said they “just sat in their office and signed papers.”

— What special terminology did you have to know?

— The Nazi terminology and ranks for the army and the SS – we translated them into equivalent American or British terms. Oberst was a colonel, for example. Some things we didn’t translate, like ‘the SS’. It stands for Schutzstaffel, but you didn’t translate that since everybody knew what it meant.

— Did you meet all of the interpreters at Nuremberg?

No, there were nine other trials going on. I interpreted at the major war criminals’ trial — Hermann Goering, Rudolph Hess, Hans Frank, Ernst Kaltenbrunner and others. There were also the doctors’ trials, the concentration camp trials, the industrialist trials, and others. They went on from 1945–46, all the way until 1949. I did not stay until the end.

— Why not? You said you were making a great living.

— I sure was, but I got a visa to go to the U.S. and couldn’t let it expire.

— Was your visa to the States kind of a thank-you gesture on the part of the Americans that hired you?

— No, I got the visa on my own. Now, because I was attached to the U.S. Army, upon my arrival in the U.S., I had to report at the Pentagon in order to get an official release from my duties.

— After Nuremberg, did you consider continuing as an interpreter?

— Yes, for a while. I wanted to work at the newly founded United Nations, but they didn’t need German.

— So after you didn’t start working at the United Nations, what did you do?

— I went to law school. I always wanted to be a lawyer because my father and my uncle were attorneys. I did all kinds of odd jobs to get through school.

- Did you make any mistakes at Nuremberg that you remember?
- Oh yes, once I made a big mistake and almost caused World War III. It was over a word – a name, actually – ‘Rascher’. The question was “What did Rascher do?” and I translated: “What did Russia do?” The Russian officer immediately jumped up, shook his hands in the air, and said: “WHAT?! What are you involving Russia for?” I then had to explain that I meant the German General Rascher, not Russia the country, and apologized.
- What were some of the difficulties?
- Well, the fact that the German defense counsel were good attorneys in Roman law, and the Americans and the British were good attorneys in common law. That sometimes made it difficult to explain the concepts, not the words.
- Could you do that while interpreting?
- No, you had to explain the concepts before and after, off the record, because they would use terms that the other side couldn’t understand. When an American attorney speaks about a writ of habeas corpus, a German would say, “What is he talking about?” Then you had to explain what legal document they had. On the other side, the Roman law professionals would use Latin terms that we don’t know in America, and you had to be careful in explaining it, but you can’t always do this in open court.
- So you had to be a legal expert?
- Yes, we studied legal terminology at the Geneva School. We studied international law, Roman law, and common law. So we knew what it was, but to impart these ideas into the head of the listener is not very simple, because they are all brought up in their own culture, which, to them, is the only meaningful and correct one. They don’t realize that other systems are built on different assumptions.
- What kind of law do you practice now?
- Mostly family law.
- Having lived through tumultuous historical times, what advice would you give us today?
- Don’t follow somebody who tells you what’s good for you. I like the motto “Lead me to those searching for truth, but keep me away from those who have ‘found it’.”

<http://www.aiic.net/ViewPage.cfm/page 1665>

(С) Інтерв’ю із Послом США в Україні

У рамках свого візиту до Запорізького національного університету (ЗНУ) Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Вільям Тейлор дав ексклюзивне інтерв’ю студентці факультету журналістики Катерині Сірінюк.

Вибір саме цього інтерв’юера був не випадковим, адже у минулому навчальному році Катерина Сірінюк отримала грант Держдепартаменту США на участь у однорічній програмі академічного обміну Eurasian Undergraduate Exchange Program. У американському університеті Грейсленд вона вивчала журналістику і масову комунікацію. Ось про що спілкувалися пан Посол та студентка ЗНУ у приміщенні музею університету.

– Доброго дня, шановний пане Посол. Ми раді вітати Вас у Запорізькому національному університеті. Це велика честь для нашого навчального закладу

приймати гостя такого рівня. Хотілося б дізнатися, якою є мета Вашого приїзду до Запоріжжя?

— У першу чергу я хочу подякувати вам за можливість бути тут, у вас в гостях. За останні 15 років я неодноразово приїздив до України, але нагоди побувати у Запорізькому краї ще не випадало. Я чув багато про козаків, міфологію цих земель. Знаю, що Запоріжжя – колиска української нації. Але також я приїхав до Запоріжжя, щоб поспілкуватися із посадовцями, пересічними мешканцями міста, освітянами та студентами та поговорити про проблеми, котрі їх турбують.

— Пане Посол, понад 10 років Ви займалися урядовою допомогою США країнам Радянського Союзу. Що спричинило Вашу зацікавленість цим регіоном?

— Сполучені Штати надають надзвичайно великі можливості Україні. Ми зацікавлені в тому, щоб ваша держава розвивалася у багатьох напрямках: економічному, соціальному, щодо розвитку демократії тощо. Ми вважаємо, що Україна є лідером цього регіону. І якщо вона досягне успіху у задекларованій меті – наближення до Європейського Союзу та членство у ньому – це буде гарним позитивним прикладом і для інших держав.

— Серед багатьох напрямків Вашої діяльності, діяльності посольства, яке місце посідає робота з молоддю?

— Як я вже зазначав у розмові з ректором, мені величезне задоволення приносить спілкування з молодим поколінням. Коли я подорожую, це найбільше мене тішить. Молодь, з якою я спілкуюся в Україні, представляє повний спектр політичних сил. Також вони репрезентують енергію і бажання вирішувати проблеми, а не жити з ними. Тож я завжди прагну скористатися нагодою поспілкуватися з українськими студентами, особливо тими, котрі побували у США за програмами академічного обміну.

— Я якраз і є студенткою, яка за таким обміном побувала у США. Знаю, що Америка приймає студентів на високому рівні. На Вашу думку, чого бракує українській освіті, порівняно зі світовою чи американською?

— Я думаю, що переваги і відмінності полягають у високому рівні освіченості населення у вашій державі. Щоразу, як я відвідую такі потужні університеті, як ваш, захоплююся високим рівнем як викладачів, так і студентів. Що ж до проблем, одна з них, котру я помітив, це випадки хабарництва при вступі до навчальних закладів.

— Говорячи про Вас особисто, хотілося б дізнатися, якими були Ваші найулюбленіші предмети під час навчання? Ми знаємо, Ви закінчили чи не найелітніший університет країни – Гарвардський?

— Я захоплювався економікою. Між іншим, саме у Гарварді познайомився зі своєю майбутньою дружиною. Що ж до предметів, любив держуправління, основи керування держфінансами тощо.

— Ви дуже багато часу проводите поза межами своєї батьківщини, то вважаєте себе громадянином світу, чи все ж таки громадянином США?

Певно, що громадянином Сполучених Штатів. Але мені поталанило мати нагоду так багато подорожувати. Я працював в Афганістані, Іраку, Єрусалимі. І відчуваю себе дуже щасливим, що працюю в Україні.

16. Imagine you are to take an interview similar to the one taken by interpreters before the Nuremberg Trial. Give 10 words in English and Ukrainian naming:

Flowers, trees, mushrooms, berries, birds, agricultural tools, footwear, insects, toys, dog breeds, water transport, planets in the Solar system, Zodiac signs, hand weapon, international organizations.

17. Make reports about famous interpreters (focusing on their career, interesting experiences, contribution to the field of translation studies). Try to consult your notes as seldom as possible. When presenting reports, one student should perform consecutive interpretation. One part from the rest of the group should observe your way of presentation (posture, gestures, parasite words, voice characteristics, eye contact, etc.), and the other part should analyze the interpretation.

Some names of interpreters that may be used for your reports: Jean Herbert, Andre Kaminker, Prince Constantin Andronikof (personal interpreter to General de Gaulle and one of the founders of AIIC), J.-F. Rozan, Viktor Suhodrev (В. Суходрев), Valentyn Mykhailovych Berezhkov (В. М. Бережков), Pavlo Ruslanovych Palazhchenko (П. Р. Палажченко). Interviews with well-known interpreters may be found at <http://multitran.ru/c/m.exe?a=5&s=articles.htm>

18. Read requirements how to choose a good translation school (see Appendix 3). Make reports about well-known schools and colleges for interpreters. Organize your work in class as recommended in exercise 20.

Some famous schools are: The Copenhagen Business School trained students in translation and interpreting from 1921, and the Paris Institute for Comparative Law has been training legal translators since 1931. University of Ottawa, School of Translation and Interpreting (1970); Moscow Linguistic University (1930); Vienna University, Institute of Translation and Interpreting (1943); University of Geneva, School of Translation and Interpreting (ETI) (since 1941); Strasbourg University of Humanities, Institute of Translators, Interpreters and International Relations (ITI); University of London, School of Languages, Faculty of Law, Languages and Communication; Monterey Institute for International Studies (USA), Translation and Interpretation Division; Georgetown University (USA), Division of Interpretation and Translation; Higher School of Interpreters and Translators, Sorbonne, Paris; Higher Institute of Interpreting and Translation, Paris.

19. Write a dictation-translation of words and word combinations you have learned from this unit (some of them are underlined in the texts throughout the assignment section).

ROLE PLAYS

Role play 1. Consecutive Interpreting at a Conference

Teacher: Announces the topic of the conference.

Step 1. Students prepare for the topic by compiling a list of useful words, word combinations, abbreviations, geographical names, important surnames, their translation and pronunciation.

Step 2. One student prepares a report with general information on the topic, the group takes notes of important names, expressions, finds their equivalents.

Step 3. One half of the group gets ready to work as interpreters (See AIC recommendations in Appendix 6). The other part of the group prepares reports on the topic.

Step 4. Consecutive interpretation of the reports with recording.

Step 5. Students analyze the recording, discuss and evaluate the translations, then write a dictation translation of the learned words and expressions.

Role play 2. Simultaneous Interpreting at a Conference with Preparation

Teacher: Announces the topic of the conference.

Step 1. Students prepare to the topic by compiling a list of useful words, word combinations, abbreviations, geographical names, important surnames, their translation and pronunciation.

Step 2. Students bring the texts of reports, look through them and find translation equivalents to difficult expressions.

Step 3. One half of the group gets ready to work as interpreters (See AIC recommendations in Appendix 6). The other part of the group reads the reports.

Step 4. Consecutive interpretation of the reports with recording.

Step 5. Students analyze the recording, discuss and evaluate the translations, then write a dictation translation of the learned words and expressions.

UNIT 2 PRAGMATICS OF TRANSLATIONS

1. Give the equivalents to the following sound-imitating words. Translate the sentences with them.

(A) 1. Буль-буль, бур-ку-ку, грюк, гуп, гур, дзень-брязь, кум, киги- киги, кляц, крап-крап, кукуріку, кудкудах, няв, пугу-пугу, стук-грюк, тень-телен, ти-ри-ри, ті-лі-лі, ту-ту, тьох-тьох, хвіть, хлоп, хлюп, хрус, цок-цок, цінь-цінь.

(B) 2. Bang, beep-beep, biff, bow-wow, saw-saw, chick, chick-chack- chuck, choo-choo, chump, clap, clip-clap, clank, cling, cloop, cock-a-doo- dle-doo, cridle-cradle, crump, crink, flap, flurr, haw-haw, he-he, hee-haw, hoo-hoop, jug-jug, meow, moo, munch, pad, paff, plod, quack-quack, rap- rap, tic-tac, ting, ting-a-ling-ling, too, tu-whit-to-who, whack, whiz, woo.

(C) 1. Кує зозуля: “Б’є молоточком у кришталевий дзвін – ку-ку! ку-ку! – і сіє тишу по травах; йому навіть почулося, що над головою заскреготала сорока: че-че-че!.. зацвірінкав горобець: цвірін! цвірін! (М. Коцюбинський) 2. “Іх-іх, і-хи-хи-х”, – засміялись сміхом мідні брязкала на бубні і враз умовкли.” (Гр. Тютюнник) 3. Коли це зміюка – бубух! Аж земля затряслась. (Укр. казки) 4. Кричали білі гуси. Хтось бив праником по шматтю: апть, апть, апть. (Г. Тютюнник) 5. “Дзинь-дзинь-дзинь!” – лунав дзвіночок. 6. “Кап-кап,” – почулося за вікном. 7. “Ха-ха-ха!” – зареготав Миколка. 8. Киць-киць, моя кішечка. 8. І соловейко заспівав “тьох-тьох-тьох” та так гарно, що у Наталки аж сльози виступили на очах. Вони покотилися по щоках, а соловей заливався все більш дзвінкою й пристрасною піснею, яка так і хапала за серце. 9. Явтух повернувся до моря, над похмурим берегом покотився зловіщий заклик: – Пугу! Пугу! Пугу! (О. Бердник).

(D) 1. The hoarse crow croaked saw! saw! saw! (G. Colman) 2. Then the hedge-sparrows cry ‘peep-peep’ mournfully. (Jefferies) 3. Did you ever hear them talk about auto-horns? There’s a toot-toot, and a peep-peep. (E. Wilson) 4. If he let go off the string he would fall – bump. 5. He hadn’t gone a yard when – Bang! With open Jaws, a Lion sprang.

6. Grunt, grunt, goes the hog. (Mother Goose Rhymes) 7. Buzz, quoth the blue fly, Hum, quoth the bee. (Mother Goose Rhymes) 8. The bow-wows came and chased him. (Mother Goose Rhymes) 9. And do you know what they do at Buckingham Lane, there nicknamed the ducks, and all their supporters have these warblers that go quack quack, so hopefully we’ll hear a few of those tonight, (<http://www.perevod-translate.ru>) 10. The weathercock, caught by the breeze, swung sharply round and let out a loud, cross ‘Cock-a-doodle-doo!’ right in Carol’s ear. (T. Ingaldsby) 11. Two ambulances whiz past and hurtle on towards the scene of the crisis. (<http://www.perevod-translate.ru>)

2. Which of the following words are neutral, have positive or negative colouring? Give their translation equivalents. Translate the sentences with them.

(A) Хата, хатиночка, хатка, халупа; спати, спатоньки; дівка, дівуля, дівача, панна; баба, бабуся, бабка, стара, старушенція; бідняк, голодранець, жебрак; бракороб, халтурник; пустобрех, окомиліювач, брехун; ботан, відмінник, зубрила;

скупердяй, скнара, жаднюга, жлоб, жадібний; ледар, байдикар, ледарюга; пияк, випивака, п'янюга, п'яничка; дурень, важкодум, телепень, бовдур.

(В) 1. Ми будь-якого ворога у нерівній борні здолаємо. Або ж ... наречемо його "воріженьком". (Є. Дудар) 2. Маруся не знає нотної грамоти і не хоче вчити. Але гратиме, як мале чортеня. (Є. Кононенко) 3. Хто, цікаво, його, такого розумника, вдарив дзьобом по голові, коли він зібрався фотографувати швейцарських повій? (Л. Денисенко) 4. Він – попереду скрізь і завше – всій пакості дає чортів: хапугам, ледарям, нездарам, п'яницям, хамам, шахраям – уже ж такого сипле жару, що їм свербить і там, і сям... (П. Глазовий) 5. Вона не дівка, а генерал у спідниці. 6. Глянь, як ця старушенція витанцьовує. (В. Винниченко) 7. Не господар він, ні, – пияк! (Г. Косинка) 8. Хто б подумав: старчиха, наймит людський, на змовини з хазяїном не стала. (Г. Косинка) 9. Будь розумним хлопчиком, а не капризуном. Зрозумів? (С. Черкасенко) 10. Татонько, а коли ти воював, ішов бій, тобі страшно було? (Гр. Тютюнник)

3. Analyze units of American nationally-based lexicon, explain their meaning and adapt in translation.

Model: Shopping with Dr. Seuss? – Купила в дитячому магазині?

The proper name Dr. Seuss (an American writer whose funny stories, poems, and pictures are very popular with young children), has been lost in translation, the sentence has been transformed and the realia has been changed for "дитячий магазин".

1. So OK, you're probably thinking, "Is this, like a Noxema commercial?" ("Clueless" movie) 2. In some parts of the Universe, maybe not in Contempo Casual, but in some parts, it's considered cool to know what's going on in the world. (Ibid) 3. It's like, uh, Marvin the Martian. (Ibid) 4. I was planning on going to the Tower and getting something for Christian. (Ibid) 5. I had two bowls of special K in the kitchen. (Ibid) 6. I wanna be 5'10" like Cindy Crawford. (Ibid) 7. Mike Dunn gets call-up to Yankees along with five others from Scranton. (Daily News, September 2, 2009) 8. Wal-Mart received 14 complaints of the DVD players overheating; in seven of the cases, the overheating caused a fire that damaged property, according to a statement from the CPSC. 9. I've signed up for an Immersion Program in French. Will you join me? (<http://www.money.cnn.com/2009/09/01/news>) 10. American Heritage School has granted permission for the creation of other 'sister' schools bearing the American Heritage name, (<http://www.en.wikipedia.org>)

4. Translate the sentences by two ways using loan translation and pragmatic adaptation of the underlined units.

Model: Hey, ma, 98 in geometry. – Pretty groovy, huh?

Гей, ма, дивись-но – 98 балів з геометрії. Кльово! Правда? (loan translation)

Гей, ма, дивись-но – п'ятірка з геометрії. Кльово! Правда? (pragmatic adaptation)

1. Suddenly, a dark cloud settled over first period. I got a C in debate?! ("Clueless" movie) 2. I told my P.E. teacher an evil male had broken my heart, so she raised my C to a B. (Ibid) 3. Are you ready to take the year book pictures? (Ibid) 4. You're just going to

roam around campus for two weeks all by yourself? (Ibid) 5. He knows he has to shake off the tag that he is a lounge lizard who feels more at home on a TV quiz show than in the Commons. (From Internet blogs) 6. I don't know what is on TV in the UK on Boxing Day, but here in Australia, arguments over the best viewing seat arise because the Boxing Day Test-Match (1st day of five day cricket match) is being televised from the Melbourne Cricket Ground, viewing numbers are also boosted because it is often hot outdoors. (Ibid) 7. – Do you think our kids will be listening to something like “Nine Inch Nails”? – Maybe not, it's gonna be ages from now. Tastes must change. (Ibid)

5. Read the advertising slogans and their translations. Comment on pragmatic adaptation made by translators. Give your own translation.

(A) 1. *We scare because we care.* – Лякаємо – бо ми переживаємо. (Мультфільм “Corporation of Monsters.”) 2. *Once you pop – The fun won't stop!* – Відкривши з шумом пачку, знайдеш чіпсів цілу заначку. (Чіпси Pringles.) 3. *Even the first aid won't cure AIDS. Be careful. Life is so beautiful. Do not lose it.* – СНІД не сон. Будь обережним. Життя занадто чудове, щоб його втрачати. (Презервативи Life.) 4. *Dior Dune – the moment, the memory, the dream.* – Момент насолоди, що триватиме вічність. Парфуми Dune, фірми Dior. 5. *Kia in Gear. Get move with Kia. And discover the real meaning of value. Kia Motors.* – Kia – це дія. Рухайся разом з Kia. Пізнай справжнє значення якості. Kia Motors. (Автомобілі Kia.) 6. *Jaguar. Grace... Space... Race...* – Ягуар. Витонченість... Просторість... Швидкість... (Автомобілі Jaguar.) 7. *TOKJ Three glasses a day smooth wrinkles away.* – Зморшок з віком не чекайте – краплі ТОКІ споживайте! ТОКІ – на сторожі вашої молодості! 8. *Elegant... Yet so practical. For bar, café, catering or parties. WILTON brand product. Elegant... Yet so practical.* – Вишуканий... Але такий практичний. Для бару, кафе, прогулянки на катері чи відвідування вечірок. Брендний одяг від WILTON. Вишуканий... Але такий практичний. 9. *Scratch me happy. NSW lotteries.* – Зітри темну смугу у своєму житті. NSW lotteries. 10. *The sauce of weekend's pleasure. HP Foods.* – Додай перцю у прісний плин життя. HP Foods.

(B)

Catch the chance to change your life Rock your way to better side Feel the sense with phone of fine Turn ideas into “FLY”!	Вхопись за шанс – відчуй життя, Відкривши кращий бік буття. Відчуй весь сенс: телефон – рай. Витвір мистецтва – телефон “FLY”!
Fill your life with fable with sweet cheese “HURMANICA”!	Сирок “Гурманка” на будь-який смак. І створений він неабияк: Всередині нього джем спочиває, Його, немов ковдра, сирок огортає, А ніжна глазур сон охороняє.
Borjomi – because the best for your brilliant being.	Волоті творить чудеса! Лиш тут здоров'я та краса. Зроби ковток, відчуй турботу, І настрій твій – на смузі зльоту!

6. Translate the advertising slogans and texts making pragmatic adaptation if necessary.

(A) 1. Philips. Sense and simplicity. Technology should be as simple as the box it comes in... 2. Clarins creates Clarins Men. Long Life Men's Skin. 3. Moisturized. Refreshed. Protected skin. That's the power of grapes. 4. More treatment, more tints, more tease. Sefora. 5. Mars. Pleasure you can't measure. 6. The Renault Kangoo is some car. It will purr along with 5 people on board. And anything you want to bring along for the ride. 7. Honda. The power of dreams. 8. Nokia Nseries. See new. Hear new. Feel new. 9. It's a Skoda. Honest. (Skoda automobiles) 10. You can. Cannon. 11. Eye it, try it, buy it. (Chevrolet) 12. Be a Pepper! (Dr. Pepper Soft Drink) 13. The future's bright, the future's Orange! (Orange) 14. Have a Coke and a smile! (Coca-Cola) 15. Libero – the best friend of your child. 16. Carlsberg – probably the best beer in the world. 17. Come Alive with the Pepsi Generation. 18. Citroen can cope with every road.

(B) 1. Щосекунди заробляй.... По копійці витрачай. (МТС) 2. Пора твоїх перемог. (Спортивне взуття.) 3. Донгорбанк: Крутий підйом. 4. Швидка їжа – швидка допомога (Соціальна реклама.) 5. Hyundai: Більше яскравості. 6. Nemirof: енергія перцю. 7. Нуль в мережі ... Нуль за межі. (МТС) 8. Усе ТВОЄ з тобою! (Сумки Derby.) 9. М'який смак Праги. Пиво "Старопрамен". 10. І собі, і людям. З пилу, з жару. З ранку до ночі. ("Мівіна "Домашня") 11. Світ вже змінився. (Взуттєвий магазин "Інтертоп".) 12. На небеса – це швидко, але НАЗАВЖДИ. Керуєш машиною – керуй собою. (Соціальна реклама.) 13. Думай головою, що буде над головою. (ТПК – виробник металочерепиці.) 14. "Оболонь" – пиво твоєї Батьківщини! 15. Твоє сміття – його обід. (Міжнародна благодійна організація "Погляд"; допомога безпритульним.) 16. Соуси "Верес". Домашні смаки світу. 17. Релакс. Ти в Braska. (Взуття Braska.) 18. Він працює, щоб працював ваш бізнес. ("Райффайзен банк Аваль".) 19. Schwarzkopf: 111 років досвіду професіоналів для Вас. (Засоби для догляду за волоссям.) 20. "Мезим" – шлунку добре з ним. (Шлунковий фермент.) 21. "Лореаль Париж" – адже Ви цього варті. (Фарба для волосся.)

(C) Europe's Fastest Growing Energy Drink. Nr 2 in Germany Nr 4 in Europe. UKRAINE is Effected!

effect® HIGH QUALITY ENERGY DRINK is the lifestyle energizer in the bars and clubs of Europe. Due to its well known and accepted clean and crisp taste, its stylish no-nonsense and eye-catching design and its active substance of taurine-inositol plus vitamin B complex, it has already reached the no. 2 position in its segment. The energy booster is successfully exported to more than 40 markets world wide. The high quality and good value for money are the key to the rising global success of effect®.

(D) Nature gave us a lot of things: hands, eyes, ears. When Nokia creates something in television, video recorder or satellite receiver, Nokia is thinking first and foremost in a natural way. The way that lets people use their hands, eyes, ears with natural freedom. Thus Nokia has created the TV mouse, a remote control which helps you operate the TV-

set with one button together with the simple movement of your hand, and the new Cine-screen TV which by its new wide screen format provides a natural, relaxed viewing pleasure. Nokia is conceiving technology for the service of man.

(E) The diamond engagement ring. How often will you give her something that she will cherish for the rest of her life? Visit our website and design an engagement ring she will love. Choose the perfect diamond, settings and site stones or browse through more than 7500 designs. You will also learn about 4'C: Cut, Colour, Clarity and Carat weight to help you surprise her with the perfect diamond ring.

(F) No need to unpack when you arrive – hang this bag on the hook With bottles of shampoo, shower gels and body splashes safely packed inside this cosmetic bag's zippered pockets, you don't have to worry about accidental spills running clothes in your suitcase. And when you arrive at your destination, you won't need to unpack and repack – just hang it on a hook, closet rod or towel bar.

(G) Let your eyes talk.
Eyes are the mirror of the soul.
Eyes can speak depths.
So, what your eyes be saying today?
Elizabeth Arden mascara.

(H) Take time to indulge
In some fudge therapy.
We don't fudge on the Fudge.

7. Translate the sentences with pragmatic idioms. Make pragmatic adaptation where it is necessary.

(A) 1. "A penny for your thoughts," said Miss Wilkinson, looking at him with a smile. "I'm not going to tell you," he answered. (W.S. Maugham) 2. Mr. Bleamey exploded with laughter. "That's rich. I say that's rich. Here you are, only just in the game, and you start talking like the rest of them." (J. Wain) 3. Her letter is perfectly lucid. There is no trace of compulsion. To all intents and purposes she has married him of her own free will. (W.S. Maugham) 4. "Do you remember that time when the boss asked you to work at the weekend?" "Oh, turn it up! I'm trying to forget about that man completely." (LDEI) 5. "Where the hell's my hat?" "It's on the chair behind you," she said amazed. "What's biting you?" (OEDS) 6. Alva answered the gallery's "Good work, beautiful!" with a merry "Go climb a tree." (S. Lewis) 7. "There you go, Mrs. Griffiths," interjected Gilbert shrewdly and cynically to his mother. (T. Dreiser) 8. "May I have it after you?" asked Mrs. Scarfield. "Everyone says I have a peculiar sense of humour too." "But not so peculiar as Mr. Pinford." "That remains to be seen," said Mrs. Scarfield. (E. Waung) 9. "I'll have that one hundred thousand dollars in the momin'," said Butler, "and never fear". (T. Dreiser) 10. "Why do you feel this personal interest in me? If I'm judge at all, you're not a man with a big streak of inquisitiveness." (J. Wain)

(B) 1. На знімальному майданчику режисер вигукнув: "Приготувалися! Почали!" 2. Фотограф сказав дівчинці: "Дивись, зараз вилетить пташка." 3. На

кінцевій зупинці водій сказав пасажирам, що не квапилися виходити: “Автобус далі не їде.” 4. Чому ти ще тут? Я не зрозуміло сказала? А ну, вимітайся звідси, хутко. 5. Службове приміщення. Стороннім вхід заборонено. 6. Вартовий побачив незнайомця, що підходив до військової частини, і гукнув: “Стій! Ані руш!” 7. Закладаюся, вони ще чекають на нас. 8. Ірина та Олена пригадували вчорашню вечірку, аж ось відчинилися двері, і зайшов Андрій. “Про вовка про-мовка,” – сказала Ірина. 9. “Будь ласка, сплачуйте за проїзд, панове”. 10. У парку не було де присісти: усюди таблички “Обережно, пофарбовано”.

8. Read the sentences from political speeches and several variants of their translation. Which of the translation is the best? Why?

1. *Не секрет, що і в Києві, і в Москві є гарячі голови, які не проти погріти на газовій темі руки. Причому мова йде не стільки про економіку, скільки про політичну кухню.* [Ющенко 17.12.2005] – a) No secret, there are enough hotheads who wish to line their pocket in this field. We also understand that this issue is more political than economic, b) No secret, there are enough hotheads who wish to line their pocket in this field. It is not a matter of economics but political cuisine, c) No secret, there are enough hotheads who wish to line their pocket in this field. It is not a matter of economics but political “kitchen”.

2. *Страшно усвідомлювати, що цей експеримент задумувався заради одного – знищення свідомої української людини. А полігоном для експерименту було обрано село – колиску української нації.* [Ющенко 26.11.2005] – a) It is painful to learn that this experiment was made to eliminate Ukrainians. It was carried out in villages, which have always been the cradle of our nation, b) It is painful to learn that this experiment was made to eliminate Ukrainians. Village, which has always been the cradle of our nation, was chosen as testing area.

3. *Своїми діями ви перекриваєте кисень нашому селянину.* [Ющенко. 4.02.2006] – a) By doing this you ‘smother’ Ukrainian farmers, b) By doing this you block the world market access to Ukrainian farmers, c) By doing this you ‘block’ providing Ukrainian farmers with ‘oxygen’.

4. *Всі режими, що нищили демократію в Україні, пробували прищепити українцям антиамериканські фобії.* [Ющенко 6.04.2005] – a) Regimes that have sought to suppress democracy in Ukraine often endeavored to nurture anti-American phobias, b) Regimes that have sought to suppress democracy in Ukraine often endeavored to infuse the Ukrainians with anti-American phobias.

5. *Я гарантую – поки село не стає на ноги, ми не будемо збільшувати податковий тягар.* [Ющенко 4.02.2006] – a) I guarantee that we will not make the tax burden heavier until our village is able to stand on its own feet, b) I guarantee that we will not raise the taxes till things go well in the village.

9. Read the sentences from fiction and small passages from newspaper articles containing phraseological units and translate them into Ukrainian. Which of the genres requires more pragmatic adaptation? Why?

(A) 1. I say she’s the best, the kindest girl in England; and that, bankrupt or no, my

sisters are not fit to hold candles to her. (W. Thackeray) 2. “The feller has left you, has he?” the baronet said, beginning, as he fancied, to comprehend. “Well, Becky, come back if you like. You can’t eat your cake and have it. Anyways, I made you a fair offer. Come back as governess — you shall have it all your own way.” (Ibid) 3. All his books and cabinets, overflowing to the box-room on the half-landing above, were waiting for him while the *Melos* rolled like an apple in the Bay, and he thought: when I get there, why should anyone be told that I am in England? (J. Salinger) 4. “There’s a bit of Shakespeare that always sticks in my mind.” The Judge laid down his spoon, and Severidge continued: “It’s in *The Merchant*. You remember – when Shylock’s daughter has run away and he is told that she’s spending money like water in Genoa?” (Ibid) 5. Mrs. Clutterbuck suited him, for she was a good cook, a cheerful woman, and a servant who took the long hours with the short; and he suited Mrs. Clutterbuck, for he praised her little prides, dined out continually, was often away, and had a blind eye for the plunder that she carried off in her string bag. (Ibid) 6. The Judge loved his brother in that moment more than he had ever loved him. Not to doubt, not to quibble, not to be worldly wise, to know when dream is utmost reality, to accept another’s revolution as one accepts his “good-morning” – this is brotherly love; and the Judge, awkwardly acknowledging it, said: “I’m glad I came here. I might not have been able to stand too much cold water.” (Ibid) 7. He supposed that every defaulting solicitor from the beginning of time had clung to straws, and had believed, until the last moment, that some miracle would save him. (Ibid) 8. So here I am – by no means Diogenes in his tub, but a man who has been forced back upon a way of living which enables him to do his life’s work and which he never had the good sense or the courage to discover for himself. (Ibid) 9. “That was a queer party, you two, and Julia, and Pellagrin in his wheeled-chair. More than a dozen years of it before he died, and all of you as blind as bats! Or weren’t you?” (Ibid)

(B) 1. In December the firm found itself forced to postpone dividends on eight of its funds, because it had been too clever by half. The funds are perhaps one-200th of Pimsco’s assets, the postponed dividends about \$13 million. Chicken feed by Pimsco’s standards. But it’s a big embarrassment, because Pimsco became the first manager in modern times (or may be ever) to defer dividends on these funds, which were 12 annual payouts and are sold as reliable monthly income generators. (Fortune, February 2, 2009)

2. Ideally, common holders profit because the extra bonds produce more income than the interest costs on the borrowed money, while managers profit by having more assets on which to collect fees. Enter the snake into this Eden. The Pimsco fund used auction-rate preferred stock to borrow money. But last year auctions began to fail. Screaming started as preferred holders found they couldn’t get their money out. (Fortune, February 2, 2009)

3. Nice work if you can get it: hanging out at the Palm Beach Country Club and introducing friends to an exclusive and seemingly safe place to stash your cash – Bernard L. Madoff Investment Securities. That was life for Robert Jaffe, a South Florida philanthropist and son-in-law of one of Madoff’s earliest investors. But now that Bernie Madoff has been accused of masterminding a \$50 billion Ponzi scheme, Jaffe’s sweet life has turned sour. Can simply being a conduit get you prison time? This is tough to prove, basically requiring smoking-gun evidence, like a damning e-mail. Another key variable

in determining the fate of Madoff's intermediaries is whether Madoff tells the feds they were in on the scam, which would provide grounds for conspiracy charges. (Fortune, January 19, 2009)

4. If you're in Colombia, given a package, and handed \$10,000 for delivering it to the U.S., it's hard to deny it may be drugs. In Madoff case this could mean ignoring warning signs like a tiny accounting firm or returns too good to be true. Speaking for his family, Shapiro, who himself lost millions, says they did not suspect fraud and called the revelation a 'knife in heart'. This would indicate that the marketers were blind-sided rather than willfully blind. (Fortune, January 19, 2009)

5. The problem is that given the gear-popping crash of the American dream machine, most of us, it is feared, would simply save what we have so that we don't end up on the street begging for the kind of direct economic stimulus that is received in a paper cup. Responsible? Sure. Stimulating to the economy? Nyet (Fortune, March 2, 2009)

6. Of course, that is precisely what the bail-out have done with their ostrich-sized eggs: tucked them away for a rainier day. They were supposed to take the money and fork it to people who wanted to borrow it. Ha! They said. We're keeping it warm and dry, except for the cash we're earmarked for bonuses. Smart bankers. They care about the economy. They know that if you give an executive millions of dollars, he will spend a bunch, and that will stimulate everybody. (Fortune, March 2, 2009)

7. I'm sure I could generate a whole bunch (of things) more away to cast my money into the vast sea of misery now lapping at our cuffs if I really thought about it. How about you? Are you willing to take the pledge? If so, then sit down. Fire up your laptop and write your Congressperson right now. Tell him or her that you are committed to spending whatever you are given. I have to believe that if all of us come together in one giant shout, perhaps we'll get the job done. For the first time, patriotism and consumerism have been united under one beautiful flag. Let freedom ring those cash registers! (Fortune, March 2, 2009)

8. Last week seemed to be the nail to the coffin of "decoupling", a theory that said increasingly savvy and solvent emerging markets would no longer march in economic tandem with more-developed nations. As the global financial crisis deepened, South Korea announced a \$130 billion bailout for credit-starved banks and companies, Ukraine canceled elections amid a growing national crisis over frozen credit markets and a plummeting currency, and Pakistan asked the International Monetary Fund to arrange emergency financing amid the country's worsening economic meltdown. (Newsweek, November 2008)

9. How to achieve genuine energy independence? The key is to free ourselves at every level of the energy chain. The ultimate goal is well articulated by William McDonough in his book "Cradle to Cradle". As he explains it, recycling today just takes large products – computers – and turns them into pieces of steel and plastic, and eventually those pieces get thrown into landfills. But we know how to make things so that nothing is wasted – every component is either biodegradable or totally recyclable. Things go back to the earth or they go back into the manufacturing cycle. This is not pie-in-the-sky stuff. (Newsweek, April 4, 2009)

10. America's checkbook hasn't always been in the red. Barring the occasional war, the federal budget was actually in surplus for most of its first 200 years. But the expenditures of the Great Depression and World War II resulted in a long succession of deficits that caused the federal debt to balloon from \$16 billion in 1930 to \$240 billion by 1946 (about \$2.7 trillion, adjusted for inflation). (Newsweek, April 4, 2009)

11. Every weekend the Gucci-shaded glitterati rub shoulder with businessmen and students on Britain's booming budget carriers. Even those at the forefront in the conception of Concorde appear to have adjusted to these more pragmatic times. (The Observer, April 13, 2003)

12. Major American corporations were spending prudently, holding on to cash to build a cushion for a downturn. For that reason, many of them have been able to weather the storm remarkably well. Finance and anything finance-related – like real estate – is another story. (Newsweek, June 22, 2009)

13. In real estate market prices go up when people believe they will continue to go up. To restore confidence would mean restoring belief in a greater fool. That shouldn't be hard. It's built into human nature. That's why another term for Ponzi scheme is a confident trick... Other problem areas, like Social Security, also have a Ponzi-scheme flavor: the claims on some pile of money exceed the size of the pile. In many of these schemes, the average American plays both the victim and Ponzi himself. (Time, October 6, 2008)

10. The following sentences contain evaluative lexical units. Specify the reasons for using such units and translate the sentences into Ukrainian.

1. "I don't want to go. If I go I'll be a wet blanket and spoil the fun." (J. Jones) 2. "Miss Watkins was a nobody. She was a drifter. No family, no close friends." (P. Benchley) 3. We rose to our feet as Mother came in the room. I had to admit that she was quite something. At fifty-two, she didn't look a day over thirty-five. (H. Robbins) 4. Walther Gassner still had the clear-cut, boyish, movie-star handsomeness. (S. Sheldon) 5. "Bring the lady. ... Tell her it's her chance to meet some fine, upstanding, red-blooded American boys". (I. Shaw) 6. "I am lousy today," she said. (J.D. Salinger) 7. Brenda looked at Cathy and said, "This guy is cool." (W. Hauptman) 8. "Do you mind very much? I know it's yellow, but I have to live with him." (E. Queen) 9. She said with grinding contempt: "You poor, grovelling ninny..." (R. Mc. Donald) 10. "If only we could get rid of our cursed apathy. (A. J. Cronin) 11. Jerry's father was the Mayor of New York – the great democrat, the people's man, a regular, friendly man with a big hello and a glad handshake and baby-kissing lips. I didn't like him...(H. Robbins) 12. Salvatore... was a boy of fifteen with a pleasant, ugly face, a laughing mouth and care-free eyes. (W. S. Maugham) 13. "Shut up, Reg," he said, "damn your Rawston and all the other bloody little satanic nihilist heroes wreaking their puking little vengeance on Society. ... Keeping within the confines of their own clever little wills, their own bloody little sanities, their all too human clever tricks." (A. Wilson) 14. He was a terror when he was in drink — cursing and swearing that he'd bash her head in. (A. Christie) 15. "Have you sent for the doctor? ...Is he any good, or just the ordinary cock-and-bull type?" (J. Galsworthy) 16. He had chosen not to think about money, knowing that it was un-

American and unnatural and in some basic way ridiculous not to think about money. (J. Krantz) 17. “Mother, my little mother, my very own tiny little mother,” the creature yodelled for joy, “you’re home!” (Ibid) 18. “Oh, Tris, you really are an angel!” (F. King) 19. “You know, Bubba, you are a devil.” (W. Hauptman) 20. “Now I know you’re nuts. What makes you think we can sell that many?” (H. Robbins) 21. Don’t come up with that “I-loved-you-when-I- was-a-little-girl” routine.” (J. Susan)

11. Read the texts, find units with emotive and evaluating coloring and give their Ukrainian equivalents. Translate the texts preserving the pragmatic effect.

(A) As the lights begin to dim high above, an expectant hush descends upon the packed auditorium. The rustle of programs, the whispers and coughs of concertgoers, the scrape and shuffle of late arrivals – all fade magically away as the cacophony of tuning instruments in the orchestra pit comes to an abrupt halt. The ensuing silence is, paradoxically, deafening – until, from its midst, mournful, yet infinitely tender, a somber cello tone breaks the spell. The choir, ushered in by the remaining strings, takes up the descending phase in hushed solemnity, the litany little more than a solemn murmur: “Requiem... Requiem aeternam.” Brilliant and pure, soprano voices soar free from the hushed choral tones and beseech the Almighty, in fervent supplication, for everlasting peace.” And then, with a terrifying cannonade, the *Dies irae* – the “day of wrath” – thunders off in a wildly swirling tumult of orchestra and choir, sweeping the cries of the desperate and the damned down into a bottomless pit of anguish. Surging waves of sound roll and crash from one end of the room to another – so vivid as if, for a fraction of second, they had literally coalesced into a tempestuous sea of music. This, the opening two movements of Giuseppe Verdi’s *Messa da Requiem*, was heard – or, better still, felt – at a performance given by the Zurich Academy Choir & Orchestra under the baton of Johannes Schlaefli. Heard or felt for 80 minutes during which time appeared to stand still. That Verdi’s rendition of the horrors of the Day of Judgement comes across in all its fury has a lot to do with the magic of the space in which the work is performed.

<http://www.articlebiz.com>.

(B) He was very emotional, yet his feeling, so easily aroused, had in it something absurd, so that you accepted his kindness, but felt no gratitude. To take money from him was like robbing a child, and you despised him because he was so foolish. I imagine that a pickpocket, proud of his light fingers, must feel a sort of indignation with the careless woman who leaves in a cab a vanity-bag with all her jewels in it. Nature had made him a butt, but had denied him insensibility. He writhed under the jokes, practical and otherwise, which were perpetually made at his expense, and yet never ceased, it seemed willfully, to expose himself to them. He was constantly wounded, and yet his good-nature was such that he could not bear malice: the viper might sting him, but he never learned by experience, and had no sooner recovered from his pain than he tenderly placed it once more in his bosom. His life was a tragedy written in the terms of knockabout farce. Because I did not laugh at him he was grateful to me, and he used to pour into my sympathetic ear the long list of his troubles. The saddest thing about them was that they were grotesque, and the more pathetic they were, the more you wanted to laugh.

(C) Happy Blue Year I wanted to love my cute little wireless earpiece. Then I caught a glimpse of myself in the mirror.

Dec. 25 – I got what I wanted! A brand-new Bluetooth headset! Wow, it's tiny. A little swanky gizmo with a dingus that goes behind my ear and a piece that fits into it and a tiny wedge of plastic that sits near my jaw, blinking. Except, you know, it isn't blinking. It's just sitting there. Turns out I've got to charge it for eight hours before it will do anything at all. So here we go! Into the charger! See you tomorrow, itty-bitty electronic friend!

Dec. 26 – Okay, we're ready. I push the minuscule surface of the thing and yes! It glows! First blue, then red. Blue, red, blue, red... zzzzz... What? Oh, right. Time to get busy, because this is, first and foremost, a *business* implement that will enable me to go anywhere I want and talk to all the important people who want to talk to me while I'm going from here to there. I won't be one of those people who meander about with a Stone Age cellphone at their head pouring dangerous microwaves into their brain. I'll be one of those spiffy wonks I always sort of despised, now that I come to think of it, looking like jabbering psychos escaped from the hospital and conversing with imaginary friends. This is the next development in inter cranial communication, and now I'm on the leading edge of it! Let's see how this thing fits into my ear. Uh ... it doesn't.

Dec. 27 – Well, it's a good thing I called Forbisher, Trotsky, and Lamont. They all have the exact same Bluetooth thingamabob and swear that you get used to the way it doesn't fit into your ear but sits there on the outside of the canal, dangling in mid-air. They also say that it doesn't matter that there's nothing near your mouth to speak into once you accept that it works. So I'm going to go to the next step: pairing my headset with my cellphone. Now where did I put the instruction booklet?

Dec. 28 – Found it! It was in the garbage with yesterday's turkey.

Dec. 29 – What's up with this damn thing? It won't "discover" my cellphone. Let's take it a step at a time. Push the on/off area of the headset. Here. No, wait. Here. Blue, red, blue. It's looking for my phone. I'll reboot my phone. Ah! It's pairing! Pairing ... pairing ... pairing ... What the @#!@# \$!

Dec. 30 – My trip to Verizon was very nice. I only had to wait ten minutes until the guys behind the desk completed their conversation with each other, and then one of them took my Bluetooth and my phone through a door marked EMPLOYEES ONLY. Returning in three minutes, he said, "It works now." And so it did. I put the thing in my ear and drove back to the office talking merrily to people who for some reason kept saying, "Are you at the bottom of a swimming pool?"

Dec. 31 – I'll admit, I'm discouraged. After I wrote the last entry, my little pal blinked in a variety of colors and died. It seems that while it was discovering my phone and then pairing with it, and as a result of subsequent usage (of approximately 25 minutes), the Bluetooth lost its charge and expired. What's going to happen now?

Jan. 1 – Happy 2009! The sun is shining. The early birds are attacking the frozen worms. And my ear is clear of protuberances. That's right. I have given up the Tooth. I am and will remain Toothless.

After hours of searching, the doodad found the framitz again, and I got some action out of the whole schmear. It took most of an evening. Then I strolled around the room, talking with people I had no desire to speak to simply to feel like one of the Bluetooth generation. At some point I strolled past a mirror and caught a glimpse of myself, doing that Bluetooth thing. I saw. And I removed the parasite from my head. It's a start. Now, how about we spend the rest of the year getting rid of all the other stupid stuff we're plugged into? Take *that*, progress!

<http://www.articlebiz.com>

(D) One Ring to Rule Them All

Google Voice centralizes calls to your home, office and cell – and transcribes messages.

Am I the only one who thinks Google is *The Matrix*? It's true! Google gives us the most wonderful free stuff — search, e-mail, productivity apps – and all we have to do in return is let it suck our souls.

Yes, Google gets to read my e-mail and many of my work documents. It knows more about me than my blessed wife does. And I'm fine with that, since – so far, anyway – it uses the data benignly, mainly to try to sell me stuff. (Good luck with that.) I am happy to be one of the millions of batteries that power Google. The more it feeds on us, the more it gives us, creating a bountiful world where manna rains from the cloud computers.

The latest miracle from the land of the free is Google Voice, a product that instantly dispatches standard voice mail to the slag heap of obsolescence. Available to selected users since the spring, it's now open to the rest of us. (You can sign up, my little nine volt, at google.com/voice. I'm told you'll be on the wait-list for a week or so.)

What's so great about Voice? It lets you centralize all your phone calls, which you can access from your home, office or cell phone. If you ignore a call, the voice mail is transcribed and sent to you as an e-mail, SMS or both. Voice also lets you make free conference calls and cheap international calls.

To get started, I used Google's number finder tool to unearth an available number in my area code that ended in T-I-M-E (8463). Even with that mnemonic, I've been having trouble remembering this universal number I'm supposed to be giving out. Google says it plans to offer number portability at some point, so I could pay \$ 10 to make, say, my cell number my universal number.

Next, I set up my account on a personal Voice Web page, where I linked my home, work and cell numbers to my new T-I-M-E number, causing all those phones to ring simultaneously when anyone calls. Now when my phones ring, I pick up whichever is most convenient. If need be, I can press * to make all my phones ring again and hand the call from my cell to my landline or vice versa.

Google does a passable job of voice recognition and transcription. For instance, when I left a message, "The Matrix is the world that has been pulled over your eyes to blind you from the truth," the transcribed e-mail I received a minute later read, "The Matrix is the world that has been pulled over. Your is to blind you from the truth." I can live with that. I mean, what do you expect for free?

12. Read the text. What is its communicative aim? Is it to instruct on carving a turkey or something else? Translate the text

How to Carve a Turkey

Assemble the following tools – carving knife, stone for sharpening the knife, hot water, soap, wash cloth, two bath towels, barbells, meat cleaver. If the house lacks a meat cleaver, an ax may be substituted. If it is, add bandages, sutures and iodine to above list. Begin by moving the turkey from roasting pan to a suitable carving area. This is done by inserting the carving knife into the posterior stuffed area of the turkey and the knife-sharpening stone into the stuffed area under the neck.

Thus skewered, the turkey may be lifted out of the hot grease with relative safety. Should the turkey drop to the floor, however, remove the knife and stone, roll the turkey gingerly in the two bath towels, wrap them several times around it and lift the encased fowl to the carving place.

You are now ready to begin carving. Sharpen the knife on the stone and insert it where thigh joins the torso. If you do this correctly, which is improbable, the knife will almost immediately encounter a barrier of bone and gristle. This may very well be the joint. It could, however, be your thumb. If not, execute a vigorous sawing motion until satisfied that the knife has been defeated. Withdraw the knife and ask someone nearby, in as testy manner as possible, why the knives at your house are not kept in better carving condition.

Exercise the biceps and forearms by lifting barbells until they are strong enough for you to tackle the leg joint with bare hands. Wrapping one hand firmly around the thigh, seize the turkey's torso in the other hand and scream. Run cold water over hands to relieve pain of bums. Now, take a bath towel in each hand and repeat the above maneuver. The entire leg should snap away from the chassis with a distant crack, and the rest of the turkey, obedient to Newton's law about equal and opposite reactions, will probably come to rest in someone's lap. Get the turkey out of the lap with as little fuss as possible, and concentrate on the leg. Use the meat cleaver to sever the sinewy leather which binds the thigh to the drumstick. If using the alternate, ax method, this operation should be performed on a cement walk outside the house in order to preserve the table. Repeat the above operation on the turkey's uncarved side. You now have two thighs and two drumsticks. Using the wash cloth, soap and hot water, bathe thoroughly and, if possible, go to a movie. Otherwise, look each person in the eye and say, "I don't suppose anyone wants white meat..."

http://ieas.unideb.hu/admin/file_402.doc

13. Read the text, find equivalent-lacking lexical units, define their type, comment on the ways of their rendering and translate the text.

(A) 11–13 вересня – свято грибів у Ворохті

Початок осені у Ворохті асоціюється не лише з дощами та холодними вечорами, але і з найбільшим святом міста – днем Ворохти. І вперше за таку довгу історію міста тут буде організовано фестиваль "Свято грибів у Ворохті". Подія

збере людей, котрі вміють поєднувати приємне з корисним і приїдуть не лише порозважатися, але й назбирати грибів. Отже, 11–13 вересня, на високогір'ї Карпат, в селищі Ворохта, що у Франківській області, поряд з комплексом трамплінів проходило фестиваль сучасної культури буття – “Свято грибів у Ворохті”, що стане новим форматом фестивалю в Україні, поєднавши багато мистецьких напрямків. Метою події є впровадження нового рівня культури буття людей.

Фестиваль відбуватиметься внизу, поряд з трамплінами, та нагорі. Внизу розташуються жива сцена, польові кухні, театр, ярмарок, спортивні розваги, майстерні, наметові містечка. Зверху буде космічна сцена, кінотеатр, чайна, а також наметове містечко.

Вдень, 12 вересня, на живій сцені проходитимуть покази мод альтернативних українських дизайнерів, виступ колективу-тріо “Петровичі”, виступи акустичних артистів та українських козаків. Ввечері на сцені відбудеться концерт за участю гуртів “Бурдон”, Росава, “The Vjo”, “Пропала Грамота”, “Топор Оркестра”, “Гуцул Каліпсо”. Ведучий фестивалю на живій сцені – лідер гурту “Пропала Грамота” Павло Нечитайло.

На космічній сцені день розпочнеться заняттям з тай-цзи. Вдень тут проходитиме виступ народного колективу “Барви Прикарпаття”, Яни Шпачинської, пізніше – спільний виступ ді-джеїв Yuray Atom, Key Hedera і Subandala. А пізніше – африканські танці, суфійські кружляння та барабанне шоу.

Для проживання будуть розбиті два наметові містечка – на в'їзді у Ворохту, біля річки Прут, та нагорі, біля колиби “Гуцулочка”. Крім цього у Ворохті на високому рівні розвинений зелений туризм і за досить помірну плату можна зняти пристойне житло з усіма необхідними вигодами у приватному секторі. Вибагливі люди зможуть поселитись у комфортабельних готелях, котрих у Ворохті, як місті-курорті, достатньо.

<http://www.myradio.com.ua/nevvs>

(В) Фестиваль Вишиванки

Цьогоріч Студентське братство імені Івана Франка вперше організовує “Фестиваль Вишиванки”, який відбудеться на пл. Ринок, 24 серпня. Офіційне відкриття свята розпочнеться о 16:00 год. Атмосферу атракції підтримуватимуть народні майстрині, які проведуть майстер-класи з вишивання, виготовлення ляльок-мотанок, розфарбовування тіста і багато іншого. На вас чекають також виступи фольклорних колективів, Івана Шалкевича, груп “Вушка”, “І кров по долині” та інше. Хороший настрій гарантують команди КВК. А свято завершиться дефіле у вишиванках.

Українська народна вишивка – унікальне явище духовно-матеріальної культури нашого народу. Упродовж тисячоліть у народній вишивці знаходили і знаходять відображення думки і настрої людини, що її творила, краса природи, полохливий світ думок майстринь, їхні сподівання на кращу долю, людські вірування, оберегова символіка речей, позначених візерунком нитки і голки.

У вирі сучасних глобальних тенденцій дуже важливо не загубити свою національну належність, ознаки етнокультури, відчувати своє місце на землі, яка нас

народила.

УВАГА!!! Якщо ти маєш якісь старовинні строї чи ексклюзивні вишиванки і бажаєш взяти участь у дефіле, не важливо, чи ти модель, чи ні, зголошуйся!!! А також шукаємо майстринь для проведення майстер-класу і молодих дизайнерів, які б могли показати свої роботи публіці.

<http://www.ua.redtram.com>

(C) UK Tourist Trapped in French Hail

A British tourist has spent a night trapped in a French town hall after mistakenly thinking she could book a room at the “Hotel de Ville” (French for City Hall).

The hapless female visitor arrived in the Alsace town of Dannemarie on Friday and tried to find a bed for the night. Spotting the impressive-looking “hotel de ville”, the tourist popped in to use the toilet before trying to check in. But as she was in the convenience, officials finished a meeting, left the town hall and locked its door. The solitary traveller, said to be in her 30s, ended up with the inconvenience of spending the night on chairs in the building’s lobby.

‘Je suis fermer ici’

The woman tried calling for help and switching the town hall lights on and off to attract attention, Dannemarie’s mayor, Paul Mumbach, told the BBC. But her plight went unnoticed until Saturday morning when a passerby noticed a message she posted on the inside of one of the building’s glass doors. “The note said ‘Je suis fermer ici. Est ce possible moi la porte ouvr-ir?’ (I am to close here. Is it possible me the door to open?)” said Mr Mum bach. “The woman did not speak very much French, but she did make it clear that the next night she would find a proper hotel to sleep in,” he said.

Dannemarie is a small town of some 2,500 people near the Swiss and German borders, but the nearest open hotel is in the neighbouring town, said the mayor.

<http://www.voanews.com>

(D) Bonjour. Parlez-Vous DJ?

By Lorraine Ali

Madonna is on a trip into French electronic.

“Hey, Mr. DJ, put a record on, I wanna dance with my baby,” demands Madonna on the title track of her newest album, “Music.” Her call to the guy behind the decks drives the bouncy, addictive single, just as it has driven her career of late. Pairing up with cutting-edge DJs and producers has kept Madonna just ahead of the club-culture curve: electronic-music mastermind William Orbit created the frenetic and flowing “Ray of Light” in 1998, while “Music” relies on the talents of French producer Mirwais Aliniadzai to bring Miss M to the next level. As a result, Madonna goes from the lush, after-hours spiritualism of her last album to the metallic, mechanized and coolly detached feel of French club music on her eighth and newest record. The single yields the most successful moments of Madonna meets electronica, with its old-school disco beat, vapid buzzing effects and punctuated blips and bleeps (the core sound of French dance music right now) complementing her gum-cracking attitude.

But like a trailer for an action movie, if you’ve heard the single (maybe, like, 20

times already on VH1) then you've heard the best moments of "Music." Of the scant nine songs that follow, the majority feel self-consciously stiff, and not in an ironic, let's-make-fun-of-the-early-'80s way. In "Impressive Instant," Madonna's voice is computer-manipulated, morphing from robotic-cold to chipmunk cute, while a stark, thumping beat and minimal "futuristic" effects make it a brittle, uninviting experiment. "Music" also sacrifices much of Madonna's melody, leaving "Ray of Light's" amazing layers of Middle Eastern samples and warm arrangements behind for the kitsch and quirk of Sprockets-style/ techno. It makes the album highly impersonal, which isn't necessarily a bad thing for Madonna, who built an empire as America's favorite ice queen. But in the trajectory of her career, it's an abrupt turn away from the more human approach of her last two albums.

There are a few songs here that connect, one of which was written by Madonna's brother-in-law Joe Henry. "Nobody's Perfect" is a sweet, homey acoustic ballad with orchestral accents and a funky backbeat. There are also the sweeping melodies of "What It Feels Like for a Girl," where Madonna actually sings (another thing that doesn't happen a lot on "Music"). You have to hand it to Madonna for trying to push her sound and image toward new frontiers while keeping a major hold on her mainstream audience. But weird French techno? It's not exactly a failed experiment, but instead a balancing act that may be impossible, even for this seasoned high-wire performer.

<http://www.voanews.com>

14. Read the text, define its genre and pragmatic aim, comment on what should be done to preserve it in the target text and translate it.

(A) The First Debate over Presidential Debates

By Frank Stanton

The history-making Kennedy-Nixon debates in 1960 were eight years in the making. I know; I was there.

If this year's debate over presidential debates seems rough, try arranging the first televised presidential debates in American history. It took eight years! In the early 1950s, as president of CBS, I suggested to my colleagues at the network that it would be wonderful if we could have presidential debates. The problem was Section 315 of the Communications Act of 1934, which required you to give equal time to all the candidates. There were numerous bona fide candidates in the '52 campaign, so it was impossible to contemplate debates within the framework of the rules. If Eisenhower and Stevenson had agreed to debate in '52, I would have pushed Congress to change the rules. But Eisenhower wasn't interested. In 1955 I wrote a guest column in the New York Herald-Tribune, saying that if Congress amended Section 315, CBS would provide free air time for the major candidates to debate. By 1960 I was ready to try again. First I wanted to find out whether the potential candidates would actually debate. It was early in the year, and I went to see Nixon in the Capitol; he was vice president. His aide said, "You don't have to see him. He was a champion debater at Whittier College. He'll be terrific." So I trotted on down the hall to see my friend Lyndon Johnson, the Democratic Senate leader. Johnson saw me and said, "What the goddam hell do you want?" I said, "Have you got a minute?" At that point Jack Kennedy, who happened to have been sitting with his back

to me, turned around and said hello. I said, "If I get these rules changed, will you debate?" Johnson answered, "Why don't you ask Jack?" Jack smiled and said, "I'll do it."

Subsequently, at a Senate subcommittee hearing chaired by John Pastore, I suggested that Congress adopt a resolution to suspend Section 315 for one election. After the hearing, Pastore, along with Warren Magnuson, who chaired the full Senate Commerce Committee, agreed to support the resolution if I got the votes. I went to work and got the Senate's support. I found no support on the House side. It was May or June, and I wanted to have this legislation passed before the conventions that summer. I knew that Gene Autry, the cowboy-actor who owned a CBS affiliate station, was close to the speaker of the House, Sam Rayburn. I talked to Gene about the resolution and asked if he could help with the speaker. He said, "I'll call you right back." He didn't, but Rayburn's office did. I got the chairman of the House Commerce Committee, Oren Harris, and the two of us went to see Rayburn. The problem was, Rayburn would have to scrap the rules of procedure to bring this thing up at the last minute. Rayburn turned to Harris and said, "Oren, have you got the votes?" Oren turned to me: "Frank, have we got the votes?" And I said yes. I didn't have any idea where the votes were. But I knew that, having gotten them on the Senate side, we could probably get them in the House. And we did. It was time to invite the candidates.

The first debate was held in the CBS studio in Chicago, an old riding academy that still had entrances which had been used for carriages. So when the candidates arrived, they drove right into the building. Nixon got there first. When he got out of the car, he banged his right knee on the door so bad that he almost went down on his knees in pain. After that, he seemed disoriented.

I escorted Nixon into the studio. The control room wanted to take some voice levels on the microphone that hung above the candidate. When Kennedy arrived, Nixon jumped up to shake his hand, and that microphone hit him right in the head. Kennedy was bronzed beautifully, wearing a navy suit and a blue shirt. Nixon looked like death because he had been in the hospital. And you could run your hand inside his collar without touching anything – it was that loose. His color was terrible; his beard was not good and he didn't want any makeup. I felt sorry for him.

When the debate was over, I went to thank the candidates. Nixon's Secret Service man told me he was gone. I said, "Well, his coat and briefcase are right here." "Yes," he said, "he left without picking them up." Then I went over to the room where Kennedy was. It was very dark, except for where Kennedy sat under a hanging lamp. He was on the phone speaking to someone in his immediate family. At one point he said, "Well, we sure took this one." His sleeves were wet with perspiration down to his wrists. When he hung up we shook hands and he said, "You know Dick Daley?" referring to Chicago's mayor. I hadn't even realized Daley was there. We said hello and Daley asked me if I wanted a ride downtown. As we walked down the hall he said, "You know, I'm going to change my mind and tell my men to go all out for Kennedy." He meant that he hadn't been supporting Kennedy with any enthusiasm until that debate. And his support made an enormous difference, because Illinois determined the election.

<http://www.voanews.com>

(B) System for Determining Abandonment of Child in Unattended Vehicle

Abstract:

A system for signaling that a person is in a vehicle is provided and includes a power source, a processing unit including a counter, a state monitoring unit configured to monitor an internal temperature of the vehicle and to monitor whether the vehicle is in an off state and a door monitoring unit configured to monitor whether any of the vehicle doors are open or closed, a first buckle receiver, including a first signal issuing unit, a first buckle to be removably inserted into the buckle receiver and to thereby cause the first signal issuing unit to issue an installation signal to the processing unit, a second buckle receiver, including a second signal issuing unit, a second buckle to be removably inserted into the second buckle receiver and to thereby cause the second signal issuing unit to issue an occupation signal to the processing unit, and an alarm unit.

Claims:

We claim:

A system for signaling that a person is left in a vehicle, the system comprising: a power source; a processing unit coupled to the power source, the processing unit including a counter and a state monitoring unit configured to monitor an internal temperature of the vehicle and to monitor whether the vehicle is in an on or an off state and a door monitoring unit configured to monitor whether any of the vehicle doors are open or closed; a first vehicle seat buckle receiver, including a first signal issuing unit, coupled to the power source and the processing unit; a first vehicle seat buckle to be removably inserted into the first buckle receiver to install a child seat on a vehicle seat and to thereby cause the first signal issuing unit to issue an installation signal to the processing unit; a second child seat buckle receiver, including a second signal issuing unit, coupled to the power source and either the processing unit directly or the processing unit via the first buckle receiver; a second child seat buckle to be removably inserted into the second buckle receiver indicative of occupation of the person on the child seat and to thereby cause the second signal issuing unit to issue an occupation signal to the processing unit; and an alarm unit coupled to the power source and the processing unit to issue an alarm when the installation signal and the occupation signal are each currently received by the processing unit, the processing unit determines that the internal temperature of the vehicle is elevated and that the vehicle is turned from the on to the off state, and the counter determines that a predetermined time has passed with the vehicle doors being closed.

Description: Background of the invention

1. Field of the Invention.

Aspects of the present invention are directed to a signaling system of a vehicle and, more particularly, to a system for signaling that a child is left in a vehicle.

2. Description of the Background.

In modern vehicles, many systems are in place to alert an operator thereof of malfunctions and dangers. There are oil and engine temperature alerts that appear on dashboards, alerts that a passenger is not wearing a seatbelt while the vehicle is turned on, and alarms that alert the operator when the headlights are left on while the vehicle is turned off and a door is opened. Nothing exists, however, to indicate that a child is left in

the vehicle when the vehicle is turned off.

Concurrently, every summer and winter brings news stories of children dying or being hospitalized due to exposure to extreme heat or cold in vehicles. Invariably, these cases result from a parent or guardian leaving the child in the vehicle without some form of temperature control employed. Especially during the summer, this results in the interior of the vehicle heating up and the unfortunate child being unable to extricate him/herself from the danger. Certainly, the parent or guardian would not have meant to harm the child, but it is likely that all would have benefited from some form of alert advising them of the dangerous situation.

<http://www.freepatentsonline.com>

(С) Чи позичати ще?

Можливе відродження споживчого кредитування можуть “пригальмувати” законодавчо.

Поки нелегальна й уже навіть легальна реклама насичена привабливими пропозиціями про швидкий і легкий, а тому підозрілий кредит готівкою, банки країни не поспішають міняти реклами депозитів на зовсім ще недавно всім звичні кредити. Замість цього – дивна небанківська реклама швидких кредитів під нечувані сьогодні 10 % річних. Для отримання від однієї до ста тисяч гривень без застави – лише паспорт. Хто і де дає такі кредити – на яскравому плакаті ані слова. Лише пропозиція відіслати смс на чотиризначний номер, щоб “з вами негайно зв’язався оператор”. А внизу плаката – малесенькими літерами – “консультаційні послуги”, які надає компанія з регіонів. Вартість смс – 15 гривень. Тобто за “невелику плату” тут можуть лише порадити, де можна взяти такий кредит.

Але сьогодні споживчих кредитів “без пастки”, а тим більше під 10 % річних – як кажуть, і вдень зі свічкою не знайдеш. Ні, в принципі, банківське споживче кредитування в Україні ще існує, але далеко не в тих формах і обсягах, що до кризи. Банки зараз в основному пропонують лише послуги реструктуризації вже виданих кредитів. А ті, що видають і нові, як відомо, попросять не тільки паспорт з ідентифікаційним кодом, а й довідку з роботи разом з інформацією про посаду, термін роботи і прибутки за останні півроку, навіть документи рідних. Із заставою, звичайно, і страховкою товару, що купується. А потім ще довго зважуватимуть всі можливі ризики, від яких залежить, дати кредит чи ні.

“Нині можна констатувати, що ситуація на ринку кредитування як і раніше залишається непередбачуваною, – розказує “Дню” член правління Universal Bank Ігор Дорошенко. – Зараз банки націлені на збереження власної ліквідності, а кредитування в нинішніх умовах є ризиком для них. І хоча ми можемо спостерігати певні позитивні тенденції, такі як зміцнення національної валюти, про повномасштабне кредитування ще говорити зарано. Для відновлення нормальної роботи банківського сектору потрібен час і такі позитивні тенденції, що сприяють становленню, як зміцнення у сфері економіки й політики, при обов’язковому залученні влади”. Тому, на думку банкіра, вже зараз очевидно, що в найближчі півроку кардинальних змін не станеться.

Звичайно, багатьом громадянам України хотілося б дочекатися поновлення

більш-менш вигідного кредитування, і скоріше. Але перспектива “перечекати кризу, й знов за кредитами” може не реалізуватися взагалі... По-перше, банки ще не розібралися з колишніми, та й охочих взяти гроші під високі відсотки навряд чи знайдеться достатньо. А, по-друге, на думку банкірів, хоча найменшу, але надію можуть убити ініціативи врегулювати ринок законодавчо.

Днями Верховна Рада заборонила давати фізичним особам валютні кредити на невиробничі цілі, ухваливши Закон “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою подолання негативних наслідків фінансової кризи”. А народний депутат України Валерій Писаренко презентував журналістам свій законопроект про впровадження процедури банкрутства фізичних осіб. Він пропонує на громадський розгляд ініціативу, покликану, по суті, відібрати у “сірого” бізнесу можливість банкрутити фізичних осіб. Адже сьогодні, за словами депутата, навіть офіційна реклама в центрі столиці майорить гаслами “За 6 тисяч доларів позбавимо від необхідності виплачувати будь-який кредит”.

Писаренко також пропонує можливість “врятуватися” тим громадянам, які “потрапили в кредитне рабство”, з принадами якого, як запевнив депутат, стикався особисто. “Якщо подивитися на світовий досвід, то до процедури банкрутства фізичних осіб сьогодні звертається безліч людей як до рятівного кола у фінансовому світі, який штормить... Процедура банкрутства у світі дозволяє зробити дві речі: відновити платоспроможність боржника й максимально задовольнити вимоги кредиторів. При цьому зняти борговий тягар із фізичної особи так, щоб не залишати її “в рабстві” у кредитора довічно. Ми хочемо запропонувати залишити боржникам право на житло й мінімально необхідний рівень достатку. А кошти, що залишилися, пускати на погашення боргів... Треба забезпечити й права кредиторів, щоб у нас не було лавини несумлінних банкрутств”, – розповідає Валерій Писаренко.

Але якщо боржникам така ініціатива гріє душу, то банкіри не дуже надихнулися поки лише обіцянками “забезпечити права кредиторів, щоб не було лавини несумлінних банкрутств”.

“Сьогодні банкрутство представляють як ухиляння від будь-яких боргів перед банком... У нашій країні це може обернутися тим, що буде дано вікно несумлінним позичальникам ухилитися від боргів. Я не кажу, що нам не потрібен закон про банкрутство. Але до нього треба підходити дуже й дуже обережно, – вважає голова правління “УкрСиббанку” Сергій Наумов. – Нещодавно у першому читанні пройшов закон, який накладає мораторій на відчуження майна, що підриває, на нашу думку, основи банківської системи. Гадаєте, завтра ми будемо фінансувати іпотеку? Ми вже не будемо цього робити. Якщо правила змінюються на ходу, то хто буде інвестувати?”

На думку Наумова, сьогодні також відбувається фіктивне банкрутство. Люди реєструються як суб’єкти підприємницької діяльності й оголошують себе банкрутами, переказуючи всі активи на підставних осіб. А банк залишається ні з чим. З цим хоч і борються, але це важко у зв’язку з недосконалістю судової системи, скаржить банкір.

Як швидко відреагує ринок після можливого ухвалення законопроекту як

закону? “Ринок навряд чи відреагує відразу, але ми отримаємо додатковий сплеск неплатежів. І передусім – несумлінних позичальників, – прогнозує Наумов, відповідаючи на запитання “Дня”. – Ми видаємо кредити, але їх обсяги не настільки великі, щоб можна було говорити про масовість. Думаю, що з прийняттям цього закону ситуація залишиться колишньою. А якщо не ухвалять, все залежатиме від економічної ситуації... І проблема – в чому давати. У валюті фізичним особам – не будемо. Давати в гривнях: а чи потягнуть ставки, які є на сьогодні? Але я гадаю, що поки цьому закону краще не надавати чинності. Мине криза, тоді можна буде задуматися над уроками, над помилками і серйозно попрацювати над цим проектом. Зараз же від цього може бути тільки гірше.

Але депутат Писаренко з приводу подальшої долі свого законопроекту налаштований оптимістично. За його словами, законопроект вже підтримав Комітет ВР з питань правової політики, а зараз йдуть консультації з фракціями парламенту з метою набрати потрібну кількість голосів. “Якщо не на цій сесії, то на наступній, сподіваюся, проведемо. ..” – говорить бютівець. (День, № 110, 1 липня 2009)

(D)

The United States is said to have a mixed economy because privately owned businesses and government both play important roles. Indeed, some of the most enduring debates of American economic history focus on the relative roles of the public and private sectors.

The American free enterprise system emphasizes private ownership. Private businesses produce most goods and services, and almost two-thirds of the nation’s total economic output goes to individuals for personal use (the remaining one-third is bought by government and business). The consumer role is so great, in fact, that the nation is sometimes characterized as having a “consumer economy”.

This emphasis on private ownership arises, in part, from American beliefs about personal freedom. From the time the nation was created, Americans have feared excessive government power, and they have sought to limit government’s authority over individuals – including its role in the economic realm. In addition, Americans generally believe that an economy characterized by private ownership is likely to operate more efficiently than one with substantial government ownership.

Why? When economic forces are unfettered, Americans believe, supply and demand determine the prices of goods and services. Prices, in turn, tell businesses what to produce; if people want more of particular good than the economy is producing, the price of the good rises. That catches the attention of new or other companies that, sensing an opportunity to earn profits, start producing more of the good. On the other hand, if people want less of the good, prices fall and less competitive producers either go out of business or start producing different goods. Such a system is called a market economy. A socialist economy, in contrast, is inherently less efficient because government, which relies on revenues, is far less likely than private businesses to hear price signals or feel the discipline imposed by market on them.

There are limits to free enterprise, however. Americans have always believed that some services are better performed by public rather than private enterprise. For instance,

in the United States, government is primary responsible for the administration of justice, education (although there are many private schools and training centres), the road system, social statistical reporting, and national defence. In addition, government often is asked to intervene in the economy to correct situations in which the price system does not work. It regulates “natural monopolies”, for example, and it uses antitrust laws to control or break up other business combinations that become so powerful that they can surmount market forces. It provides welfare and unemployment benefits to people who cannot support themselves, either because they encounter problems in their personal lives or lose their jobs as a result of economic upheaval; it pays much of the cost of medical care for the aged and those who live in poverty; it regulates private industry to limit air and water pollution; it provides low-cost loans to people who suffer losses as a result of natural disasters; and it has played the leading role in the exploration of space, which is too expensive for private enterprise to handle’.

15. Translate the text and comment on the type of pragmatic adaptation you have used.

(A) Українці не хочуть бути Козлами, Коткудаками і Уродами

Протягом липня-вересня 2008 року понад 4 тисячі українців звернулися до органів реєстрації актів цивільного стану громадян з наміром змінити власне ім’я – через його неблагозвучність, політичні симпатії або дивацтва. Про це свідчать дані органів РАЦС Міністерства юстиції, повідомляє прес-служба Мін’юсту.

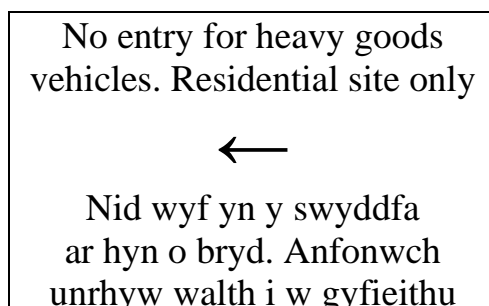
Наприклад, протягом 2008 року зареєстровано зміну прізвищ з “Коткудак” на “Чубай”, з “Козел” на “Драганчук”, з “Козел” на “Пилипок”, з “Кот” на “Москалюк”, з “Бугай” на “Бондар”, із “Заєць” на “Петронюк”, з “Окунь” на “Енгель”, зі “Свинар” на “Кравченко”, з “Урода” на “Романовська”.

Ще одна категорія осіб – це ті, хто змінює цілком традиційні та благозвучні імена на складні, екзотичні чи іноземні. Так, наприклад, протягом минулого року зареєстровано зміну прізвищ “Марченко” на “Паррі”, “Вінцерська” на “Фенікс”.

Є також категорія громадян, які, змінюючи свої прізвища, намагаються, вочевидь, виразити своє громадянське чи філософське світосприйняття. Так, протягом 2008 року було зареєстровано зміну традиційних та звичайних для України прізвищ на “Щаслива”, “Українець”, “Краля”, “Веселка”, “Квітень”, “Чорнобривець”, “Рута”, “Зоря”. Крім того, у 2008 році було зареєстровано одночасну зміну прізвища та імені з “Кравчук Олександр” на “Клоун Сміхось”.

<http://www.expres.ua>

(B) E-mail error ends up on road sign

The English is clear enough to lorry drivers – but the Welsh reads “I am not in the office at the moment. Send any work to be translated.”

When officials asked for the Welsh translation of a road sign, they thought the reply was what they needed.

Unfortunately, the e-mail response to Swansea council said in Welsh: “I am not in the office at the moment. Send any work to be translated.” So that was what went up under the English version which barred lorries from a road near a supermarket. “When they’re proofing signs, they should really use someone who speaks Welsh,” said journalist Dylan Iorwerth.

Swansea Council became lost in translation when it was looking to halt heavy goods vehicles using a road near an Asda store in the Morriston area. All official road signs in Wales are bilingual, so the local authority e- mailed its in-house translation service for the Welsh version of: “No entry for heavy goods vehicles. Residential site only”. The reply duly came back and officials set the wheels in motion to create the large sign in both languages. The notice went up and all seemed well – until Welsh speakers began pointing out the embarrassing error. Welsh-language magazine Golwg was promptly sent photographs of the offending sign by a number of its readers. Managing editor Mr Iorwerth said: “We’ve been running a series of these pictures over the past months.” They’re circulating among Welsh speakers because, unfortunately, it’s all too common that things are not just badly translated, but are put together by people who have no idea about the language. “It’s good to see people trying to translate, but they should really ask for expert help.” Everything these days seems to be written first in English and then translated. “Ideally, they should be written separately in both languages.”

Other confusing signs

“We took it down as soon as we were made aware of it and a correct sign will be re-instated as soon as possible.” The blunder is not the only time Welsh has been translated incorrectly or put in the wrong place:

- Cyclists between Cardiff and Penarth in 2006 were left confused by a bilingual road sign telling them they had problems with an ‘inflamed bladder’.
- In the same year, a sign for pedestrians in Cardiff reading ‘Look Right’ in English read ‘Look Left’ in Welsh.
- In 2006, a shared-faith school in Wrexham removed a sign which translated the Welsh for staff as ‘wooden stave’.

Football fans at a FA Cup tie between Oldham and Chasetown — two English teams — in 2005 were left scratching their heads after a Welsh-language hoarding was put up along the pitch. It should have gone to a match in Merthyr Tydfil.

- People living near an Aberdeenshire¹ building site in 2006 were mystified when a sign apologising for the inconvenience was written in Welsh as well as English.

<http://www.voanews.com>

16. Read some interesting facts about English superstitions. Compare them to Ukrainian ones.

Walking under a ladder. This superstition has some truth to it. You could get a bucket of paint dumped on your head if you walk under a ladder! But the old belief is that

if you walk under a ladder, bad luck will follow. To curb the bad luck, you must quickly cross your fingers and make a wish.

Historians say that this superstition may have started because a ladder, leaning against a wall, forms a triangle. The triangle is a symbol of the Holy Trinity in Christian religions. To pass through such a holy space is supposed to be dangerous for a human.

Getting out of bed on the wrong side: The act of getting out of bed on the left side is believed to make a person's entire day unhappy. You are supposed to rise from the right side of the bed and place your right foot on the floor first. This superstition has to do with an ancient belief that right was good and left was bad.

Spilling salt: If this happens, you're supposed to take a pinch of salt and toss it over your left shoulder into the face of the devil.

This superstition may have come from the ancient belief that salt was magic because it could stop certain foods, such as meat, from turning bad. People began to believe that salt could keep anything bad from happening. Salt on the table came to stand for justice and goodness. If a person spilled the table salt, bad luck was supposed to follow.

Meeting a black cat: Superstition says that if your path is crossed by a black cat, you're really going to be in for bad luck unless you return home immediately. The Egyptians believed the cat was a god, and they punished anyone who killed a cat. Europeans, however, believed the cat was linked to witches and the devil.

Knocking on wood: If you mention good luck, you are supposed to knock on wood three times. This will keep your luck from turning bad. Historians have traced this superstition to ancient times when people believed gods lived in trees. For example, the god of lightning and thunder was thought to live in trees because that's where lightning often hit during storms. People came to believe that they were touching magic when they touched wood.

Finding a four-leaf clover: One old saying on the luck of the clover goes:

One leaf for fame,
One leaf for wealth,
One leaf for a faithful lover,
And one leaf to bring glorious health,
Are all in a four-leaf clover.

Some historians say that the four-leaf clover has a good reputation thanks to the first woman mentioned in the Bible, Eve. When God sent Adam and Eve out of the Garden of Eden, Eve supposedly took a four-leaf clover with her.

The lucky horseshoe: You should hang a horseshoe, with its prongs pointed upward, above your door if you want good luck. One explanation of how the horseshoe came to be a good-luck charm has to do with the fear of witches. People used to believe that witches rode broomsticks because they were afraid of horses. A horseshoe, therefore, was good protection against witches.

17. Translate making pragmatic adaptation if necessary. Use the information from the previous exercise.

1. He had no time to turn to another corridor, so he decided to pass under the ladder

standing in the middle, thinking to himself “I’ll just cross my fingers and the meeting will be a success”. 2. “What’s wrong with you? Have you got out of bed on the wrong side?” 3. “Oh, I’m sorry”, she said looking embarrassed on the spilled salt. “That’s OK. Just toss it over your left shoulder.” 4. “That’s a nice beginning to a promising day,” she said watching a contented coal-black cat walk across her path. 5. “He’s so lucky, got a new job, and thinking of marriage, thanks God!” And the lady knocked on the table. 6. “What’s the first thing you’re going to do when you move into that house?” “Why, put a horseshoe, of course.” 7. “If I could work my will,” said Scrooge indignantly, “every idiot who goes about with ‘Merry Christmas’ on his lips should be boiled with his own *pudding*, and buried with a stake of *holly* through his heart!” 8. The jubilant Prime Minister faced a large crowd that pressed into Downing Street. After listening to shouts of ‘Good old Neville’..., Chamberlain spoke a few words from a second-storey window in *Number 10*.

18. Look at the texts, which of them will need more changes in pragmatic adaptation? Why? Translate the texts performing the necessary adaptation.

(A) Івана Купала – ніч очищення

— Тож що ми щороку святкуємо сьомого липня?

— Прадавнє свято, яке існує вже протягом тисячоліть і характерне не лише для нас, слов’ян, але й для всіх індоєвропейських народів. Уважно вивчивши всі купальські обряди, науковці дійшли висновку, що це було свято літнього сонцестояння. Воно наближається до періоду найдовших днів і найкоротших ночей у році. Це час розквіту природи, її буяння. Наш український календар – це своєрідна сітка координат. Адже накладаються три календарі – християнський, громадянський і народний, так званий місяцелик. От усі вони збіглися, і маємо таке свято. Я не сказала б, що воно пов’язане з язичництвом. Нині це свято сприймається радше як щось рекреаційне, як відпочинок.

— Що символізують купальські традиції?

– Є багато наукових версій, які пояснюють символіку цього свята, і, на мій погляд, найкраща з них пов’язана з міфом про теогамію – священний шлюб Сонця і води. Сонце – це чоловіче начало, а вода – жіноче. Підтверджується це іменем купальської героїні Марени. Марена, Марина, море – синоніми, лінгвістично доведено, що вони пов’язані з морем. А от чоловіче начало дуже важко реконструювати. З приводу того, що означає “купальський Іван”, ще точаться наукові дискусії.

Багато що пояснюють купальські пісні. Збереглася пісня про брата і сестру, які покохали одне одного, але це осуджувалося, і тому вони перетворилися на волошки і руту-м’яту. В іншій версії пісні закохані обернулися на квітку братки, або брат-і-сестра. Два кольори цієї квітки – синій і жовтий – теж уособлення цієї легенди. У будь-якому разі усе пов’язано зі шлюбною тематикою і чотирма стихіями: повітрям, водою, вогнем і землею.

Наші предки в цю ніч очищалися вогнем – стридали через вогонь (вважалося: якщо руки молодої пари не розірвуться, то вона буде разом), водою – купалися у річці й озерах, а також повітрям. Як? Гойдалися на гойдалках, які робили з гілок

дерев чи іншого підручного матеріалу. Мотивація була така: з початком нового сонячного циклу після літнього сонцестояння і періоду збору урожаю, який ішов за цим святом, починався новий період життя, новий рік.

— Як проходив цей обряд?

— Хлопці йшли в ліс, вирубували дерево, будь-яке, це залежало від традицій регіону, а дівчата оте “гільце”, “вітце”, “купайлицю” прикрашали. Це символізувало світове дерево, яке було сакральним центром, а отже, все навкруги теж було сакральним. На це свято мали прийти усі члени громади, інакше воно втрачало свій сенс. Тому й збереглися до наших днів такі вислови, як-от: “Хто не прийде на Купала, щоб йому ноги поламало”. Молодь бавилася, стрибала через вогонь, дівчата кидали на воду віночки. На Волинському Поліссі вдалося зафіксувати цікаве пояснення традиції кидання вінків на воду. У цей момент, виявляється, дівчата дивилися на воду, як у дзеркало. Звісно, кожна дівчина хоче бачити свою долю, свого судженого. Вода, як і дзеркало, вважалася межею між світом живих і світом мертвих.

Купальське дерево, яке дуже часто прикрашали опудалами – чоловічим і жіночим – потім спалювали, топили або ж розривали на шматки. Кожен намагався взяти собі якусь часточку і разом з вінками це кидали на город, у капусту – щоб добре родила городина. Вважалося, що щастило тому парубкові, якому діставався верх опудала, а тому на верхівку намагалися прив’язати будяка. Одне слово, ці традиції дуже цікаві, давні й подекуди збереглися донині.

<http://www.expres.ua>

(B) Tomatoes Stuffed with Black Beans and Corn

Serves 4

Cilantro, green onions and a dash of ground cumin provide a fiesta of flavor for a com-and-black-bean filling. Large ripe beefsteak tomatoes are ideal, but if smaller ones are all you can find, double the number, and serve two per person.

- 4 large or 8 small ripe tomatoes;
- 1 15.5-oz. can black beans, drained and rinsed;
- 1 cup com kernels (fresh or frozen);
- 1/2 cup shredded cheddar or soy cheddar cheese;
- 3 green onions, sliced (about 1/4 cup);
- 3 Tbs. finely chopped cilantro;
- 1 tsp. chili powder, or more to taste;
- 1/2 tsp. ground cumin.

1. Preheat oven to 375F. Cut 1/4-inch-thick top off each tomato. Scoop out tomato pulp onto cutting board, being careful not to pierce sides or bottoms of tomatoes.

2. Chop tomato pulp, and place in medium bowl. Add black beans, com, half of shredded cheese, green onions, cilantro, chili powder and cumin. Mix well, and season to taste with salt and pepper.

3. Fill tomatoes with bean mixture, and place them in lightly oiled 9x13-inch baking dish. Top with remaining shredded cheese, and bake 30 minutes, or until filling is heated through and tomatoes are tender.

Per serving: 267 cal; 12g prot; 13g total fat (4g sat. fat); 35g carb; 15mg chol; 487mg sod; 10g fiber; 9g sugars.

<http://www.vegetariantimes.com>

19. Translate the articles from an American booklet of Christmas gifts, making pragmatic adaptation. Try to render the festive Xmas mood in your translation.

(A) Auto on, Auto off

No worries! These flame-free candles go off automatically when the party's over.

These candles are one of our favorite problem-solvers. We love how they can be turned on once, then forgotten about for the rest of the holiday season! They come on faithfully everyday at the same time, then go off when the evening is over – no switch to turn on and off! Even better, there is no open flame to worry about so they can safely be put in the window next to curtains! Durable plastic.

Two classic styles – both have white columns with traditional brass bases.

The electric candle has a built-in timer that turns it on for six hours and repeats the cycle every 24 hours. Clear, steady-on 7-watt bulb. 9”H; 50” cord.

Battery-powered candle with flickering amber ‘flame’ stays on for eight hours, turns off for 16, then repeats. Shines for up to 50 days with two AA batteries, not included (sold on order form). 9”H.

<http://www.SolutionsCatalog.com>

(B) Two styles! Electric or Battery Powered

The look of shimmering ice! 9-foot lighted garland makes it easy to decorate for the season.

When Pam, one of our buyers, saw this garland, she knew instantly it was a must-have for the holidays! It's covered with crystal-like beads that sparkle in the bright light cast by the 50 clear mini lights. A full 9-foot long, this garland looks dazzling on the mantel, stair railing, dining table, doorway or entryway mirror ... even mix it with fresh greens or use it to trim the Christmas tree. For more impact, end-to-end connect up to three garlands. Beads are unbreakable plastic. Corel is 24”L. UL listed for use indoors and out.

<http://www.SolutionsCatalog.com>

(C) Display 12 of Your Most Precious Ornaments Where They'll Be Seen... and Safe from Bumps

Place this tree on an entry table or the holiday buffet table where it will provide a safe and easy way to display your most prized ornaments, and keep them out of reach of curious little hands or playful pets. Twelve branches hold ornaments, then fold down for compact storage. Also a great idea for those without the time or space for a full tree. Easy assembly. 25”H; silverstone finish.

<http://www.SolutionsCatalog.com>

(D) No Space for a Tree? Hang This Lighted Tree on a Wall

Decorating doesn't get much easier than this! Just hang this faux pine tree on the

wall like a picture – the 200 clear lights are already in place. Ideal in smaller homes or above a sofa or buffet, this four-foot flat-back wall tree becomes a sparkling focal point in any room. You can even use it to showcase your favorite ornaments. Hangs from a loop on back; use your picture hanger or nails. Stores compactly. 48”Hx30”Wxl6”D.

<http://www.SolutionsCatalog.com>

20. Read the jokes and translate them. Preserve their humorous effect.

1. An airline captain was helping a new blonde flight attendant prepare for her first overnight trip. Upon their arrival, the captain showed the flight attendant the best place for airline personnel to eat, shop, and stay overnight. The next morning as the pilot was preparing the crew for the day’s route, he noticed the new stewardess was missing. He knew which room she was in at the hotel and called her up to ask what happened to her. She answered the phone, crying, and said, “I can’t get out of the room!” “You can’t get out of your room?”; the captain asked. “Why not?” She replied, “There are only three doors in here,” she sobbed, “one is the bathroom, one is the closet, and one has a sign on it that says ‘Do Not Disturb!’”

2. People in Brooklyn wear their hearts on their sleeves. ‘Excuse me, sir, I’m lost.’ ‘Glad I’m not you!’

3. L.A. is a very confusing place, only place I know where you can have, simultaneously, a drought and a flood. Every time you watch the weathennan, he goes, ‘Rained all day, didn’t help the drought. Back to you, Tom.’ I got news for you, folks. If water doesn’t solve your drought, you’re screwed.

4. New York is a funny place. I was at the coffee shop last week, and I’m paying the cashier for my cup of coffee, and the other girl got sprayed by the espresso machine with the hot milk. And her shirt was burning her, and so she just ripped it off. But she forgot she has no bra on, and so she just ran in the back. And the cashier looks at me and goes, ‘That’ll be an extra two bucks.’

5. Q: What was the working title for Mel Gibson’s movie “The Patriot?”

A: “Braveheart II: Men in Pants.”

6. Q: What do you call ghosts who scare talk-show hosts?

A: The Phantom of the Oprah.

7. Q: Why is Snow White always getting mad at the seven dwarves?

A: Because of the way they always greet her, “Hi ho, hi ho, hi ho.”

8. A small frog goes to a fortune teller and asks if he is going meet a young girl. The psychic says, “Yes, you are.” The frog replies, “Where? In a bar or at a party?” The psychic says, “In biology class.”

9. Do you guys read your horoscopes? I don’t read them because I think they’re flimflam. It seems to me what they do is they write them really broad and vague just so they can get as many people as they can to sort of relate to them. What I think they should do instead is write them really, really specific and just make a handful of people, like, freak out.

10. A Redneck buys a ticket and wins the lottery. He goes to Austin to claim it where the man verifies his ticket number. The Redneck says, “I want my \$20 million.” To which the man replied, “No sir. It doesn’t work that way. We give you a million today,

and then you'll get the rest spread out for the next 19 years." The Redneck said, "I want all my money RIGHT now! I won it, and I want it." Again the man patiently explains that he would only get a million that day and the rest during the next 19 years. The Redneck, furious with the man, screams out, "Look, I WANT MY MONEY!! If you're not going to give me my \$20 million right now, THEN I WANT MY DOLLAR BACK!"

11. Three railroad workers, a Chinese man, an Italian, and a redneck, are all sitting down to lunch. The Chinese man says, "If I get another egg roll in my lunch, I'll kill myself." The Italian guy says, "If I get another slice of pizza, I'll kill myself." The redneck says, "If I get another ham hock, I'll kill myself." The next day, all three men get the same lunches, so they throw themselves in front of an oncoming train. At the funeral the Chinese man's wife says, "If only I hadn't packed an egg roll that day." The Italian guy's wife says, "If only I hadn't packed a slice of pizza that day." "Don't look at me," says the redneck's wife. "He done packed his own vittles."

<http://www.jokes.com>

21. Read the first abridged part of vice president Biden's speech at 45th Munich conference on security policy. Say what the pragmatic aims of this speech are. Read its translation. Comment on pragmatic adaptation if there was any. Make your own translation of its second part.

(A)

VICE PRESIDENT BIDEN: Mr. Ambassador, thank you very much. Ladies and gentleman, it's an honor to be back in Munich. I've attended this conference many times as a United States senator, and three of my congressional colleagues are here with me today. But I am honored to be back here, as well, as the Vice President of the United States, representing a new administration and, hopefully, a new day.

Today I am especially honored to represent this administration. And we've gone through the oldest of our traditions: that is the peaceful transfer of power. And now, I bring the regrets of two friends who are usually here. But because we are still grappling with legislation relating to our so-called stimulus package to deal with our economic issues – both Senators John McCain and John Kerry were hoping to join my three House colleagues here today, they are usually here, but they send their regrets.

I come to Europe on behalf of a new administration, and an administration that's determined to set a new tone not only in Washington, but in America's relations around the world. That new tone is rooted in a strong bipartisanship to meet these common challenges. And we recognize that these challenges, the need to meet them, is not an opportunity – not a luxury, but it's an absolute necessity. While every new beginning is a moment of hope, this moment – for America and the countries represented in this room – it is fraught with some considerable concern and peril.

In this moment, our obligation to our fellow citizens is to – in our view – put aside the petty and political notion that – to reject the zero sum mentalities and rigid ideologies, and to listen to and learn from one another, and to work together for a common prosperity and security of all of us assembled in this room. That's what, in our view, this moment demands. And that's what this new administration is determined to do.

For 45 years, this conference has brought together Americans and Europeans – and,

in recent years, leaders from beyond the Transatlantic community – to think through matters of our physical security. But this year, more than ever before, we know that our physical security and our economic security are indivisible. We are all confronting a serious threat to our economic security that could further spread instability and erode the progress we've made in improving the lives of all our citizens.

In the United States – like many of you – we're taking aggressive action to stabilize our financial systems, to jumpstart our economy, and, hopefully, lay a new foundation for growth in the 21st century. Working with the Congress, we'll make strategic investments that create and save we believe 3 to 4 million jobs, and in the process, boost our competitiveness in the long run.

Our plan includes doubling the production of alternative energy over the next three years; computerizing our citizens' medical records to drive down cost; equipping tens of thousands of our schools and colleges with 21st century classrooms, laboratories and libraries; expanding the broadband across America; and investing once again in science, research, technology – all the things that spur innovation. We're looking – we're also working to stabilize our financial institutions by injecting considerable amounts of capital, purchasing some assets and guaranteeing others. These remedies are going to have an impact, as you all know, far beyond our shores, just as the measures all of you are taking will be felt beyond your borders, as well. <...>

And even as we grapple with an economic crisis, we're also – have to contend with a war in Afghanistan now in its eighth year, and a war in Iraq well into its sixth year. And we have to recognize, as mentioned by both the Chancellor and President Sarkozy earlier today, that there are other forces that are shaping this new century: The spread of weapons of mass destruction and dangerous diseases, endemic disease; a growing gap between the rich and poor; ethnic animosity in failed states; and a rapidly warming planet and uncertain supplies of energy, food, water. The challenges to freedom and security from radical fundamentalism must be added to that list, as well.

In meeting these challenges, the United States will be guided by this principle – and the principle is: There is no conflict between our security and our ideals. We believe they are mutually reinforcing.

The force of arms won our independence, and throughout our history the force of arms has protected our freedom. <.. .> Our Founders understood then, and the United States believes now, that the example of our power must be matched by the power of our example. And that is why our administration rejects a false choice between our safety and our ideals. America will vigorously defend our security and our values, and in doing so we believe we'll all be more secure. <.. >

But tough choices lie ahead. As we seek a lasting framework for our common struggle against extremism, we'll have to work cooperatively with nations around the world – and we'll need your help. We'll need your help. <...> Our security is shared. And so, too, I respectfully suggest, is our responsibility to defend it.

That's the basis upon which we want to build a new approach to the challenges of this century. America will do more, but America will – that's the good news. The bad news is America will ask for more from our partners, as well.

Here's what we'll do, and what we hope our partners will consider. First, we'll

work in a partnership whenever we can, and alone only when we must. <...> We believe international alliances and organizations do not diminish America's power – we believe they help advance our collective security, economic interests and our values. <...>

Our administration is reviewing our policy toward Iran, but this much is clear: We will be willing to talk. We'll be willing to talk to Iran and to offer a very clear choice: Continue down the current course and there will be continued pressure and isolation; abandon the illicit nuclear program and your support for terrorism, and there will be meaningful incentives.

Second, we'll strive to act preventively, not pre-emptively, to avoid whenever possible, or wherever possible the choice of last resort between the risks of war and the dangers of inaction. We'll draw upon all the elements of our power – military and diplomatic, intelligence and law enforcement, economic and cultural – to stop crises from occurring before they are in front of us. In short, we're going to attempt to recapture the totality of America's strength, starting with diplomacy. <...> In both these efforts, America seeks your partnership. <...>

Then, we must lay the foundation for a broader peacemaking effort. In the past – well, look at it this way – it's long time passed for us to secure a just, two-state solution. We will work to achieve it. And we'll work to defeat extremists who perpetuate the conflict. And in building on positive elements of the Arab Peace Initiative put forward by Saudi Arabia, we'll work toward a broader regional peace between Israel and its Arab neighbors, and we'll responsibly draw down our forces that are in Iraq in the process.

The United States will continue to work for a stable Afghanistan that's not a haven for terrorists. We look forward – we look forward to sharing that commitment with the government and the people of Afghanistan and Pakistan, and with all of our allies and partners, because a deteriorating situation in the region poses a security threat not just to the United States, but I would suggest somewhat presumptuously, to every one of you assembled in this room. <.. .>

Thirdly, America will extend a hand to those who, as the President said, will unclench their fist. The United States of America does not believe, our administration does not believe, in a clash of civilizations; there is nothing inevitable about that. We do see a shared struggle against extremism – and we'll do everything in our collective power to help the forces of tolerance prevail.

In the Muslim world, a small – and I believe a very small – number of violent extremists are beyond the call of reason. We will, and we must, defeat them. But hundreds of millions of hearts and minds in the Muslim world share the values we hold dearly. We must reach them. President Obama has made clear that he will seek a new way forward based on mutual interest and mutual respect. It was not an accident that he gave his very first interview as President of the United States to Al Arabiya. That was not an accident.

To meet the challenges of this new century, defence and diplomacy are necessary. But quite frankly, ladies and gentlemen, they are not sufficient. We also need to wield development and democracy, two of the most powerful weapons in our collective arsenals. Poor societies and dysfunctional states, as you know as well as I do, can become breeding grounds for extremism, conflict and disease. Non-democratic nations frustrate the rightful aspirations of their citizens and fuel resentment.

Our administration has set an ambitious goal to increase foreign assistance, to cut extreme poverty in half by 2015, to help eliminate the global educational deficit, and to cancel the debt of the world's poorest countries; to launch a new Green Revolution that produces sustainable supplies of food, and to advance democracy not through the imposition of force from the outside, but by working with moderates in government and civil society to build those institutions that will protect that freedom – quite frankly, the only thing that will guarantee that freedom.

We also are determined to build a sustainable future for our planet. We are prepared to once again begin to lead by example. America will act aggressively against climate change and in pursuit of energy security with like-minded nations. <...>

When it comes to radical groups that use terror as a tool, radical states who harbor extremists, undermine peace and seek or spread weapons of mass destruction, and regimes that systematically kill or ethnically cleanse their own people, we must stand united and use every means at our disposal to end the threat that they pose. <.. >

Дуже дякую, пане Посол. Пані і панове, для мене велика честь знову приїхати до Мюнхена. Я неодноразово брав участь у цій конференції як сенатор Сполучених Штатів, і троє з моїх колег по конгресу сьогодні тут зі мною. Але мені приємно повернутися сюди вже як віце-президенту Сполучених Штатів, представляючи нову Адміністрацію і, сподіваюся, нові часи.

Сьогодні для мене особлива честь саме представляти цю Адміністрацію. Ми якраз пройшли через виконання найстарішої з наших традицій – мирну передачу влади. Дозвольте передати вибачення двох колег, які зазвичай бувають тут присутні: через те, що ми все ще намагаємося дати раду із законодавством, яке стосується так званого стимул-пакета, спрямованого на наші економічні проблеми, то і сенатор Джон Мак-Кейн, і сенатор Джон Керрі, які сподівалися приїхати разом із трьома колегами із Палати представників і які зазвичай тут бувають, вибачаються, що цього разу не приїхали.

Я прибув до Європи від імені нової Адміністрації, Адміністрації, яка рішуче налаштована задати новий тон не лише у Вашингтоні, але і в американських стосунках у всьому світі. Цей новий тон виростає з твердого усвідомлення обома нашими партіями необхідності спільних дій, аби впоратися із нинішніми спільними викликами. І ми визнаємо, що ці виклики, необхідність гідно зустріти їх – це не якийсь шанс і не розкіш, а гранична необхідність. І хоча кожен новий початок – момент надії, цей момент для Америки і країн представлених у цій залі несе в собі значні підстави для занепокоєння і небезпеку.

У цей момент наше зобов'язання перед нашими співгромадянами, як на наш погляд, – відкласти дріб'язкові і суто політичні підходи... відкинути ментальність “нульової суми” і жорстку заідеологізованість, прислухатися одне до одного і вчитися один в одного, працювати разом задля загального процвітання і безпеки усіх, хто представлений в цій залі. Це те, чого, на наш погляд, вимагає сьогоднішній момент. І це те, що налаштована робити ця нова Адміністрація.

Протягом 45 років ця конференція збирала разом американців і європейців, а останніми роками, і лідерів з-поза Трансатлантичної спільноти, аби обмірковувати

теми нашої фізичної безпеки. Але цього року, більше ніж будь-коли, ми знаємо, що наша фізична безпека і наша економічна безпека нероздільні. Ми усі стоїмо перед серйозною загрозою нашій економічній безпеці, яка може у подальшому спровокувати й поширити нестабільність і підірвати прогрес, досягнутий нами у поліпшенні життя усіх наших громадян.

Ми у Сполучених Штатах, подібно до багатьох із вас, вдаємося до енергійних заходів, щоб стабілізувати наші фінансові системи, перезапустити нашу економіку, і, хотілося б сподіватися, закласти нові підвалини для росту у XXI столітті. Працюючи з Конгресом, ми зробимо стратегічні інвестиції, які створять і збережуть, за нашими підрахунками, від 3 до 4 мільйонів робочих місць і, в процесі, підвищать нашу конкурентоспроможність на перспективу.

Наш план включає подвоєння виробництва альтернативної енергії протягом наступних трьох років; комп'ютеризацію медичних карток наших громадян задля економії коштів; устаткування десятків тисяч наших шкіл і коледжів класними кімнатами, лабораторіями і бібліотеками XXI століття; розширення широкопasmової мережі по всій Америці; і нові внески в науку, дослідження, технології, тобто усе те, що підхльостує інновації. Ми шукаємо можливостей... ми також працюємо над стабілізацією наших фінансових установ, вливаючи значні обсяги капіталу, купуючи деякі активи і надаючи гарантії на інші. Ці засоби матимуть вплив, як ви всі знаєте, також далеко від наших берегів, так само, як і заходи, які ви здійснюєте, також відчуватимуться поза вашими кордонами. <.. .>

І навіть коли доводиться боротися з економічною кризою, нам також потрібно дати раду із війною в Афганістані, якій зараз вже восьмий рік, та з війною в Іраку, яка вже добряче на своєму шостому році. І нам потрібно визнавати, як сказали раніше сьогодні Канцлер та Президент Саркозі, що є інші сили, які формують це нове століття: поширення зброї масового ураження і небезпечних хвороб, ендемічних хвороб; зростаючий розрив між багатими і бідними; етнічна ворожнеча у недієздатних державах; швидке потепління на планеті й непевність ресурсів постачання енергії, продовольства, води. Виклики свободі й безпеці з боку радикального фундаменталізму теж мають бути додані до цього списку.

Шукаючи відповідь на ці виклики, Сполучені Штати керуватимуться таким принципом: немає жодного конфлікту між нашою безпекою і нашими ідеалами, ми вважаємо, що вони взаємно зміцнюють одне одного.

Силою зброї було здобуто нашу незалежність, і протягом усієї нашої історії сила зброї захищала нашу свободу. <...> Наші Засновники розуміли тоді, і Сполучені Штати вірять у це зараз, що прикладу нашої сили повинна відповідати сила нашого прикладу. І ось чому наша Адміністрація відкидає хибний вибір між нашою безпекою і нашими ідеалами. Америка енергійно захищатиме і нашу безпеку, і наші цінності, діючи так, ми вважаємо, що усі ми будемо у більшій безпеці. <...>

Але попереду нелегкі рішення. Намагаючись вибудувати тривку структуру для нашої спільної боротьби проти екстремізму, нам потрібно буде співпрацювати з різними країнами світу – і нам буде потрібна ваша допомога. <...> Наша безпека спільна. І так само, хочу сказати з усією шанобливістю, спільним є і наш обов'язок

захищати її.

Це основа, на якій ми хочемо побудувати новий підхід до викликів цього століття. Америка зробить більше, і це добра новина. Але є і погана новина – Америка попросить більше і від наших партнерів.

Ось що ми зробимо, і що, ми сподіваємося, зможуть розглянути наші партнери. По-перше, ми працюватимемо в кооперації кожного разу, коли ми можемо, а самостійно лише тоді, коли ми повинні. <...> Ми вважаємо, що міжнародні альянси і організації не зменшують сили Америки, ми вважаємо, що вони допомагають просувати нашу колективну безпеку, економічні інтереси і наші цінності. <...>

Наша Адміністрація переглядає нашу політику стосовно Ірану, але ось що є цілком ясним: ми будемо готові розмовляти. Ми будемо готові говорити з Іраном і пропонувати дуже зрозумілий вибір: або продовжуйте далі поточний курс і матимете безперервний тиск та ізоляцію; або відмовтеся від незаконної ядерної програми і вашої підтримки тероризму і отримаєте серйозне заохочення.

По-друге, ми постараємося діяти превентивно, а не упереджувально, аби уникати де тільки і коли тільки можливо вибору останнього засобу між ризиками війни і небезпеками бездіяльності. Ми залучатимемо усі елементи нашої потуги – військові й дипломатичні, розвідку і правоохоронні структури, економічні й культурні – аби запобігати появі криз до того, як вони постають перед нами. Коротше кажучи, ми збираємося спробувати відтворити тотальність американської сили, починаючи з дипломатії. <...> У обох цих зусиллях, Америка сподівається на вашу співпрацю. <...>

Потім ми повинні закласти підвалини для ширшого миротворчого зусилля. У минулому... ну, подивімося на це так... нам вже давно слід було забезпечити справедливе розв'язання на основі принципу двох держав. Ми працюватимемо, аби досягти цього. І ми працюватимемо, аби завдати поразки екстремістам, які намагаються зробити конфлікт довічним. У розвиток позитивних елементів Арабської мирної ініціативи, висунутої Саудівською Аравією, ми працюватимемо у напрямі ширшого регіонального миру між Ізраїлем і його арабськими сусідами, і по ходу справи ми відповідально скоротимо наші сили, які знаходяться в Іраку.

Сполучені Штати продовжуватимуть працювати задля стабільного Афганістану, який не буде притулком для терористів. Ми чекаємо з нетерпінням, коли це зобов'язання можна буде розділити з урядами і народами Афганістану і Пакистану та з усіма нашими союзниками і партнерами, тому що погіршення ситуації в регіоні представляє загрозу безпеці не лише Сполучених Штатів, але і, дозвольте дещо само- впевнено припустити, кожного з вас, присутніх у цій залі. <...>

По-третє, Америка простягне руку до тих, хто, як сказав Президент, розтисне свій кулак. Сполучені Штати Америки не вірять, наша Адміністрація не вірить у зіткнення цивілізацій; немає у цьому нічого непереборного. Ми бачимо загальну боротьбу проти екстремізму – і ми зробимо все в нашій колективній владі, аби допомогти силам толерантності перемогти.

У мусульманському світі маленька – я вважаю, дуже маленька – кількість

крайніх екстремістів є поза досяжністю раціональної аргументації. Ми завдамо їм поразки, ми повинні це зробити. Але сотні мільйонів сердець і умів мусульманського світу поділяють цінності, які дорогі нам. Ми повинні достукатися до них. Президент Обама чітко дав зрозуміти, що він знайде нову дорогу вперед на основі взаємного інтересу і взаємної поваги. І не випадково він дав своє найперше інтерв'ю як Президент Сполучених Штатів телеканалу "Аль-Арабія". Це не було випадковістю.

Аби належним чином зустріти виклики цього нового століття, необхідні оборона і дипломатія. Але цілком відверто, пані та панове, їх не достатньо. Нам також потрібно володіти розвитком і демократією, двома з найбільш потужних озброєнь в наших колективних арсеналах. Бідні суспільства і недієздатні держави, як ви знаєте не гірше за мене, можуть стати розсадниками для екстремізму, конфліктів і хвороб. Недемократичні країни руйнують справедливі прагнення їх громадян і розпалюють обурення.

Наша Адміністрація поставила амбітну мету збільшити зарубіжну допомогу, зрізати навпіл до 2015 року рівень крайньої бідності, допомогти позбутися глобального освітнього дефіциту і анулювати борги найбідніших країн світу; розпочати нову Зелену Революцію, яка б забезпечила невичерпний ресурс продовольства, просувати демократію не через застосування сили із зовні, а працюючи з людьми поміркованих поглядів в урядах і структурах громадянського суспільства задля розбудови інституцій, що захищають свободу – абсолютно відверто, лише це гарантуватиме цю свободу.

Ми також налаштовані будувати збалансоване майбутнє для нашої планети. Ми готові знову розпочати провадити власним прикладом. Америка, спільно з подібно налаштованими країнами, агресивно протидіятиме зміні клімату і зміцнюватиме енергетичну безпеку. <...>

Коли йдеться про радикальні групи, що використовують терор як інструмент, про радикальні держави, які надають дах екстремістам, підривають мир і намагаються здобути або поширюють зброю масового ураження, про режими, які систематично вбивають або етнічно вичищають власне населення, ми повинні виступати єдиним фронтом і використовувати усі засоби в нашому розпорядженні, аби покінчити із загрозою, якою вони є. <.. .>

(B)

Two months from now, the members of the North Atlantic Treaty Organization will gather to celebrate the 60th year of this Alliance. This Alliance has been the cornerstone of our common security since the end of World War II. It has anchored the United States in Europe and helped forge a Europe whole and free. Together we made a pact, a pact to safeguard the freedom of our people founded on the principles and the documents referring to democracy, individual liberty, and the rule of law. We made a commitment to cooperate, to consult, to act with resolve when the principles we defended are challenged.

There is much to celebrate. But there's much more to be done. We must recommit our shared security and renew NATO, so that its success in the 20th century is matched

in the 21st century.

NATO's core purpose remains the collective defense of its members. But faced with new threats, new realities, we need a new resolve to meet them and new capabilities to succeed. Our Alliance must be better equipped to help stop the spread of the world's most dangerous weapons, to tackle terrorism and cyber-security, to expand the writ of energy security, and to act in and out of area more effectively. We continue to develop – we will continue to develop missile defense to counter the growing Iranian capability, provided the technology is proven and it is cost-effective. We'll do so in consultation with you, our NATO allies, and with Russia.

As we embark on this renewal project – as we like to think of it – the United States, like other allies, would warmly welcome, and we do warmly welcome, the decision by France to fully cooperate in NATO structures. That's the main reason the President got our speech. (Laughter.) You were supposed to say nicer things about me when you got the speech, Mr. President. (Laughter.) That's a joke. (Laughter.)

In a recent discussion with President Sarkozy, President Obama underscored his strong support for France's full participation in NATO, should France wish it. France is a founding member of NATO and a major contributor to its operation. We would expect France's new responsibilities to reflect the significance of its contributions throughout NATO's history, and to strengthen the European role within the Alliance.

We also support the further strengthening of European defense, an increased role for the European Union in preserving peace and security, a fundamentally stronger NATO-EU partnership, and a deeper cooperation with countries outside the Alliance who share our common goals and principles.

The United States rejects the notion that NATO's gain is Russia's loss, or that Russia's strength is NATO's weakness. The last few years have seen a dangerous drift in relations between Russia and the members of our Alliance. It is time – to paraphrase President Obama – it's time to press the reset button and to revisit the many areas where we can and should be working together with Russia.

Our Russian colleagues long ago warned about the rising threat of the Taliban and Al Qaeda in Afghanistan. Today, NATO and Russia can, and should, cooperate to defeat this common enemy. We can and should cooperate to secure loose nuclear weapons and materials to prevent their spread, to renew the verification procedures in the START Treaty, and then go beyond existing treaties to negotiate deeper cuts in both our arsenals. The United States and Russia have a special obligation to lead the international effort to reduce the number of nuclear weapons in the world.

We will not agree with Russia on everything. For example, the United States will not – will not recognize Abkhazia and South Ossetia as independent states. We will not recognize any nation having a sphere of influence. It will remain our view that sovereign states have the right to make their own decisions and choose their own alliances. But the United States and Russia can disagree and still work together where our interests coincide. And they coincide in many places.

This conference started in the shadow of the Cold War. Now it takes place in a new century with new threats. As one great poet, an Irish poet, once wrote about another circumstance, he said: "All is changed, changed utterly: a terrible beauty has been born."

Well, all changed, changed utterly. And we must change, too, while remaining true to the principles upon which this Alliance was founded. And we must have the common courage and commitment of those who came before us to work together, to build together, to stand together. In sharing ideals and searching for partners in a more complex world, America and Europeans still look to one another before they look to anyone else. Our partnership has benefitted us all. It's time – it's time to renew it. And President Obama and I look forward to doing just that.

Thank you for your indulgence. (Applause.)

UNIT 3
TRANSLATING TEXTS OF DIFFERENT FUNCTIONAL STYLES

1. Analyze the peculiarities of functional styles in the following excerpts and translate them.

(A) United Nations General Assembly

A/RES/54/281

15 August 2000

Fifty-fourth session

Agenda item 49 (b)

Resolution Adopted by the General Assembly

[without reference to a Main Committee (A/54/L.87)]

54/281. Organization of the Millennium Summit of the United Nations

The General Assembly,

Recalling its resolution 53/202 of 17 December 1998, by which it decided, *inter alia*, to designate the fifty-fifth session of the General Assembly “The Millennium Assembly of the United Nations” and to convene, as an integral part of the Millennium Assembly, a Millennium Summit of the United Nations,

Recalling also its resolution 54/254 of 15 March 2000, in which it:

(a) Decided that the Millennium Summit should be held from 6 to 8 September 2000,

(b) Decided also that the Millennium Summit would be composed of plenary meetings and four interactive round-table sessions, with each interactive session to be held in concurrence with a plenary meeting,

(c) Decided further that, owing to the unique symbolic moment of the Millennium Summit, the country of the President of the fifty-fourth session of the General Assembly and the country of the President of the fifty-fifth session of the Assembly would jointly preside over the Summit, Requested the President of the General Assembly to hold consultations with all Member States in an open-ended process, with a view to taking decisions on all outstanding issues relating to the Millennium Summit, including its outcome,

Recalling further its resolution 54/261 of 10 May 2000, in which it:

(a) Decided that the Millennium Summit shall consist of a total of six meetings, on the basis of two meetings a day,

(b) Decided also that the Millennium Summit shall hold four interactive round-table sessions, the modalities for which shall be established in accordance with the following procedure:

The four round tables will have at least forty seats each and will be chaired by a head of State or Government,

The chairpersons of three of the round tables will be from the three regions not represented by the two Co-Chairpersons of the Millennium Summit. Those three chairpersons will be selected by their respective regional groups in consultation with the President of the General Assembly. The choice of chairperson of the fourth round table will be subject to further consultations,

Following the selection of the chairpersons of the round tables, each regional group will determine which of its members will participate in each round table, ensuring that equitable geographical distribution will be maintained, allowing for some flexibility. The chairpersons of the regional groups will communicate to the President of the General Assembly the list of countries from their respective regions that will participate in each round table. Member States are encouraged to be represented at the round tables at the level of heads of State or Government,

All four round tables will cover the same overarching theme and subthemes,

Bearing in mind that the list of speakers for the plenary meetings was established by the drawing of lots in accordance with the provisions contained in resolution 54/261,

Decides that the Millennium Summit shall be organized in accordance with the procedure set forth in the annex to the present resolution.

99th plenary meeting 11 August 2000

ANNEX

Organization of the Millennium Summit of the United Nations

1. Owing to the unique symbolic moment of the Millennium Summit, the two Co-Chairpersons, the head of State of the country of the President of the fifty-fourth session of the General Assembly (Namibia) and the head of State of the country of the President of the fifty-fifth session of the Assembly (Finland), will jointly preside over the Summit. The podium in the General Assembly Hall will have three seats to accommodate the two Co-Chairpersons and the Secretary-General. In the absence of one of the heads of State of these countries, the highest-ranking official in the delegation of these countries will sit instead.

2. The overarching theme of the Millennium Summit, “The role of the United Nations in the twenty-first century”, will also be the agenda of the round tables. The heads of State and heads of Government would be free to discuss any sub-themes proposed in the report of the Secretary-General,⁽¹⁾ those raised during the consultations, or any other matter they wish to address.

3. Pursuant to General Assembly resolution 54/261, it has been agreed that one of the four round tables will be chaired by the Group of African States. Thus, the four round tables will be chaired by the following four regional groups:

- (a) African States;
- (b) Asian States;
- (c) Eastern European States;
- (d) Latin American and Caribbean States.

4. Each head of State or head of Government or head of delegation attending the round tables may be accompanied by two advisers.

5. The composition of the four round tables will be subject to the principle of equitable geographical distribution. Thus, for each regional group, the distribution of its members for participation in each round table will be done in the following manner:

(a) For the round table to be held on Wednesday, 6 September, from 3 p.m. to 6 p.m.:

African States: fifteen Member States;

Asian States: fifteen Member States;
Eastern European States: seven Member States;
Latin American and Caribbean States: ten Member States;
Western European and other States: nine Member States;

(b) For the round table to be held on Thursday, 7 September, from 10 a.m. to 1 p.m.:

African States: fifteen Member States;
Asian States: fifteen Member States;
Eastern European States: seven Member States;
Latin American and Caribbean States: ten Member States;
Western European and other States: nine Member States. [...]

6. Member States that are not members of any of the regional groups may participate in different round tables to be determined in consultation with the President of the General Assembly. The Holy See and Switzerland, in their capacity as observer States, and Palestine, in its capacity as observer, as well as the intergovernmental organizations listed in paragraph 11 below, may also participate in different round tables to be determined also in consultation with the President of the General Assembly.

7. The list of participants in each round table will be made available as soon as possible.

8. The round tables would be closed to the media and the general public. Accredited delegates and observers will be able to follow the proceedings of the round tables via a closed-circuit television in the overflow room.

9. Summaries of the deliberations of the four round tables will be presented orally by the chairpersons of the round tables, individually or collectively, during the concluding plenary meeting of the Millennium Summit.

10. Pursuant to resolution 54/261, one or more representatives of inter-governmental organizations, parliaments and civil society may participate in the plenary meetings of the Millennium Summit, time permitting. In this connection, and without prejudice to other organizations which have observer status in the General Assembly, a representative of each of the following may be included in the list of speakers for the plenary meetings of the Summit:

League of Arab States
Organization of African Unity
European Commission
Organization of the Islamic Conference
Conference of Presiding Officers of National Parliaments
Millennium Forum.

11. In addition, a representative of the International Committee of the Red Cross and a representative of the Sovereign Military Order of Malta may also be included in the list of speakers for the plenary meetings of the Millennium Summit, time permitting.

12. Other than for Member States, the list of speakers for the plenary meetings of the Millennium Summit will be closed on Wednesday, 16 August 2000.

1. A/53/948 and Add. 1.

<http://www.unorg/>

(B) Genetics

New research shows that only three genes are responsible for all seven types of coats found in purebred dogs.

So, whether a dog is curly-haired like Bo, President Obama's pooch, or long-haired like Lassie, variations of the genes RSP02, FGF5 and KRT71 are responsible, according to a U.S. National Institutes of Health study published online Aug. 27 in the journal *Science*. The findings may also point the way toward understanding complex human diseases caused by multiple genes.

In an analysis of 80 domestic breeds that included over 1,000 dogs, it was discovered that RSP02 is the gene associated with whether or not a dog has a mustache and large eyebrows (known as 'furnishings'), FGF5 determines if a dog has short or long fur, and KRT71 is associated with being curly or wavy.

Other findings from the study include:

Australian terriers and other wire-haired dogs have a variant form of the RSP02 gene only.

Airedale terriers and other dogs with wiry and curly hair have variants of the RSP02 as well as the KRT71 gene.

Golden retrievers and similar long-haired dogs have a variant form of the FGF5 gene.

Bearded collies and other long-haired dogs with furnishings have variant forms of FGF5 and RSP02.

Portuguese water dogs, like Bo, come in curly and wavy varieties, depending on the form of the KRT71 gene.

The study, conducted at the University of Utah, also found connections between the overall health of a breed and the kind of coat for which it was bred. Dogs bred for a desired trait may become more vulnerable to cancer, immune disorders or other diseases of aging, the researchers noted in a news release from the university.

"Ultimately the most important part of this paper ... is that we will be able to get glimpses of how major regulatory genes interact with other genes to change the functioning of an animal in a way that does not kill it, but that may eventually compromise its longevity or its functioning as it ages," K. Gordon Lark, a study author and a distinguished professor emeritus of biology at the University of Utah, said in the news release.

<http://www.medicinet.com>

(C) New Bill

WASHINGTON – President Obama, seeking to build momentum on Capitol Hill after the House passed a \$1.1 trillion, 10-year plan to overhaul the nation's health care system, urged the Senate on Sunday to "take the baton and bring this effort to the finish line."

Speaking in the Rose Garden exactly 24 hours after he appeared there Saturday to call for House passage of the bill, Mr. Obama praised House members for what he called a "courageous vote" that "brought us closer than we have ever been" to extending coverage to millions of uninsured Americans. He said the bill fulfilled his promise to

bring sweeping change to the lives of millions of Americans.

“Moments like this are why they sent us here,” the president said in his brief appearance. He also praised Iraq’s parliament for approving passing a much-delayed election law, calling the two votes “milestones that represent encouraging progress for our country.”

After an extended clash with Republicans over what has been a Democratic goal for decades, lawmakers voted late Saturday by 220 to 215 to approve a plan that would cost \$1.1 trillion over 10 years. Democrats said the legislation would provide relief to Americans struggling to buy or hold on to health insurance, while bringing spiraling health care costs under control.

But Mr. Obama said the bill would ensure health-care coverage for most Americans, without increasing the federal deficit.

He said that he had telephoned a cancer survivor, one Katy Gibson of Montana, whose insurance had been canceled because of her illness, to tell her that with the vote Saturday, “We’ll be able to protect Americans just like her.”

The bill is the biggest health care legislation since the creation of Medicare for the elderly four decades ago.

Senator Harry Reid of Nevada, the majority leader, said he would bring a bill to the Senate floor for debate as soon as possible. The two chambers will still need to negotiate and approve a final bill.

As the debate moves to the Senate – with Democrats still hoping for final passage before year’s end, while acknowledging they face a tight schedule to achieve that — it was clear that the battle to fundamentally revamp the health-care system was far from over.

“The House bill is dead on arrival in the Senate,” Senator Lindsey Graham, Republican of South Carolina, said on CBS’s “Face the Nation.” He noted that the bill passed without the support of 39 House Democrats, and he predicted that such legislation would not pass in the Senate. “I hope and pray it doesn’t,” he said, “because it would be a disaster for the economy and health care.”

Only one Republican, Representative Anh Cao of Louisiana, voted for the bill; he told CNN on Sunday that he did so because many of his constituents are poor and uninsured.

<http://www.ArticleBiz.com>

(D)

President John F. Kennedy

June 11, 1962

President Griswold, members of the faculty and fellows, graduates and their families, ladies and gentlemen:

Let me begin by expressing my appreciation for the very deep honor which you have conferred upon me. As General de Gaulle occasionally acknowledges America to be the daughter of Europe, so I am pleased to come to Yale, the daughter of Harvard. It might be said now that I have the best of both worlds, a Harvard education and a

Yale degree.

I am particularly glad to become a Yale man because as I think about my troubles, I find that a lot of them come from other Yale men. Among businessmen I have had a minor disagreement with Roger Blough of the law school class of 1931, and I have had some complaints from my friend Henry Ford of the class of 1940. In journalism I seem to have a difference with John Hay Whitney, of the class of 1926 – and sometimes I also displease Henry Luce of the class of 1920, not to mention also William F. Buckley, Jr. of the class of 1950. I even have some trouble with my Yale advisers. I get along with them, but I am not always sure how they get along with each other.

I have the warmest feelings for Chester Bowles of the class of 1924, and for Dean Acheson of the class of 1915, and my assistant, McGeorge Bundy, of the class of 1940. But I am not 100 percent sure that these three wise and experienced Yale men wholly agree with each other on every issue.

So this administration which aims for peaceful cooperation among all Americans has been the victim of a certain natural pugnacity developed in this city among Yale men. Now that I, too, am a Yale man, it is time for peace. Last week at West Point, in the historic tradition of that Academy, I availed myself of the powers of the Commander in Chief to remit all sentences of offending cadets. In that same spirit, and in the historic tradition of Yale, let me now offer to smoke the clay pipe of friendship with all my brother Elis, and I hope that they may be friends not only with me but even with each other.

In any event, I am very glad to be here and as a new member of the club, I have been checking to see what earlier links existed between the institution of the Presidency and Yale. I found that a member of the class of 1878, William Howard Taft, served one term in the White House as preparation for becoming a member of this faculty. And a graduate of 1804, John C. Calhoun, regarded the Vice Presidency, quite naturally, as too lowly a status for a Yale alumnus – and became the only man in history to ever resign that office.

Calhoun in 1804 and Taft in 1878 graduated into a world very different from ours today. They and their contemporaries spent entire careers stretching over 40 years in grappling with a few dramatic issues on which the Nation was sharply and emotionally divided, issues that occupied the attention of a generation at a time: the national bank, the disposal of the public lands, nullification or union, freedom or slavery, gold or silver. Today these old sweeping issues very largely have disappeared. The central domestic issues of our time are more subtle and less simple. They relate not to basic clashes of philosophy or ideology but to ways and means of reaching common goals – to research for sophisticated solutions to complex and obstinate issues. The world of Calhoun, the world of Taft had its own hard problems and notable challenges. But its problems are not our problems. Their age is not our age. As every past generation has had to disentrall itself from an inheritance of truisms and stereotypes, so in our own time we must move on from the reassuring repetition of stale phrases to a new, difficult, but essential confrontation with reality.

For the great enemy of truth is very often not the lie – deliberate, contrived and dishonest – but the myth – persistent, persuasive, and unrealistic. Too often we hold fast to the cliches of our forebears. We subject all facts to a prefabricated set of

interpretations. We enjoy the comfort of opinion without the discomfort of thought.

Mythology distracts us everywhere – in government as in business, in politics as in economics, in foreign affairs as in domestic affairs. But today I want to particularly consider the myth and reality in our national economy. In recent months many have come to feel, as I do, that the dialog between the parties – between business and government, between the government and the public – is clogged by illusion and platitude and fails to reflect the true realities of contemporary American society.

I speak of these matters here at Yale because of the self-evident truth that a great university is always enlisted against the spread of illusion and on the side of reality. No one has said it more clearly than your President Griswold: “Liberal learning is both a safeguard against false ideas of freedom and a source of true ones.” Your role as university men, whatever your calling, will be to increase each new generation’s grasp of its duties.

There are three great areas of our domestic affairs in which, today, there is a danger that illusion may prevent effective action. They are, first, the question of the size and the shape of the government’s responsibilities; second, the question of public fiscal policy; and third, the matter of confidence, business confidence or public confidence, or simply confidence in America. I want to talk about all three, and I want to talk about them carefully and dispassionately – and I emphasize that I am concerned here not with political debate but with finding ways to separate false problems from real ones.

If a contest in angry argument were forced upon it, no administration could shrink from response, and history does not suggest that American Presidents are totally without resources in an engagement forced upon them because of hostility in one sector of society. But in the wider national interest, we need not partisan wrangling but common concentration on common problems. I come here to this distinguished university to ask you to join in this great task.

Let us take first the question of the size and shape of government. The myth here is that government is big, and bad – and steadily getting bigger and worse. Obviously this myth has some excuse for existence. It is true that in recent history each new administration has spent much more money than its predecessor. Thus President Roosevelt outspent President Hoover, and with allowances for the special case of the Second World War, President Truman outspent President Roosevelt. Just to prove that this was not a partisan matter, President Eisenhower then outspent President Truman by the handsome figure of \$182 billion. It is even possible, some think, that this trend will continue.

But does it follow from this that big government is growing relatively bigger? It does not – for the fact is for the last 15 years, the Federal Government – and also the Federal debt – and also the Federal bureaucracy – have grown less rapidly than the economy as a whole. If we leave defense and space expenditures aside, the Federal Government since the Second World War has expanded less than any other major sector of our national life – less than industry, less than commerce, less than agriculture, less than higher education, and very much less than the noise about big government.

The truth about big government is the truth about any other great activity – it is

complex. Certainly it is true that size brings dangers – but it is also true that size can bring benefits. Here at Yale which has contributed so much to our national progress in science and medicine, it may be proper for me to note one great and little noticed expansion of government which has brought strength to our whole society – the new role of our Federal Government as the major patron of research in science and in medicine. Few people realize that in 1961, in support of all university research in science and medicine, three dollars out of every four came from the Federal Government. I need hardly point out that this has taken place without undue enlargement of Government control – that American scientists remain second to none in their independence and in their individualism.

I am not suggesting that Federal expenditures cannot bring some measure of control. The whole thrust of Federal expenditures in agriculture have been related by purpose and design to control, as a means of dealing with the problems created by our farmers and our growing productivity. Each sector, my point is, of activity must be approached on its own merits and on terms of specific national needs. Generalities in regard to Federal expenditures, therefore, can be misleading – each case, science, urban renewal, education, agriculture, natural resources, each case must be determined on its merits if we are to profit from our unrivaled ability to combine the strength of public and private purpose.

Next, let us turn to the problem of our fiscal policy. Here the myths are legion and the truth hard to find. But let me take as a prime example the problem of the Federal budget. We persist in measuring our Federal fiscal integrity today by the conventional or administrative budget – with results which would be considered absurd in any business firm – in any country of Europe – or in any careful assessment of the reality of our national finances. The administrative budget has sound administrative uses. But for wider purposes it is less helpful. It omits our special trust funds and the effect they have on our economy; it neglects changes in assets and inventories. It cannot tell a loan from a straight expenditure – and worst of all it cannot distinguish between operating expenditures and long term investments.

This budget, in relation to the great problems of Federal fiscal policy which are basic to our economy in 1962, is not simply irrelevant; it can be actively misleading. And yet there is a mythology that measures all of our national soundness or unsoundness on the single simple basis of this same annual administrative budget. If our Federal budget is to serve not the debate but the country, we must and will find ways of clarifying this area of discourse.

Still in the area of fiscal policy, let me say a word about deficits. The myth persists that Federal deficits create inflation and budget surpluses prevent it. Yet sizeable budget surpluses after the war did not prevent inflation, and persistent deficits for the last several years have not upset our basic price stability. Obviously deficits are sometimes dangerous – and so are surpluses. But honest assessment plainly requires a more sophisticated view than the old and automatic cliché that deficits automatically bring inflation.

There are myths also about our public debt. It is widely supposed that this debt is growing at a dangerously rapid rate. In fact, both the debt per person and the debt as a proportion of our national product have declined sharply since the Second World War. In absolute terms the national debt since the end of World War II has increased only 8

percent, while private debt was increasing 305 percent, and the debts of state and local governments – on whom people frequently suggest we should place additional burdens – the debts of state and local governments have increased 378 percent. Moreover, debts public and private, are neither good nor bad, in and of themselves. Borrowing can lead to over-extension and collapse – but it can also lead to expansion and strength. There is no single, simple slogan in this field that we can trust.

Finally, I come to the matter of confidence. Confidence is a matter of myth and also a matter of truth – and this time let me make the truth of the matter first.

It is true – and of high importance – that the prosperity of this country depends on the assurance that all major elements within it will live up to their responsibilities. If business were to neglect its obligations to the public, if labor were blind to all public responsibility, above all, if government were to abandon its obvious – and statutory – duty of watchful concern for our economical health – if any of these things should happen, then confidence might well be weakened and the danger of stagnation would increase. This is the true issue of confidence.

But there is also the false issue – and its simplest form is the assertion that any and all of the unfavorable turns of the speculative wheel – however temporary and however plainly speculative in character – are the result of, and I quote, “a lack of confidence in the national administration.” This I must tell you, while comforting, is not wholly true. Worse, it obscures the reality – which is also simple. The solid ground of mutual confidence is the necessary partnership of government with all of the sectors of our society in the steady quest for economic progress.

Corporate plans are not based on political confidence in party leaders but on an economic confidence in the Nation’s ability to invest and produce and consume. Business had full confidence in the administrations in power in 1929, 1954, 1958, and 1960 – but this was not enough to prevent recession when business lacked full confidence in the economy. What matters is the capacity of the Nation as a whole to deal with its economic problems and its opportunities.

The stereotypes I have been discussing distract our attention and divide our effort. These stereotypes do our Nation a disservice, not just because they are exhausted and irrelevant, but above all because they are misleading – because they stand in the way of the solution of hard and complicated facts. It is not new that past debates should obscure present realities. But the damage of such a false dialogue is greater today than ever before simply because today the safety of all the world – the very future of freedom – depends as never before on the sensible and clearheaded management of the domestic affairs of the United States.

The real issues of our time are rarely as dramatic as the issues of Calhoun. The differences today are usually matters of degree. And we cannot understand and attack our contemporary problems in 1962 if we are bound by traditional labels and worn out slogans of an earlier era. But the unfortunate fact of the matter is that our rhetoric has not kept pace with the speed of social and economic change. Our political debates, our public discourse – on current domestic and economic issues – too often bear little or no relation to the actual problems the United States faces.

What is at stake in our economic decisions today is not some grand warfare of rival

ideologies which will sweep the country with passion, but the practical management of a modern economy. What we need is not labels and clichés but more basic discussion of the sophisticated and technical questions involved in keeping a great economic machinery moving ahead.

The national interest lies in high employment and steady expansion of output, in stable prices and a strong dollar. The declaration of such an objective is easy; their attainment in an intricate and interdependent economy and world is a little more difficult. To attain them, we require not some automatic response but hard thought. Let me end by suggesting a few of the real questions on our national agenda.

First, how can our budget and tax policies supply adequate revenues and preserve our balance of payments position without slowing up our economic growth?

Two, how are we to set our interest rates and regulate the flow of money, in ways which will stimulate the economy at home, without weakening the dollar abroad? Given the spectrum of our domestic and international responsibilities, what should be the mix between fiscal and monetary policy?

Let me give several examples from my experience of the complexity of these matters and how political labels and ideological approaches are irrelevant to the solution.

Last week, a distinguished graduate of this school, Senator Proxmire, of the class of 1938, who is ordinarily regarded as a liberal Democrat, suggested that we should follow in meeting our economic problems a stiff fiscal policy, with emphasis on budget balance and an easy monetary policy with low interest rates in order to keep our economy going. In the same week, the Bank for International Settlements in Basel, Switzerland, a conservative organization representing the central bankers of Europe suggested that the appropriate economic policy in the United States should be the very opposite; that we should follow a flexible budget policy, as in Europe, with deficits when the economy is down and a high monetary policy on interest rates, as in Europe, in order to control inflation and protect goals. Both may be right or wrong. It will depend on many different factors.

The point is that this is basically an administrative or executive problem in which political labels or clichés do not give us a solution.

A well-known business journal this morning, as I journeyed to New Haven, raised the prospects that a further budget deficit would bring inflation and encourage the flow of gold. We have had several budget deficits beginning with a \$12 1/2 billion budget deficit in 1958, and it is true that in the fall of 1960 we had a gold dollar loss running at \$5 billion annually. This would seem to prove the case that a deficit produces inflation and that we lose gold, yet there was no inflation following the deficit of 1958 nor has there been inflation since then.

Our wholesale price index since 1958 has remained completely level in spite of several deficits, because the loss of gold has been due to other reasons: price instability, relative interest rates, relative export-import balances, national security expenditures – all the rest.

Let me give you a third and final example. At the World Bank meeting in September, a number of American bankers attending predicted to their European colleagues that because of the fiscal 1962 budget deficit, there would be a strong

inflationary pressure on the dollar and a loss of gold. Their predictions on inflation were shared by many in business and helped push the market up. The recent reality of noninflation helped bring it down. We have had no inflation because we have had other factors in our economy that have contributed to price stability.

I do not suggest that the government is right and they are wrong. The fact of the matter is in the Federal Reserve Board and in the administration this fall, a similar view was held by many well-informed and disinterested men that inflation was the major problem that we would face in the winter of 1962. But it was not. What I do suggest is that these problems are endlessly complicated and yet they go to the future of this country and its ability to prove to the world what we believe it must prove.

I am suggesting that the problems of fiscal and monetary policies in the sixties as opposed to the kinds of problems we faced in the thirties demand subtle challenges for which technical answers, not political answers, must be provided. These are matters upon which government and business may and in many cases will disagree. They are certainly matters which government and business should be discussing in the most sober, dispassionate and careful way if we are to maintain the kind of vigorous economy upon which our country depends.

How can we develop and sustain strong and stable world markets for basic commodities without unfairness to the consumer and without undue stimulus to the producer? How can we generate the buying power which can consume what we produce on our farms and in our factories? How can we take advantage of the miracles of automation with the great demand that it will put upon highly skilled labor and yet offer employment to the half million of unskilled school dropouts each year who enter the labor market, eight million of them in the 1960's?

How do we eradicate the barriers which separate substantial minorities of our citizens from access to education and employment on equal terms with the rest?

How, in sum, can we make our free economy work at full capacity – that is, provide adequate profits for enterprise, adequate wages for labor, adequate utilization of plant, and opportunity for all?

These are the problems that we should be talking about – that the political parties and the various groups in our country should be discussing. They cannot be solved by incantations from the forgotten past. But the example of Western Europe shows that they are capable of solution – that governments, and many of them are conservative governments, prepared to face technical problems without ideological preconceptions, can coordinate the elements of a national economy, and bring about growth and prosperity – a decade of it.

Some conversations I have heard in our own country sound like old records, long-playing, left over from the middle thirties. The debate of the thirties had its great significance and produced great results, but it took place in a different world with different needs and different tasks. It is our responsibility today to live in our own world, and to identify the needs and discharge the tasks of the 1960's.

If there is any current trend toward meeting present problems with old clichés, this is the moment to stop it – before it lands us all in a bog of sterile acrimony.

Discussion is essential; and I am hopeful that the debate of recent weeks, though

up to now somewhat barren, may represent the start of a serious dialog of the kind which has led in Europe to such fruitful collaboration among all the elements of economic society and to a decade of unrivaled economic progress. But let us not engage in the wrong argument at the wrong time between the wrong people in the wrong country – while the real problems of our own time grow and multiply, fertilized by our neglect.

Nearly 150 years ago Thomas Jefferson wrote, “The new circumstances under which we are placed call for new words, new phrases, and for the transfer of old words to new objects.” New words, new phrases, the transfer of old words to new objects – that is truer today than it was in the time of Jefferson, because the role of this country is so vastly more significant. There is a show in England called “Stop the World, I Want to Get Off.” You have not chosen to exercise that option. You are part of the world and you must participate in these days of our years in the solution of the problems that pour upon us, requiring the most sophisticated and technical judgment; and as we work in consonance to meet the authentic problems of our times, we will generate a vision and an energy which will demonstrate anew to the world the superior vitality and strength of the free society.

<http://www.jfklibrary.org/Historical+Resources/Archives/Reference+Desk/Spec-hes/>

(E)

The idea really came to me the day I got my new false teeth. I remember the morning well. At about a quarter to eight I’d nipped out of bed and got into the bathroom just in time to shut the kids out. It was a beastly January morning, with a dirty yellowish-grey sky. Down below, out of the little square of bathroom window, I could see the ten yards by five of grass, with a privet hedge round it and a bare patch in the middle, that we call the back garden. There’s the same back garden, some privets, and same grass, behind every house in Ellesmere Road. Only difference – where there are no kids there’s no bare patch in the middle.

I was trying to shave with a bluntish razor-blade while the water ran into the bath. My face looked back at me out of the mirror, and underneath, in a tumbler of water on the little shelf over the washbasin, the teeth that belonged in the face. It was the temporary set that Warner, my dentist, had given me to wear while the new ones were being made. I haven’t such a bad face, really. It’s one of those brick-red faces that go with butter-coloured hair and pale-blue eyes. I’ve never gone grey or bald, thank God, and when I’ve got my teeth in I probably don’t look my age, which is forty-five.

Making a mental note to buy razor-blades, I got into the bath and started soaping. I soaped my arms (I’ve got those kind of pudgy arms that are freckled up to the elbow) and then took the back-brush and soaped my shoulder-blades, which in the ordinary way I can’t reach. It’s a nuisance, but there are several parts of my body that I can’t reach nowadays. The truth is that I’m inclined to be a little bit on the fat side. I don’t mean that I’m like something in a sideshow at a fair. My weight isn’t much over fourteen stone, and last time I measured round my waist it was either forty-eight or forty-nine, I forget which. And I’m not what they call ‘disgustingly’ fat, I haven’t got one of those bellies that sag half-way down to the knees. It’s merely that I’m a little bit broad in the beam, with a

tendency to be barrel-shaped. Do you know the active, hearty kind of fat man, the athletic bouncing type that's nicknamed Fatty or Tubby and is always the life and soul of the party? I'm that type. 'Fatty' they mostly call me. Fatty Bowling. George Bowling is my real name.

<http://www.george-orwell.org>

2. Translate the following terms, comment on their structure and on the method of their translating.

By-election, estimated capacity, circulating capital, to draw a cheque, check-off, wholesale circulation, business climate, unilateral clearing, close price, joint stock company, holding company, bogus company, cost of assembling, advanced repayment of credit, currency pegged to dollar, accumulation fund, emergency funds, purchasing power index, to effect insurance, insurance of contents, domestic investments, flying control booster, bosphorite, take-off booster, to boucherize, lumen equivalent, erecting equipment, equilibrium of forces, control-stick equilibrium, standby equipment, sonar equipment, absolute error, instrumental estimation, etchant, pile extractor, tanning extract, backward wave interaction, threshold sound intensity, coherent interference, electrical interlock, lead-in, banded precipitation, net power.

3. Translate the terms with prefixes and define the meaning of these prefixes.

Counteraction, counterbalance, counterclockwise, countershaft, counterweight, countermodulation.

Equiponderate, equipoise, equivalve, equifrequent, equiaxial, equidistant, equilateral, equilibrium, equiangular.

Extrados, extraconsumption, extragalactic, extranuclear, extra-hard, extra-terrestrial, extrapolation, extra-heavy.

Hemicrystalline, hemimorphism, hemisphere.

Hyperacoustic, hyperbolic, hyperfine, hypersensitization, hypermicroscope, hypergolic.

Intercellular, intercoagulation, interconversion, interdependent, interlayer, interpenetrate, interphase, interplanetary, intersection.

Intramolecular, intramuscular, intranuclear, intravenous, intracellular, intramolecular.

Intromission, introscope, introversion, introspection, introverted.

Maladjusted, malconformation, malfunction, maloperation, malalignment.

Midchannel, midspan, midway, midfrequency, midrange.

Misinterpretation, miscalculation, misfiring, misfocusing, mismatched, mismatching, mishandling, misphasing, misconvergence.

Non-caking, non-association, non-absorbent, non-amplified, non-ageing, non-conducting, non-distorting, non-expendable, non-decimal.

Precondenser, prefocussing, predryer, preglacial, preignition, prefreezing, premoulding, preoiler, preordering, preset.

4. Read the following excerpt from a scientific article. Speak on the peculiarities of the scientific style. Give examples from the article. Translate the excerpt into English.

Усю сукупність рішень, які приймаються на підприємстві, поділяють на два види – тактичні рішення, націлені на використання наявного економічного потенціалу в теперішньому, і стратегічні, які стосуються процесів поповнення, створення економічного потенціалу та відповідають вимогам безпеки системи і лежать в основі стратегії підприємства. Така сукупність стратегічних рішень у розрізі характеру реагування на зміни факторів внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства дістала назву “стратегія економічної безпеки”, яка складається з двох основних елементів – групи стратегій підтримки економічної безпеки (стратегії усунення існуючих загроз, запобігання можливим загрозам, компенсації збитку) та групи стратегій відновлення економічної безпеки (стратегії збільшення прибутків, зниження витрат, продажу активів, комплексна стратегія відновлення).

До основних функціональних цілей економічної безпеки підприємства відносять:

- забезпечення високої фінансової ефективності роботи, фінансової стійкості та незалежності підприємства;
- забезпечення технологічної незалежності, досягнення високої конкурентоспроможності суб’єкта господарювання;
- досягнення ефективності менеджменту, оптимальної організаційної структури управління підприємством;
- мінімізація руйнівної дії результатів виробничо-господарської діяльності на стан навколишнього середовища;
- якісна правова захищеність усіх аспектів діяльності підприємства;
- забезпечення захисту інформаційного поля, комерційної таємниці, досягнення необхідного рівня інформаційного забезпечення роботи всіх підрозділів і відділів організації;
- ефективна організація безпеки персоналу підприємства, його капіталу та майна, а також комерційних інтересів.

Оскільки економічна безпека підприємства має прямий причинно-наслідковий зв’язок із системою та результатами стратегічного планування розвитку, найважливішим етапом її забезпечення є прогнозування факторів впливу та показників економічної безпеки. Розробка стратегічного плану повинна проводитися з урахуванням цілей виробництва, засобів і можливостей їхнього досягнення, конкурентного середовища, умов господарювання.

<http://www.nbu.gov.ua/e-journals/>

5. Translate the following connectives which are often used in scientific, publicist and newspaper styles. Learn them with their translation equivalents.

	Connective Adverbs and Phrases	Conjunctions
Addition	also, too, in addition, even, indeed, let alone, or rather, in fact, in other words, to put it another	and, as, like

	way, to be more precise, apart from that, on top of that, besides, furthermore, above all, along with, what is more, again, as well, moreover	
Opposition, condition/ concession	however, nevertheless, on the other hand, in contrast, though, alternatively, anyway, yet, even so, where-as, otherwise, if not, despite this, on the contrary, anyhow, instead, whatever, anyway	but, or, (al)though, whereas, while
Reinforcing/ emphasising	after all, notably, significantly, above all, in particular, especially, indeed, most of all	in that
Explaining	for example, for instance, in other words, that is to say, as revealed by, as shown by, i.e., e.g.	and
Listing/ sequencing ideas	first(ly) ... second(ly), first of all, to start with, for a start, for one thing ... for another, in the first place, formerly, to get back to the point, meanwhile, to begin with, next, in sum, in a nutshell, in short, briefly, all in all, a final point, in conclusion, to summarize, to sum up, to conclude, finally, lastly, in light of the above, ultimately	
Indicating result, cause and effect	therefore, consequently, as a result, so, then, in/as a consequence, for that reason, due to, owing to, accordingly, thus, conversely	because, since, as, for, if, unless, now (that), so (that), in case, provided (that), whether ... or ...
Indicating time	then, meanwhile, later, afterwards, before (that), meanwhile, next, at the same time, in the end, soon, after a while, at this point, previously, whenever, once	when, before, after, since, until, till, while, as
Comparison	equally, in the same way, similarly, likewise, compared with	as, like

6. Practice linking ideas together. Add connectives, intensives (from the lists above, or make up your own) and repeated words to the following sentences to make a coherent paragraph. Give your headline to the story.

Cut Energy Costs with New Insulated Wall

Air conditioners are great consumers of electricity.

We estimate that at least 40 % of energy consumption due to air conditioners could be eliminated by building with NRG Insulated Wall System.

This is a great savings of energy and a fine savings in dollars for consumers.

The walls absorb heat energy and then release it depending upon external temperature rise or fall.

They act as a dampening storage tank.

Another benefit is that no wood products are used in this wall.

This means a reduction in deforestation.

In some areas of the United States, insects are a major problem for buildings and building owners.

Bugs don't eat what this wall is made of.

Dry rot is another problem that plagues building owners.

Unlike wood walls, the units used in NRG walls are concrete and expanded polystyrene and provide no carbon based materials to support mildew and dry rot in the wall.

Regardless of the climate – hot, cold, wet, or dry – this wall system is the best to use because it is not only more cost effective and easier to build, but it is stronger and will not burn.

7. Translate the following instruction into Ukrainian.

1989—2006 Ford Crown Victoria 40F-15-R-KIT Full Air Suspension Replacement

Removal and Installation

- Do not remove an air spring under any circumstances when there is pressure in the air spring. Do not remove any components supporting an air spring without either exhausting the air or providing support for the air spring to prevent vehicle damage or personal injury.

- Disconnecting an airline that is connected to the air compressor can cause personal injury or damage to components as high pressure air is vented uncontrolled.

- Do not attempt to install or inate any rear air spring that has become unfolded to prevent vehicle damage or personal injury.

- Failure to observe the following procedures may result in a sudden failure of the air spring or suspension system.

- Any rear spring which is unfolded must be refolded prior to being installed in a vehicle.

- The air spring refolding procedure should only be used for an air spring which has never supported the vehicle's weight while in the improperly folded position.

- Improperly folded air springs found on vehicles during pre-delivery inspection or after use must be replaced.

- Do not attempt to inate any air spring which has been collapsed while uninated from the rebound hanging position to the jounce stop.

- When installing a new air spring, care must be taken not to apply a load to the suspension until springs have been inated using the air spring 11 procedure.

- After inating an air spring in the hanging position, it must be inspected for proper shape.

<http://www.autosmanual.com>

8. Give definitions to the notions 'proper nouns' and 'personal names'. What do you know about methods of their translation from English into Ukrainian? Give examples from the texts of different functional styles. Read the following scientific article. Pay

attention to its structure. Render the most important points into Ukrainian. After reading the text write your own scientific article on one of the problems: a) translating economic terms from English into Ukrainian; b) peculiarities of translating proper nouns in the style of official documents; c) peculiarities of translating personal names from English into Ukrainian in literary style. Before writing the article make the outline and show it to your teacher.

How to Translate Personal Names

Abstract:

Translation has many challenges, one of which is the problem of translating proper nouns (PNs), a term is used here interchangeably with the term ‘proper names’. The focus of this study lies within translation of personal names, which are a subclass of proper nouns. This paper presents some translation techniques proposed by various researchers in this regard. It should be mentioned that this paper does not intend to prescribe any special rules.

Key words:

Personal names, proper nouns, translation strategies

Introduction

Generally speaking, nouns are divided into common and proper names. Proper names refer to a specific referent, that is, these names serve to distinguish a particular individual from others, for instance, Peter, Mike, Alice. Common names, on the other hand, refer to a class of individuals such as man, woman, and boy. It is noteworthy that distinction between these types of nouns gets blurred in some cases. Since it is outside the scope of this paper to present a full account of this issue, the present study tackles only personal names, which fall into the proper noun category.

There is no doubt that translating personal names should not be assumed to be an easy issue inasmuch as it can turn out to be very troublesome in practice and needs very sensitive decision-making on the part of the translator within the translation process. A growing body of research shows that different translation procedures are applied in the process of translating personal names.

Albert Peter Vermees (2003) asserts that:

“The translation of proper names has often been considered as a simple automatic process of transference from one language into another, due to the view that proper names are mere labels used to identify a person or a thing. Contrary to popular views, the translation of proper names is a nontrivial issue, closely related to the problem of the meaning of the proper name.”

Translators do not always use the same strategy for translation of all personal names in all kinds of texts.

Personal names in some cases can reveal some information by themselves. The translator’s knowledge of such information can sometimes be very effective in the translation process. In this regard, The Columbia Encyclopedia states that “English surnames developed in the late Middle Ages and, apart from patronymics (Adams, Jefferson), have a variety of origins; they come from places (Lincoln, Garfield), from trades (Tyler, Taylor), from personal traits (Stout, Black), and from the calendar (Noel,

May).” In this respect, Mike Campbell states that most surnames fall into four categories: a) they are derived from given names such as Johnson, and Williams; b) they refer to the person’s occupation like Clark, and Wright; c) they are derived from the location where the bearer lives; d) surnames can be derived from nicknames such as White, Young.

Bachman (1990) specifically points out that the knowledge of cultural references and of the figurative use of language should be considered as a focal element in the translation process. He holds that the readers and listeners need this type of knowledge to make sense of culture-specific names whenever such names occur.

In the case of personal names, there is another point relevant to a peculiarity of some languages; translators must consider the fact that the order of first name and surname is not the same in all languages. In the Korean, Japanese, and Hungarian languages, for example, surname comes before first name, whereas this order is reversed in English, French, and most other Western languages.

The rest of this paper is arranged in three sections: first, the definition of proper name, personal name, and various types of personal names; second, the explanation about some procedures of personal name translation; third, the conclusion.

1. Preliminary Considerations

1.1. Definition of Proper Noun

According to Wikipedia, the on-line encyclopedia, a noun is “a word that serves the purpose of showing what thing it is that we are talking about, but not of telling anything about it.”

Merriam Webster’s Dictionary defines the proper noun as “a noun that designates a particular being or thing, does not take a limiting modifier, and is usually capitalized in English – called also proper name.”

The Oxford Advanced Learner’s Dictionary says that a proper noun (or proper name) is “a word that is the name of a person, a place, an institution, etc. and is written with a capital letter”, (p. 1016)

A proper noun has these distinctive features in English: 1) it will be capitalized, no matter where it occurs in a sentence; 2) a proper name is a mono-referential name, i.e., it refers to a particular person, thing, or place; 3) it is not regularly preceded by a definite or indefinite article; 4) it is not used with limiting modifiers, like a lot of or any.

1.2. Personal Names

Anna Fomalczyk (2007) states that anthroponymy, the study of the names of human beings, encompasses personal names and group names. She also considers that anthroponymy, in literary works, involves names of personified animals and fictitious creatures, as well.

Wikipedia categorizes personal names into human personal names and non-human personal names. Wikipedia defines human personal name in the following way:

“A personal name is the proper name identifying individual person, and usually comprises a given name bestowed at birth or at a young age. It is nearly universal for a human to have a name; the rare exceptions occur in the cases of mentally disturbed parents, or feral children growing up in isolation.”

Based on Wikipedia, some humans give individual non-human animals and plants names, usually of endearment. For instance, the names of pets and sporting animals are

often the same as human names. Nevertheless, this can be offensive and disrespectful to the person of the same name in some cultures such as the Chinese and the Iranian cultures.

Moreover, Wikipedia mentions that an article in the Proceedings of the National Academy of Sciences claims that humans are not the only living creatures that use personal names. Researchers from the University of North Carolina, Wilmington, studying bottlenose dolphins in Sarasota Bay, Florida, found that the dolphins had personal names for one another. In this case, the interesting point is that a dolphin chooses its name as an infant.

The World Book Encyclopedia talks about personal name in this way:

“Practically everyone since the beginning of history has had a name (...) Almost all names have meanings. Early people bestowed a name with a definite consciousness of its meaning (...). But today, people give little thought to the meanings. Most people have a given name and family name. Many also have a middle name, and some have a nickname.” (vol. 14, p. 5)

Mike Campbell (n.d.) states that a personal name is a name that belongs to a person. He categorizes personal names in the following way:

Given name / first name / Christian name / praenomen / middle name

Family name / surname / last name / nomen / cognomen

Nickname / agnomen / pet name / diminutive / byname

Generation name

Patronym / matronym / filiation

1.3. Definitions of Types of Personal Names

With this section, the author attempts to approach the concept of different types of personal name in order to delimit the object of the study. It is important to stress that not all types of personal names exist in all languages. Moreover, the translator must take cognizance of these different categories, since familiarity with them helps in the translation process.

In relation to the translation of personal names, translators should take this point into consideration whether or not it is possible or necessary to show that these classifications are different in the source and target languages.

As mentioned previously, Campbell (n.d.) divides personal names into various categories. He defines them as follows:

Number

Type of Personal Name Definition

1. Given name

A given name is a name that is assumed by a person at or after birth. As opposed to a family name, it is generally not inherited.

2. First name or Christian name

In Europe and North America, where the given name precedes the family name, given names are called first names or forenames.

3. Praenomen

The praenomen (plural praenomina) was the ancient Roman given name. With a nomen and a cognomen it formed a complete Roman name. In Roman documents the praenomen was often abbreviated to one or two letters.

4. Middle name

In the English-speaking world, the middle name is a secondary given name. When the full name is presented, it is placed between the first name and the surname. People can have more than one middle name, though it is unusual to have none.

Many people include their middle name as an initial in their usual name, for example George W. Bush. Others prefer their middle name and use it instead of their first name.

5. Family name or last name or surname

It is a name passed from one generation to the next. In many cultures a woman adopts her husband's family name when they are married.

6. Nomen

The nomen (plural nomina) was the Roman gens's (that is clan's) name. In the typical Roman name it was preceded by the praenomen and followed by the cognomen

7. Cognomen

The cognomen (plural cognomina) was one of the three parts of the typical Roman name. It followed the praenomen and nomen. Originally cognomina were nicknames, but by the time of the Roman Empire they were inherited from father to son. Thus the cognomen in combination with the nomen functioned as a surname, breaking families into smaller groups than just the nomen alone.

8. Nickname

A nickname is a substitute for a person's real name. It may be used because it is more familiar, more descriptive, or shorter than the real name. For example, Sue is the nickname of Susan.

9. Agnomen

The agnomen (plural agnomina) formed an additional part of some Roman names, usually following the cognomen. Usually they were nicknames acquired at some point during the lifetime, but, rarely, some agnomina were inherited.

10. Pet name

A pet name of a given name is a short and/or affectionate form. Often they are only used by friends and relatives.

11. Diminutive

It is the same as a pet name. They can be formed through various methods in different languages. Two of most typical ways in English are presented here: a) are those that are short forms of the original name, very often from the first syllable or sound of the name. For example, Alex is from Alexander; b) they can also be obtained by adding a suffix, to the original name or short form of a name. In English, the -y/-ie suffix make diminutives such as, Debbie, Charlie, Johnny, and Abby.

12. Byname

A byname is a secondary name used to further identify a person. They were often nicknames (for example Erik the Red) or patronyms (for example John, son of William). Bynames can be considered surnames when they are inherited from one generation to the next.

13. Generation name

The generation name is used by some Chinese and Korean families. It is a name

given to all newborns of the same generation of an extended family.

14. Patronym

A patronym (or patronymic) is a name derived from the name of the father or another paternal ancestor. Some surnames are patronymic in origin, like Peterson = “Peter’s son”. Some cultures, such as Iceland, use uninherited patronyms instead of surnames.

15. Matronym

A matronym (also matronymic) is a name derived from the name of the mother or another maternal ancestor.

16. Filiation

A filiation attached to a name describes the bearer’s paternal descent. The complete Roman name sometimes had a filiation. [...]

2. How to Translate Personal Names?

Personal names often constitute a major problem in translation. For translating proper nouns, different models are suggested. In this respect, seven models presented by Hervey and Higgins (1986), Newmark (1988), Theo Hermans (1988), Farzane Farahzad (1995), Anthony Pym (2004), Lincoln Fernandes (2006), and Heikki Sarkka (2007) will be defined here.

Hervey and Higgins (1986) present these strategies for translating PNs :

Exotism: The name should remain unchanged from the source language (SL) to the target language (TL). In this method no cultural transposition is occurred, (p. 29)

Transliteration: The name is shifted to conform to the phonic or graphic rules of the TL. (p. 29)

Cultural transplantation: The SL name is replaced by the TL name that has the same cultural connotation as the original one. (p. 29)

Peter Newmark (1988b) holds that people’s names should, as a rule, not be translated when their names have no connotation in the text. (p. 214) He adds some exceptions such as names of known saints, monarchs, and popes, which are known in the translated form in the TL. (p. 214)

Newmark (1988a) also recommends that, in communicative translation, a personal name, along with its connotation, should be translated where proper names are treated connotatively. (p. 151) In spite of that, the PNs must be transferred in semantic translation, (p. 151)

In addition, with regard to names that have connotations in the imaginative literature such as in comedies, allegories, fairy tales, and some children’s stories, Newmark recommends that they should be translated. He adds that the previous rule should be followed unless, like in folk tales, nationality is a significant aspect.

In cases where both nationality and connotation are significant aspects, the most appropriate method, in Newmark’s opinion, is first to translate the name to the TL, then to naturalize the translated word into a new proper name provided that the personal name is not yet current among the educated readers of the TL. (p. 215)

Theo Hermans (1988) believes that there are at least four strategies for translation of names. He says, “They can be copied, i.e. reproduced in the target text exactly as they were in the source text. They can be transcribed, i. e. transliterated or adapted on the level

of spelling, phonology, etc. A formally unrelated name can be substituted in the target text for any given name in the source text. And insofar as a name in a source text is enmeshed in the lexicon of that language and acquires ‘meaning,’ it can be translated”. (p. 13)

Hermans contends that some other alternatives are also possible, namely various combinations of the above methods, omitting the source text (ST) proper name in the target text (TT), substitution of a common name in the TT for the PN in the ST, the insertion of the PN in the TT while no PN exists in the ST. (p. 14)

Farzanne Farahzad (1995) states that transliteration and transcription are used for translation of personal proper names. The latter is the replacement of one letter of the alphabet in the source language by another letter in the target language. The former occurs when the letter of the target language shows the pronunciation of the PN in the source language, (p. 43) She expounds that transcription suffers from the following defects: There are no established rules for transcription.

The transcription of personal names varies on the basis of various accents such as American and British.

The transcription may be influenced by the translator’s pronunciation, which may lead to an incorrect transcription.

The exact transcription of personal names is not always possible; that is, all languages do not have the same consonants or vowels.

The pronunciation of personal names’ transcription is more difficult than that of their translation, (pp. 43–44)

In view of the foregoing reasons, she concludes that transliteration is a better strategy to be used by translators, (p. 44)

Anthony Pym (2004) proposes that proper names should not be translated. (p. 92)

He also defines the result of transliteration operations as ‘absolute equivalence’ in that it results in the exact quantitative equality between in put and output, (p. 90) In his view, the most problematic aspect of ‘absolute equivalence’ is that it is often unacceptable equivalence, unless much language learning is involved. In this regard, Pym contends that alternatives are imperative, (p. 92)

Lincoln Fernandes (2006) lists a set of ten procedures in the translation of personal names as follows:

Rendition. When the ST is enmeshed in the TL, the meaning is rendered in the TL. For example, translating the word ‘Lady’ as ‘Mulher,’ which means ‘woman’ in Brazilian Portuguese, reveals that the translator has used a ‘superordinate’ (woman) instead of a hyponym of woman, a specific word such as ‘senhora’ or ‘dama’ (= lady).

Copy. As a matter of fact, in this case, the name of the ST is exactly replicated in the TT – without any orthographic adjustment. As an illustration, Alice King is reproduced in the Arabic text – which has a different alphabet from English one – with no change.

Transcription. This a method in which a name is transcribed in the equivalent characters of the TL. In order to keep the readability of the TT, some other changes such as addition or shift in the position of the letters may occur e.g. Ahoshta Tarkaan is changed to Achosta Tarcan.

Re-creation. A newly-created name in the ST is recreated in the TT so that it reproduces the similar effects in the TL such as Mr. Ollivander that is translated to Sr. Olivares.

Substitution. A TL name replaces the SL name, although they are formally and/or semantically unrelated.

Deletion. In this type of strategy, the name in the ST is, partially or totally, omitted in the TT.

Addition. Extra information is added to the SL name so that it can be more understandable and desirable to the target readers. As a matter of fact, this method may also be used to remove ambiguities in the TT.

Transposition. This is a change of one part of speech for another one without any shift in the meaning. In fact, this is a way for translating titles that have transparent role in literature for identifying particular literary works. Because of this reason, this procedure is taken into consideration here.

Phonological Replacement. In this procedure, the phonological features of the original name are imitated in the TL. In other words, a TL name, which has a similar sound to the SL name, replaces the original name.

Conventionality. This strategy is defined as the acceptance of a typical translation of a name in the SL. In view of this case, it is interesting to know that conventionality is often used with historical or literary individuals as well as geographical names.

Heikki Sarkka (2007) reports that there are four strategies for translating PNs;

They can be transported completely from the TL to the SL (allowance being made for possible transliteration or transcription, depending on the SL).

They can be partly transported from the SL and partly translated.

They can be replaced with more or less different names in the TL.

They can be dispensed with altogether.

Conclusion

Generally, personal names represent a real challenge for both professional and novice translators; therefore, they merit attention from researchers and scholars in the field of translation studies. Newmark (1993) reports that proper names, which include personal names, represent a translation difficulty in different text types, (p. 15)

Being familiar with the culture, translators sometimes can infer some implied information such as gender, nationality, race, class, or religion from personal names. It is clear that translators must be familiar with culture of both the source and target languages, since awareness of these culture-bound names can lead to the most appropriate translation. Based on the foregoing information, it is significant to stress that the influence of culture on translation of personal names is undeniable.

Different translation procedures for translating personal names have been presented. In general, it should be noted that translators do not always use the same strategy for translation of all personal names in all kinds of texts. For example, Farahzad (1995) believes that translators should use transcription and transliteration techniques when translating personal names; however, translators of religious texts must use the most common existing equivalent of a personal name in the TL even if these equivalents do not follow the foregoing translation strategies.

Having briefly discussed some of the translation procedures in this respect, the author strongly recommends that whatever strategies translators use, especially in scientific texts, they should mention the original name with the SL alphabets in the footnotes or endnotes in order to facilitate further research for readers in the target language.

References

1. *Bachman, L.F.* (1990). *Fundamental considerations in language testing*. Oxford University Press.
2. *Compel, M.* (n.d.). Personal name. Accessed 1 March, 2009 from <http://www.behindthename.com/glossary/view/name>.
3. Columbia editors (e.d) (2008). Entry word “Name” in Columbia Encyclopedia [on-line]. Available at www.encyclopedia.com/doc/1E1-name.html.
4. *Farahzad, F.* (1995). *Tarjome pishrafteh (1) [Translating advanced English text (1)]* Tehran: University of Payame Nour.
5. *Fernandes, L.* (2006). Translation of names in children’s fantasy literature: Bringing young reader into play. [On-line], Available at <http://www.iatis.org/newvoices/issues/2006/femandes-paper-2006.pdf>.
6. *Fornalczyk, A.* (2007). Anthroponym translation in children’s literature — early 20th and 21st centuries. *Kalbotyra*, 57, 93—101.
7. *Hermans, T.* (1988). On translating proper names, with reference to De Witte and Max Havelaar. In M. J. Wintle (ed.) *Modern Dutch Studies. Essays in Honour of Professor Peter King on the Occasion of his Retirement*. London/Atlantic Highlands: The Athlone Press.
8. *Hervey, S. and Higgins, I.* (1992). *Thinking Translation*. London and New York: Routledge.
9. *Hornby, A.S.* (2004). Proper noun. *Oxford advanced learner’s dictionary of current English* (6th ed., p. 1016). China: Oxford University Press.
10. Inc World Book editors, (1996). Name. *The World Book Encyclopedia: In Eighteen Volumes* (vol. 14, p. 5). The U.S.: World Book.
11. *Newmark, P.* (1988a). *Approaches to translation*. London: Prentice Hall.
12. *Newmark, P.* (1988b). *A textbook of translation*. London: Prentice Hall.
13. *Newmark, P.* (1993). *Paragraphs on translation*. Adelaide/ Clevedon/ Philadelphia: Multilingual Matters Ltd.
14. *Nord, C.* (2003). Proper names in translations for children: Alice in wonderland as a case in point. *Meta: Translators’ Journal*, 48, 182-196.
15. Personal name. *The world book encyclopedia* (vol. 14, p. 5). The United States: Field enterprises educational cooperation.
16. Proper name, [on-line]. Available at: [http://en.Wikipedia.org/wiki/ Proper name](http://en.Wikipedia.org/wiki/Proper%20name).
17. Proper noun [on-line]. Available at: <http://www.merriam-webster.com/dictionary/proper+noun>.
18. *Pym, A.* (2004). *The moving text: localization, translation, and distribution*. Amsterdam/ Philadelphia: John Benjamins.
19. *Sàrkkâ, H.* (2007). Translation of proper names in non-fiction texts [on-line].

Available at <http://translationjournal.net/journal/39proper.htm>.

20. Vermes, A.P. (2003). Proper names in translation: an explanatory attempt. *Across Languages and Cultures*, 4 (1), 89—108.

<http://translationjournal.net/journal/>

9. Translate the following texts into English. Underline the terms in your translation and comment on the ways of translating them.

(A) Ідентифікація як фактор міжособистісної регуляції¹

“Я” людини переважно утворюється з ідентифікацій (у психоаналізі це вияв емоційного зв’язку з іншою особою). За допомогою цього явища суб’єкти (особливо діти) оволодівають моделями поведінки значущих для них особистостей, приймають певну роль. Ідентифікація (ототожнення, уподібнення) – це перенесення на себе особливостей, ролей, почуттів, які притаманні іншим людям. Тому вона дає змогу регулювати міжособові психоемоційні взаємини. Однак уподібнення ніколи не буває повним. Навіть входячи в роль викладача, студент, наприклад, усвідомлює свою нетотожність йому. *Ідентифікація* (лат. *identificare* – ототожнювати) – процес ототожнення себе (здебільшого неусвідомлюваний) з іншою людиною, групою, зразком, ідеалом.

Якщо взяти до уваги “Над-Я”, то воно є переважно спадкоємцем едіпового комплексу. Хоча “Супер-Его” і доступне усім подальшим соціальним впливам, проте на все життя зберігає характер, отриманий унаслідок свого походження від зазначеного вище комплексу та має здатність протистояти “Я” і навіть долати його. Іншими словами, “Над-Я” прагне владарювання над зрілим “Его”. Як дитина була змушена слухатися своїх батьків, так і “Я” підкоряється категоричному імперативу “Над-Я”. Останнє близьке й до “Воно” і може стосовно “Я” бути його представником. “Супер-Его” глибоко занурюється у “Воно” і тому більше відділене від свідомості, ніж “Я”. З погляду моралі – “Ід” повністю аморальне, “Я” прагне бути моральним, а “Над-Я” здатне стати гіперморальним. Відтак психоаналіз є тим засобом, котрий повинен дати “Я” можливість поступово оволодіти “Воно”.

Зауважимо, що комплекс (лат. *complexus* – поєднання) – це група пригнічених думок, відчуттів, афектів, уявлень, котрі становлять єдине ціле. Будучи неусвідомленим, він зберігає здатність впливати на поведінку, почуття індивіда і примушує його у певних ситуаціях діяти суто певним чином. Більшість комплексів мають коріння у ранньому дитинстві суб’єкта. Комплекс Едіпа – один з основних інфантильних (затримка на попередніх стадіях розвитку – наприклад, зріла особа реалізує поведінкові схеми підліткового чи юнацького віку) комплексів, виділених Фройдом, котрий містить потяг сина до матері і водночас його ворожість до батька. Комплекс названий іменем царя Едіпа, який, сам того не усвідомлюючи, вбив свого батька й одружився на матері. Зазвичай дитина переживає його між трьома і п’ятьма роками. Пізніше Едіпові переживання витісняються і стають несвідомими. Ворожість до батька переборюється через *ідентифікацію* з ним. Цей процес надає змогу хлопчику заволодіти цілим спектром

цінностей, моральних норм, установок, моделей поведінки, тобто стати чоловіком.

Явище ідентифікації підготовлює ґрунт для розвитку “Супер-Его” чи совісті дитини. Інакше кажучи, “Над-Я” є наслідком вирішена едіпового комплексу. Комплекс Електри – це жіночий варіант комплексу Едіпа: вороже ставлення дівчинки до матері і прив’язаність до батька, яке виявляється теж у віці від трьох до п’яти років. Героїня грецьких міфів Електра спонукала свого брата Ореста вбити матір, котра брала участь у вбивстві їхнього батька – Агамемнона.

Феномен ідентифікації належить до найзначніших і найяскравіших процесів людського спілкування. Описаний З. Фройдом, він інтенсивно вивчався у наступні десятиліття. У сучасній літературі це поняття має неоднозначне тлумачення. Так, американський психолог А. Бандура (1925–1988) вважає, що ідентифікація належить до процесу копіювання суб’єктом думок, почуттів або дій іншої людини, яка є моделлю. Німецький філософ, психолог і педагог І.Ф. Герберт (1776–1841) розглядає ідентифікацію як процес, за допомогою якого один суб’єкт уподібнюється до іншого, переймаючи цінності, погляди, установки і життєвий досвід, а також специфічні форми його поведінки. Російський психолог Б. Паригін вживає цей термін для опису взаємного уподібнення людей і т. д. Відтак за допомогою ідентифікації особа набуває чи оволодіває цінностями, ідеалами, ролями, моральними якостями іншої людини, особливо батьків. Коли один суб’єкт ототожнюється з іншим (моделлю), то він розглядає модель як значущого іншого, відчуває до неї симпатію, засвоює її норми і цінності, позитивно сприймає прямий контроль моделі над собою.

Отож більшість визначень поняття “ідентифікація” свідчать про те, що під ним здебільшого розуміють *механізм міжособистісної регуляції поведінки індивідів у процесі спілкування*. Уподібнення до іншого, ототожнення себе з ним, запозичення важливих його характеристик, згода на контроль з його боку — все це не що інше, як способи взаєморозуміння партнерів зі спілкування, спрямовані на кращу організацію спільної діяльності.

(В) Моделювання аудиторії

Закон моделювання аудиторії потребує від оратора вивчення соціально-демографічних, суспільно-психологічних та індивідуально- особистісних ознак аудиторії з метою подальшого забезпечення контакту з аудиторією у процесі виступу.

До соціально-демографічних ознак належать: стать, вік, громадянство, національність, освіта, професія, склад родини, зайнятість (працюючі, безробітні), належність до соціальних верств (селяни, міщани, інтелігенція, переселенці, біженці тощо). Це, так би мовити, видимі соціальні ознаки людини, які ще називають анкетними. Вони дають загальне зовнішнє уявлення про людину, яким має керуватися оратор, але їх недостатньо для того, щоб бути певним, що контакт зі слухачами оратор встановить і мети досягне, бо вони не розкривають внутрішній світ людей.

Проаналізувавши соціально-демографічні ознаки, оратор має звернутися до суспільно-психологічних, а потім до індивідуально-особистісних.

До суспільно-психологічних ознак належать такі, що зумовлюються переважно соціально-демографічними, але не охоплюють усіх слухачів, а характеризують групи або й окремих суб'єктів. Це такі ознаки, як потреби, мотиви поведінки, ставлення до промовця і предмета мовлення та рівень розуміння того, про що йдеться.

Потреби є дуже важливіми поняттям у психології людини, бо вони визначають її життєві вибори і мотиви поведінки. Потреби бувають неусвідомлені й усвідомлені. До усвідомлених потреб належать особисті, професійні і громадські, в тому числі й громадянські.

Особисті потреби спонукають людину отримувати відомості тільки для себе, для задоволення власних інтересів, як кажуть, замикають інформацію тільки на ній.

Професійні потреби спонукають людину шукати й отримувати знання для того, щоб збагатити власний професійний досвід і в такий спосіб задовольнити особисті фахові потреби. Цінність професійних потреб у тому, що, задовольняючи професійне зростання однієї особи, вони сприяють професійному і духовному, культурному зростанню тих, хто залежить від фахової компетенції цієї особи. Професійне зростання вчителя добре впливає на учнів, професійне зростання викладача – на студентів, лікаря – на хворих. Отже, професійні потреби навіть однієї людини ланцюжком виходять на рівень задоволення професійних і особистих потреб груп людей і всього суспільства. Професійні потреби не можуть замикати інформацію на одній людині.

Громадські і ще вищі – громадянські потреби спонукають людину здобувати інформацію, яка корисна для широкого кола людей і навіть для всіх громадян держави. Це означає, що така людина усвідомлює свою залежність від інших людей у суспільстві та інших – від неї, що вона знає не тільки свої громадянські права, а й обов'язки <...>.

Мотиви поведінки людини зумовлюються її потребами або відсутністю таких. Виділяють такі основні типи мотивів: дисциплінарні, емоційно-естетичні, пізнавально-інтелектуальні, морально-етичні. <...>

Ставлення до предмета мовлення та промовця виявляється з боку слухачів. Реакція їх на промовця і предмет промови може бути байдужа, погоджувальна, конфліктна або конструктивна.

Байдужа чи інфантильна реакція свідчить про те, що промова не викликала інтересу у слухачів і вони не задіяли свій механізм сприймання та усвідомлення дискурсу. Байдужа реакція виявляється у зовнішньому вигляді людини (міміка, жести, очі, обличчя, відсутність уваги). У такому разі оратор зобов'язаний скоригувати свої дії у напрямі активізації уваги слухачів.

Погоджувальна реакція з'являється тоді, коли слухач легко переходить на сторону промовця і вірить йому: може, справді згодний з промовцем, підтримує його; можливо, малокомпетентний у цьому питанні і не може суперечити; можливо, зайнятий іншими справами, важливішими у цей час; можливо, вдає, що погоджується. Оратор зобов'язаний переконатися, чим викликана погоджувальна реакція, чи вона справжня.

Конфліктна реакція є завжди очевидною і виявляється у негативних емоціях, небажанні слухати і розуміти промовця. Як правило, конфліктна ситуація виникає на розходженні фахових, моральних, громадянських, політичних позицій промовця і слухачів. Приводом до конфлікту можуть бути внутрішні причини оратора чи слухачів. <.. .>

Конструктивна реакція публіки на промову свідчить, що промовець досягнув мети. Між промовцем і аудиторією встановлюється контакт взаєморозуміння, інтелектуальної співпраці, емоційного переживання і задоволення. У таких випадках слухачі ніби доповнюють оратора, дають пропозиції, пропонують варіанти, охоче виконують завдання і прохання промовця.

10. Translate the following excerpt from the Constitution of the USA into Ukrainian.

Section 8. The Congress shall have Power:

To lay and collect Taxes, Duties, Imposts and Excises, to pay the Debts and provide for the common Defence and general Welfare of the United States; but all Duties, Imposts and Excises shall be uniform throughout the United States;

To borrow Money on the credit of the United States;

To regulate Commerce with foreign Nations, and among the several States, and with the Indian Tribes;

To establish an uniform Rule of Naturalization, and uniform Laws on the subject of Bankruptcies throughout the United States;

To coin Money, regulate the Value thereof, and of foreign Coin, and fix the Standard of Weights and Measures;

To provide for the Punishment of counterfeiting the Securities and current Coin of the United States;

To establish Post Offices and post Roads;

To promote the Progress of Science and useful Arts, by securing for limited Times to Authors and Inventors the exclusive Right to their respective Writings and Discoveries;

To constitute Tribunals inferior to the supreme Court;

To define and punish Piracies and Felonies committed on the high Seas, and Offences against the Law of Nations;

To declare War, grant Letters of Marque and Reprisal, and make Rules concerning Captures on Land and Water;

To raise and support Armies, but no Appropriation of Money to that Use shall be for a longer Term than two Years;

To provide and maintain a Navy;

To make Rules for the Government and Regulation of the land and naval Forces;

To provide for calling forth the Militia to execute the Laws of the Union, suppress Insurrections and repel Invasions;

To provide for organizing, arming, and disciplining, the Militia, and for governing such Part of them as may be employed in the Service of the United States, reserving to the States respectively, the Appointment of the Officers, and the Authority of training the Militia according to the discipline prescribed by Congress;

To exercise exclusive Legislation in all Cases whatsoever, over such District (not exceeding ten Miles square) as may, by Session of particular States, and the Acceptance of Congress, become the Seat of the Government of the United States, and to exercise like Authority over all Places purchased by the Consent of the Legislature of the State in which the Same shall be, for the Erection of Forts, Magazines, Arsenals, Dock-Yards, and other needful Buildings; – And

To make all Laws which shall be necessary and proper for carrying into Execution the foregoing Powers, and all other Powers vested by this Constitution in the Government of the United States, or in any Department or Officer thereof.

<http://www.earlyamerica.com>

11. Translate the following excerpt from the Constitution of Ukraine into English.

Стаття 15. Суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності.

Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова.

Цензура заборонена.

Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Стаття 16. Забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи – катастрофи планетарного масштабу, збереження генофонду Українського народу є обов'язком держави.

Стаття 17. Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Збройні Сили України та інші військові формування ніким не можуть бути використані для обмеження прав і свобод громадян або з метою повалення конституційного ладу, усунення органів влади чи перешкодження їх діяльності.

Держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних Силах України та в інших військових формуваннях, а також членів їхніх сімей.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Стаття 18. Зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загально визнаними принципами і нормами міжнародного права.

Стаття 19. Правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Стаття 20. Державними символами України є Державний Прапор України, Державний Герб України і Державний Гімн України.

Державний Прапор України – стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів.

Великий Державний Герб України встановлюється з урахуванням малого Державного Герба України та герба Війська Запорізького законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Головним елементом великого Державного Герба України є Знак Княжої Держави Володимира Великого (малий Державний Герб України).

Державний Гімн України – національний гімн на музику М. Вербицького із словами, затвердженими законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Опис державних символів України та порядок їх використання встановлюються законом, що приймається не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України.

Столицею України є місто Київ.

<http://zakon.rada.gov.ua>

12. Back translation. Translate the following excerpt from the Constitution of Ukraine from English into Ukrainian. Compare your translation with the original.

Article 30

Every person has the right to freedom and personal inviolability.

No one shall be arrested or held in custody other than pursuant to a substantiated court decision and only on the grounds and in accordance with the procedure established by law.

In the event of an urgent necessity to prevent or stop a crime, bodies authorized by law may hold a person in custody as a temporary preventive measure, the reasonable grounds for which shall be verified by a court within seventy-two hours. The detained person shall be released immediately, if he or she has not been provided, within seventy-two hours from the moment of detention, with a substantiated court decision in regard to the holding in custody.

Everyone arrested or detained shall be informed without delay of the reasons for his or her arrest or detention, apprised of his or her rights and from the moment of detention shall be given the opportunity to personally defend himself or herself, or to have the legal assistance of a defender.

Everyone/ detained has the right to challenge his or her detention in court at any time.

Relatives of an arrested or detained person shall be informed immediately of his or

her arrest or detention. Everyone is guaranteed the inviolability of his or her dwelling place.

Entry into a dwelling place or other possessions of a person, and the examination or search thereof, shall not be permitted, other than pursuant to a substantiated court decision.

In urgent cases related to the preservation of human life and property or to the direct pursuit of persons suspected of committing a crime, another procedure established by law is possible for entry into a dwelling place or other possessions of a person, and for the examination and search thereof.

Article 31

Everyone is guaranteed privacy of mail, telephone conversations, telegraph, and other correspondence. Exceptions shall be established only by a court in cases envisaged by law, with the purpose of preventing crime or ascertaining the truth in the course of the investigation of a criminal case, if it is not possible to obtain information by other means.

Article 32

No one shall be subject to interference in his or her personal and family life, except in cases envisaged by the Constitution of Ukraine.

The collection, storage, use, and dissemination of confidential information about a person without his or her consent shall not be permitted, except in cases determined by law, and only in the interests of national security, economic welfare, and human rights.

Every citizen has the right to examine information about him or herself, that is not a state secret or other secret protected by law, at the bodies of state power, bodies of local self-government, institutions, and organizations.

Everyone is guaranteed judicial protection of the right to rectify incorrect information about himself or herself and members of his or her family, and of the right to demand that any type of information be expunged, and also the right to compensation for material and moral damages inflicted by the collection, storage, use, and dissemination of such incorrect information.

Article 33

Everyone who is legally present on the territory of Ukraine is guaranteed freedom of movement, free choice of place of residence, and the right to freely leave the territory of Ukraine, with the exception of restrictions established by law.

A citizen of Ukraine may not be deprived of the right to return to Ukraine at any time.

Article 34

Everyone is guaranteed the right to freedom of thought and speech, and to the free expression of his or her views and beliefs.

Everyone has the right to freely collect, store, use, and disseminate information by oral, written, or other means of his or her choice.

The exercise of these rights may be restricted by law in the interests of national security, territorial indivisibility or public order, with the purpose of preventing disturbances or crimes, protecting the health of the population, the reputation or rights of other persons, preventing the publication of information received confidentially, or supporting the authority and impartiality of justice. <http://rada.kiev.ua>

13. Translate the following agreement into English. Use the phrases from the sample agreement and its translation in Appendix 10.

ДОГОВІР ПОСТАВКИ №

м. Київ

_____ 2005р.

ПОСТАЧАЛЬНИК: Товариство з обмеженою відповідальністю “Небеса”, яке є платником податку на загальних умовах, передбачених чинним законодавством України, в особі директора Іваненко Олександра Івановича, що діє на підставі Статуту, з однієї сторони, та ПОКУПЕЦЬ: ТОВ “_____”, який є платником податку на загальних умовах, передбачених чинним законодавством України, в особі __, що діє на підставі Статуту, з іншої сторони, уклали цей господарський договір поставки про наступне:

1. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ

1.1. Постачальник зобов’язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні – Покупцеві товар (товари), а Покупець зобов’язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Договір поставки укладається на розсуд сторін.

Предметом поставки є електротехнічне обладнання з найменуванням, зазначеним у накладних, які є невід’ємною частиною договору.

2. БАЗИС ПОСТАВКИ

2.1. Поставка товарів здійснюється на умовах EXW (EX WORKS), ФРАНКО-склад, місце поставки – склад Постачальника, розташований за адресою: м. Київ, вул. Довнар-Запольського, 8.

2.2. Сторони вправі протягом дії цього договору змінювати базис поставки конкретної партії товару, що постачається Постачальником за цим договором, на базис поставки СРТ (CARRIAGE РАЮ ТО (...named place of destination), ФРАХТ/ПЕРЕВЕЗЕННЯ ОПЛАЧЕНО. Покупець у заявці на поставку партії на умовах, відмінних від базису поставки, визначеного в п. 2.1, вказує базис поставки СРТ відповідно до ІНКОТЕРМС 2000, та назву місця призначення поставки. В разі згоди Постачальника поставити товар на умовах базису поставки СРТ, останній надає підтвердження заявки Покупця. В такому разі поставка партії товару, базис поставки якої вказаний у заявці Покупця і відрізняється від базису, вказаного у п. 2.1 цього договору, буде здійснюватися за правилами базису поставки СРТ.

2.3. Право власності на поставлені товари переходить до Покупця в момент отримання товару від Постачальника (перевізника) за видатково-прибутковою накладною.

3. СТРОКИ І ПОРЯДОК ПОСТАВКИ

3.1. Договір поставки вступає в дію з дати його укладання і діє протягом одного року.

3.2. Передача товару від Постачальника Покупцю здійснюється за видатково-прибутковою накладною, в якій сторони зазначають найменування товару, що постачається, кількість в одиницях вимірювання, узгоджену ціну товару та загальну вартість товару, що постачається. На загальну вартість товару нараховується ПДВ за ставкою, встановленою чинним законодавством. Дата,

вказана Покупцем у видатково-прибутковій накладній про прийняття товару, є датою поставки товару Постачальником.

Постачальник зобов'язаний дати Покупцю не пізніше ніж за п'ять днів до дати поставки достатнє повідомлення щодо часу і місця, коли і де товар буде наданий у розпорядження останнього. Повідомлення надається шляхом телефонного чи факсимільного зв'язку.

3.3. Якщо базис поставки партії товару відрізняється від базису, вказаного у п. 2.1, сторони погоджують асортимент, кількість товару, ціну та вартість партії поставки товарів шляхом надіслання Покупцем заявки Постачальнику. Постачальник підтверджує прийняття заявки до виконання шляхом надіслання Покупцю підтвердження заявки, в якому вказує асортимент, кількість товару, ціну та вартість партії поставки товарів, що можуть бути поставлені Постачальником.

3.4. Заявка надсилається Покупцем на адресу Постачальника не пізніше ніж за 14 (чотирнадцять) днів до дати поставки партії товару за допомогою поштового зв'язку на адресу Постачальника, вказану в цьому договорі, або засобами телефонного зв'язку на телефон Постачальника, вказаний у реквізитах у цьому договорі.

3.5. Постачальник повинен не пізніше 3 (трьох) днів з дати отримання заявки Покупця надіслати останньому підтвердження заявки за допомогою поштового зв'язку на адресу Покупця, вказану в цьому договорі, чи шляхом телефонного або факсимільного зв'язку.

3.6. Поставка партії товару вважається виконаною Постачальником у момент передачі партії товару перевізнику (першому перевізнику в разі змішаного перевезення).

4. ЯКІСТЬ ТОВАРІВ, ЩО ПОСТАВЛЯЮТЬСЯ, ТА УПАКОВКА ТОВАРІВ

4.1. Якість товарів, що поставляються, повинна відповідати стандартам, технічним умовам, іншій технічній документації, яка встановлює вимоги до їх якості, або зразкам (еталонам).

4.2. Якщо вказану документацію не опубліковано у загальнодоступних виданнях, її копії повинні додаватися Постачальником до примірника договору Покупця на його вимогу.

4.3. Відповідність товару вимогам законодавства підтверджується способом і в порядку, встановленому законом та іншими нормативно-правовими актами.

4.4. Товар повинен бути наданий у тарі та (або) упакований звичайним для нього способом в упаковку, а в разі їх відсутності – способом, що забезпечує зберігання товару під час звичайних умов зберігання та транспортування, якщо Покупцем не встановлено додаткових вимог до упаковки партії товару. Продавець за власний рахунок забезпечує пакування товару, необхідне для перевезення товару (за винятком випадків, коли в даній галузі торгівлі прийнято звичайно надавати у розпорядження товари з такими ж характеристиками, що обумовлені договором, без упаковки). Пакування здійснюється в тій мірі, в якій обставини, що стосуються транспортування (наприклад, засоби перевезення, місце призначення), були повідомлені Постачальнику до укладення договору поставки. Упаковка повинна містити належне маркування.

5. ГАРАНТІЇ ЯКОСТІ ТОВАРІВ.

ПРЕТЕНЗІЇ У ЗВ'ЯЗКУ З НЕДОЛІКАМИ ПОСТАВЛЕНИХ ТОВАРІВ

5.1. Гарантійний строк (строк, протягом якого Постачальник гарантує якість товару) на складнотехнічні товари вказується в експлуатаційних документах, які додаються до кожної одиниці товару.

5.2. Гарантійний строк починає перебіг з моменту передачі товару Покупцю по накладній.

5.3. Законом (підзаконними нормативними актами) може бути встановлений строк, після закінчення якого товар вважається непридатним для споживання за призначенням (строк придатності). Гарантійний строк придатності та зберігання товарів обчислюється від дня виготовлення товару.

5.4. Якщо для товарів встановлено законом або виробником строк експлуатації, то гарантійний строк експлуатації обчислюється від дня введення виробу в експлуатацію, але не пізніше одного року з дня одержання виробу Покупцем.

5.5. Постачальник гарантує якість товарів у цілому. Гарантійний строк на комплектуючі вироби і складові частини вважається рівним гарантійному строку на основний виріб, якщо інше не передбачено стандартами (технічними умовами) на основний виріб.

5.6. Строки і порядок встановлення Покупцем недоліків поставлених йому товарів, які не могли бути виявлені при звичайному їх прийманні, і пред'явлення Постачальникові претензій у зв'язку з недоліками поставлених товарів визначаються законодавством відповідно до вимог Господарського кодексу України.

6. ЦІНА ТОВАРУ ТА СУМА ДОГОВОРУ

6.1. Ціни на товари, що постачаються Постачальником, є вільними відпускними і вказуються у прайс-листі Постачальника. Сторони визначають, що ціни на товари, вказані у прайс-листі, який є дійсним на дату укладання цього договору, погоджені сторонами, є попередніми і можуть змінюватися Постачальником залежно від показників, які обумовлюють ціну товару. Перегляд цін на товари, які пропонуються Постачальником до поставки за цим договором, здійснюється Постачальником шляхом видання нового прайс-листа зі зміненими цінами, які діятимуть протягом зазначеного у прайс-листі часу, і який доводиться до Покупця на його вимогу засобами електронного зв'язку на електронну адресу, вказану Покупцем у реквізитах договору, або шляхом факсимільного зв'язку за номером факсу, вказаним у реквізитах Покупця в цьому договорі.

6.2. Ціна товару, яка входить у партію поставки, остаточно узгоджується та вказується сторонами у видатково-прибутковій накладній на поставку партії товару. Зміна остаточно узгодженої сторонами ціни товару після його поставки Покупцю не допускається.

6.3. Сума договору складається з суми вартості партій товарів, поставлених Постачальником протягом строку дії цього договору.

Ціни встановлюються у національній валюті України.

7. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКІВ

7.1. Покупець повинен сплатити поставлений товар не пізніше 7 (семи) календарних днів з дати поставки товару Постачальником.

7.2. Оплата здійснюється у розмірі повної вартості поставленої партії товару шляхом безготівкового переказу на поточний рахунок Постачальника, вказаний у реквізитах Постачальника в цьому договорі.

7.3. Оплата здійснюється Покупцем на підставі цього договору. При здійсненні платежу Покупець обов'язково повинен вказувати у платіжному дорученні номер та дату цього договору, номер та дату видатково-прибуткової накладної, за якою партія товару постачалася, та номер і дату рахунку-фактури, виписаної Постачальником на оплату поставленої партії товару.

7.4. У разі прострочення Покупцем оплати товару Постачальник має право вимагати, а Покупець зобов'язаний сплатити проценти за користування чужими грошовими коштами у розмірі 36 % річних, які нараховуються на суму заборгованості Покупця за весь період користування ним грошовими коштами, які належать до сплати Постачальнику.

8. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН

8.1. Сторона, яка порушила господарське зобов'язання, визначене цим договором та/або чинним законодавством України, зобов'язана відшкодувати завдані цим збитки стороні, чії права або законні інтереси порушено.

8.2. Склад та розмір відшкодування збитків визначається сторонами за правилами, встановленими Господарським кодексом України.

Збитки стягуються у повній сумі понад штрафних санкцій.

9. ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЮТЬ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ СТОРІН (ФОРС-МАЖОР)

9.1. Сторони погодилися, що у разі виникнення обставин непереборної сили, а саме: війни, військових дій, блокади, ембарго, валютних обмежень, змін у законодавстві сторони, яка повинна виконати господарське зобов'язання, які унеможливають виконання Стороною своїх зобов'язань за даним договором, пожеж, повеней, іншого стихійного лиха чи природних явищ, та безпосередньої дії таких обставин на сторону, яка повинна виконати господарське зобов'язання, Сторона звільняється від виконання своїх зобов'язань на час дії зазначених обставин. У разі коли дія зазначених обставин триває більш як 90 днів, кожна із Сторін має право на розірвання Договору і не несе відповідальності за таке розірвання за умови, що вона повідомить про це іншу Сторону не пізніш як за 30 днів до розірвання. Достатнім доказом дії таких обставин та терміну дії є документ, виданий Торгово-промисловою палатою тієї країни, де сталися вказані обставини.

10. ТЕРМІН ДІЇ ДОГОВОРУ

10.1. Цей Договір вступає в дію з дати його укладання обома Сторонами і діє протягом одного року. Дострокове розірвання договору можливе лише у випадках, передбачених чинним законодавством України.

10.2. Сторона договору, яка вважає за необхідне змінити або розірвати договір, повинна надіслати пропозиції про це другій стороні за договором.

10.3. Сторона договору, яка одержала пропозицію про зміну чи розірвання договору, у двадцятиденний строк після одержання пропозиції повідомляє другу

сторону про результати її розгляду.

10.4. У разі якщо сторони не досягли згоди щодо зміни (розірвання) договору або у разі неодержання відповіді у встановлений строк з урахуванням часу поштового обігу, зацікавлена сторона має право передати спір на вирішення суду.

10.5. Якщо судовим рішенням договір змінено або розірвано, договір вважається зміненим або розірваним з дня набрання чинності даним рішенням, якщо іншого строку набрання чинності не встановлено за рішенням суду.

11. ГАРАНТІЙНЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

11.1. Сторони гарантують, що жодна з них не є суб'єктом господарювання, що належить до державного сектору економіки, або зобов'язання за цим договором взято стороною у зв'язку з виконанням державного контракту, або виконання зобов'язання фінансується за рахунок Державного бюджету України чи за рахунок державного кредиту.

12. РЕКВІЗИТИ СТОРІН ТА ПІДПИСИ:

Постачальник

Покупець

ТОВ "Небеса"

ЄДРПОУ 31035981

ПІН 310359826549

№ св-ва 36774776 Р/Р 26003000371501

в АКБ «Київ», МФО 322498

Юр. адреса: 04073, м. Київ,

пр. Московський, 9

Фіз. адреса: 04116, м. Київ,

вул. Довнар-Запольського, 8

Тел. 502-62-15

" _____ " _____ 2005 року

Директор _____

<http://nebesa.com>

14. Translate this excerpt from Universal Declaration of Human Rights into Ukrainian.

Preamble

Whereas recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

Whereas disregard and contempt for human rights have resulted in barbarous acts which have outraged the conscience of mankind, and the advent of a world in which human beings shall enjoy freedom of speech and belief and freedom from fear and want has been proclaimed as the highest aspiration of the common people,

Whereas it is essential, if man is not to be compelled to have recourse, as a last resort, to rebellion against tyranny and oppression, that human rights should be protected by the rule of law,

Whereas it is essential to promote the development of friendly relations between nations,

Whereas the peoples of the United Nations have in the Charter reaffirmed their faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women and have determined to promote social progress and better standards of life in larger freedom,

Whereas Member States have pledged themselves to achieve, in cooperation with the United Nations, the promotion of universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms,

Whereas a common understanding of these rights and freedoms is of the greatest importance for the full realization of this pledge,

Now, Therefore THE GENERAL ASSEMBLY proclaims THIS UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS as a common standard of achievement for all peoples and all nations, to the end that every individual and every organ of society, keeping this Declaration constantly in mind, shall strive by teaching and education to promote respect for these rights and freedoms and by progressive measures, national and international, to secure their universal and effective recognition and observance, both among the peoples of Member States themselves and among the peoples of territories under their jurisdiction. <http://www.un.org>

15. Back translation. Translate the following excerpt from Universal Declaration of Human Rights into English. Compare your translation with the original.

Стаття 20

1. Кожна людина має право на свободу мирних зборів і асоціацій.
2. Ніхто не може бути примушений вступати до будь-якої асоціації.

Стаття 21

1. Кожна людина має право брати участь в управлінні своєю країною безпосередньо або через вільно обраних представників.
2. Кожна людина має право рівного доступу до державної служби у своїй країні.
3. Воля народу повинна бути основою влади уряду; ця воля повинна виявлятися у періодичних і нефальсифікованих виборах, які повинні провадитись при загальному і рівному виборчому праві шляхом таємного голосування або ж через інші рівнозначні форми, що забезпечують свободу голосування.

Стаття 22

Кожна людина, як член суспільства, має право на соціальне забезпечення і на здійснення необхідних для підтримання її гідності і для вільного розвитку її особи прав у економічній, соціальній і культурній галузях за допомогою національних зусиль і міжнародного співробітництва та відповідно до структури і ресурсів кожної держави.

Стаття 23

1. Кожна людина має право на працю, на вільний вибір роботи, на справедливі і сприятливі умови праці та на захист від безробіття.
2. Кожна людина, без будь-якої дискримінації, має право на рівну оплату за рівну працю.
3. Кожний працюючий має право на справедливу і задовільну винагороду,

яка забезпечує гідне людині існування, її самої та її сім'ї, і яка в разі необхідності доповнюється іншими засобами соціального забезпечення.

4. Кожна людина має право створювати професійні спілки і входити до професійних спілок для захисту своїх інтересів.

Стаття 24

Кожна людина має право на відпочинок і дозвілля, включаючи право на розумне обмеження робочого дня та на оплачувану періодичну відпустку.

Стаття 25

1. Кожна людина має право на такий життєвий рівень, включаючи їжу, одяг, житло, медичний догляд та необхідне соціальне обслуговування, який є необхідним для підтримання здоров'я і добробуту її самої та її сім'ї, і право на забезпечення в разі безробіття, хвороби, інвалідності, вдовства, старості чи іншого випадку втрати засобів до існування через незалежні від неї обставини.

2. Материнство і дитинство дають право на особливе піклування і допомогу. Всі діти, народжені у шлюбі або поза шлюбом, повинні користуватися однаковим соціальним захистом.

Стаття 26

1. Кожна людина має право на освіту. Освіта повинна бути безплатною, хоча б початкова і загальна. Початкова освіта повинна бути обов'язковою. Технічна і професійна освіта повинна бути загальнодоступною, а вища освіта повинна бути однаково доступною для всіх на основі здібностей кожного.

2. Освіта повинна бути спрямована на повний розвиток людської особи і збільшення поваги до прав людини і основних свобод. Освіта повинна сприяти взаєморозумінню, терпимості і дружбі між усіма народами, расовими або релігійними групами і повинна сприяти діяльності Організації Об'єднаних Націй по підтриманню миру.

3. Батьки мають право пріоритету у виборі виду освіти для своїх малолітніх дітей.

Стаття 27

1. Кожна людина має право вільно брати участь у культурному житті суспільства, втішатися мистецтвом, брати участь у науковому прогресі і користуватися його благами.

2. Кожна людина має право на захист її моральних і матеріальних інтересів, що є результатом наукових, літературних або художніх праць, автором яких вона є.

<http://www.vv.ombudsman.kiev.ua>

16. Compare the original marriage certificate and its English translation. Make a similar translation of your own marriage and birth certificates.

(A) УКРАЇНА

СВІДОЦТВО ПРО ШЛЮБ

Прізвище _____ Р _____

ім'я _____ С. _____ по батькові _____ М. _____ ,

який народився “10” травня 1980 р.

Україна Чернігівська область Сіверський район село Воробйовка. (місце народження – держава, область, район, місто, селище (село))

_____ громадянин України _____ ,
(громадянство)

Прізвище _____ К _____

ім'я __ Н __, по батькові __ В. _____

яка народилася "8" лютого 1981 р.

Україна місто Хмельницький _____ ,

(місце народження — держава, область, район, місто, селище (село))

_____ громадянка України _____ ,

(громадянство)

zareestruvali shlyub 17.06.2005__

(число, місяць, рік) сімнадцятого червня дві тисячі п'ятого року.

про що в Книзі реєстрації шлюбів 2005 року червня місяця 17 числа

зроблено відповідний актовий запис за № __ 06 __

Прізвище після реєстрації шлюбу:

чоловіка __ Е. __

дружини __ К. __

місце реєстрації Довжоцька сільська рада Нетішинський район Хмельницька область Україна

(найменування державного органу реєстрації актів цивільного стану)

Державний орган, що видав свідоцтво Довжоцька сільська рада Нетішинський район Хмельницька область Україна

(найменування органу реєстрації актів цивільного стану)

Дата видачі "17" червня 2005 р.

Керівник державного органу

реєстрації актів цивільного стану (*підпис*) І.М. Паламар

(Печатка Довжоцької сільської ради Нетішинського району Хмельницької області)

Серія 1-БВ № 005653

(B) Translated from the (original) Ukrainian document

UKRAINE

MARRIAGE CERTIFICATE

Surname _____ R. _____

name __ S. __ patronymic name __ M. __ ,

who was bom on "10th" of May 1980

in Ukraine Chemihivs'ka oblast' Sivers'kvi region Vorobvovka village,

(place of birth – country, oblast', region, city, village)

_____ citizen of Ukraine _____,
(citizenship)

Surname _____ K. _____
name ___N.____ patronymic name ___V.____,
who was bom on “8th” of February 1981.
in Ukraine Khmel'nvts'kv city

(place of birth – country, oblast', region, city, village)

_____ citizen of Ukraine _____,
(citizenship)

registered their marriage on 17.06.2005
(day, month, year)

the seventeenth of June, two thousand five.

the act was registered in the Marriage Registry Book on the 17th of June. 2005

Number of act entry 06

Surname after the marriage registration:

Husband R.

Wife K.

Place of registration Dovzhots'ka village council Netishvns'kvi region Khmel'nvts'ka oblast' Ukraine

(name of State body of civil acts registration)

State body that issued the marriage certificate Dovzhots'ka village council Netishvns'kvi region Khmel'nvts'ka oblast' Ukraine

(name of State body of civil acts registration)

Date of issue June 17. 2005

Head of State body of civil acts registration (*signature*) T.M. Palamar

Round Seal with the Ukrainian Emblem attached: [Dovzhots'ka village council Netishvns'kyi region Khmel'nyts'ka oblast' Ukraine]

SN 1-БВ № 005653

17. Study the following English official documents. Translate them into Ukrainian.

(A) APPLICATION FOR ADMISSION

To

The Principal,

College Name,

Sir,

I passed the class XIIth CBSE Examination in ...(date), with Science and have scored 85 percentages in aggregate (в совокупности). In view of my result, I would request you to allow me to pursue Bachelor of Science, with Physics as my honors subject. I enclose my class Xth and XIIth mark- sheets and character certificate for your

kind consideration and hope that you will give me an opportunity to study in your revered institution.

Yours obediently

Name

Enclose. — Three.

(B) OFFICIAL INVITATION

Dear Sir or Madam,

We are pleased to inform you that the EURO-IFMA 2010 Championships will be held from 25th to 30th May 2010 in the city of Rome – Italy. On this special occasion, we would like to extend our invitation to your National Team to participate in the said EURO-IFMA Championships. Sincerely yours,

Davide Carlot

President of FIMT – Italian Muay Thai Federation (Муай-тай)

(C) POWER OF ATTORNEY

To Whom It May Concern:

We, the undersigned, Mr. _____ (Father's Name) and Mrs. _____ (Mother's Name), residing at _____ (Parents' Address), hereby appoint and fully authorize _____ (Guardian's Name), now residing at _____ . Tel:(Guardian's Address and Telephone Number) to be our legally appointed guardian for our daughter/son _____ (Student's Name) who is residing in Taiwan for the purpose of study.

Date _____

Signature 1 _____

Signature 2 _____

(D) RECEIPT FOR SERVICES

I received from Mr/Mrs: _____ resident of _____, city of _____, State of _____, ZIP: _____, the sum of \$ _____, (_____ Dollars), referring to services such as:_____.

Place and Date: _____, _____ of _____ 20_____.

Name: _____

Address: _____

Signature: _____

Witness 1: _____

Witness 2: _____

(E) ANNOUNCEMENT

Workshop on Regional and Interagency Coordination of Intellectual Property Enforcement in Central and Eastern Europe June 14-16, 2010

The United States Department of Commerce, together with the Ukraine Customs Service and the State Department of Intellectual Property (SDIP), will conduct a three-day workshop in Kiev, Ukraine, that will bring together customs officials and other government authorities of Ukraine, Poland, Slovakia, Hungary, Romania, and Moldova.

This program will focus on opportunities and challenges for dealing with the inundation of counterfeit and pirated goods that are expected to flood the region in the run-up to, and during, the UEFA EURO 2012 Championship to be hosted jointly by Ukraine and Poland.

Information Resource Center 4 Hlybochyt's'ka St. Kyiv 04050 Ukraine

18. Using the patterns in the previous exercise translate the following Ukrainian documents into English.

(A)

Директорові школи № 46
Жовтневого району м. Києва
Чистяковій О.С.

Гусак Олесі Богданівни,
яка мешкає за адресою:
Київ-65, вул. О. Рапацької 8, кв. 30

ЗАЯВА

Прошу Вас прийняти до 1-го класу мою доньку Гусак Катерину Геннадіївну 1994 року народження.

Додаток: 1. Копія свідоцтва про народження. 2. Медична довідка.

15 липня 2001 р.

Підпис

(B) ЗАПРОШЕННЯ

ВЕЛЬМИЩАНОВНИЙ ДОБРОДІЮ!

Маємо за честь запросити Вас на авторський вечір-бенефіс поета- академіка, лауреата премій ім. Г. Сковороди, В. Вернадського, М. Осгровського, міжнародної премії “Дружба” МИКОЛИ ЛУКІВА.

Вечір відбудеться 9 листопада 2000 року в Національному палаці “Україна” о 19 годині.

Ваш ряд 8 місце 35

Оргкомітет

(C) ДОРУЧЕННЯ

Я, Панасюк Андрій Олександрович, доручаю отримати у бухгалтерії заводу «Адвіс» належну мені зарплату за січень 2001 р. Грищук Діані Олегівній за її паспортом серії МА № 43267, виданим Печерським РУГУ МВС України у м. Києві 26 січня 1995 р.

3.12.2002 р.

Підпис

Підпис Панасюка А.О. засвідчую

Начальник відділу кадрів (підпис) Л.М. Герасимчук

(D) РОЗПИСКА

Я, Беліков Дмитро Ігоревич, староста навчальної групи ТІ-2 ПТУ № 5 м. Києва, отримав від завскладу туристичної бази “Смерека” Чубара Максима Вікторовича 12 (дванадцять) пар лиж для триденного походу.

05.10.2008 р.

Підпис

(E) ОГОЛОШЕННЯ

Державний комітет молодіжної політики, спорту і туризму України, Український державний центр соціальних служб для молоді, Фонд соціальної роботи, Ліга соціальних працівників України **2–3 листопада 2010 р.** проводять Всеукраїнський ярмарок соціальних проектів, послуг та технологій.

У програмі ярмарку:

- презентація соціальних проектів, послуг і технологій, які реалізуються центрами соціальних служб для молоді та громадськими організаціями;
- робота Всеукраїнської школи волонтерів;
- презентація діяльності молодіжних театрів вуличного дійства;
- концертна програма майстрів мистецтв і художніх колективів для вихованців дитячих будинків.

ВХІД ВІЛЬНИЙ

Ярмарок працює з 10:00 до 17:00 за адресою: Київ, вул. Хрещатик, 2, Центр “Український Дім”

(F) ДОРУЧЕННЯ

Місто Київ 22 лютого 2001 р.

Видане Данилову Станіславу Васильовичу, що мешкає за адресою: Київ-14, вул. Чорновола, буд. 9, кв. 7, у тому, що він уповноважується вести справи від імені ТОВ “Сокиряни” в усіх державних, приватних і громадських установах, підприємствах та організаціях, бути представником у правоохоронних органах, арбітражному суді, органах прокуратури, в органах судів загальної юрисдикції з усіма правами, наданими законом позивачеві, відповідачеві, третій особі та потерпілому.

Для виконання представницьких функцій ТОВ “Сокиряни” надає С.В. Данилову право подавати від імені товариства заяви, укладати угоди, отримувати необхідні довідки та документи, одержувати належне довірительну майно, розписуватися від імені товариства, а також виконувати всі інші дії, пов’язані з цим дорученням.

Повноваження з цього доручення не можуть передаватися іншим особам.

Доручення дійсне протягом трьох років, а саме до 26 січня 2004 року.

Генеральний директор

ТОВ “Сокиряни” (підпис) Р.С. Скарло

19. From excerpts of what functional styles have the following sentences been taken?

What features prove your answer?

1. Golden retrievers and similar long-haired dogs have a variant form of the FGF5 gene. 2. The list of participants in each round table will be made available as soon as possible. 3. But the Senator said the bill would ensure health-care coverage for most Americans. 4. Each head of State or head of Government or head of delegation attending the meeting may be accompanied by two advisers. 5. In any event, I am very glad to be here and as a new member of the club. 6. I was trying to shave with a bluntish razor-blade while the water ran into the bath. 7. Among businessmen I have had a minor disagreement with Roger Blough of the law school class of 1931. 8. The data encompass the downturn in the Massachusetts housing market of the early 1990s in comparison with the situation in the 1980s. 9. Let me give you a third and final example. 10. It's one of those bricky-red faces that go with butter-coloured hair and pale-blue eyes.

20. Comment on structural and semantic peculiarities of the following headlines and translate them into Ukrainian.

1. Rosetta Stone share sale? No, non, nein. 2. Failed U.S. banks strain deposit-insurance fund. 3. Taming “flow monsters.” (Financial Times) 4. U.S. wheat seen languishing. 5. Crude oil and copper suffer in tandem with stock markets. 6. Vatican Bidding to Get Anglicans to join its fold (Times) 6. Bank bailouts hit Nigerian shares. 7. Few gender differences during a recession. 8. Using “Armadillo” to shame suspects. (The Wall Street Journal) 9. Some antibiotics put “good bugs” out of commission. (The Wall Street Journal) 10. How to weather the financial storm. 11. Russia cannot walk away from its legal obligations. (Financial Times) 12. Recruitment freeze shows signs of thawing in City of London. (Financial Times) 13. Clearing volumes rise in OTC markets. (Financial Times) 14. Concerns over recovery spark sale of risky assets. 15. Abdullah has hard road ahead to win Kabul. (Financial Times) 18. European shares post steepest slide in 6 weeks. (The Wall Street Journal) 16. Soviet-era power infrastructure creaks. (Financial Times) 17. Eimskip takeover plan. (Financial Times) 18. Charles Schwab sued. (Financial Times) 19. China forced to put a brave face on Fortescue iron ore deal. (Financial Times)

21. Explain the peculiarities of the following newspaper headlines. Discuss what the article might deal with. Translate the headlines into English.

1. Операції-махінації. 2. Хто у світі наймиліший? 3. 300 годин “на халяву”. 4. Трійнята – майже у шістдесят! 5. Яке насіння, таке й коріння. (The article is about growing vegetables.) 6. Голод не тітка... 7. Бізнесмени теж плачуть. 8. “Настукав”? Отримай гроші. (About payments for information.) 9. Невже це вихід? 10. “Накурені” прибутки. (About growing excise duties for cigarettes.) 11. А я в юзери піду! 12. Курців знову “обламали”.

22. Translate the following sentences into Ukrainian.

1. Revenue declined 27%, or 33% at constant exchange rates, to £ 364.7 million from £ 500 million. 2. Michael Page said net profit in the first six months of the year fell to £ 28.3 million (\$ 46.8 million) from £ 58.9 million a year earlier. (Financial Times) 3.

Ukraine's steel output posted a record rise last month, providing a flicker of hope that the country is pulling out of a deep recession. But with gross domestic product still down 18 % from a year earlier and industrial production almost 30 % off, Ukraine's export-driven economy is still fighting its way out of the woods and is heavily reliant on a world-wide upturn in demand for steel and chemicals, its main exports. (The Wall Street Journal) 4. Sterling was forced to its lowest point in a month as a fresh bout of nerves hits global markets, and a string of key data releases in the coming days could mean the currency faces yet another testing week. (The Wall Street Journal) 5. As central bankers keep pumping huge sums into the global financial system, they are also pumping up a risky investment strategy in the currency market. (The Wall Street Journal)

23. Translate the following articles into Ukrainian.

(A) National Postal Strikes to Begin at Midnight

Last minute peace talks aimed at averting a national postal strike broke down tonight amid anger and recrimination and the threat of further strikes.

The Communication Workers Union (CWU) confirmed that it would press ahead with two days of strikes starting tomorrow morning, adding that it would notify the Royal Mail later this week of further action.

It accused Lord Mandelson, the Business Secretary, of colluding with the Royal Mail's top two executives to undermine peace talks. The company claimed that the union had reneged on agreements reached during discussions. Lord Mandelson's aides described the union's comments as ridiculous.

The CWU said it had been on the brink of calling off this week's strike after reaching agreement with a Royal Mail negotiating team until a last-minute intervention by a senior executive rewrote the terms of the deal.

The union leadership claimed a "cohort" of Lord Mandelson and Royal Mail executives — Adam Crozier and Mark Higson — were "choreographing" attempts to ensure there was "no chance of reaching a solution".

Billy Hayes, the general secretary of the union which gives about £ 1 million to the Labour Party, said Lord Mandelson was a minister without responsibility. The union said that for the minister it was "payback time" after he was forced in July to shelve a Bill which would have allowed for part-privatisation of the Royal Mail.

An aide to Lord Mandelson tonight described the comments as "frankly ridiculous and over the top".

Dave Ward, the deputy general secretary, said that this afternoon Mr Higson had sent him an e-mail rewriting the agreement reached between the negotiating teams after 30 hours of talks this week.

Mr Higson is understood to have ruled out negotiations on changes being carried out with individual workplaces.

The Royal Mail responded that it was "outrageous" that the CWU could accuse it of reneging on the agreement which it had been expecting the union to rubberstamp.

It condemned the decision to go ahead with the "wholly unjustified" strikes. Mr Higson, the managing director, said "The union has shown again that its intention is to

inflict as much damage as it can on the postal service and on our customers and to oppose the modernisation which is essential if Royal Mail is to survive.”

Lord Mandelson said he “deeply regretted” the strike action adding it was not in the “best interests of the company, the workforce or the hard-pressed consumers and businesses that depend on Royal Mail.”

<http://www.ArticleBiz.com>

(B) In Book-Pricing Battle, How Low Can They Go?

Target, the discount retailer known for its low prices on dish detergent, home furnishings and Isaac Mizrahi clothes, has entered the battle to bring down the price of some of the holiday season’s biggest anticipated hardcover books to the lowest possible level. And Wal-Mart, which started it all and has vowed to maintain the lowest prices, immediately fired back.

On Monday Target began offering customers who ordered any of six soon-to-be published books on its Web site the same \$8.99 price that Wal-Mart has been offering since Friday for 10 titles on its Web site.

Wal-Mart.com had originally offered the books for \$10, then dropped to \$9 on Friday after Amazon.com had matched its \$10 price. When Amazon also went to \$9, Wal-Mart cut its price by just a penny. And sure enough, when Target.com, the newcomer to the price war, matched that \$8.99 on six of the books, Wal-Mart responded on Tuesday by dropping its price on those books to \$8.98.

Target says it soon will include the four remaining books on its discount list, as well.

The books include Sarah Palin’s “Going Rogue”; “Under the Dome” by Stephen King; “I, Alex Cross” by James Patterson; “Pirate Latitudes” by Michael Crichton; “The Lacuna” by Barbara Kingsolver; and “Ford County,” a short-story collection by John Grisham. Amazon had not cut any pennies as of Tuesday afternoon and was sticking with \$9.

It’s a contest “that has no end in sight,” said Michael Norris, an analyst with Simba Information, which provides research and advice to publishers. Mr. Norris said the price war could be particularly damaging to booksellers because they could not afford to discount that heavily, while the retailers who were slashing prices “don’t need to sell books in order to stay in business” and therefore can sell the books at a loss.

“Obviously, authors don’t own our physical books, just the words inside, so we have no control over how they’re sold,” Ms. Kingsolver said. “But we can ask our readers to consider how much they value their local bookstores. If this price war is another way of using volume discounts to put independent booksellers out of business, then every thoughtful reader is going to lose in the long run.”

Publishers typically sell hardcover books to retailers at half the list price, while retailers set consumer prices. Most of the books discounted by Wal-Mart, Target and Amazon are listed at a minimum of \$24. Mr. King’s novel has a list price of \$35. At \$8.99 or \$8.98, that is about 75 percent off the list price.

When the price war began last week, Mr. King said he was “gobsmacked” by this turn of events, comparing it to gas stations in the 1970s that tried to undercut one another

penny by penny.

“I don't think it's a good thing for books to be perceived to be low-value items,” said David Young, chief executive of Hachette Book Group, Mr. Patterson's publisher. “A hell of a lot goes into the creation of a book or a career of a writer, and to have our top products savagely discounted is not good for the long-term health of our business.”

<http://www.ArticleBiz.com>

24. Translate the following article into English.

Азаров звинуватив МВФ у фінансуванні Тимошенко як... кандидата у президенти

Партія регіонів сприймає кредитування МВФ як фінансування Юлії Тимошенко в якості кандидата в президенти.

Про це заявив член фракції Партії регіонів Микола Азаров на зустрічі з місією МВФ, повідомляє “Інтерфакс-Україна” з посиланням на прес-службу депутата.

“Ми повинні констатувати, що програма співробітництва з МВФ виявилася неефективною, і в цій ситуації не залишається нічого іншого, як вважати допомогу МВФ політично мотивованою, фінансуванням одного з кандидатів у президенти”, – заявив депутат.

Азаров зазначив, що економіка України досягла дна, але відштовхнутися їй перешкоджають величезні борги, повішені на державу урядом Юлії Тимошенко. За його словами, умови, на яких надавався кредит МВФ, не виконуються: проблеми платіжного балансу, банківської системи не вирішуються, ситуація консервується в найгіршому варіанті. “Дуже шкода, що фонд не дослухався до наших попереджень. Україну втягнули в дуже серйозну боргову авантюру: за рік держава позичила вдвічі більше, ніж за всі попередні роки в цілому”, – сказав депутат. За його словами, в умовах втрати 18 % валового внутрішнього продукту і значного падіння курсу гривні продовження запозичень шкідливе.

Азаров, зокрема, вважає незаконною і необґрунтованою видачу держгарантій на 50 млрд грн, прогножуючи, що їхні одержувачі не повернуть кредити, і борг ляже на платників податків. “Україна може впоратися з проблемами і без кредиту МВФ, ресурсу в країні достатньо, якщо навести порядок у державних фінансах”, – заявив депутат.

За інформацією прес-служби, зустріч відбулася з ініціативи кредиторів, у ній брали участь заступник директора Євродепартаменту МВФ Пол Томсон, керівник місії МВФ Джейла Пазарбазіолу і постійний представник МВФ в Україні Макс Альер.

Нагадаємо, восени 2008 року МВФ прийняв рішення про виділення Україні кредиту stand-by у розмірі близько 17 млрд дол. Україна вже одержала три транші на загальну суму майже 11 млрд дол.

Четвертий транш у розмірі 3,8 млрд дол. заплановано на листопад, однак ряд експертів висловлювали сумніви в його виділенні через порушення Києвом низки зобов'язань, узятих у рамках співробітництва з фондом. Україна, зокрема, з 1 вересня повинна була підвищити ціни на газ для населення на 20 %, а з 1 жовтня –

і для теплокомуненерго, однак цього не сталося. (Експрес)

<http://www.expres.ua>

25. Find equivalents to the following words and word combinations which are often used in publicist texts (social and political).

Актуальність, громадський, громадянин, державність, єдність, прогресивний/реакційний режим, світогляд, союзник, боротьба сил, вогнище війни, змагання систем, проблема роззброєння, розвиток ідей, нарада у верхах, вступити в дію, сила закону, зрив засідання/переговорів, аудієнція високих офіційних осіб, непримиренна війна, розвідка в тилу противника, досягнути домовленості, товариське оточення, безкорислива мета, літературні кола, арена колосальних можливостей, робити перші кроки на тому чи іншому поприщі, не визнавати етичних норм.

36. Translate two speeches by A. Lincoln into Ukrainian. Comment on stylistic peculiarities of these texts.

(A) Address in Independence Hall

Philadelphia, Pennsylvania

February 22, 1861

On Abraham Lincoln's inaugural journey to Washington, he stopped in Philadelphia at the site where the Declaration of Independence had been signed. One of the most famous statements in the speech was, "I have never had a feeling politically that did not spring from the sentiments embodied in the Declaration of Independence."

I am filled with deep emotion at finding myself standing here, in this place, where were collected together the wisdom, the patriotism, the devotion to principle, from which sprang the institutions under which we live. You have kindly suggested to me that in my hands is the task of restoring peace to the present distracted condition of the country. I can say in return, Sir, that all the political sentiments I entertain have been drawn, so far as I have been able to draw them, from the sentiments which originated and were given to the world from this hall. I have never had a feeling politically that did not spring from the sentiments embodied in the Declaration of Independence. I have often pondered over the dangers which were incurred by the men who assembled here, and framed and adopted that Declaration of Independence. I have pondered over the toils that were endured by the officers and soldiers of the army who achieved that Independence. I have often inquired of myself, what great principle or idea it was that kept this Confederacy so long together. It was not the mere matter of the separation of the Colonies from the motherland; but that sentiment in the Declaration of Independence which gave liberty, not alone to the people of this country, but, I hope, to the world, for all future time. It was that which gave promise that in due time the weight would be lifted from the shoulders of all men. This is a sentiment embodied in the Declaration of Independence. Now, my friends, can this country be saved upon that basis? If it can, I will consider myself one of the happiest men in the world, if I can help to save it. If it cannot be saved upon that principle, it will be truly awful. But if this country cannot be saved without giving up that

principle, I was about to say I would rather be assassinated on this spot than surrender it.

Now, in my view of the present aspect of affairs, there need be no bloodshed and war. There is no necessity for it. I am not in favor of such a course, and I may say, in advance, that there will be no bloodshed unless it be forced upon the Government, and then it will be compelled to act in self-defence.

My friends, this is wholly an unexpected speech, and I did not expect to be called upon to say a word when I came here. I supposed it was merely to do something toward raising the flag. I may, therefore, have said something indiscreet. (Cries of “No, no”) I have said nothing but what I am willing to live by and, if it be the pleasure of Almighty God, die by.

<http://showcase.netins.net/web/creative/lincoln/speeches/>

(B) The Second Inaugural Speech

This intense speech has been widely acknowledged as one of the most remarkable documents in American history. The London Spectator said of it, “We cannot read it without a renewed conviction that it is the noblest political document known to history, and should have for the nation and the statesmen he left behind him something of a sacred and almost prophetic character.”

Journalist Noah Brooks, an eyewitness to the speech, said that as Lincoln advanced from his seat, “a roar of applause shook the air, and, again and again repeated, finally died away on the outer fringe of the throng, like a sweeping wave upon the shore. Just at that moment the sun, which had been obscured all day, burst forth in its unclouded meridian splendor, and flooded the spectacle with glory and with light.” Brooks said Lincoln told him the next day, ‘Did you notice that sunburst? It made my heart jump.’

According to Brooks, the audience received the speech in “profound silence,” although some passages provoked cheers and applause. “Looking down into the faces of the people, illuminated by the bright rays of the sun, one could see moist eyes and even tearful faces.”

At this second appearing to take the oath of the presidential office, there is less occasion for an extended address than there was at the first. Then a statement, somewhat in detail, of a course to be pursued, seemed fitting and proper. Now, at the expiration of four years, during which public declarations have been constantly called forth on every point and phase of the great contest which still absorbs the attention, and engrosses the energies of the nation, little that is new could be presented. The progress of our arms, upon which all else chiefly depends, is as well known to the public as to myself; and it is, I trust, reasonably satisfactory and encouraging to all. With high hope for the future, no prediction in regard to it is ventured.

On the occasion corresponding to this four years ago, all thoughts were anxiously directed to an impending civil war. All dreaded it – all sought to avert it. While the inaugural [sic] address was being delivered from this place, devoted altogether to saving the Union without war, insurgent agents were in the city seeking to destroy it without war – seeking to dissolve [sic] the Union, and divide effects, by negotiation. Both parties deprecated war; but one of them would make war rather than let the nation survive; and

the other would accept war rather than let it perish. And the war came.

One eighth of the whole population were colored slaves, not distributed generally over the Union, but localized in the Southern part of it. These slaves constituted a peculiar and powerful interest. All knew that this interest was, somehow, the cause of the war. To strengthen, perpetuate, and extend this interest was the object for which the insurgents would rend the Union, even by war; while the government claimed no right to do more than to restrict the territorial enlargement of it. Neither party expected for the war, the magnitude, or the duration, which it has already attained. Neither anticipated that the cause of the conflict might cease with, or even before, the conflict itself should cease. Each looked for an easier triumph, and a result less fundamental and astounding. Both read the same Bible, and pray to the same God; and each invokes His aid against the other. It may seem strange that any men should dare to ask a just God's assistance in wringing their bread from the sweat of other men's faces; but let us judge not that we be not judged. The prayers of both could not be answered; that of neither has been answered fully. The Almighty has his own purposes. "Woe unto the world because of offences! for it must needs be that offences come; but woe to that man by whom the offence cometh!" If we shall suppose that American Slavery is one of those offences which, in the providence of God, must needs come, but which, having continued through His appointed time, He now wills to remove, and that He gives to both North and South, this terrible war, as the woe due to those by whom the offence came, shall we discern therein any departure from those divine attributes which the believers in a Living God always ascribe to Him? Fondly do we hope – fervently do we pray – that this mighty scourge of war may speedily pass away. Yet, if God wills that it continue, until all the wealth piled by the bond-man's two hundred and fifty years of unrequited toil shall be sunk, and until every drop of blood drawn with the lash, shall be paid by another drawn with the sword, as was said three thousand years ago, so still it must be said "the judgments of the Lord, are true and righteous altogether".

With malice toward none; with charity for all; with firmness in the right, as God gives us to see the right, let us strive on to finish the work we are in; to bind up the nation's wounds; to care for him who shall have borne the battle, and for his widow, and his orphan – to do all which may achieve and cherish a just and lasting peace, among ourselves, and with all nations.

<http://showcase.netins.net/web/creative/lincoln/speeches/>

27. Discuss the peculiarities of the graduation speech written by Neil Postman (a critic, writer, communications theorist, and professor of communication arts and sciences at New York University, died in 2003). Translate it into Ukrainian.

Having sat through two dozen or so graduation speeches, I have naturally wondered why they are so often so bad. One reason, of course, is that the speakers are chosen for their eminence in some field, and not because they are either competent speakers or gifted writers. Another reason is that the audience is eager to be done with all ceremony so that it can proceed to some serious reveling. Thus any speech longer than, say, fifteen minutes will seem tedious, if not entirely pointless. There are other reasons as well, including the difficulty of saying something inspirational without being

banal. Here I try my hand at writing a graduation speech, and not merely to discover if I can conquer the form. This is precisely what I would like to say to young people if I had their attention for a few minutes.

My Graduation Speech

Members of the faculty, parents, guests, and graduates. I am well aware that on a day of such high excitement, what you require, first and foremost, of any speaker is brevity. I shall not fail you in this respect. There are exactly eighty-five sentences in my speech, four of which you have just heard. It will take me about twelve minutes to speak all of them and I must tell you that such economy was not easy for me to arrange, because I have chosen as my topic the complex subject of your ancestors. Not, of course, your biological ancestors, about whom I know nothing, but your spiritual ancestors, about whom I know a little. To be specific, I want to tell you about two groups of people who lived many years ago but whose influence is still with us. They were very different from each other, representing opposite values and traditions. I think it is appropriate for you to be reminded of them on this day because, sooner than you know, you must align yourself with the spirit of one or the spirit of the other.

The first group lived about 2,500 years ago in the place which we now call Greece, in a city they called Athens. We do not know as much about their origins as we would like. But we do know a great deal about their accomplishments. They were, for example, the first people to develop a complete alphabet, and therefore they became the first truly literate population on earth. They invented the idea of political democracy, which they practiced with a vigor that puts us to shame. They invented what we call philosophy. And they also invented what we call logic and rhetoric. They came very close to inventing what we call science, and one of them – Democritus by name – conceived of the atomic theory of matter 2,300 years before it occurred to any modern scientist. They composed and sang epic poems of unsurpassed beauty and insight. And they wrote and performed plays that, almost three millennia later, still have the power to make audiences laugh and weep. They even invented what, today, we call the Olympics, and among their values none stood higher than that in all things one should strive for excellence. They believed in reason. They believed in beauty. They believed in moderation. And they invented the word and the idea which we know today as ecology.

About 2,000 years ago, the vitality of their culture declined and these people began to disappear. But not what they had created. Their imagination, art, politics, literature, and language spread all over the world so that, today, it is hardly possible to speak on any subject without repeating what some Athenian said on the matter 2,500 years ago.

The second group of people lived in the place we now call Germany, and flourished about 1,700 years ago. We call them the Visigoths, and you may remember that your sixth or seventh-grade teacher mentioned them. They were spectacularly good horsemen, which is about the only pleasant thing history can say of them. They were marauders – ruthless and brutal. Their language lacked subtlety and depth. Their art was crude and even grotesque. They swept down through Europe destroying everything in their path, and they overran the Roman Empire. There was nothing a Visigoth liked better than to burn a book, desecrate a building, or smash a work of art. From the Visigoths, we have

no poetry, no theater, no logic, no science, no humane politics.

Like the Athenians, the Visigoths also disappeared, but not before they had ushered in the period known as the Dark Ages. It took Europe almost a thousand years to recover from the Visigoths.

Now, the point I want to make is that the Athenians and the Visigoths still survive, and they do so through us and the ways in which we conduct our lives. All around us – in this hall, in this community, in our city – there are people whose way of looking at the world reflects the way of the Athenians, and there are people whose way is the way of the Visigoths. I do not mean, of course, that our modern-day Athenians roam abstractedly through the streets reciting poetry and philosophy, or that the modern-day Visigoths are killers. I mean that to be an Athenian or a Visigoth is to organize your life around a set of values. An Athenian is an idea. And a Visigoth is an idea. Let me tell you briefly what these ideas consist of.

To be an Athenian is to hold knowledge and, especially the quest for knowledge in high esteem. To contemplate, to reason, to experiment, to question – these are, to an Athenian, the most exalted activities a person can perform. To a Visigoth, the quest for knowledge is useless unless it can help you to earn money or to gain power over other people.

To be an Athenian is to cherish language because you believe it to be humankind's most precious gift. In their use of language, Athenians strive for grace, precision, and variety. And they admire those who can achieve such skill. To a Visigoth, one word is as good as another, one sentence indistinguishable from another. A Visigoth's language aspires to nothing higher than the cliché.

To be an Athenian is to understand that the thread which holds civilized society together is thin and vulnerable; therefore, Athenians place great value on tradition, social restraint, and continuity. To an Athenian, bad manners are acts of violence against the social order. The modern Visigoth cares very little about any of this. The Visigoths think of themselves as the center of the universe. Tradition exists for their own convenience, good manners are an affectation and a burden, and history is merely what is in yesterday's newspaper.

To be an Athenian is to take an interest in public affairs and the improvement of public behavior. Indeed, the ancient Athenians had a word for people who did not. The word was 'idiotes', from which we get our word 'idiot'. A modern Visigoth is interested only in his own affairs and has no sense of the meaning of community.

And, finally, to be an Athenian is to esteem the discipline, skill, and taste that are required to produce enduring art. Therefore, in approaching a work of art, Athenians prepare their imagination through learning and experience. To a Visigoth, there is no measure of artistic excellence except popularity. What catches the fancy of the multitude is good. No other standard is respected or even acknowledged by the Visigoth.

Now, it must be obvious what all of this has to do with you. Eventually, like the rest of us, you must be on one side or the other. You must be an Athenian or a Visigoth. Of course, it is much harder to be an Athenian, for you must learn how to be one, you must work at being one, whereas we are all, in a way, natural-born Visigoths. That is why there are so many more Visigoths than Athenians. And I must tell you that you do not

become an Athenian merely by attending school or accumulating academic degrees. My father-in-law was one of the most committed Athenians I have ever known, and he spent his entire adult life working as a dress cutter on Seventh Avenue in New York City. On the other hand, I know physicians, lawyers, and engineers who are Visigoths of unmistakable persuasion. And I must also tell you, as much in sorrow as in shame, that at some of our great universities, perhaps even this one, there are professors of whom we may fairly say they are closet Visigoths. And yet, you must not doubt for a moment that a school, after all, is essentially an Athenian idea. There is a direct link between the cultural achievements of Athens and what the faculty at this university is all about. I have no difficulty imagining that Plato, Aristotle, or Democritus would be quite at home in our classrooms. A Visigoth would merely scrawl obscenities on the wall.

And so, whether you were aware of it or not, the purpose of your having been at this university was to give you a glimpse of the Athenian way, to interest you in the Athenian way. We cannot know on this day how many of you will choose that way and how many will not. You are young and it is not given to us to see your future. But I will tell you this, with which I will close: I can wish for you no higher compliment than that in the future it will be reported that among your graduating class the Athenians mightily outnumbered the Visigoths.

Thank you, and congratulations.

<http://www.firstthings.com/blogs/firstthoughts/>

28. Read a typical example of a best man speech at a wedding written by Ryan Marshall. Translate it into Ukrainian trying to preserve its communicative effect

Best Man's Speech

Ladies and gentlemen; bride and groom.

May I first say that the bridesmaids are looking absolutely smashing today, and, only rightly so, second to none to our lovely bride, Lauren. I'm sure you will all agree with me there.

I've known Tom for 15 years; ever since I blew my nose on his glasses case back in school. Since then, we have had many epic adventures together: from running away from school, running from the police, bar brawls, women and trips around the world. So the time we have spent together means that Tom has, in a way, shaped my sense of humour – so if you find this speech rather unfunny, you can blame him.

So, Tom – my wingman; my partner in crime. After all of our evenings in the pub with Tom chasing women around the pool table with his tongue hanging out in a drunken stupor, he finally found the woman of his dreams.

Last week I asked Tom what he wanted from the marriage; he said long lasting love and a family, and of course, Lauren. Later that day I asked Lauren the same question. She replied: a toaster and a microwave. You see men – some are easy to please.

But, as I have had my orders from Lauren and Tom not to mention the stag night at String-fellows, I have had no alternative in finding another funny and embarrassing story to share with you.

So here goes:

On our ski trip to America in 2002, Tom and I had to share a bed – so Lauren, I know what you're going through. Here is the number of my therapist if you need him. But anyway, it was cold and snowy when we arrived. Tom has always been a joker and the first thing he did when we got to our hotel was hide a rubber snake in my bed. It was 3 in the morning when I discovered it, and I nearly fainted. But instead of helping me, Tom sat back with a cup of coffee and laughed until he cried.

Unamused, I plotted revenge. The next night I opened the patio door on our second floor room, and carried him outside whilst he was sleeping. After I had locked the door, I woke him up. He was in nothing but his underpants. I told him that if he didn't apologise I wouldn't let him in – being a stubborn 17 year old he refused and chose to climb down the drainpipe instead. Half way down I opened the door and went to watch – the sight was hilarious. Picture this: Tom, 30 feet above the floor in only his underpants and stuck as the ledge beneath him had broken. I couldn't stop laughing, and had no way of helping him either.

As for him, it got worse. It started to snow. And snow heavy. After a few more minutes of laughter and bombarding him with snowballs, I began to worry. He was turning blue, but me being the brains of our operation, had a plan. I got dressed, went outside and placed a skip under him to cushion his landing. After persuading him, for around 5 minutes, to fall into it, he let go and missed the skip.

He never forgave me for misplacing the skip. Nor, for getting all our other school friends outside to watch him.

Anyway that's enough embarrassment for him today.

Tom has been a changed man since he met Lauren – not going to the pub so often so that he can spend more time with her. And nowadays he always has the largest smile on his face, one that they both have and I hope will keep for the rest of their lives.

Ladies and gentlemen. Please could you all stand and raise your glasses, and join me in wishing them both all the love and happiness a couple can possibly have.

To Thomas and Lauren.

www.presentationmagazine.com

29. Translate the following speech by Oles' Honchar into English. Comment on the stylistic peculiarities of the speech.

Слава Україні, незалежній, соборній!¹

Слово у Верховній Раді України 5 грудня 1991 року

Олесь Гончар

Те, що сталося в році дев'яносто першому, назавжди увійде в історію нашого народу. Бо ж сталася подія справді планетарної ваги. Незважаючи на піднятий шквал дезінформації, українофобії, незважаючи на шантаж та погрози високопосадових стратегів, залякування преси та телевізії, виявилось, що люди наші сьогодні вже не надто лякливі, що часи тотального страху більше над нами не владні. Інсинуації й вигадки Україна слухала терпляче, – такий уже наш національний характер, – проте, залишаючись зі своєю совістю сам на сам, народ України видобув із глибин душі заповітне, оте своє вирішальне, магічне “так!”.

Сказали “так!” шахтар і хлібороб, люди військові і солдатські матері,

художня й технічна інтелігенція – всі, кому дорога доля України, її прийде шне.

Схід і Захід республіки в передвиборних бурях ще глибше поєднались. Чи не вперше не чути було полемік, хто більший, а хто менший патріот та чий Бог кращий. Виявилось, що Бог для всіх нас єдиний – Бог справедливості і свободи.

То хто ж переміг? Які партії, течії, які лідери, чії команди? Перемогла всенаціональна відданість принципам демократії, перемогли ясний розум нашого народу, честь і гідність незалежно мислячих громадян республіки. Без пострілу, без кровопролиття здобуто найдорожче – свободу, хіба ж це не історичне звершення?

Народження молодої української держави – це свято для всіх. Зокрема й для тих, кому президентська булава не дісталася, бо гадаю, що поразки ніхто з претендентів не зазнав, бо вони вели боротьбу по-лицарськи чесно, з чуттям відповідальності перед Україною, чим сприяли піднесенню самосвідомості народу, явивши навіть найдальшим регіонам взірць політичної культури й цивілізованості, – тож подякуймо їм за це.

І, звичайно ж, від душі вітаємо з обранням Президента республіки Леоніда Макаровича Кравчука, вітаємо з прийняттям присяги на вірність народові України – хай високе всенаціональне довір'я додає нашому Президентові снаги та державної далекоглядності в тих трудах і випробах, що, мабуть, чекають і його, Президента, і всіх нас.

Зі словом щирої вдячності звертаємось ми, українці, до мільйонів росіян, поляків, євреїв, угорців, греків, кримських татар, людей всіх національностей, для котрих українська земля стала рідною матір'ю: дякуємо вам, друзі, за те, що повірили нам, підтримали нас на крутому повороті історії. Голосуючи за вільну Україну, ви ж бо голосували й за власну свободу, і Україна цього не забуде, вона вміє цінувати дружбу, відповідати добром на добро. Ми усвідомлюємо, що демократія неподільна, демократія може бути тільки для всіх без винятку, бо той, хто пригнічує інших, неминуче й сам деградує, про це свідчить досвід зникаючої імперії.

Чи треба сьогодні ще раз нагадувати, як послідовно, етап за етапом руйнувалася колонізаторами наша державність, наша національна культура, як нещадно й жорстко вигублювалася мова, народна мораль і віра, прекрасні звичаї вікові, як фізично винищувались творчі сили нації, її мистецькі таланти, інтелект народу, його духовний і науковий потенціал... І, нарешті, Чорнобиль – ця українська Голгофа, цей похмурий свідок злочинності режиму, крайньої антигуманності тоталітарної системи, Чорнобиль – вершина відомчого сатанізму. Геноциди, голодомори, терори, – здавалось, ми давно уже мали б загинути, зникнути як нація, і, може, саме Провидіння рятувало і врятувало нас!

Стає реальністю мрія багатьох віків. Сини й дочки нашого народу покоління за поколінням жертвовно виборювали нашу Незалежність. Від козацьких часів, від Шевченка й Франка, від Лесі Українки й Олени Пчілки, від Лисенка й Грушевського генетично передавалася естафета духовності, ідеали свободи ставали духовним прапором і для тих наймолодших наших генерацій, що, нескорені, замордовані, гинули у гулагах, за дротами незліченних режимницьких концтаборів. Вклонімося ж, Україно, пам'яті замучених, полеглих твоїх дітей, їхній

жертвності, їхньому героїзму, бо всі вони – співтворці твоєї свободи.

Дозвольте сказати слово про український Парламент. Своїми затяжними суперечками, бурхливою емоційністю ви, шановні наші депутати, часом викликали нарікання виборців, але коли йшлося про головне, про суверенітет, про долю України, – у цьому ви досягали згоди, тож хвала вам за це.

Попереду праця і праця – творча, вільна, конструктивна, бо тільки вона зробить надійною здобуту незалежність. Народ натерпівся. Ждемо від Парламенту і від Президента мудрої й динамічної економічної політики в інтересах людини, в інтересах розбудови мирної, не мілітарної, без'ядерної України.

В ці дні на Україну дивиться світ. Численні спостерігачі зі всіх континентів, прибувши до нас, побачили образ України в істинному світлі, в її відкритій відданості принципам демократії й гуманізму, побачили народ, гідний рівноправно брати участь у житті європейського і світового співтовариства.

Особливо глибока наша вдячність українській нашій діаспорі, яка так багато робила й робить для міжнародного визнання України, для піднесення її престижу, науки й культури, для допомоги потерпілим від чорнобильської катастрофи. Дорогі наші брати й сестри, розсіяні по світах! Вашу діяльність можемо назвати справді подвижницькою. Ми раді, що нарешті впали мури відчуження, штучно зведені силами зла, і ми сьогодні знову разом – разом у своїх діях і вчинках, у своїй негаснучій любові до України, нашої отчої багатостраждальної землі.

Не розбрат, а тільки єдність може бути гарантом Незалежності, так нелегко здобутої спільними зусиллями волі, розуму, безпомільним вибором усіх громадян України.

Все йде, все минає, писав колись безсмертний Тарас. Прийдуть нащадки і – віряться – побачать Україну оновлену, вільну від екологічного лиха, від успадкованої з тоталітарних часів аморальності й таких принизливих нестатків та злиднів, віряться, що на місці гнилих нуклідних морів золотітимуть хліба народного добробуту, квітватимуть сади – сади Незалежності і Свободи.

Слава ж нашій Україні воскресаючій, незалежній, соборній, слава їй на вічні віки!

30. Translate the excerpt from the inauguration speech by the President of Ukraine into English.

Шановні народні депутати!

Дорогі співвітчизники!

Щойно я склав Присягу Президента України. Що я відчував, тримаючи руку на Святому Пересопницькому Євангелії?

Відповідальність і смиренність. Перед народом України, який у ході вільного волевиявлення віддав за мою кандидатуру більшість голосів. Перед Всевишнім, волею якого я вступаю на посаду глави Української держави в такий непростий для неї час.

Вибори завершилися. Увесь світ визнав їх демократичність. Український народ сказав своє слово, і міжнародна спільнота підтвердила, що Україна – вільна держава, де права і свободи громадян є найвищими цінностями, і де вибір народу

не може бути поставлено під сумнів жодними проявами чиєїсь недоброї волі.

Ця остання обставина є особливо важливою з огляду на молодий вік нашої демократії і ті хвороби зростання, яких так важко уникнути в процесі державницького змушнення.

Тим не менше, ми гідно витримали цей відповідальний іспит, і сьогодні сторінку президентських виборів 2010 року перегорнуто. За нею розпочинається наступний період нашої новітньої історії.

Країна перебуває у вкрай складній ситуації – відсутність державного бюджету на поточний рік, колосальні борги по зовнішніх запозиченнях, бідність, розвалена економіка, корупція – ось далеко не повний перелік бід, з яких складається українська реальність.

Попри це, я вважаю, що державу можна не лише врятувати від соціально-економічного колапсу, але й швидко вивести на шлях прискореного розвитку. Якби не ця впевненість і ця віра у власні сили, сили своєї команди і силу українського народу, я ніколи не балотувався б у президенти.

Я знаю, що і як слід робити.

<...>

Як Президент, я маю чітке уявлення про те, яка зовнішньополітична стратегія сьогодні найбільше відповідає національним інтересам України. Будучи мостом між Сходом і Заходом, інтегральною частиною Європи і колишнього СРСР, водночас, Україна обере таку зовнішню політику, яка дозволить нашій державі отримати максимальний результат від розвитку рівноправних і взаємовигідних відносин з Російською Федерацією, Європейським Союзом, США та іншими державами, які впливають на розвиток ситуації у світі. На мою думку, виклики, які стоять перед міжнародною спільнотою, диктують потребу об'єднуватися у якомога ширшому форматі. Людству, і Україні в тому числі, потрібен ЄС у глобальному прочитанні. Я маю на увазі Єдиний Світ як силу, здатну гарантувати планеті мирне співіснування різних цивілізацій, енергетичну, екологічну, продовольчу безпеку. Ми готові брати участь у таких процесах як європейська позаблокова держава. Я маю намір запропонувати цю концепцію парламенту для вироблення основ зовнішньої політики України і, сподіваюся, вищий законодавчий орган мене підтримає.

Вступаючи на посаду Глави Української держави, я хочу сказати народу України, що всі мої обіцянки, дані йому, буде виконано. Ми виплатимо заборгованість із заробітної плати і пенсій, чого так і не зробив чинний уряд. Враховуючи катастрофічну ситуацію з державними фінансами, ми зробимо це за рахунок скорочення витрат на бюрократичну систему і почнемо з себе. Одним з моїх перших Указів на посту Президента України буде указ про скорочення видатків на Секретаріат Президента та інших структур, які забезпечують його діяльність.

Шановні народні депутати!

Співвітчизники!

Я завжди ставив вчинки вище за багатослів'я і на новій посаді не відмовлюся від цього правила. Робота і результат в ім'я процвітання моєї Батьківщини – ось

кредо, з яким я розпочинаю виконання своїх обов'язків на новій відповідальній посаді.

Я сподіваюся на вашу підтримку, а також на підтримку міжнародної спільноти, яка прагне бачити нашу країну сильною і стабільною.

І хай у цьому праведному устремлінні нам допоможе Господь!

www.ua.korrespondent.net/ukraine/

31. Individual tasks. Read the article about most prominent speeches. Find their English and Ukrainian texts. Compare them and comment on peculiarities of the language, structures, images and their translations.

25 промов, що потрясли світ

Журнал “Vital Speeches of the Day”, в якому публікуються статті з ораторського мистецтва, опублікував перелік 25 промов, які найсерйозніше вплинули на долі людства. Цей рейтинг був складений на основі аналізу більше 17 тис. виступів, здійснених з 1934 року.

У першу трійку промов, що потрясли світ, увійшли: промова президента США Франкліна Рузвельта (Franklin D. Roosevelt), в якій оголошувалося про вступ США до Другої світової війни (1941 рік), промови президента США Джорджа Буша-молодшого (George W. Bush) про атаку терористів на Нью-Йорк і Вашингтон, після чого почалася глобальна війна з терором, а також вторгнення до Афганістану та Іраку (2001 рік) і промова Адольфа Гітлера, зроблена перед Рейхстагом, в якій оголошено про намір Німеччини силою вирішити питання з Польщею – фактично, це було оголошення Другої світової війни (1939 рік).

Більшість промов-переможниць була виголошена президентами США. Окрім них, доленосні промови виголошували й інші державні діячі: у число видатних ораторів потрапили також прем'єр-міністр Великої Британії Вінстон Черчилль, глава комуністичного Китаю Мао Цзе-дун, прем'єр-міністр Ізраїлю Голда Меїр і радянський лідер Леонід Брежнєв (промова про мирне співіснування, виголошена в 1975 році на Міжнародній нараді з безпеки та співпраці у Європі, в рейтингу вона виявилася на 21-му місці). Четверо ораторів двічі виголосили великі промови – Черчилль, Буш-молодший, Рузвельт і президент США Гарі Трумен.

У топ-25 потрапили виступи лише п'яти ораторів, які ніколи не очолювали держави – великого фізика Альберта Ейнштейна, голови Федеральної комісії з комунікацій C111A (Federal Communications Commission) Ньютона Мінова (Newton Minow), глави ФБР Едгара Гувера (Edgar Hoover), американського генерала Дугласа Мак-Артура (Douglas MacArthur) і посла США в ООН Адлая Стівенсона (Adlai Stevenson) (промова була звернена до радянського представника Валеріана Зоріна і торкалася радянських ракет, розміщених на Кубі).

<http://www.patent.net.ua>

32. Individual tasks. Prepare a speech on one of the topics given below. Take into consideration the tips for writing a good speech. Present the speech in class for consecutive/ simultaneous interpreting.

Sample Topics

It's better to have children before 25/after 25.

It's (not) good for boys to serve in the army.

The advantages of a professional army.

The advantages of free/paid medicine.

The advantages and risks of a religious state/a secular state.

Tips

Find as many supports for your point of view as possible. Research your topic thoroughly and make your speech stand out. Use the following supports: stories, examples, personal experiences, interaction (e.g. games or questions you ask of your audience) to increase interest in your speech; evidence such as statistics, expert opinions, quotations, studies, surveys, and facts; multimedia aids such as posters with writing and pictures, PowerPoint, music or recordings, videotapes and DVD's. Practice and prepare to present your material as effectively as possible.

33. Read the following excerpt from the novel "The Prince and the Pauper" by Mark Twain. Do the stylistic analyses of the text. Then read two variants of its translation. Compare the translations. Speak on their strong and weak points.

(A) Tom's Early Life

Let us skip a number of years.

London was fifteen hundred years old, and was a great town – for that day. It had a hundred thousand inhabitants – some think double as many. The streets were very narrow, and crooked, and dirty, especially in the part where Tom Canty lived, which was not far from London Bridge. The houses were of wood, with the second story projecting over the first, and the third sticking its elbows out beyond the second. The higher the houses grew, the broader they grew. They were skeletons of strong criss-cross beams, with solid material between, coated with plaster. The beams were painted red or blue or black, according to the owner's taste, and this gave the houses a very picturesque look. The windows were small, glazed with little diamond-shaped panes, and they opened outward, on hinges, like doors.

The house which Tom's father lived in was up a foul little pocket called Offal Court, out of Pudding Lane. It was small, decayed, and rickety, but it was packed full of wretchedly poor families. Canty's tribe occupied a room on the third floor. The mother and father had a sort of bedstead in the corner; but Tom, his grandmother, and his two sisters, Bet and Nan, were not restricted – they had all the floor to themselves, and might sleep where they chose. There were the remains of a blanket or two, and some bundles of ancient and dirty straw, but these could not rightly be called beds, for they were not organised; they were kicked into a general pile, mornings, and selections made from the mass at night, for service.

Bet and Nan were fifteen years old twins. They were good-hearted girls, unclean, clothed in rags, and profoundly ignorant. Their mother was like them. But the father and the grandmother were a couple of fiends. They got drunk whenever they could; then they

fought each other or anybody else who came in the way; they cursed and swore always, drunk or sober; John Canty was a thief, and his mother a beggar. They made beggars of the children, but failed to make thieves of them. Among, but not of, the dreadful rabble that inhabited the house, was a good old priest whom the King had turned out of house and home with a pension of a few farthings, and he used to get the children aside and teach them right ways secretly.

Father Andrew also taught Tom a little Latin, and how to read and write; and would have done the same with the girls, but they were afraid of the jeers of their friends, who could not have endured such a queer accomplishment in them.

All Offal Court was just such another hive as Canty's house. Drunkenness, riot and brawling were the order, there, every night and nearly all night long. Broken heads were as common as hunger in that place. Yet little Tom was not unhappy. He had a hard time of it, but did not know it. It was the sort of time that all the Offal Court boys had, therefore he supposed it was the correct and comfortable thing. When he came home empty-handed at night, he knew his father would curse him and thrash him first, and that when he was done the awful grandmother would do it all over again and improve on it; and that away in the night his starving mother would slip to him stealthily with any miserable scrap or crust she had been able to save for him by going hungry herself, notwithstanding she was often caught in that sort of treason and soundly beaten for it by her husband.

No, Tom's life went along well enough, especially in summer. He only begged just enough to save himself, for the laws against mendicancy were stringent, and the penalties heavy; so he put in a good deal of his time listening to good Father Andrew's charming old tales and legends about giants and fairies, dwarfs and genii, and enchanted castles, and gorgeous kings and princes. His head grew to be lull of these wonderful things, and many a night as he lay in the dark on his scant and offensive straw, tired, hungry, and smarting from a thrashing, he unleashed his imagination and soon forgot his aches and pains in delicious picturings to himself of the charmed life of a petted prince in a regal palace. One desire came in time to haunt him day and night: it was to see a real prince, with his own eyes. He spoke of it once to some of his Offal Court comrades; but they jeered him and scoffed him so unmercifully that he was glad to keep his dream to himself after that.

He often read the priest's old books and got him to explain and enlarge upon them. His dreamings and readings worked certain changes in him, by-and-by. His dream-people were so fine that he grew to lament his shabby clothing and his dirt, and to wish to be clean and better clad. He went on playing in the mud just the same, and enjoying it, too; but, instead of splashing around in the Thames solely for the fun of it, he began to find an added value in it because of the washings and cleansings it afforded.

Tom could always find something going on around the Maypole in Cheapside, and at the fairs; and now and then he and the rest of London had a chance to see a military parade when some famous unfortunate was carried prisoner to the Tower, by land or boat. One summer's day he saw poor Anne Askew and three men burned at the stake in Smithfield, and heard an ex-Bishop preach a sermon to them which did not interest him. Yes, Tom's life was varied and pleasant enough, on the whole.

By-and-by Tom's reading and dreaming about princely life wrought such a strong

effect upon him that he began to ACT the prince, unconsciously. His speech and manners became curiously ceremonious and courtly, to the vast admiration and amusement of his intimates. But Tom's influence among these young people began to grow now, day by day; and in time he came to be looked up to, by them, with a sort of wondering awe, as a superior being. He seemed to know so much! And he could do and say such marvellous things! And withal, he was so deep and wise! Tom's remarks, and Tom's performances, were reported by the boys to their elders; and these, also, presently began to discuss Tom Canty, and to regard him as a most gifted and extraordinary creature. Full-grown people brought their perplexities to Tom for solution, and were often astonished at the wit and wisdom of his decisions. In fact he had become a hero to all who knew him except his own family – these, only, saw nothing in him.

(В) Томове дитинство

Минуло кілька років.

Лондон існував уже п'ятнадцять років і як на ті часи був велике місто. У ньому жило сто тисяч мешканців, дехто вважає, що вдвоє більше. Вулиці були вузькі, криві й брудні, особливо там, де жив Том Кенті, поблизу Лондонського мосту. Будинки були дерев'яні, і в кожному з них другий поверх виступав над першим, а третій над другим; що вище здіймався будинок, то ширшим був він угорі. Будували їх з товстих навхрест складених колод, а проміжки замазували й штукатурили. Колоди фарбували в червоний, синій або чорний колір – як кому більше подобалось – і будинки мали дуже мальовничий вигляд. Вікна були маленькі, з багатьма крихітними шибками і відчинялися на двір, як двері.

Батько Томів жив за Тельбуховим провулком у смердючому закутку, що звався Смітний двір. Це був невеличкий старий скособочений будинок, повнісінько напханий нещасною біднотою. Сім'я Кенті жила в одній кімнаті на третьому поверсі. Батько з матір'ю мали в кутку щось ніби ліжко, а Том, його баба й сестри, Бет і Нен, могли спати де завгодно – до їхніх послуг була геть уся підлога. Були в них іще якісь залишки ковдр і кілька оберемків старої брудної соломи, та хіба ж можна назвати це постелями? На день усе це складалось в одну купу, а на ніч кожен брав звідти що трапиться.

Бет і Нен були близнята. їм минув уже п'ятнадцятий рік. Це були добрі дівчатка, але неохайні, одягнені в якесь дрантя, темні й неписьменні. Така сама була і їхня мати. Але батько й баба вдалися зліші за чорта. Вони напивалися з усякої нагоди й билися; а як хто випадком навертався їм тоді під руки, тому і перепадало. Джон Кенті був злодій, а мати його – жебрачка. Вони й дітей привчили просити милостиню, але зробити з них злодіїв їм не вдалося. Серед злидених мешканців того будинку жив старий пастор, вигнаний королем із служби з мізерною пенсією. Часто, потай від батьків, він забирав хлопчиків до себе і навчав їх. Він навчав Тома читати й писати та трохи розбирати латинську мову. Пастор хотів навчити і деяких дівчаток, але ті боялися, що люди будуть сміятися з їхньої недоречної вченості.

У Смітному дворі людей кишіло, як комашні. Щовечора й майже до самого ранку там пиячили, сварились й билися. Розбиті голови були там така ж звичайна річ, як і голодні шлунки. Проте маленький Том не почував себе нещасним. Жилося

йому кепсько, та він не розумів цього. Всім дітям у Смітному дворі жилося однаково, і Том гадав, що так воно й повинно бути. Том знав, що коли він увечері повернеться додому з порожніми руками, батько лаятиме й битиме його, а після батька страшна баба каратиме його знову і ще жорстокіше. А вночі до нього крадькома підійде голодна мати й тихенько підсуне йому скоринку хліба, яку, сама не ївши, вона заховала для свого сина, дарма що часто діставалось їй за це, коли чоловік ловив її на гарячому.

Ні, Томові жилося не так уже й погано, особливо влітку. Милостині він збирав лише стільки, скільки було треба, щоб урятуватися від батькових стусанів, бо закони проти жебраків були тоді суворі. Отже, маючи багато вільного часу, він цілими годинами просиджував у старого пастора і слухав чудесні казки й легенди про фей та велетнів, про карликів і добрих духів, про зачаровані замки, про пишних королів та принців. У голові в нього снували всі ці дива, і, лежачи в п'їтми на гідкій брудній соломі, виснажений голодом і побитий, Том давав волю фантазії й швидко забував і горе і біль, уявляючи собі розкішне життя зніженого принца в королівському палаці. І вдень і вночі його мучило одне бажання – побачити на власні очі справжнього принца. Він якось розповів про це товаришам, але ті так насміялися з нього, що Том вирішив надалі ні з ким не ділитися своїми мріями.

Том частенько захоплювався книжками пастора, а коли чого не розумів, просив старого пояснити. Прочитані книжки дедалі глибше впливали на уяву хлопця. Люди в його мріях були такі прекрасні, що йому ставало гірко за своє лахміття й бруд, хотілося бути охайним і чепурним. Він так само, як і раніш, охоче бавився в грязюці, але тепер, купаючись у Темзі, не тільки весело хлюпався, а любив уже і помитися.

Том завжди міг знайти собі розвагу, гуляючи в Чіп сайді та на ярмарках. Іноді йому, як і іншим жителям Лондона, щастило бачити військовий парад, коли якогонебудь знатного злочинця везли на човні або в катері до Тауера. А одного разу влітку він бачив, як спалили на вогнищі бідолашну Анну Еск'ю і трьох чоловіків, і чув, як якийсь єпископ читав їм нудну проповідь. Загалом життя в Тома справді-таки було досить різноманітне й цікаве.

Том так багато читав та мріяв про життя принців, що кінець кінцем сам несвідомо почав удавати з себе принца на потіху й глум своїм товаришам. Манера й мова в нього зробилися такі поважні й чемні, що хлопці помирали зо сміху. Але день у день Том здобував більшу пошану серед товаришів, і кінець кінцем вони почали дивитися на нього з побожним здивуванням, як на вищу істоту. Він стільки знав! Умів розповідати про такі надзвичайні речі! І взагалі, він був такий розумний і вчений! Про кожне зауваження Тома, про кожний його вчинок діти розповідали батькам, і незабаром ті теж почали говорити про Тома Кенті як про здібного й надзвичайного хлопця. Дорослі стали у скрутних випадках звертатися до Тома за порадою, і він не раз дивував їх дотепною й мудрою відповіддю. Він зробився героєм в очах усіх, хто знав хлопця, крім його близьких, які не бачили в ньому нічого особливого.

(С) Томове дитинство

Перестрибнімо через кілька років.

Лондон існував уже п'ятнадцять сторіч і, як на ті часи, був великим містом. У ньому налічувалось сто тисяч жителів, а дехто вважає, що вдвічі більше. Вулиці були вузькі, криві й брудні, особливо там, де жив Том Кенті, поблизу Лондонського мосту. Будинки були дерев'яні, другий поверх виступав над першим, а третій виставляв свої лікті далеко над другим. Що вище здіймались будинки, то ширші вони були вгорі. Це були кістяки з міцних тесаних колод – стояків, лежаків та укосин; проміжки між ними закладали стійким матеріалом, а потім тинькували. Колоди фарбовано в червоний, синій або чорний колір – як кому більше до смаку, – і це надавало будинкам дуже мальовничого вигляду. Вікна були маленькі, зашклені багатьма дрібними ромбовидними шибками й розчинялися на завісах надвір, як двері.

Томів батько жив у будинку за Тельбуховим провулком; той смердючий закуток звався Смітний двір. Це був невеличкий старий, хисткий будинок, напханий нещасною біднотою. Родина Кенті займала одну кімнатку на третьому поверсі. Батько з матір'ю мали в кутку щось ніби ліжко, але Том, його бабуся й обидві сестри Бет і Нен не знали таких обмежень і могли спати, де їм забагнеться: до їхніх послуг була геть уся підлога. Там валялись якісь залишки ковдр і кілька оберемків старої брудної соломи, та хіба ж таке можна назвати постелями? На день усе це згрібалось в одну купу, а на ніч кожне вибирало звідти що краще трапиться напихвати.

Бет і Нен – близнятам – минув уже п'ятнадцятий рік. Це були добрі дівчатка, але неохайні, одягнені в якесь дрантя, темні й неписьменні. Така сама була й мати. Але батько й баба були викопані чорти. Вони напивалися коли тільки могли й лупцювали одне одного або й будь-кого, хто випадком навернеться їм під руки. Вони сипали прокльонами й лаялись поганими словами, п'яні й тверезі. Джон Кенті був злодій, а мати його – жебрачка. Вони й дітей привчили просити милостиню, але зробити з них злодіїв не змогли. У тому будинку жив серед огидного наброду, хоча й не належачи до нього, старий священник, вигнаний королем із служби з жалюгідною пенсією. Часто, потай від батька і матері, він забирав дітей до себе і наставляв їх на добру путь. Отець Ендрю навчив Тома читати й писати та трохи латини. Він би радий був навчати й дівчаток, але ті боялись, що подруги сміятимуться з такої недоречної чесноти.

Таким же осиним гніздом, як будинок Кенті, був і весь Смітний двір. Щодня звечора й майже до самого ранку там, як правило, пиячили, сварилися й билися. Провалені голови були там такі ж звичайні, як і голодні шлунки. Проте маленький Том не почувався нещасним. Жив він дуже сутужно, але просто не розумів цього. Адже всім дітям у Смітному дворі велося однаково, і Том вважав, що так воно й має бути. Том знав, що, коли ввечері повернеться додому з порожніми руками, батько лятиме й битиме його, а після батька страшна баба каратиме його ще раз і куди жорстокіше. А пізно вночі до нього крадькома підійде голодна мати й тихенько тицьне йому скоринку хліба, яку, сама не ївши, приховала для свого сина, дарма що чоловік часто ловив її на тому і їй добряче перепадало за це.

Ні, Томові жилося не так уже й погано, а надто влітку. Милостині він збирав лише стільки, скільки було треба, щоб урятуватися від батькових кулаків, бо закони проти жебраків були тоді суворі, а покари тяжкі. Тож багато часу він просиджував у доброго отця Ендрю, слухаючи чудесні казки й легенди про фей та велетнів, про карликів і добрих духів, про зачаровані замки, про пишних королів та принців. У голові в нього знай снувалися всі ці дива, і не одну ніч, лежачи в п'їтьмі на гідкій брудній соломі, стомлений, голодний і побитий, Том давав волю фантазії й швидко забував і горе, і біль, уявляючи собі розкішне життя пещеного принца в королівському палаці. І вдень і вночі його переслідувало одне бажання – побачити навіч справдешнього принца. Він якось висловив це бажання своїм товаришам із Смітного двору, але ті так зло насміялися з нього, що Том більше не наважувався ділитися з ким-небудь своїми мріями.

Том часто читав старі священникові книжки, а коли чого не розумів, то просив старого пояснити; часом той доповнював їх своїми розповідями. Прочитані книжки та мрії дедалі дужче впливали на уяву хлопця. Люди в його мріях були такі прекрасні, аж йому робилось гірко за своє лахміття й бруд, хотілося бути охайним і краще вбраним. Том, як і раніше, залюбки бавився в грязюці, але тепер він хлюпався в Темзі не тільки задля розваги, йому вже подобалось і те, що вода змиває з нього бруд.

Том завжди мав на що подивитися біля травневого стовпа в Чіп- сайді та на ярмарках. Час від часу йому, як і іншим лондонцям, щастило побачити військовий парад, коли якого-небудь знаменитого нещасливця везли по суходолу або в човні до Тауера. А якось раз улітку йому випало побачити, як спалили на вогнищі у Смітфілді бідолашну Анну Еск'ю та ще трьох чоловіків; він чув, як якийсь колишній єпископ читав їм довженну проповідь, що зовсім не зацікавила Тома. Взагалі Томове життя було досить-таки різноманітне й цікаве.

Помалу-малу книжки та мрії про життя принців так сильно вплинули на нього, що зрештою він, сам не помічаючи того, почав удавати з себе принца. Його поведження й мова зробились на диво церемонні та вишукані – на превелику втіху та сміх його товаришам. Але день у день Том здобував усе більшу повагу в них, і врешті вони почали дивитися на нього з побожним подивом, як на вищу істоту. Він-бо стільки знав! Умів розповідати й робити такі надзвичайні речі! І взагалі, був такий розумний та вчений! Про кожне слово Тома, про кожний його вчинок діти розповідали батькам, і незабаром ті теж заговорили про Тома Кенті як про дуже здібного й незвичайного хлопця. Дорослі стали у скрутних випадках просити в Тома поради, і він не раз дивував їх дотепною й мудрою відповіддю. Він зробився героєм в очах усіх, хто знав хлопця, – крім його родини, де в ньому не бачили нічого надзвичайного.

34. Read the following excerpt from the novel “Vanity Fair” by W.M. Thackeray. What is the main idea of the text? What is the general slant of the text (narrative, ironical etc.)? Translate the excerpt. Try to keep the stylistic balance of the text. Pay attention to the translation of personal names.

If there is any exhibition in all Vanity Fair which Satire and Sentiment can visit arm

in arm together; where you light on the strangest contrasts laughable and tearful: where you may be gentle and pathetic, or savage and cynical with perfect propriety: it is at one of those public assemblies, a crowd of which are advertised every day in the last page of the Times newspaper, and over which the late Mr. George Robins used to preside with so much dignity. There are very few London people, as I fancy, who have not attended at these meetings, and all with a taste for moralizing must have thought, with a sensation and interest not a little startling and queer, of the day when their turn shall come too, and Mr. Hammerdown will sell by the orders of Diogenes's assignees, or will be instructed by the executors, to offer to public competition, the library, furniture, plate, wardrobe, and choice cellar of wines of Epicurus deceased.

Even with the most selfish disposition, the Vanity-fairian, as he witnesses this sordid part of the obsequies of a departed friend, can't but feel some sympathies and regret. My Lord Dives's remains are in the family vault: the statuaries are cutting an inscription veraciously commemorating his virtues, and the sorrows of his heir, who is disposing of his goods. What guest at Dives's table can pass the familiar house without a sigh? – the familiar house of which the lights used to shine so cheerfully at seven o'clock, of which the hall-doors opened so readily, of which the obsequious servants, as you passed up the comfortable stair, sounded your name from landing to landing, until it reached the apartment where jolly old Dives welcomed his friends! What a number of them he had; and what a noble way of entertaining them. How witty people used to be here who were morose when they got out of the door; and how courteous and friendly men who slandered and hated each other everywhere else! He was pompous, but with such a cook what would one not swallow? He was rather dull, perhaps, but would not such wine make any conversation pleasant? We must get some of his Burgundy at any price, the mourners cry at his club. "I got this box at old Dives's sale," Pincher says, handing it round, "one of Louis XV.'s mistresses – pretty thing, is it not? – sweet miniature," and they talk of the way in which young Dives is dissipating his fortune.

How changed the house is, though! The front is patched over with bills, setting forth the particulars of the furniture in staring capitals. They have hung a shred of carpet out of an upstairs window – a half dozen of porters are lounging on the dirty steps – the hall swarms with dingy guests of oriental countenance, who thrust printed cards into your hand, and offer to bid. Old women and amateurs have invaded the upper apartments, pinching the bed-curtains, poking into the feathers, shampooing the mattresses, and clapping the wardrobe drawers to and fro. Enterprising young housekeepers are measuring the looking-glasses and hangings to see if they will suit the new ménage – (Snob will brag for years that he has purchased this or that at Dives's sale,) and Mr. Hammerdown is sitting on the great mahogany dining-tables, in the dining-room below, waving the ivory hammer, and employing all the artifices of eloquence, enthusiasm, entreaty, reason, despair; shouting to his people; satirizing Mr. Davids for his sluggishness; inspiring Mr. Moss into action; imploring, commanding, bellowing, until down comes the hammer like fate, and we pass to the next lot. O Dives, who would ever have thought, as we sat around the broad table sparkling with plate and spotless linen, to have seen such a dish at the head of it as that roaring auctioneer?

It was rather late in the sale. The excellent drawing-room furniture by the best

makers; the rare and famous wines selected, regardless of cost, and with the well-known taste of the purchaser; the rich and complete set of family plate had been sold on the previous days. Certain of the best wines (which all had a great character among amateurs in the neighbourhood) had been purchased for his master, who knew them very well, by the butler of our friend John Osborne, Esquire, of Russell Square. A small portion of the most useful articles of the plate had been bought by some young stock-brokers from the City. And now the public being invited to the purchase of minor objects, it happened that the orator on the table was expatiating on the merits of a picture, which he sought to recommend to his audience: it was by no means so select or numerous a company as had attended the previous days of the auction.

“No. 369,” roared Mr. Hammerdown. “Portrait of a gentleman on an elephant. Who’ll bid for the gentleman on the elephant? Lift up the picture, Blowman, and let the company examine this lot.” A long, pale, military-looking gentleman, seated demurely at the mahogany table, could not help grinning as this valuable lot was shown by Mr. Blowman. “Turn the elephant to the Captain, Blowman. What shall we say, sir, for the elephant?” but the Captain, blushing in a very hurried and discomfited manner, turned away his head.

<http://www.bartleby.com>

35. Compare the translations of sonnet 66 by W. Shakespeare made by different translators. Speak on their strong and weak points.

(A) Sonnet 66 (original)

Tired with all these, for restful death I cry, —
As to behold desert a beggar born,
And needy nothing trimm'd in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,
And gilded honour shamefully misplac'd,
And maiden virtue rudely strumpeted,
And right perfection wrongfully disgrac'd,
And strength by limping sway disabled,
And art made tongue-tied by authority,
And folly (doctor-like) controlling skill,
And simple truth miscall'd simplicity,
And captive good attending captain ill:
Tired with all these, from these would I be gone,
Save that, to die, I leave my love alone.

(B) Interlinear Translation

Втомлений всім, я кличу заспокійливу смерть,
Бачачи гідність, від народження приречену на злиденність,
І пусу нікчемність, що процвітає в radoщах,
І найчистішу довіру (віру), яку зневажливо (непорядно) обманули,
І позолочені почесті, що їх ганебно надають,

цнотливу добродієність (дівочу честь), жорстоко зневажену,
І справжню досконалість, несправедливо ображену,
І силу, котру затирає негідна влада,
І мистецтво, приречене владою на мовчання,
І тупість, що з напучуваннями перевіряє знання,
І чесну правдивість, названу дурістю,
І уярмлене добро в рабстві у переможного зла.
Втомлений цим усім, я хотів би позбутися від усього,
Коли б, помираючи, я не мусив би робити самотнім того, кого люблю (свою любов).

(C) D. Palamarchuk's Translation

Стомившись, вже смерті я благаю,
Бо скрізь нікчемність в розкоші сама,
І в злиднях честь доходить до одчаю,
І чистій вірності шляхів нема,
І силу неміч забива в кайдани,
І честь дівоча втоптана у бруд,
І почесні не тим, хто гідний шани,
І досконалості – ганебний суд,
І злу – добро поставлене в служниці,
І владою уярмлені митці,
І істину вважають за дурниці,
І гине хист в недоума в руці.
Стомившись тим, спокою прагну я,
Та вмерти не дає любов твоя.

(D) D. Pavlychko's Translation

Я кличу смерть – дивитися набридло
На жебри і приниження чеснот,
На безтурботне і вельможне бидло,
На правоту, що їй затисли рот,
На честь фальшиву, на дівочу вроду
Поганьблену, на зраду в пишноті,
На правду, що підлоті навдогону
В бруд обертає почуття святі,
І на мистецтво під п'ятою влади,
І на талант під наглядом шпика,
І на порядність, що безбожно краде,
І на добро, що в зла за служника!
Я від всього цього помер би нині,
Та як тебе лишити в самотині?

(E) S. Nechaiev's Translation

Стомився з цим усім, за смертю я кричу,
Як гідних бачити з народжень жебраками,
І нищих покидьків, зодягнених в парчу,
І найчистішу віру, зраджену верхами,
Й продажний гонор не в ганебнім місці,
Й дівочу честь у грубім продаванні,
І досконалість не на чільнім місці,
І силу, втрачену в кульгавім керуванні,
І як мистецтву влада в'яже язика,
Й до знань приставлено учену глупоту,
Й просту і щирю Правду кличуть Простота,
І як Добро слугує панівному Злу.
Стомився з цим усім, у вічність я б пішов,
Та, врятувавшись, я лишу мою любов.

(F) I. Gai's Translation

Утомлений, ридаю, кличу смерть,
Вже бачив, як старцює можновладство,
І як гуде нікчемності бенкет,
І віру поневолює багатство,
Пиху, всю у ганебнім сухозлоті,
А добродійність, цноту й благородство
Разом з красою в ямі, у болоті,
Мистецтво, більше схоже на юродство,
І глупство, що напучує знання,
І щирість, перехрещену в облуду,
Добро, що його лихо поганя,
Вже надивився, жалкувать не буду.
Утомлений, пішов би й за хвилину,
Та як же я любов саму покину?

(G) M. Karpovyi's Translation

Я хочу вмерти, дивлячись на світ,
де чесний – від народження жебрак,
де розкошують ниці та пусті,
де чиста віра втоптана у прах,
де в недостойних сяйво нагород,
де цнота на панелі між повій,
де заплямив красу брехливий рот,
де сіша у підступності слабій,
де змушені замовкнути митці,
де тупість набундючена в майстрах,
де звуть простацтвом істини прості,

де добре у поганого – батрак.
І я би вмер, якби між цього зла
моя любов тендітна не жила.

(H) T. Shevchenko-Zadunaiskyi's Translation

Я кличу смерть, немов галіміий емо,
Життя – лайно, а люди всі – нікчеми,
Хто береже понти, без бабок той,
Всіх кинули, у бізнесі – аццстой,
Зате рулить гламурная тусня,
Таблоїди та глянцева фігня.
Дівчата – шльондри або мріють ними стати,
Поети подались на порносайти,
Бо премії дербаняють між собою
Тупі песиголовці сивочолі
І вчать нас жити, довбані скоти.
У місто не поткнешся через трафік –
Послав би я давно усе це на фіг,
Якби не те, що є у світі Ти.

<http://nykyta.Wordpress.com>

36. Do research about T. Moore and his works. Translate the following poems by T. Moore into Ukrainian.

(A) Do Not Say that Life is Waning

Do not say that life is waning,
Or that hope's sweet day is set;
While Fve thee and love remaining,
Life is in the horizon yet.
Do not think those charms are flying,
Tho' thy roses fade and fall;
Beauty hath a grace undying,
Which in thee survives them all.
Not for charms, the newest, brightest,
That on other cheeks may shine,
Would I change the least, the slightest.
That is lingering now o'er thine.

(B) Those Evening Bells

(Air – the Bells of St. Petersburg)

Those evening bells! those evening bells!
How many a tale their music tells,
Of youth and home and that sweet time
When last I heard their soothing chime.
Those joyous hours are past away:

And many a heart, that then was gay.
Within the tomb now darkly dwells,
And hears no more those evening bells.
And so 'twill be when I am gone:
That tuneful peal will still ring on,
While other bards shall walk these dells,
And sing your praise, sweet evening bells!

37. Translate the poem by R. De Maris into Ukrainian.

Gold

You have never been on this path before
but it is as familiar as waking;
every tree, every shrub, little hillocks
fading to pines, hold a light
exactly at home, gold, soft as a hummingbird's
wing. You are at home too
and the light comes down like bronze hands.
Here is the breath of the world
that everyone breathes,
that calms the heart and turns it
to gold. Here is the breath that runs
through your head like a mantra
sifting through trees, falling
on hedgerows where sparrows
skitter along the branches, interchangeable
as rain.

38. Translate the poem by S. Fain into Ukrainian.

Snowy Owl

Ten years old, I climbed stone fences,
side-stepped down hills rough with ice.
Sparrows moved in the branches of pines
but I was after the rare bird, ghost owl
blown off course by a storm.

I tell you this so you will know me,
a Mohawk Valley girl, scientist's daughter
hungry for meaning, saddened
by the flight of galaxies,
how they rush away from us, red-shifting
through a lace of equations.

And the crystalline structure of snow,
invisible in those mounds and drifts,
wind off the frozen river lifting
a powdery dazzle. I wanted to enter
everything that could be seen and touched.

I do not know if I found him.
What comes back to me is the looking –
hedge roses, their canes black,
textures of birch and alder,
cattails at the edge of the marsh.

I wish I could conjure the living bird,
offer you cruel beak and sky-soaked eyes,
predator, angel, white wings raised.
But this late, among seasonless hills,
their tan flanks clothed in grass and scrub,
my life more than half over,
I bring only the luminous surface
of things. That, and the hunger.

39. Translate the following excerpts from English fiction into Ukrainian.

(A) From “The Hound of the Baskervilles”

By A. C. Doyle

I have said that over the great Grimpen Mire there hung a dense, white fog.

It was drifting slowly in our direction and banked itself up like a wall on that side of us, low but thick and well defined. The moon shone on it, and it looked like a great shimmering ice-field, with the heads of the distant tors as rocks borne upon its surface. Holmes’s face was turned towards it, and he muttered impatiently as he watched its sluggish drift.

“It’s moving towards us, Watson.”

“Is that serious?”

“Very serious, indeed – the one thing upon earth which could have disarranged my plans. He can’t be very long, now. It is already ten o’clock. Our success and even his life may depend upon his coming out before the fog is over the path.”

The night was clear and fine above us. The stars shone cold and bright, while a half-moon bathed the whole scene in a soft, uncertain light. Before us lay the dark bulk of the house, its serrated roof and bristling chimneys hard outlined against the silver-spangled sky. Broad bars of golden light from the lower windows stretched across the orchard and the moor. One of them was suddenly shut off. The servants had left the kitchen. There only remained the lamp in the dining-room where the two men, the murderous host and the unconscious guest, still chatted over their cigars.

Every minute that white woolly plain which covered one-half of the moor was

drifting closer and closer to the house. Already the first thin wisps of it were curling across the golden square of the lighted window. The farther wall of the orchard was already invisible, and the trees were standing out of a swirl of white vapour. As we watched it the fog-wreaths came crawling round both comers of the house and rolled slowly into one dense bank on which the upper floor and the roof floated like a strange ship upon a shadowy sea.

(B) From “At the Bay”

By K. Mansfield

Very early morning. The sun was not yet risen, and the whole of Crescent Bay was hidden under a white sea-mist. The big bush-covered hills at the back were smothered. You could not see where they ended and the paddocks and bungalows began. The sandy road was gone and the paddocks and bungalows the other side of it; there were no white dunes covered with reddish grass beyond them; there was nothing to mark which was beach and where was the sea. A heavy dew had fallen. The grass was blue. Big drops hung on the bushes and just did not fall; the silvery, fluffy toi-toi was limp on its long stalks, and all the marigolds and the pinks in the bungalow gardens were bowed to the earth with wetness. Drenched were the cold fuchsias, round pearls of dew lay on the flat nasturtium leaves. It looked as though the sea had beaten up softly in the darkness, as though one immense wave had come rippling, rippling – how far? Perhaps if you had waked up in the middle of the night you might have seen a big fish flicking in at the window and gone again...

Ah-Aah! sounded the sleepy sea. And from the bush there came the sound of little streams flowing, quickly, lightly, slipping between the smooth stones, gushing into ferny basins and out again; and there was the splashing of big drops on large leaves, and something else – what was it? – a faint stirring and shaking, the snapping of a twig and then such silence that it seemed some one was listening.

Round the comer of Crescent Bay, between the piled-up masses of broken rock, a flock of sheep came pattering. They were huddled together, a small, tossing, woolly mass, and their thin, stick-like legs trotted along quickly as if the cold and the quiet had frightened them. Behind them an old sheep-dog, his soaking paws covered with sand, ran along with his nose to the ground, but carelessly, as if thinking of something else. And then in the rocky gateway the shepherd himself appeared. He was a lean, upright old man, in a frieze coat that was covered with a web of tiny drops, velvet trousers tied under the knee, and a wide-awake with a folded blue handkerchief round the brim. One hand was crammed into his belt, the other grasped a beautifully smooth yellow stick. And as he walked, taking his time, he kept up a very soft light whistling, an airy, far-away fluting that sounded mournful and tender. The old dog cut an ancient caper or two and then drew up sharp, ashamed of his levity, and walked a few dignified paces by his master's side. The sheep ran forward in little pattering rushes; they began to bleat, and ghostly flocks and herds answered them from under the sea. “Baa! Baaa!” For a time they seemed to be always on the same piece of ground. There ahead was stretched the sandy road with shallow puddles; the same soaking bushes showed on either side and the same shadowy palings. Then something immense came into view; an enormous shock-haired giant with

his arms stretched out. It was the big gum-tree outside Mrs. Stubbs' shop, and as they passed by there was a strong whiff of eucalyptus. And now big spots of light gleamed in the mist. The shepherd stopped whistling; he rubbed his red nose and wet beard on his wet sleeve and, screwing up his eyes, glanced in the direction of the sea. The sun was rising. It was marvellous how quickly the mist thinned, sped away, dissolved from the shallow plain, rolled up from the bush and was gone as if in a hurry to escape; big twists and curls jostled and shouldered each other as the silvery beams broadened. The far-away sky – a bright, pure blue – was reflected in the puddles, and the drops, swimming along the telegraph poles, flashed into points of light. Now the leaping, glittering sea was so bright it made one's eyes ache to look at it. The shepherd drew a pipe, the bowl as small as an acorn, out of his breast pocket, fumbled for a chunk of speckled tobacco, pared off a few shavings and stuffed the bowl. He was a grave, fine-looking old man. As he lit up and the blue smoke wreathed his head, the dog, watching, looked proud of him.

<http://www.readbookonline.net>

(C) From "Alice's Adventures in Wonderland"

By L. Carroll

They were indeed a queer-looking party that assembled on the bank – the birds with draggled feathers, the animals with their fur clinging close to them, and all dripping wet, cross, and uncomfortable.

The first question of course was, how to get dry again: they had a consultation about this, and after a few minutes it seemed quite natural to Alice to find herself talking familiarly with them, as if she had known them all her life. Indeed, she had quite a long argument with the Lory, who at last turned sulky, and would only say, "I am older than you, and must know better"; and this Alice would not allow without knowing how old it was, and, as the Lory positively refused to tell its age, there was no more to be said.

At last the Mouse, who seemed to be a person of authority among them, called out, "Sit down, all of you, and listen to me! I'll soon make you dry enough!" They all sat down at once, in a large ring, with the Mouse in the middle. Alice kept her eyes anxiously fixed on it, for she felt sure she would catch a bad cold if she did not get dry very soon.

"Ahem!" said the Mouse with an important air, "Are you all ready? This is the driest thing I know. Silence all round, if you please! 'William the Conqueror, whose cause was favoured by the pope, was soon submitted to by the English, who wanted leaders, and had been of late much accustomed to usurpation and conquest. Edwin and Morcar, the earls of Mercia and Northumbria –'"

"Ugh!" said the Lory, with a shiver.

"I beg your pardon!" said the Mouse, frowning, but very politely. "Did you speak?"

"Not I!" said the Lory hastily.

"I thought you did," said the Mouse. "I proceed. 'Edwin and Morcar, the earls of Mercia and Northumbria, declared for him; and even Stigand, the patriotic archbishop of Canterbury, found it advisable'."

"Found WHAT?" said the Duck.

"Found IT," the Mouse replied rather crossly. "Of course you know what 'it' means."

“I know what ‘it’ means well enough, when I find a thing,” said the Duck: “It’s generally a frog or a worm. The question is: what did the archbishop find?”

The Mouse did not notice this question, but hurriedly went on, “ – found it advisable to go with Edgar Atheling to meet William and offer him the crown. William’s conduct at first was moderate. But the insolence of his Normans...” “How are you getting on now, my dear?” it continued, turning to Alice as it spoke.

“As wet as ever,” said Alice in a melancholy tone: “it doesn’t seem to dry me at all.”

“In that case,” said the Dodo solemnly, rising to its feet, “I move that the meeting adjourn, for the immediate adoption of more energetic remedies – ”

“Speak English!” said the Eaglet. “I don’t know the meaning of half those long words, and, what’s more, I don’t believe you do either!” And the Eaglet bent down its head to hide a smile: some of the other birds tittered audibly.

“What I was going to say,” said the Dodo in an offended tone, “was, that the best thing to get us dry would be a Caucus-race.”

“What IS a Caucus-race?” said Alice; not that she wanted much to know, but the Dodo had paused as if it thought that **SOMEBODY** ought to speak, and no one else seemed inclined to say anything.

“Why,” said the Dodo, “the best way to explain it is to do it.” (And, as you might like to try the thing yourself, some winter day, I will tell you how the Dodo managed it.)

First it marked out a race-course, in a sort of circle, (“the exact shape doesn’t matter,” it said,) and then all the party were placed along the course, here and there. There was no “One, two, three, and away,” but they began running when they liked, and left off when they liked, so that it was not easy to know when the race was over. However, when they had been running half an hour or so, and were quite dry again, the Dodo suddenly called out “The race is over!” and they all crowded round it, panting, and asking, “But who has won?”

This question the Dodo could not answer without a great deal of thought, and it sat for a long time with one finger pressed upon its forehead (the position in which you usually see Shakespeare, in the pictures of him), while the rest waited in silence. At last the Dodo said, “**EVERYBODY** has won, and all must have prizes.”

“But who is to give the prizes?” quite a chorus of voices asked.

“Why, **SHE**, of course,” said the Dodo, pointing to Alice with one finger; and the whole party at once crowded round her, calling out in a confused way, “Prizes! Prizes!”

Alice had no idea what to do, and in despair she put her hand in her pocket, and pulled out a box of comfits, (luckily the salt water had not got into it), and handed them round as prizes. There was exactly one a-piece all round.

“But she must have a prize herself, you know,” said the Mouse.

“Of course,” the Dodo replied very gravely. “What else have you got in your pocket?” he went on, turning to Alice.

“Only a thimble,” said Alice sadly.

“Hand it over here,” said the Dodo.

Then they all crowded round her once more, while the Dodo solemnly presented the thimble, saying “We beg your acceptance of this elegant thimble”; and, when it had

finished this short speech, they all cheered.

Alice thought the whole thing very absurd, but they all looked so grave that she did not dare to laugh; and, as she could not think of anything to say, she simply bowed, and took the thimble, looking as solemn as she could.

The next thing was to eat the comfits: this caused some noise and confusion, as the large birds complained that they could not taste theirs, and the small ones choked and had to be patted on the back. However, it was over at last, and they sat down again in a ring, and begged the Mouse to tell them something more.

“You promised to tell me your history, you know,” said Alice, “and why it is you hate – C and D,” she added in a whisper, half afraid that it would be offended again.

“Mine is a long and a sad tale!” said the Mouse, turning to Alice, and sighing.

“It IS a long tail, certainly,” said Alice, looking down with wonder at the Mouse’s tail; “but why do you call it sad?” And she kept on puzzling about it while the Mouse was speaking, so that her idea of the tale was something like this:

“Fury said to a mouse, That he met in the house, “Let us both go to law: I will prosecute YOU. – Come, I’ll take no denial; We must have a trial: For really this morning I’ve nothing to do.” Said the mouse to the cur, “Such a trial, dear Sir, with no jury or judge, would be wasting our breath.” “I’ll be judge, I’ll be jury,” Said cunning old Fury: “I’ll try the whole cause, and condemn you to death.”

“You are not attending!” said the Mouse to Alice severely. “What are you thinking of?”

“I beg your pardon,” said Alice very humbly: “you had got to the fifth bend, I think?”

“I had NOT!” cried the Mouse, sharply and very angrily.

“A knot!” said Alice, always ready to make herself useful, and looking anxiously about her. “Oh, do let me help to undo it!”

“I shall do nothing of the sort,” said the Mouse, getting up and walking away. “You insult me by talking such nonsense!”

“I didn’t mean it!” pleaded poor Alice. “But you’re so easily offended, you know!”

The Mouse only growled in reply.

“Please come back and finish your story!” Alice called after it; and the others all joined in chorus, “Yes, please do!” but the Mouse only shook its head impatiently, and walked a little quicker.

“What a pity it wouldn’t stay!” sighed the Lory, as soon as it was quite out of sight; and an old Crab took the opportunity of saying to her daughter “Ah, my dear! Let this be a lesson to you never to lose YOUR temper!” “Hold your tongue, Ma!” said the young Crab, a little snappishly. “You’re enough to try the patience of an oyster!”

<http://www.literature.org/authors/carroll-lewis/alices-adventures-in-wonderland/chapter-03.html>

40. Compare the original excerpt from drama and its translation. Comment on the translator’s decisions and suggest your own versions.

(A) From “Pygmalion”

By G.B. Shaw

HIGGINS: [brusquely, recognizing her with unconcealed disappointment, and at once, baby-like, making an intolerable grievance of it] Why, this is the girl I jotted down last night. She's no use: I've got all the records I want of the Lisson Grove lingo; and I'm not going to waste another cylinder on it. [To the girl] Be off with you: I don't want you.

THE FLOWER GIRL: Don't you be so saucy. You ain't heard what I come for yet. [To Mrs. Pearce, who is waiting at the door for further instruction] Did you tell him I come in a taxi?

MRS. PEARCE: Nonsense, girl! What do you think a gentleman like Mr. Higgins cares what you came in?

THE FLOWER GIRL: Oh, we are proud! He ain't above giving lessons, not him: I heard him say so. Well, I ain't come here to ask for any compliment; and if my money's not good enough I can go elsewhere.

HIGGINS: Good enough for what?

THE FLOWER GIRL: Good enough for ye-oo. Now you know, don't you? I'm come to have lessons, I am. And to pay for em too: make no mistake.

HIGGINS: [stupent] WELL!!! [Recovering his breath with a gasp] What do you expect me to say to you?

THE FLOWER GIRL: Well, if you was a gentleman, you might ask me to sit down, I think. Don't I tell you I'm bringing you business?

HIGGINS: Pickering: shall we ask this baggage to sit down or shall we throw her out of the window?

THE FLOWER GIRL: [running away in terror to the piano, where she turns at bay] Ah-ah-ah-ow-ow-ow-oo! [Wounded and whimpering] I won't be called a baggage when I've offered to pay like any lady.

(В) Уривок з п'єси “Пігмаліон”

Б. Шоу

ГІГГІНС: *(різко, впізнавши її з неприхованим розчаруванням і зразу ж по-дитячому роблячи з цього нестерпну прикрість)*. Ну, та це ж та дівчина, яку я занотував учора ввечері! Пуття з неї ніякого: ліссонгровського жаргону я вже зробив собі записів, скільки хотів, і не збираюсь витратити на це зайвого валика. *(До дівчини.)* Забирайся геть – мені ти не потрібна.

КВІТКАРКА: А ви не будьте такі зухвалі! Бо ще й не вислухали, чого я прийшла. *(До місіс Пірс, що на порозі чекає подальших вказівок.)* Ви сказали йому, що я приїхала на таксах?

МІСІС ПІРС: Які дурниці, дівчино! Невже ти гадаєш, що такому джентльменові, як містер Гіггінс, залежить на тому, чим ти там приїхала?

КВІТКАРКА: Ти ба, які ми горді! Але ж він не гребує уроками, тільки не він: сама чула, як він казав. Що ж, я не прийшла сюди випрошувати *кумпліментів*, і якщо мої гроші не підходять, то подамся деінде.

ГІГГІНС: Не підходять для чого?

КВІТКАРКА: Не для чого, а для кого: не підходять для ва-ас! Тепер ви втямили, ге ж? Я прийшла брати уроки, ось так! І платити за них ти-еж, будьте

певні!

ГІГГІНС: *(ошелешено)*. Ну!!! *(Хапнувши повітря, бо йому забило дух.)* І що ж я, по-твоєму, повинен тобі відповісти?

КВІТКАРКА: Я думаю собі, коли б ви були *джильтменом*, то сказали б мені сісти. Чи ж я не сказала, що принесла вам заробіток?

ГІГГІНС: Що ж нам робити, Пікерінгу: попросити це нахабне дівчисько сісти чи викинути його у вікно?

КВІТКАРКА: *(злякано забігши в куток до рояля й зацьковано роззираючись звідти)*. Ах-ах-ох-о-о-о-у! *(Ображено пхикаючи.)* Не хочу, щоб мене взивали нахабним дівчиськом! Адже я сказала, що плататиму, як леді.

<http://ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/149/>

UNIT 4 MEDIA TRANSLATION

1. Read about live TV interpreting in France. Discuss the report. Describe the situation with TV interpreting in Ukraine in a similar way.

Simultaneous Interpretation and the Media: Interpreting Live for Television

By Eliane Bros-Brann

Interpreting live for television requires special skills, namely even greater rapidity than for normal conference interpretation as well as constraints for delivery (pleasant lively voice, regular rhythm, good diction). Examples will be taken primarily from the coverage of the US Presidential elections for France2 and from the new Franco-German Channel 'Arte' (Channel 5). I will attempt to sketch the present live TV interpretation 'scene' and to give some historical references.

In the usual international conference situation, certain standard languages are used, the main ones being French, English, Spanish, Russian, Arabic, and Chinese for conferences in the United Nations family of organisations. In the European 'circuit', the main languages are English + the language of the country where the conference is being held (German, French, etc.) or sometimes 3 or 4 languages such as English, French, Spanish and German. For EEC-related conferences, Italian is sometimes used as well, either in addition or replacing one of the above languages. EEC and the European Parliament actually have interpretation, albeit not at all meetings, using French, English, German, Italian, Spanish, Dutch, Danish, Greek, Portuguese and sometimes Gaelic! On television, non-conference languages are often required because of topical events in the news. This means that requests come in for languages such as Serbo-Croatian, Latvian, Polish, Turkish, Thai, Tagalog, Farsi and/or Persian etc, etc, etc. As there are virtually no professional conference interpreters trained for these 'exotic' languages, let alone for live simultaneous interpretation on TV, this is a real headache!

Having cleared the ground language-wise, let me illustrate this talk with an example from the live coverage of the US Presidential Elections. Needless to say, there was interpretation on all the major French TV channels, meaning that interpreters with the right voice, the right accent and the right sex were in great demand. Let's not forget that TV anchormen and journalists insist on having male voices for male speakers, as this goes back to a notion that interpretation and dubbing are similar beasts. As there are far more women interpreters and far fewer women being interviewed, this of course compounds the problem when trying to find the right person on a busy night such as US election night. France2, for which I work and for which I handle recruitment of interpreters for the news department actually had two teams of interpreters that night, one in the studios, and one at a major hotel where the American community in Paris had a big celebration from 8 pm to 6 am, including a buffet of typical American food, live entertainment and a France2 set complete with anchormen, guest speakers, many of whom were American, coming in every hour or so to comment on events as they took place, and constant tallying of election results. The team of interpreters, one man (into French) and one woman (into English), actually did nothing all night long as all guests

spoke French, a frustrating and yet typical situation!

The other team, 2 bilinguals, one male, one female, working at France2 studios, were a little busier than we were. However, a series of gags were to inaugurate that auspicious night and basically to continue into the wee hours of the morning. Since nothing was happening, the interpreters were sent to monitor CNN and explain what was going on to the local team of journalists (believe it or not, most of the journalists working for TV do not master English!). Someone noticed on another screen that people were being interviewed for France2 on the streets of New York in English (some nerve!), but it was too late for the interpreters to go down to their booth in time to interpret. Too bad! The next 'event' was another live coverage with guests in the USA. At that point it was impossible to hear what was going on because there was a strange female voice which could vaguely be heard covering the sound track. What was all this about? Nothing special: the New York offices of France2 had forgotten to inform headquarters that they had their own Interpreter in New York! This little incident having been cleared up, with instructions to use the interpreters in Paris, there was basically nothing to do. Would it be fair to say that there was some lack of communication between the US offices and headquarters? On the early morning news (6:30 am to 8 am: news + various features and guests) President elect Clinton was interviewed live. The team interpreted this and then went home to catch up on lost sleep.

That was for the humorous note. Don't get me wrong, however: there is a lot of interpretation on France2 and other French channels and everything usually works out as expected with no comic relief of the type described above, thank goodness! One can ascribe the rather chaotic conditions to the unusual circumstances of this US Presidential election with all likelihood of the incumbents being voted out and a Democrat being elected for the first time in many years.

Actually, interpretation on TV began back in the 60's with several unusual programs being interpreted on a regular weekly basis: 'Les Dossiers de l'Ecran' (screen files), a program in which a fiction feature film was shown, followed by a live discussion between guests, including foreigners, having some relationship to the subject of the film. This popular program shown at prime time ran for close to 20 years, usually lasting from 8:30 pm till about midnight and often using interpretation, as the producers seemed to feel that what was then a novelty was an added feature. 'Apostrophes', the world-famous literary program anchored by the equally famous Bernard Pivot was another pioneer in TV interpretation: guest authors from various countries (mostly the USA) discussing their respective books with interpretation for about 2 hours (Nadine Gordimer, P.D. James, John Irving, Norman Mailer, Joyce Carol Oates, William Styron, John Updike, and a host of other literary celebrities). This program also lasted over 20 years ending only because Pivot wanted to do something different.

At present, one of the most popular programs often using interpretation is 'La Marche du Siècle' (the century moves on) on France3, the second major public TV station. It is a talk show involving topical subjects, usually of political or social import, where short documentaries are shown interspersed with debates between participants related to the topic, including people speaking foreign languages (there has recently been Serbo-Croatian, Russian, and of course English). This runs once a week at prime time for

about 2 hours. There is also another popular programme on France2, 'Envoyé Spécial', (special correspondent) shown weekly on prime time (about an hour and a half) and dealing with various political and social events: this programme does not feature live interpretation but requires lots of interpreters and translators to translate tapes brought back by journalists from remote areas of the world. 'Apostrophes' has been replaced by another literary programme with a new anchorman, also using interpretation from time to time and Bernard Pivot has a new programme which is both literary and artistic in the broadest sense of the word and which sometimes uses interpretation. A popular sports programme on France2, 'Stade2' (stadium 2) uses interpretation for interviews with foreign sports celebrities, and there are of course interviews from time to time during the major tennis matches, sailing events, soccer games...

Live TV interpretation can even exist between a space shuttle and a set on terra firma: last August, there was a special programme on France2 called 'La Nuit des Etoiles Filantes' (the night of the shooting stars) where there was interpretation from Russian into French between the inhabitants of the Russian Space Shuttle and a group of people, including scientists and astrophysicists who had gone to the Montpellier area to observe a special meteor shower phenomenon at its best. The miracle is that all went well, with bilingual interpretation, despite numerous obstacles, less related to the cosmos than to down-to-earth (literally) matters such as not having the right headphone for the interpreter and interference with the PA system. But communication was established between outer space and the earth, no small feat! Last, but certainly not least, I shall talk about 'ARTE', the Franco-German channel which has been broadcasting on an ordinary (microwave) TV link for about a year. This channel, located symbolically in Strasbourg, by virtue of its very nature and purpose, translates everything from French into German and German into French, not to mention other languages into both French and German. There are three staff interpreters and a host of freelance interpreters working on a regular basis, most of whom come from Strasbourg or neighbouring Germany, but many of whom come from Paris and elsewhere. As far as live interpretation is concerned, the weekly programme 'Transit', Friday evening prime time for 55 minutes, always uses interpretation. A team of 4-6 interpreters handle the interpretation from French into German and vice versa. Added to that, there are evenings devoted to special 'themes', some of which also with interpretation. All told, Arte involves about 600/interpreter days a year for freelance interpreters. All interpreters work into their mother tongue (what we call our 'A language'), and bilinguals are chosen to interpret into what is deemed to be their 'better' language as regards voice, diction and general delivery. There are 4 interpreters' booths installed in the Arte studios in Strasbourg and mobile booths are added from time to time when necessary. From an interpreter's vantage point. Arte has 'everything going for it': there is an in-house interpreter in charge of interpretation, a most unusual feature; equipment and technical facilities (not to mention pay scales) are based on German standards; 30 years or more of interpretation on French TV seems to have played a positive ground-breaking role.

Recently a new venture has begun: 'Euronews', a European cable news TV station along the lines of CNN, located in Lyons. This channel has interpretation into English, German, Spanish and French and intends to add on Arabic and a few other languages. It

is too new for me to be able to give a comprehensive report. I can only mention in passing that the Spanish elections were covered with interpretation from Spanish into French, English, German and Italian. This will probably turn out to be another major user of interpreters' skills!

As you can see, TV interpretation is not a minor phenomenon in France and seems to not only be here to stay but on the up and up. Pouvu que qa dure!

<http://www.aiic.net/ViewPage.cfm/page630.htm>

2. Read about an opinion on foul language on TV. Do you share the author's concerns? What is your attitude to f-letter words on the screen and their literal translation?

TV Language

By Michael Jensen

While watching some nameless comedian on one of those silly channels this week, I noticed something that I've noticed countless times before. This time for some strange reason, it bothered me more than usual. The comedian in question was using more than his share of curse words – which, unfortunately, is our current definition of comedy more often than not.

Here's what puzzled me. The television censors allowed taking the Lord's name in vain repeatedly but bleeped words like BS – as in what a bull might do in the field.

So let me get this right. We can damn the name of God but must be protected from using slang words for bodily functions?

It's our court system that determines what language is acceptable. The Federal Communications Commission will rule on language, and eventually that decision will make its way to the courts. Once those decisions are carved in stone, society accepts the rules.

I thump no Bibles, mind you. And I pepper mv speech with enough colorful language to make a sailor blush. But my rub concerns those who make decisions on which language is acceptable and which is not.

If we remain a Christian nation – despite the pronouncements of Obama – then you would think that damning God would be high on our list of offensive words. If someone far into the future wants to determine just when the moral compass of this country went awry, they might possibly look at the issue of censorship and how it is applied in such a warped fashion.

<http://www.semissourian.com/story/>

3. Give a resume of the text in English.

Філологічна політкоректність

Лілія Бондарчук

На телебаченні знання та досвід редакторів користуються неабияким попитом. І мало хто знає, що редактори, принаймні каналу “1+1” (відділ дубляжу очолює Ольга Чернілевська), крім того, що виправляють помилки в текстах, ще й акцентують увагу акторів на правильному наголошенні: ставлять наголоси в рідко

вживаних словах, логічні наголоси в реченнях.

У пошуках евфемізмів

Утім часом редагування натрапляє на перепони. “Наші перекладачі – фахівці з філологічною або журналістською освітою, – розповіла літературний редактор відділу дубляжу “1+1” Валентина Левицька. – Проте майже всі на початку роботи мали однакові проблеми: жаргонна – жива мова. Ми намагаємося представити адекватний (живий) переклад: такий, щоб глядач не помічав, якою оригінальною мовою говорять герої серіалу (фільму). Користуємося і “Словником жаргону злочинців” (О.І. Поповченка), і “Тлумачним словником російського загального жаргону”, і багатьма іншими... Буквальний переклад цінності як такої немає. Перекладач повинен мати ще й письменницький талант, а його переклад – літературно-художню форму”.

– Валентино, чи погодитесь з твердженням: мовляв, нині філологи замість того, щоб вивчати, якою мовою повинна бути, зупинилися на вивченні тієї мови, яка є?

– У вашому твердженні вже закладено протиріччя. Філологи вивчають мову зусібіч. Мова – це явище, яке постійно розвивається. Аналізувати потрібно як історію, так і тенденції розвитку.

Ви красномовно вказуєте поглядом на нещодавно виданий “Словник нецензурної лексики” Лесі Ставицької... Нецензурна лексика існує, і не варто вдавати, ніби цього явища в житті взагалі немає. Вважаю, що для редактора “Словник нецензурної лексики” – неоціненний посібник.

– Як часто редакторам вашого відділу доводиться вишукувати евфемізми?

– Що таке евфемізми? Це своєрідні заміники матів, певні сурогати, які, однак, дають змогу відтворити зміст висловлювання персонажа, максимально зберігши його емоційний (ситуативний) стан. Ми постійно в активному пошуку евфемізмів.

– Тоді, можливо, більш нагальним і практичним було б укладання “Словника евфемізмів”, ніж видання про нецензурну лексику?

– Думаю, що якраз більш практичним є “Словник нецензурної лексики”, позаяк він подає чітке конкретне значення слова і синонімічний ряд. Власне, цей словник допомагає перекладачеві вибирати, який з евфемізмів доречніший у тому чи іншому випадку.

Важливо підкреслити: хоча цей словник адресовано як фахівцям, так і всім небайдужим до української мови, його не слід розглядати як пряму настанову до застосування нецензурної лексики. Зокрема, в повсякденному житті.

Найчастіше нам доводиться перекладати фільми, серіали з англійської. Якби не було перекладних англо-російських словників табуваної лексики (а де ж англо-українські?), важче було б підібрати доречний евфемізм або точний відповідник. Скажімо, в США такі словники майже щороку оновлюються.

“Словник нецензурної лексики” потребує особливого ставлення. Людство не перестало виготовляти бомби тільки тому, що вони мають здатність вибухати. Із цим словником, як зі зброєю, треба вміти обходитися.

Будь-який емоційний стан можна передати словами, інша річ – чи велика вага

того словникового запасу, який має людина. Часом нецензурна лексика характеризує його багатство, але здебільшого свідчить про його обмеженість: усе залежить від ситуації і стилю. Телебачення не може собі дозволити висловлюватися настільки безпосередньо і прямо, як це буває в житті. Водночас нам нерідко закидають, мовляв, ваші переклади надзвичайно цнотливі...

— Ви чуєте це від пересічних глядачів чи з боку колег-професіоналів?

— І від тих, і від інших. Вважаю, що на адресу нашого каналу такі закиди безпідставні. Я відповідаю за субтитрування й маю сказати, що ми ніколи не ставимо собі за мету подати вихолощений літературний варіант перекладу.

— Іншими словами, фахівці вашого відділу навчають глядачів, як говорити непристойну правду і при цьому пристойно виглядати?

Я так не сказала б. Існує проста формула: покажіть пристойні фільми – будуть пристойні переклади. Як пересічний глядач і читач я не відчуваю потреби в такій літературі, як згаданий словник Лесі Ставицької. Власне, як виникло питання про табуйовану лексику? Були часи, коли через певні утиски деякі письменники не могли видати своїх творів. Нині письменники, як і решта громадян, не страждають через цензорів. Але треба зазначити, що письменники – це особлива когорта громадян. Вони самі собі встановлюють обмеження й водночас залишають за собою право ними нехтувати. Ми не можемо чинити так само, бо орієнтуємося на широку аудиторію, яка масштабніша за аудиторію однієї книжки (навіть якщо її автор – популярний письменник).

<http://www.umoloda.kiev.ua/>

4. Translate the interview making necessary adaptations for it to be shown on Ukrainian TV with subtitles. Pay attention to the length of phrases in the TL. What changes will have to be made if the interview is to be dubbed in Ukrainian? Focus on clichés used in a TV talk/interview with a guest.

VOA TV: Interview with Former US Diplomat Priscilla Clapp, Washington

VOA TV Host David Borgida talks with Burma expert Priscilla Clapp about the detention of opposition leader Aung San Sun Kyi.

MR. BORGIDA: And now joining us, the former top U.S. diplomat in Rangoon for several years and an expert on Burma, Priscilla Clapp. Thanks so much for joining us. I guess if the U.N. envoy is optimistic, that's good news for all of us.

MS. CLAPP: Well, he's optimistic, but they shouldn't have taken her into detention in the first place. I hope that he's right. I hope that they are about to release her.

MR. BORGIDA: What does the Burmese Government, Ms. Clapp, have to fear from Aung San Suu Kyi? Why are they making this repeatedly such a national case and putting her in detention like this?

MS. CLAPP: I believe they fear democracy. She stands for democracy. She is very popular in the country. And I think that bothers the hardliners in the military. Because in their own minds, they don't understand democracy, first of all, and they equate it with disorder. And if there is anything the military can't deal with, it's disorder. They want to

keep things under their control.

MR. BORGIDA: How long can this continue to go on, this kind of situation, with her being detained and so on?

MS. CLAPP: Well, who knows? I suppose for the lifetimes of the people involved. Military rule has governed Burma for 40 years now, so it just keeps perpetuating itself.

MR. BORGIDA: But if she is so popular, could a popular uprising bring down this military regime, or is it so stifling that it's, in your view, just an impossibility?

MS. CLAPP: It's unlikely, because the military controls every little corner of the country now. Forty years ago they didn't. And even in 1988, they had trouble controlling things. But now I think they would.

MR. BORGIDA: When you were a diplomat in Rangoon for the United States, what was the level of access? Was the situation different? Similar?

MS. CLAPP: It was similar to this. She was free when I first got there, for about a year, and then they put her into detention for almost two years, 19 months. She was at home in detention. And during that period, they were talking with her. So, things eased up a bit and they weren't at least attacking her verbally in the press as they had been doing before. And then it looked like they were reaching some consensus when things started moving backwards. And I think that it's a case of split opinion inside the military.

MR. BORGIDA: You know her and you've met her. What kind of a person is she?

MS. CLAPP: She is a very impressive person. She is highly intellectual, highly well-educated. She understands democracy in the same way that we do. I would say that she is a person on the order of Nelson Mandela in South Africa, if you want to understand the kind of person that she is. She is a real leader. She is charismatic, very articulate. When she speaks to the people in Burma in Burmese, she speaks a simple form of Burmese that is not flowery, it's not highfalutin, and people really are attracted to what she is saying. And she speaks to them very simply. And it's sort of an educational process for her, telling people how democracy operates and what their responsibilities are in a democracy. She is not saying, we can bring you democracy and change things. She is saying, you have to do it with us. And democracy requires a lot of responsibility on the part of the people, the ordinary people.

MR. BORGIDA: The United States, the U.N., some regional governments, others, are condemning her protective detention – I believe they're calling it this time, protective custody. Is this a government that is immune to any criticism, or might there be some diplomatic leverage that the United States or others can impose upon Burma to get her released?

MS. CLAPP: I think the strongest diplomatic leverage on Burma is the international community itself. It is not any one nation. The international community has to come together with a single voice and make maximum pressure on the government. They need to be told by the international community that this is unacceptable behavior.

MR. BORGIDA: Well, unacceptable behavior, I'm afraid that's the way we're going to end our interview. Thanks, Priscilla Clapp, former top U.S. diplomat in Rangoon and our guest on Newslines. Thanks so much for joining us today.

MS. CLAPP: Thanks for having me, David.

<http://www.voanews.com/burmese/archive/>

5. Translate the interview.

Grand Prix D'Algers at Staoueli Post Race Interview

1st Place Interview with Louis de Montignac, Principality of Monaco.

Car: Alfa Romeo Tipo B P3 2.7L.

Interview by Claude d'Étoile, Grand Prix Committee Chairman (France).

CLAUDE D'ÉTOILE: What a tremendous race. Could you summarize it from the driver's perspective?

LOUIS DE MONTIGNAC: Yes, it was a pretty difficult race and only one lap doesn't mean that it will be easy. The start was not so bad but we were quite rapidly in the first corner and it was pretty difficult to handle nine cars. I say nine because I saw in my mirrors that two cars stalled at the start and the British car also was far away in front. Right away, in just a few square meters, everybody wanted to gain position to be better placed for the next corner. I managed the curve at Place Staouéli not too badly and did pretty well in Ibn Ziri and the curve at El Wahid. I was then already in second place at the exit of Sinistere. I positioned my car well at the beginning of the first long straight, with just Britain in front. I saw that there was a crash behind me and that was when poor Aristide went out at Sinistere. Bad luck for him. He's a great driver and doesn't deserve this. At the end of the straight, I already had into my mind to try to pass this Britisher in 6th gear but then we saw the goats up ahead!! Goats on the track, at that speed! It's just unbelievable. I succeeded in passing the Englishman in 6th gear but didn't do it well enough and wore my tires a lot. My Czech friend did it much better than me. Congratulations for this move, Vitez! The next long straight leading to La Bridja was okay – and I felt relieved seeing the British approaching the curve without decelerating. He was really struggling to keep the pace with us. I was 90 % sure he would crash. It was then that I felt certain I would have at least second place as Vitez was once again well placed just at my level. Fortunately, I managed to get out of the corner well and ready to accelerate quickly while dodging to avoid the wreck of the British car. It was too bad, John, you could have held back and ended in second or third place but I understand that you gave it everything to win. Great champions are just like that! All in all, it was a pretty exciting race. Congratulations are deserved to all the drivers whatever their place as it was far from being easy.

CLAUDE D'ÉTOILE: How do you see the next race in Nice, your home town? With this result today, it will for sure be amazing along the Côte d'Azur in a few weeks.

LOUIS DE MONTIGNAC: (Smiling) Yes, I am originally from Nice, though I live in Monaco which is my home now. Therefore, I'm really eagerly awaiting my arrival in Nice to be able to really feel at home. I'm sure that with the support of the crowd, I will do my best to achieve a great result there. I'm really excited and motivated to show them good driving. But alas, I will not be the only one on the track. And it might be that some of the supporters (and more women than men) will look more at Aristide La Fontaine, in his French blue Salmson 8C, than at me!

CLAUDE D'ÉTOILE: Do you have anything else to say before we ask some questions to the others that share the podium?

LOUIS DE MONTIGNAC: Just a short word to thank once again the Prince and

Royal Family of Monaco. It is only thanks to them that I participated in today's race. We all owe our thanks to them as well for a great party at the embassy. It was with their help that I won the race today. I have a good car, my Alfa Romeo Tipo B, probably the best car on the circuit, and it's thanks to their money and their support, with maintenance crews and managers that they gave me that I have this advantage. I am sure they will be present also in the next race and it already gives me high confidence in my race. See you all in Nice!

<http://www.historicwings.com/grandprix1934/news/>

6. Watch Live Interviews after the Grand Prix Race using the internet links below. Take notes of the terminology used by drivers. Perform simultaneous interpreting of the interviews.

[http://www.motogp.com/en/videos/2004/Daniel+Pedrosa+interview+after+the+ra
ce+7](http://www.motogp.com/en/videos/2004/Daniel+Pedrosa+interview+after+the+race+7)

<http://www.youtube.com/watch?v=ySye4dLa4Wc>

7. Translate an excerpt from a press conference with a tennis match winner. Pay attention to the features of colloquial speech and tennis terminology.

Andy Murray Post Match Interview

A. Murray vs J. Del Potro: 6-7, 7-6, 6-1

THE MODERATOR: Questions, please.

Q. How do you compare the barrage of when he was at his best during that match with similar barrages you've had from other top players?

ANDY MURRAY: The thing that's tough with, I mean with him, because of his height, you know. I mean, he's obviously got a big serve. You know, if he comes with a big serve, it's very tough to get the ball sort of away from him because he's got such a long reach.

You know, he hits the ball so clean from the back of the court that he makes it very, very tough for you and you end up doing quite a lot of running.

You know, he's well, he's a top player now. Obviously he wins a lot of matches. He very rarely loses to guys that he shouldn't lose to, and you know, he's going to be around obviously for a long time. He's got a very good all around game.

Q. When did you know you were physically the fresher of the two players?

ANDY MURRAY: Well, I mean, before the match. I mean, I felt like I was probably going to be physically stronger. You know, he's played a lot of matches. You can always sort of find your way into a match, and when you have sort of a big serve like him, that can always keep you in when... you know, I felt like I was playing better than him from the back of the court for a lot of the match. But he was... he got a lot more free points off his first serve, the first two sets.

The beginning of the second, I mean, he looked like he was tired, but then, you know, he starts swinging at shots, and then all of a sudden you're on the back foot and it's tough to play against someone when they look really relaxed, especially in a big match

like that. It was probably the beginning of the second set I felt like physically he was struggling a bit.

Q. Were you still worried that you would run out of time in that second set, that he wouldn't falter enough?

ANDY MURRAY: No, I don't think it was through his faltering why I won the second set. And the tiebreak, you know, I hit maybe three aces, you know. I came up with one really good lob.

I mean, he was just making it really tough because of the way that he was playing and serving, and you know, he was always giving himself a chance. I had to keep fighting and believing in myself, and that was enough in the end.

Q. What were your thoughts at the time of his medical timeout? You looked upset at that moment. Did you think he was milking it to be...

ANDY MURRAY: No, the thing that I was disappointed with, I mean, it's not the best time to have an injury timeout, no question about that, but you know, if the guy is struggling or is injured, then obviously I don't have a problem with him taking the timeout.

It was just the umpire didn't tell me that he was taking a medical timeout, especially at sort of that stage of the match.

You know, the first I heard was when he announced it to the crowd, and normally he lets you know that the trainer has been called to the court. I didn't get told. I didn't see Juan asking for the trainer.

So I just would have liked to have been told in a little bit more time, because it's quite an important period of the match.

Q. How much confidence does this win here give you towards the US Open?

ANDY MURRAY: Well, it's good. I mean, the thing is, obviously I wanted to get matches this week, was important. Obviously to win the tournament is great.

The US Open is still a couple weeks away, and you know, I'll focus on Cincinnati and try and play well again here. You know, I feel like I've got a good chance of doing well at the US Open, but each week is a different week, and you know, I'm not going to get too far ahead of myself. You know, I'll just focus on Cincinnati.

Q. What will you remember more from this tournament? Getting to No. 2 in the world or actually winning the event?

ANDY MURRAY: It's a tough one. I love winning tournaments. It's great. Every player will tell you the same thing.

But it's just tough, because I've never been to No. 2 in the world before. It's something that I've never done. That's new to me. You know, I've won a couple of Masters Series now, so it still feels great, but the No. 2 is just... maybe because it's something different that means maybe a little bit more, but I mean, winning a tournament here is still great.

Q. How much of your success here do you attribute to the fitness regime you've undertaken that built up preparation in Florida?

ANDY MURRAY: That's obviously important. The thing that's quite tough in the Masters, it's been hot the last week pretty much every day, and I played every match between 1:00 and 3:00 I was playing, so it was in the hot part of the day, and that makes

a difference.

I'm sure if I came over from the UK, you know, and training in cold weather or indoors sometimes, I don't think I would have been able to come out and play well here.

Q. What was it like playing in front of this crowd here in Montreal?

ANDY MURRAY: The crowd is the whole tournament. I thought they were unbelievable, like the attendance was great. You know, very few of the Masters Series get that, you know, attendance each day. So that was awesome. They obviously... they enjoy their tennis. I think the atmosphere was very good in the match, and they were good all week.

<http://www.blogcatalog.com/>

8. Translate some excerpts from some Oscar 2009 Acceptance Speeches.

Oscar 2009 Acceptance Speeches

Best director Danny Boyle: "My kids are too young to remember this, but I swore that if this miracle ever happened, I would receive it in the spirit of Tigger from Winnie the Pooh, so that's what that was about. Thanks everyone at Warner Brothers for passing on to Fox Searchlight. Just to say to Mumbai – unending, inseparable, unborn – all of you who helped us make the film and all of you who didn't, thank you so much. You dwarf even the sky."

Best film producer Christian Colson (Slumdog Millionaire): "When we started out we had no stars, we had no power, no muscle. What we had was a film that inspired mad love in anyone who read it. We had a genius in Danny Boyle."

Best actress winner Kate Winslet (The Reader): "I'd be lying if I hadn't made a version of this speech before. I must have been eight-years-old, and this [holds up statue] was a shampoo bottle. Well it's not a shampoo bottle now. I'd like to thank my family who are in this room somewhere. Dad, whistle so I know where you are. I'd like to thank my fellow nominees. These goddesses. Thank you so very much. I think we all can't believe we are in the same category as Meryl Streep at all."

Best actor winner Sean Penn (Milk): "You Commie, homo-loving sons of guns. I did not expect this and I want it to be very clear that I do know how hard I make it to appreciate me often. I'm very proud to live in a country that creates courageous artists, and Mickey Rourke rises again. He is my brother."

Kim Ledger [accepting the award on behalf of Best supporting actor Heath Ledger's young daughter Matilda, who, under Academy rules, is the official recipient of the statuette]: "This is ever so humbling – being amongst such wonderful people and such a wonderful industry. This award would have humbly validated Heath's quiet determination to be accepted by you all here – his peers within an industry he loved."

Best supporting actress winner Penelope Cruz: "It's not going to be 45 seconds, I can tell you that. Has anyone ever fainted, because I might be the first one? I can not talk about great characters without mentioning my friend Pedro Almodovar. I want to dedicate this to my parents and friends..."

Slumdog Millionaire writer Simon Beaufoy: "There are certain places you never imagine standing, for me it's the Moon, the South Pole, the Miss World podium, and

here. Repressed English writers have to write love stories because they can't say what they really mean."

Milk writer Dustin Lance Black: "If Harvey had not been taken from us 30 years ago, I think he'd want me to say to all those gay and lesbian kids out there tonight – who have been told that they are less than others by their churches, by the government, or by their families – that you are beautiful, wonderful creatures that are valued. No matter what anyone tells you God loves you. And thank you God for giving us Harvey Milk."

Best Animated short winner Kunio Kato: "So very heavy. Thank you Academy. Thank you animation. Thank you my company. Domo arigato, Mr. Roboto."

Michael O'Connor (Best Costume for *The Duchess*): "Keira Knightley: you are one classy lady."

Slumdog Cinematographer Anthony Dodd Mantle: "I could thank thousands of people, I can't do it. All the people who've worked with me on all of the films I've done over the last 20 years, I'll try and thank you every day from now on."

<http://entertainment.timesonline.co.uk/>

9. Translate the transcript from AM, a program broadcast across Australia on ABC.

Cooking Show Derails Thai PM

Reporter: Karen Percy

PETER CAVE: passion for cooking has thrust Thailand's Prime Minister, Samak Sundaravej, out of the frying pan and into the fire.

A ruling by a Thai court yesterday, means he has to step down after accepting money to appear on a television cooking show, in violation of the constitution.

Mr Samak has been under increased pressure to resign because of anti- government protests over the past three months.

Which were stepped up two weeks ago when protesters took over Government House.

South East Asia Correspondent Karen Percy reports.

KAREN PERCY: Two months of protest and a two week long siege on Government House couldn't bring him down, but a couple of TV appearances could.

Thailand's embattled Prime Minister Samak Sundaravej is being forced out of office after a ruling by nine constitutional court judges that determined, that by accepting payment to appear on several cooking shows, he violated the rules preventing government offices from being paid by private companies.

SUCHIT BUNBONGKARN: It's quite inappropriate as a Premier of the country.

KAREN PERCY: Professor Suchit Bunbongkam is a former constitutional court judge and Emeritus Professor of political science at Bangkok's Chulalongkom University.

SUCHIT BUNBONGKARN: I think it's quite fair because the Prime Minister admitted that he accept the money to show on the TV.

KAREN PERCY: Cooking has been a passion of Mr Samak's for many years, before he became Prime Minister he hosted a weekly program where he shared recipes and cooking tips.

But he was well aware of the perils of mixing public office and private contracts, when he was governor of Bangkok in 2000 to 2003, he reportedly walked away from his television kitchen for fear of jeopardising his political position.

Mr Samak could well be back, sooner rather than later, already his coalition partners are preparing to re-elect him but Professor Suchit Bunbongkam says the problems will still be here.

SUCHIT BUNBONGKARN: We don't want to blame, to see who is right and who is wrong but the fact is that polarisation is there.

KAREN PERCY: But do you understand the perception that for all of the wrongs he's been accused of, for him to fall on something as small as a cooking show seems to be a little silly or a little ludicrous, do you understand why people feel that way?

SUCHIT BUNBONGKARN: We would like to set up, the example of good governance, that's why even a small amount of money that he received, but if it received because received by a public officer is quite inappropriate.

KAREN PERCY: This is Karen Percy in Bangkok reporting for AM.

You can also listen to the story in Real Audio and Windows Media and MP3 formats using the link below.

<http://www.abc.net.au/am/content/2008/>

10. Read the excerpt from Jane Austin's novel "The Pride and Prejudice". Compare it to the script of the scene based on the same episode. Find the translation of J. Austin's fragment into Ukrainian. Translate the part of the script trying to preserve the style of the original. Watch the movie and translate other episodes from it.

(A) From "The Pride and Prejudice" Novel

Elizabeth was so much caught by what passed as to leave her very little attention for her book; and soon laying it wholly aside, she drew near the card-table, and stationed herself between Mr. Bingley and his eldest sister, to observe the game.

"Is Miss Darcy much grown since the spring?" said Miss Bingley; "will she be as tall as I am?"

"I think she will. She is now about Miss Elizabeth Bennet's height, or rather taller."

"How I long to see her again! I never met with anybody who delighted me so much. Such a countenance, such manners! and so extremely accomplished for her age! Her performance on the pianoforte is exquisite."

"It is amazing to me," said Bingley, "how young ladies can have patience to be so very accomplished as they all are."

"All young ladies accomplished! My dear Charles, what do you mean?"

"Yes, all of them, I think. They all paint tables, cover screens, and net purses. I scarcely know any one who cannot do all this, and I am sure I never heard a young lady spoken of for the first time, without being informed that she was very accomplished."

"Your list of the common extent of accomplishments," said Darcy, "has too much truth. The word is applied to many a woman who deserves it no otherwise than by netting a purse or covering a screen. But I am very far from agreeing with you in your estimation of ladies in general. I cannot boast of knowing more than half a dozen, in the whole range

of my acquaintance, that are really accomplished.”

“Nor I, I am sure,” said Miss Bingley. “Then,” observed Elizabeth, “you must comprehend a great deal in your idea of an accomplished woman.” “Yes, I do comprehend a great deal in it.”

“Oh! certainly,” cried his faithful assistant, “no one can be really esteemed accomplished who does not greatly surpass what is usually met with. A woman must have a thorough knowledge of music, singing, drawing, dancing, and the modern languages, to deserve the word; and besides all this, she must possess a certain something in her air and manner of walking, the tone of her voice, her address and expressions, or the word will be but half deserved.”

“All this she must possess,” added Darcy, “and to all this she must yet add something more substantial, in the improvement of her mind by extensive reading.”

“I am no longer surprised at your knowing only six accomplished women. I rather wonder now at your knowing any.”

“Are you so severe upon your own sex as to doubt the possibility of all this?”

“I never saw such a woman. I never saw such capacity, and taste, and application, and elegance, as you describe united.”

Mrs. Hurst and Miss Bingley both cried out against the injustice of her implied doubt, and were both protesting that they knew many women who answered this description, when Mr. Hurst called them to order, with bitter complaints of their inattention to what was going forward. As all conversation was thereby at an end, Elizabeth soon afterwards left the room.

“Eliza Bennet,” said Miss Bingley, when the door was closed on her, “is one of those young ladies who seek to recommend themselves to the other sex by undervaluing their own; and with many men, I dare say, it succeeds. But, in my opinion, it is a paltry device, a very mean art.”

“Undoubtedly,” replied Darcy, to whom this remark was chiefly addressed, “there is meanness in all the arts which ladies sometimes condescend to employ for captivation. Whatever bears affinity to cunning is despicable.”

Miss Bingley was not so entirely satisfied with this reply as to continue the subject.

<http://www.pemberley.com/etext/PandP/chapter8.htm>

(B) From “The Pride and Prejudice” Movie

MISS BINGLEY: You write uncommonly fast, Mr Darcy.

MR DARCY: You’re mistaken. I write rather slowly.

MISS BINGLEY: How many letters you must have occasion to write, Mr Darcy. Letters of business, too. How odious I should think them.

MR DARCY: It is fortunate, then, that they fall to my lot instead of yours.

MISS BINGLEY: Do tell your sister that I long to see her.

MR DARCY: I’ve already told her once by your desire.

MISS BINGLEY: I do dote on her. I was quite in raptures at her beautiful design for a table.

MR DARCY: Perhaps you will give me leave to defer your raptures till I write again. Presently I have not room enough to do them justice.

MR BINGLEY: Well, I think it's amazing you young ladies have the patience to be so accomplished.

MISS BINGLEY: What do you mean, Charles?

MR BINGLEY: You all paint tables, and play the piano, and embroider cushions. I never heard of a young lady, but people say she is accomplished.

MR DARCY: The word is indeed applied too liberally. I cannot boast of knowing more than half a dozen women of all my acquaintances that are truly accomplished.

MISS BINGLEY: Nor I, to be sure.

ELIZABETH: Goodness, you must comprehend a great deal in the idea.

MR DARCY: I do.

MISS BINGLEY: Absolutely. She must have a thorough knowledge of music, singing, drawing, dancing and the modern languages to deserve the word. And something in her air and manner of walking.

MR DARCY: And of course she must improve her mind by extensive reading.

ELIZABETH: I'm no longer surprised at your knowing only six accomplished women. I rather wonder at your knowing any.

MR DARCY: Are you so severe on your own sex?

ELIZABETH: I never saw such a woman. She would certainly be a fearsome thing to behold.

MISS BINGLEY: Miss Elizabeth, let us take a turn about the room.

MISS BINGLEY: It's refreshing, is it not, after sitting so long in one attitude?

ELIZABETH: It is a small kind of accomplishment, I suppose.

MISS BINGLEY: Will you not join us, Mr Darcy?

MR DARCY: You can only have two motives, Caroline, and I would interfere with either.

MISS BINGLEY: What can he mean?

ELIZABETH: The surest way to disappoint him would be to ask him nothing about it.

MISS BINGLEY: But do tell us, Mr Darcy.

MR DARCY: Either you are in each other's confidence and you have secret affairs to discuss, or you are conscious that your figures appear to the greatest advantage by walking. If the first, I should get in your way. If the second, I can admire you much better from here.

MISS BINGLEY: Shocking! How shall we punish him for such a speech?

ELIZABETH: We could always laugh at him.

MISS BINGLEY: Oh, no. Mr Darcy is not to be teased.

ELIZABETH: Are you too proud, Mr Darcy? And would you consider pride a fault or a virtue?

MR DARCY: That I couldn't say.

ELIZABETH: Cause, we're doing our best in trying to find a fault in you.

MR DARCY: I find it hard to forgive the follies and vices of others, or their offences against me. My good opinion, once lost, is lost forever.

ELIZABETH: Oh, dear. I cannot tease you about that. What a shame, for I dearly love to laugh.

MISS BINGLEY: A family trait, I think.

http://www.script-o-rama.com/movie_scripts/

11. Translate the sentences from the movie “The Joy Luck Club” based on the novel by Chinese American writer Amy Tan. Use definitions of some words in brackets to figure out their meaning. Note that some Chinese American characters make mistakes in their speech. Make pragmatic adaptation in translation where necessary.

1. The immigration officers pulled the swan away from her, leaving the woman fluttering her arms and with only one swan feather for a memory. 2. Now, Chinese Mah Jong very tricky. (Mah Jong is a very popular board game in China.) 3. If no play well, the game is just like Jewish Mah Jong. No strategy. 4. My mother’s version of believing in me was believing I could be anything, anything she wanted. The best piano prodigy this side of China. 5. For the recital, more feeling, more gusto! (A ‘recital’ is a small concert often given by an individual musician. ‘Gusto’ is an excellent word for great liveliness or energy.) 6. Auntie Lindo was mother’s best friend and arch enemy. 7. Their weapons of choice were comparing their children. 8. Mom was sick of Auntie Lindo bragging about her daughter Waverly. (‘To brag’ about something is to speak of it with too much pride, or in an arrogant or boastful manner.) 9. That night, mom figured I’d redeem her with my international piano debut. 10. I dust off all her trophy! (A ‘trophy’ is a small statue or other reward that is given for having accomplished something, or having won in a competition.) 11. Twerp! (A funny little insult word for a small and weak person.) 12. I used to go out of my way to prove my mother wrong; that I wasn’t cut out to be the best of anything. (If a person is ‘cut out to be’ something, they were born in such a way that it was almost certain that they would become like that.) 13. She looks like a brat. (A good word for a spoiled, badly behaved or obnoxious child.) 14. I had to... fulfill the old matchmaker’s guarantee to have many sons with a husband I had never met before. (A ‘matchmaker’ is a person who helps find husbands and wives or boyfriends and girlfriends, for those people looking for a partner.) 15. Thank God I already prepped him on the Emily Post of Chinese manners. (‘To prep’ a person is to prepare them for an important test or event. Emily Post is a well known writer on how to act correctly in various social situations.) 16. We don’t want it looking too weird or kinky. 17. I have persuaded the famous diva to sing in honor of my son. 18. As I was growing up, there were times when mom went through these bad spells. 19. We still have these philosophical arguments about the grey areas. (‘Grey areas’ unlike those things that are considered ‘black and white’, are topics or situations that are not so easy to have a strong opinion on because it’s not so clear what the right answer is.) 20. Even the goddamn cat’s fleas. Now you want me to pay to get rid of the fleas? 21. One million dollars and the walls are still crooked. 22. A person has to lie here thinking she’s in a coffin. 23. She had a daughter who grew up speaking only English and swallowing more coca cola than sorrow. 24. A good intention means everything your mother wants for you, like blowing out candles on your birthday cake. 25. Worst of all, I had to wonder in secret. I had no memory of my mother because she was kicked out of the house when I was four years old. 26. Your husband died and you’ve become another man’s concubine. (A ‘concubine’

is a man's long-term sexual partner, but not wife.) 27. The scar from the soup was all I had left from my mother. 28. They accused her of breaking her vow as a widow. 29. My mother did this with her whole heart even though my grandmother had disowned her. 30. It's always a thrill for a mother to hear that sort of excitement in her son's voice. 31. I want you to know Rose, we're a fairly liberal family. (Here, 'liberal' means open-minded and not at all racist.) 32. It was straight out of some awful racist movie like 'The World of Suzie Wong'. ('The World of Suzie Wong' is a 1960 film that is known for silly stereotypes about Chinese women.) 33. Hello, darling. You know, I always knew you were a jerk, but still, this is the first time in my life I'm ashamed of you. (An important insult word for a fool, idiot, moron, creep, etc...) 34. After the wedding, the fears begin to sink in, take hold. (If fear or other emotions begin to 'sink in', or 'take hold', they become more noticeable or serious.) 35. Could you dress the deviled eggs with the tomatoes? (In this case, 'to dress' a food is to decorate it. 'Deviled eggs' are hard-boiled in which the yolk has been whipped fine like a cream.) 36. I got pregnant for the worst reason imaginable. A last attempt to hang on. ('To hang on' is to try and survive, try desperately to make her relationship work with her husband.) 37. I'll figure something out. ('I'll find a solution to this problem.') 38. He take you for granted. You the foolish one. ('To take a person for granted' is to not appreciate him.) 39. You never know what you're worth, until too late. 40. First wife was a ghost of a woman. She blinded herself to the faults of her daughters. ('To blind oneself' to something is to refuse to see it because it is unpleasant.) 41. Third wife lived in fear she'd be kicked out, but even she outranked my mother, who was only 4th wife. (If one person 'outranks' another, they are considered to be at a higher or more important level.) 42. Second wife told me my mother died by accident, taking too much opium. When the poison broke in her body, she whispered to me that she would kill her own weak spirit so that she could give me a strong one. 43. My mother's ghost will return in three days to settle scores! (If a person decides to 'settle scores', they return to get revenge for the injustices or bad things that had been done to them.) 44. All debts must be paid by then or horrible tragedies will befall you! (If a tragedy 'befalls' a person, it will happen to them.) 45. Wu Tsiang promised to revere my mother as if she had been first wife. ('To revere' a person is to honor and show great respect toward them.) 46. After all these years, she was still so sneaky. (A good adjective that describes a person who is always trying to get what they want, either by lying, cheating or doing unfair things in very subtle or hard to notice ways.) 47. I was so humiliated. 46. Outsmarted by Waverly and betrayed by my own mother. ('To outsmart' a person is to be more intelligent than they are, often in the context of some type of contest or competition.) 48. I'm just sorry you got stuck with such a loser.

www.eslnotes.com/movies/word/the-joy-luck-club.doc

12. Read an excerpt from the novel "The Mistress of Spices" written by an American writer of Indian origin Chitra Banerjee Divakaruni. Then watch the movie based on the novel and translate some parts of its script.

(A) From "The Mistress of Spices" Novel

When we had passed the ceremony of purification, when we were ready to leave

the island and meet our separate destinies, the Old One said, “Daughters, it is time for me to give you your new names. For when you came to this island you left your old names behind, and have remained nameless since.

“But let me ask you one last time. Are you certain you wish to become Mistresses? It is not too late to choose an easier life.

“Are you ready to give up your young bodies, to take on age and ugliness and unending service? Ready never to step out of the places where you are set down, store or school or healing house?

“Are you ready never to love any but the spices again?”

Around me my sister-novices, their garments still wet from the seawater she had poured on them, stood silent, shivering a little. And it seemed to me the prettiest ones kept their eyes lowered longest.

But on that day I who was the Old One’s brightest pupil, quick to master every spell and chant, quick to speak with the spices, even the most dangerous, quick to arrogance and impatience as often I was, had thrown them a glance, half pity and half derision. I had looked the Old One boldly in the eye and said, “I am.”

I who was not beautiful and thought therefore I had little to lose.

The Old One’s stare stung me like the thorn-herb. But she said only “Very well.” And called us to approach her, each alone.

“You shall be Pia after the *pal* tree whose ashes rubbed on limbs bring vigor.”

“And you –”

But I had chosen already.

“First Mother, my name will be Tilo.”

“Tilo?” Displeasure echoed in her voice, and the other novices looked up fearfully.

“Yes, I said, and though I too was afraid, I forced my voice not to reveal it. “Tilo short for Tilottama.”

“You’ve been nothing but trouble ever since you came, rule-breaker. I should have thrown you out at our first meeting itself.”

“This name, do you know what it means?”

It is a question I expected. I have the answer ready.

“Yes, First Mother. Til is the sesame seed, under the sway of planet Venus, gold-brown as though just touched by flame. The flower of which is so small and straight and pointed that mothers pray for their girlchildren to have noses shaped like it. Til which ground into paste with sandalwood cures diseases of heart and liver, til which fried in its own oil restores luster when one has lost interest in life. I will be Tilottama, the essence of til, life-giver, restorer of health and hope.”

Her laugh is the sound of dry leaves snapping underfoot.

“It is certainly not confidence you lack, girl. To take on the name of the most beautiful *apsara* of Rain-god at Indra’s court. Tilottama most elegant of dancers, crest-jewel among women. Or had you not known?”

I hang my head. For a moment again I am the ignorant youngster of my first day on the island, sea-wet, naked, stumbling on the sharp slippery stones. Always she can shame me this way.

For this I could hate her if I did not love her so, she who was truly first mother to

me, who had given up all hope of being mothered.

Her fingertips, light as breath in my hair.

“Ah, child, you’ve set your heart on it, have you not? But remember: When Brahma made Tilottama to be chief dancer in Indra’s court, he warned her never to give her love to man – only to the dance.”

“Yes Mother.” I am laughing with success, with relief, with triumph at this battle fought and won, pressing my lips to the Old One’s papery palms. “Do I not know the rules? Have I not made the vows?”

And now she writes my new name on my forehead. My Mistress name, finally and forever, after so many changes in who I am. My true-name that I am never to tell to any but the sisterhood. Her finger is cool and moves smooth as oil. The air fills with the clean, astringent fragrance of til seeds.

“Remember this too: Tilottama, disobedient at the last, fell. And was banished to earth to live as a mortal for seven lives. Seven mortal lives of illness and age, of people turning in disgust from her twisted, leprous limbs.”

“But I will not fall, Mother.”

No hint of shaking in my voice. My heart is filled with passion for the spices, my ears with the music of our dance together. My blood with our shared power.

I need no pitiful mortal man to love.

I believe this. Wholly. <.. >

If you ask me how long I lived on the island, I cannot tell you, for time took on a different meaning in that place. We lived our days without hurry, and yet each moment was urgent, a spinning petal borne seaward by a swift river. If we did not grasp it, did not learn its lesson, it would pass beyond our reach forever.

The lessons we learned on the island might surprise you, you who think our Mistress-lives to be full of the exotic, mystery and drama and danger. Those were there, yes, for the spice-power we were learning to bend to our purposes could have destroyed us in a moment if wrongly invoked. But much of our time was spent in common things, sweeping and stitching and rolling wicks for lamps, gathering wild spinach and roasting *chapatis* and braiding each other’s hair. We learned to be neat and industrious and to work together, to protect one another when we could from the Old One’s anger, her tongue that could lash like lightning. (But thinking back I grow unsure. Was it real, that anger, or a disguise put on to teach us fellowship?) Most of all we learned to feel without words the sorrows of our sisters, and without words to console them. In this way our lives were not so different from those of the girls we had left behind in our home villages. And though then I chafed and considered such work a waste of my time (I who despised all things ordinary and felt I was bom for better), now I sometimes wonder if it might not have been the most worthwhile of the skills I learned on the island.

One day after we had been on the island a long time, the Old One took us up into the core of the sleeping volcano and said, “Mistresses, I have taught you all I could. Some of you have learned much, and some little. And some have learned little but think you have learned much.”

Here her eyes rested on me. But I merely smiled, thinking it another of her barbed jokes. For was I not the most skillful among Mistresses.

“There is no more I can do for you,” she said, watching me smile. “You must now decide where you are to go.”

“Look,” she said.

Cleaving through the milk-thick fog the images piled one on another, their edges hard and glinting.

Skyscrapers of silver glass by a lake wide as ocean, furcoated men and women, white like the snow that lines the pavements, crossing the street to avoid dark skin. Brown-sugar girls in flimsy bright dresses, leaning lip-sticked on shantytown porches, waiting for customers. Marble mansion walls embedded with glass shards to tear a man’s palms to strips. Pothole road lined with beggars whose skin can’t hold in their jagged bones. A woman watching through her barred window a world beyond her reach. Narrow cobble streets, shuttered houses, men in fez caps eating *medjool* dates.

“Toronto,” said the Old One. “Calcutta Rawalpindi Kuala Lumpur Dar es Salaam.”

Eventually the Mistresses began, their voices low and filled with misgiving, pointing at pictures that danced on the acrid air. For what else was left for them to do.

“Perhaps I will go here, First Mother.”

“And I here.”

Dubai Asansol Vancouver Islamabad.

Still I said nothing. I waited, not knowing for what.

Then I saw it. Waves of eucalyptus and ponderosa pine, dry grass the color of lionskin, gleam of glass and polished redwood, the villas of the California rich poised precariously on restless hills. Even as I watched, the images changed to sooty-tenements stacked like crushed cereal boxes, sooty children chasing one another among a crumble of concrete and barbed wire. Now night dropped like a net, and men in tom overcoats huddled around trashcan fires. Beyond, water crested and ebbed dark as mockery, and on the tops of the bridges burned the beautiful, unreachable lights.

And under it all, earth waited with her lead-filled veins, impatient to shrug herself clean.

Even before she spoke I knew its name, Oakland, the other city by the Bay. Mine.

“O Tilo,” she said, “I must give you what you ask for, but consider, consider. Better you should choose an Indian settlement, an African market town. Any other place in the world, Qatar Paris Sydney Kingston Town Chaguanas.”

“Why, First Mother?”

She sighed and looked away, for the first time not meeting my eyes.

But I waited until she said, “I have a feeling.”

The Old One seeing more than she told, her spine bent and tired under the weight of it. And I stubborn with youth, with wanting to walk the cliff edge like the lion’s tooth. Telling her “It is the only place for me First Mother,” and holding her eye until she said “Go then, I cannot stop you.”

I Tilo thinking through a wild wave of joy, I won I won.

(B) From “The Mistress of Spices” Movie

— Are you ready to give up your own lives forever, for the spices? To never love anyone but the spices?

— I am, First Mother. I know the rules.
— Mistresses, I have taught you all I can. We must now decide where you are to go.

Paris. London. Nairobi. Los Angeles. Hong Kong. Toronto. San Francisco. There's a need for you in all these places. You will not burn. You will not feel pain. You will wake up in your new home free of all your own desires.

But if a mistress fails her duty...the spices will punish her.

— I love being a mistress of spices. The spices are my love. I know their origins, colors, smells, their magic powers. Yes, the old, old magic. Every spice has a purpose. And for each person, there's a special spice. I am named Tilo... after the sesame seed... the spice of nourishment. But here no-one knows who I am. <...>

— I wanna make a special meal for someone, but I've never cooked Indian before. <She looks like she's never chopped an onion in her life.>

— I was hoping you could help me with that.

— Yes, of course.

— My problem is, I don't know what I want.

— Who are you cooking for?

— Well, it's for this guy I've been dating. But he's been kinda distant lately. I wanna make something easy. But I don't want the smell to get into my hair and stay in the house. You know what I mean?

— Um... I'll find the perfect thing for you.

— Great.

<I could give her mischievous mustard seed to send him away from her forever.>

— I really appreciate this. He's gonna love it.

— Maybe you can make him a sumptuous biryani with green cardamom.

<You are speaking to me again.>

— OK.

<Cardamom, to bind true loves. Then it must be her that he needs. Who am I to take away their happiness?>

— Here's your change.

— I'll have him eating out of my hand after this. I'll let you know how it turned out.

— You must. Good luck.

<I must let him go. Or the spices will destroy us both. I've neglected what is importante

<http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/>

13. Individual tasks. Choose a movie, download the script to it and film reviews. Translate some scenes from the movie. Submit the texts of the translation and the original to your teacher. Make a presentation of the movie using the reviews, stress what problems you had in translating it.

14. Translate the interview. Discuss the interpreter's answers and views. What is your opinion on the questions asked by the interviewer?

Інтерв'ю з Леонідом Веніаміновичем Володарським

*Минуле російського перекладу – блискуче,
теперішнє – жахливе, майбутнє – туманне.*

Л.В. Володарський.

— Леоніде Веніаміновичу, після закінчення Інституту іноземних мов Ви не працювали за спеціальністю. Скажіть, чому? І чим Ви тоді займалися?

— Чому? Відповідь проста: мене це не цікавило. Наступні кілька років я писав дисертацію. І коли вона вже була майже готова, я зрозумів, що й вона мене більше не цікавить. Вона так і залишилась недописаною.

— Виходить, що ці роки втрачено?

— Звичайно, що ні. Я ж жив, розвивався і був абсолютно задоволеним собою. А що там інші думають – мене не обходить. Для мене важлива тільки думка моєї сім'ї та друзів.

— В одному інтерв'ю Ви зазначили, що досить обережно ставитесь до слова “творчість” у професії перекладача?

— Я взагалі не знаю, що таке творчість у роботі перекладача. Для мене творчість – це коли в тебе є вже якесь постійне джерело прибутку, яке не вимагає твоїх зусиль, або якщо ти успішно вклав кошти. Тоді ти можеш вранці прокинутись і тобі може захотітись поперекладати. Тоді ти й перекладаєш. А наступного ранку не хочеться перекладати, і ти тоді не перекладаєш. Але коли починаються обов'язки, то творчість закінчується. Це закон життя.

— То виходить, що в роботі перекладача немає місця для натхнення?

— Я дуже не люблю це слово – “натхнення”. Звичайно, якщо потрібно перекласти вірш, це одна справа. А якщо цілий роман? Це праця, важка виснажлива праця, коли потрібно виконати певний обсяг роботи до певного терміну. І виконати її потрібно пристойно, як і будь-яку іншу роботу. А ніякої творчості тут нема.

— Відомо, що Ви пробували себе і в перекладі художніх творів, і в синхронному перекладі. Але чому Ви зупинилися на фільмах?

Для мене головне, що я поспробував себе в художньому перекладі. І за відгуками професіоналів у цій галузі, до думки яких я дослухаюся, мої зусилля були достатньо адекватні.

А чому фільми? Так склалося. Я в той час жив на “вільних хлібах”. А для цього потрібно щось їсти, платити за телефон, за квартиру. Переклад фільмів приносив на порядок вищий гонорар, ніж, наприклад, художній переклад. І він давав ці гроші одразу.

— Але ж і в синхронному перекладі ситуація подібна?

— Зовсім ні. Це теж непостійна робота. Але й виконувати її за сумісництвом також не вийшло б. Наприклад: тобі дають перекласти 10–12 фільмів за 3 дні (а на той час це було нормою). І тут постає вибір: або ти обираєш синхронний переклад і залишаєшся без фільмів, або вибираєш відео і прощаєшся з синхроністами. Я вибрав другий варіант, тому що замовлення на переклад фільмів приходили частіше.

— Яку характеристику Ви б дали сучасному перекладу фільмів? Адже іноді дивишся кіно, і зустрічаються помилки, які навіть непрофесіонал помічає.

Колись і мене так засуджували. Але робили це або дуже погані перекладачі, або люди, які взагалі до перекладу не мали ніякого відношення. Їх думка для мене абсолютно не важлива. Для мене мала значення тільки думка моїх колег-професіоналів. І якби мої переклади були поганими, вони мені про це обов'язково сказали б. І я б теж сказав. Але вони цього не говорили.

А те, що відбувається з перекладом фільмів зараз мене не влаштовує як глядача. Дуже погано володіють російською мовою. І повністю відсутня перекладацька інтуїція. Що це таке? Це здатність відчувати підводні камені. Крім того, люди не хочуть працювати над своєю англійською. А знання мови – це знання її реалій. Зараз ідіоми – недосяжна царина, а так не повинно бути.

Візьмемо, наприклад, переклад фільмів про військових. В армії нема рушниць. Точніше, вони зустрічаються тільки в окремих підрозділах. Насправді там гвинтівки.

Ось ще один приклад. Пістолет – револьвер. Між ними величезна різниця.

І взагалі, коли мова йде про переклад документальних воєнних фільмів, то за голову берешся. От що таке “панцирні частини” (а мені зустрічався саме такий переклад)? Насправді це просто “танк”, але німецькою. Але хто ж буде копати так глибоко?

Ще подібний приклад. “Батальйон Джегера”. Це що? Насправді це “егерський батальйон”, але читати потрібно знову ж таки німецькою.

Беручи до уваги зарплату перекладача і якість сучасного перекладу, можу підсумувати: минуле російського перекладу – блискуче, теперішнє – жахливе, майбутнє – туманне. Ситуація в наші дні сприятлива тільки у синхронному перекладі. Там замовник розраховує на високу якість і платить відповідну суму. На жаль, це не стосується ні художнього перекладу, ні перекладу фільмів.

До речі, хотілося б уточнити, що в деяких видавництвах, кінокомпаніях немає редакторів узагалі. Або це такі редактори, які не надають великого значення якості перекладу.

— В одному з інтерв'ю Віктор Петрович Голишев сказав, що з 20 чоловік його групи справжніми художніми перекладачами стане 2–3 людини. І це не через брак таланту, а через оплату праці перекладача. Ви з цим згодні?

— Так. Праця художнього перекладача цінується настільки низько, що не хочеться витратити місяці (а той роки) роботи над книгою, за яку заплатять копійки. Саме тому в перекладачі йдуть лише ентузіасти, які живуть своєю роботою.

Крім того, потрібно пам'ятати, що існує ще технічний переклад. А це вже не мистецтво. Замовлень на такий переклад набагато більше і оплачується він набагато краще.

— Чи могли б Ви дати поради перекладачам-початківцям?

— По-перше, потрібно багато читати. І російською, і англійською. Це найперше правило перекладача: читання збагачує його арсенал. І починати потрібно з класики. А що стосується мови, з якої перекладаєш, то тут потрібно знати реалії. Тому потрібно читати і сучасну літературу. Наприклад, коли читаєш Стівена Кінга, зустрічаєш масу американських реалій. Згадати хоча б назви

футбольних і бейсбольних команд. Або якісь суспільно-політичні події, відомі кожному американцю, але не відомі пересічному європейцю.

Щоб стати кваліфікованим перекладачем, потрібно докласти чимало зусиль. Ось хороший приклад. У мене є улюблений тенісист Роджер Федерер. Завжди, коли за ним спостерігаєш, думаєш: як же просто грати в теніс. Але насправді стільки проливається поту, коли він щодня тренує свої феноменальні удари. І якщо він не буде цього робити, то скоро його м'ячі будуть попадати в аут або в сітку.

Якщо людина каже собі: “Я все знаю, я найрозумніший”, – то це початок кінця. Якщо ти нічого не робиш, ти рухаєшся назад. Потрібно докладати великих зусиль, щоб просто залишатися на місці. Можна бути безкінечно талановитим, але якщо не працюєш, то ти нікому не потрібен.

— Могли б Ви розповісти цікаву історію зі свого перекладацького досвіду?

— Я можу згадати тільки ті казуси, які зі мною траплялися, коли я перекладав фільми. Техніка була жахлива, було важко робити запис з першого дубля з поганючими навушниками. Особливо, коли потрібно зробити 5–6 таких записів у день.

15. Dictation-translation of words and word combinations you have learned from this unit (some of them are underlined in the texts throughout the assignment section).

**ЧАСТИНА 3.
МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
СТУДЕНТІВ**

**PART 3.
STUDENTS' SELF-DIRECTED ACTIVITY ORGANIZATION GUIDE**

Topics for presentations

1. Translation and interpretation in ancient countries of the Near East.
2. The first European translations and appearance of two different ways/principles of translation.
3. Deliberate violations of the second (sense-to-sense) way/principle of translation by Horace and Apuleius and their consequences in the Middle Ages and later periods.
4. Translation of ecclesiastic and secular works in the Middle Ages England and Spain.
5. Factors favouring the revival of translation during the period of European Renaissance.
6. Ways and methods of translation of ecclesiastic and secular works in France and Germany in the fifteenth and sixteenth centuries.
7. Translation in the periods of Classicism and Enlightenment (17th–18th centuries).
8. The epoch of Romanticism and protests against the unrestricted freedom of translation in England, Germany and France. J. Herder and the birth of the principles of faithful translation.
9. Translation of ecclesiastic and secular works in Ukraine – Rus' in the tenth – eleventh and twelfth – thirteenth centuries.
10. The revival of translation in Ukraine in the fourteenth-sixteenth centuries (translation of the Bible and other ecclesiastic works).
11. The Kyiv Mohyla Academy (1633–1801) and development of translation in the seventeenth-eighteenth centuries Ukraine (I. Maksymovych, D. Tuptalo, H. Skovoroda).
12. I. Kotliarevskiy's free interpretation of Virgil's *Aeneid* and its influence on the methods of translation of P. Hulak-Artemovskiy, Ye. Hrebinka, L. Borovykovskiy, P. Biletskyi-Nosenko in the first half of the nineteenth century.
13. M. Shashkevych, I. Vahylevych, Y. Holovatskyi and the beginning of translation in Halychyna in the 1830's.
14. P. Kulish, P. Nishchynskiy, I. Franko, Lesya Ukrainka, P. Hrabovskiy, B. Hrinchenko with his family as translators. Their contribution to Ukrainian belles-lettres during the Tsarist prohibitions of the Ukrainian language, literature and culture in the second half of the nineteenth century – the first decades of the twentieth century.
15. The level of artistic translation in Ukraine before and during the years of independence (1917–1921) and in the first decades of Soviet rule. O. Burhardt, M. Lysychenko, O. Baikal, M. Ivanov, V. Samiyenko as belles-lettres translators.
16. The political persecutions of M. Zerov and his adherents/Neo-classicists together with other most promising translators in the mid 1920's and 1930's.
17. The most often employed methods of translation and the artistic level of translation of classical British, American, French, German and Italian prose/poetic works during the 1920's and 1930's.
18. The revival of Ukrainian translation after World War II in the mid and late 1940's (M. Rylskiy, M. Tereshchenko, M. Bazhan, M. Lukash, L. Pervomaiskiy).
19. The return of some prominent translators (V. Mysyk, H. Kochur, Borys Ten, D. Palamarchuk and others) from the Stalinist concentration camps during mid 1950's–

1960's and the public demand for raising the artistic level of Ukrainian post-war belles-lettres translation (critical articles of O. Kundzich, M. Rylskyi and others).

20. The role of the renewed *Vsesvit* journal in fostering the post-war translators of poetic and prose works (M. Pinchevskyi, O. Terekh, V. Pasichna, V. Mytrofanov, O. Mokrovolskyi, Ye. Popovych, P. Sokolovskyi and others).

21. The historical circumstances and preconditions of birth and development of Ukrainian criticism of literary artistic translation in the 20th century.

22. The main established principles of faithful translation and their realization in the practice of conveying the poetic and prose works by the outstanding translators (M. Zerov, M. Rylskyi, V. Pidmohylnyi, V. Mysyk, M. Lukash, Borys Ten and others).

Main types of translation

1. Interpret the texts at sight and record them. Then translate them in written form. Compare both translations and analyze the differences.

(A) How to Avoid Useless Trip Expenses

By Paul Eisenberg

Speaking of rentals.

Pre-paying for your rental car's tank of gas may seem like a good idea, especially when the rental company offers the street price for fuel. However, you should first ask yourself whether you'll actually need a full tank. On many day trips or overnights you may only need half a tank or less, in which case you'll have pre-paid for gas you didn't use. Compare your rental's miles per gallon against your projected round-trip driving distance before taking the option.

Track your banking fees.

You know to avoid ATM surcharges at home, but be particularly careful while traveling overseas, advises travel writer Lisa Davis, a managing editor at First Class Flyer. "I was in India and got charged \$5 for every cash withdrawal," Davis says. "I learned to either take a large amount of cash out at once or call my bank and negotiate the fees, explaining I travel internationally for business." Davis says her bank told her that she could avoid surcharges if she limited her transactions to her home bank's overseas partner banks, and provided her with a list of them before she left.

Avoid the room service trap.

If the path of least resistance had snacks, you can be sure they'd be provided by room service. By now most of us are familiar with jacked-up room service menu prices and accompanying surcharges, but what if the kids have been buzzing about room service for weeks? There's no reason in-room dining has to be provided by the hotel. "Call the hotel restaurant, pick up the order yourself, and take it back to your room," suggests Traveling Mamas blogger and former flight attendant Beth Blair.

And if you do succumb to room service and its fees, be mindful not just of the service surcharge, but also of any pre-added gratuity. It's all too common for guests to inadvertently add a tip on top of that, Blair notes.

Watch these other hotel fees.

Upon check-in, speak with the manager and try to eliminate or reduce resort fees that may include "access to the tennis courts, fitness center, and even discounts at the on-site restaurants" that you and your family may never use, Blair says.

Frequent business traveler and AllBusiness.com blogger Ken Walker once got some money back "for a 'mountain-view room' in a Denver hotel whose 'view' was blocked entirely by the new hotel that went up across the street."

And if you pay to use your hotel's Internet access or valet parking once or twice, Walker urges scouring your bill upon check-out to ensure it doesn't include a recurring charge for those services for every day of your stay. Speaking of the Internet, if you or your employer haven't sprung for a cellular Internet laptop card whose usage fee almost always beats your hotel's, Walker suggests asking for a guest room in proximity to any

area of the hotel that might host a free wireless network, as you might be able to connect to it, rather than the hotel's paid network, from the comfort of your room.

Kids in tow? Be first in the room and scout it for items that are for purchase. "My family stayed at a resort where golf hats and shirts were in the room," notes Blair, "and if the item tag was removed it meant you wanted to purchase it. My kids instantly spotted the hats and began to remove the tags. [Fortunately] I caught them in time."

Hotels are also getting more clever by positioning water and other snacks in odd parts of the room away from the mini-bar, so that guests don't immediately associate those treats with potential costs until it's too late. Don't fall for it.

Guests make mistakes, too.

Mr. Walker recalls one instance when a guest mistakenly "gave my room number as hers. I was charged \$75 for a late night 'Champagne & Cheese for two, with strawberries and tea'. I'm six feet, 285 pounds, and fairly obviously from Texas. I looked the manager straight in the eye and asked him, "Do you think that's something I would order?" They dug up the signed copy of the receipt, looked at the woman's name, apologized profusely, and took it off the bill."

<http://www.foxnews.com/story/>

(В) Крістер Міккелссон: Завдання уряду – допомогти регіонам розвинути свої сильні сторони

Постіндустріальне суспільство поряд із багатьма перевагами принесло й багато проблем. Надмірна концентрація міського населення сьогодні розглядається швидше як проблема, ніж благо, незважаючи на багато вигод, які дає життя у великому місті. Мешканці міста починають по-іншому цінувати екологію, чисте повітря, сільські продукти харчування та взагалі сільське життя. Як борються у Фінляндії з перенаселенням міст і чи заохочують мешканців хуторів, сіл і маленьких містечок не переїжджати до міст і як забезпечуються при цьому міські вигоди і можливість працювати вдома? Як фінська держава займається регіональним розвитком і скільки на це виділяється коштів? Як співвідноситься відповідальність за регіональний розвиток між центром і регіонами? Як у Фінляндії використовується high tech та інформаційні технології для того, щоб люди могли працювати вдома, в селах чи невеликих містах? Про це розповідає Посол Фінляндії Крістер Міккелссон.

– Фінляндія – країна з великою територією, в якій проживає понад 5 млн людей. У Фінляндії немає великих міст світового рівня. Наша країна є досить рідконаселеною. У метрополії Гельсінкі – Еспо – Вантаа проживає близько 1 млн людей і, крім того, у деяких районах Фінляндії спостерігається швидке зростання населення. Тому у Фінляндії також залишається актуальним питання заохочення населення залишатися в інших регіонах. Саме держава зобов'язана сприяти збалансованому регіональному розвитку. Загальні цілі регіонального розвитку Фінляндії базуються на законі про регіональний розвиток і рішенні уряду про цілі регіонального розвитку. Згідно із законом, однією з цілей є поліпшення потенціалу економічного розвитку, розвитку бізнесу та промисловості, а також підвищення зайнятості, які базуються на досвіді, стабільному розвитку та гарантуванні

конкурентоспроможності, а також розквіті регіонів. Іншою метою є скорочення регіональних відмінностей у розвитку, поліпшення умов життя населення та сприяння збалансованому розвитку. Більш того, мета полягає у створенні збалансованої регіональної структури, яка підтримує всі регіони життєздатними. Відповідальність за регіональний розвиток лежить на державі, муніципалітетах, регіональних радах, які діють як органи з питань регіонального розвитку.

У Фінляндії система регіонального розвитку базується на принципі, за яким про умови життя в регіонах піклується багато чинних можновладців, хоча відповідальність за це лежить на державі. Для досягнення цілей регіонального розвитку, згідно з рішенням уряду, складаються спеціальні програми. Це програми регіональних центрів, сільської політики, центрів експертизи, розвитку островів. Солідарна політика Європейського Союзу доповнює і підтримує національну політику.

– Чи існують довгострокові програми, які заохочують людей залишатися в селах і маленьких містах? Коли і ким подібні програми були розроблені? Як вони фінансуються?

– На практиці немає прямого фінансування, спрямованого на те, щоб люди залишалися там, де вони живуть. Ідея регіональної політики Фінляндії полягає в такому: намагатися допомогти регіонам розвинути свої сильні сторони, щоб залучити бізнес, який у свою чергу створить зайнятість. А це дасть стимули для того, щоб населення залишалося або переїжджало в певний регіон. Безліч програм присвячені тому, щоб реалізувати цей принцип. Наприклад, є розуміння життєвої важливості того, що транспортна інфраструктура повинна існувати на всій території нашої великої країни.

Міністерство внутрішніх справ відповідає за підготовку національних регіональних цілей розвитку разом із іншими міністерствами та регіональними радами. Крім того, Міністерство внутрішніх справ відповідає за координацію, моніторинг, оцінку підготовки та реалізації регіональних стратегічних програм, а також програм у рамках закону про регіональний розвиток разом із іншими міністерствами та регіональними радами.

Уряд визначає три загальні цілі, згідно з якими встановлюються категорії заходів: посилення регіональної конкурентоспроможності, забезпечення сервісних структур по всій Фінляндії, розробка збалансованої регіональної структури.

Роль секторних міністерств. Кожне міністерство відповідно до своїх повноважень впливає на умови життя людей по всій країні. Враховуючи це, десять міністерств розробили план регіональної діяльності у своїх адміністративних секторах на наступні декілька років. Розроблені міністерствами регіональні стратегії відповідають на запитання: “Як сприяти створенню нових підприємств у периферійних регіонах?”. “Як зберегти робочі місця для молодих людей?”, “Як забезпечити надання державних послуг громадянам незалежно від регіону?”.

– Скільки коштів виділяється з бюджету на регіональний розвиток? Чи допомагають ці кошти підтримувати безробіття на низькому рівні?

– Фактична сума коштів, призначених на регіональний розвиток, становить близько 1 млрд євро. Але в широкій перспективі сума є значно більшою, якщо

врахувати фінансування, наприклад, інфраструктури або урядові субсидії місцевим громадам. Крім урядового фінансування, громади додають ще 50 % власних коштів на програми розвитку. Система урядових субсидій громадам і регулювання рівня податку гарантує високий рівень суспільних послуг у регіонах (освіта, соціальні та медичні послуги).

Одним із способів розподілу робочих місць є перенесення чи створення урядових інститутів або адміністративних підрозділів в інших регіонах, а не в столичному регіоні Гельсінкі. Досі дуже мало урядових інститутів було переміщено до регіональних міст.

– Як у вашій країні використовується high tech та інформаційні технології для того, щоб люди могли працювати вдома в селах або невеликих містах?

– Робота на відстані відіграє певну роль, але поки що вона не є дуже популярною. І головним чином справа не в техніці, а в організаційному та культурному рівні. Наприклад, програма центру експертиз відіграє важливу роль у національній стратегії зростання, яка базується на інформації й експертизі. Програма призначена для того, щоб об'єднувати місцеві, регіональні та національні ресурси для використання експертизи високого рівня. Програма підтримує сильні сторони регіонів і спеціалізацію, а також сприяє співробітництву між центрами експертизи. У Фінляндії є 22 таких центри, і вони репрезентують 45 різних сфер експертиз, починаючи з біотехнології і закінчуючи виробництвом культурної продукції. Центри експертизи запускають коопераційні проекти між дослідницьким сектором, освітніми інститутами, бізнесом і промисловістю. Такі проекти підвищують конкурентоспроможність компаній, посилюють і поліпшують регіональну експертизу, створюють нові підприємства та сприяють створенню нового інноваційного середовища.

<http://www.finland.org.ua/public/>

2. Perform chuchotage for interpreting the following texts.

(A) A Letter

I say, Bravo! I am 62 and still practicing law, but I am also finally writing the novel that I have planned but was too busy to begin for so many years. It is my second career and I stand revitalized? As Picasso said, “Youth has no age.” Thanks, Mr. Friedman. Charles Bock. New York, July 29, 2009.

(B) Human vs. Machine: Which Brain is Ahead?

In this era of computer viruses and military drones, computer scientists are right to worry about the dangers of autonomous machines with rogue programs running amok. I could not help but laugh, though, at the idea of machines with human or superhuman intelligence taking over the world in the foreseeable future.

I suppose everyone is entitled to dream, but when the ‘technocrats’ can’t find an effective solution to something as simple as pop-up ads or spam, I have a hard time believing they are on the verge of true artificial intelligence.

The fact is, science is nowhere close to understanding what human intelligence is,

much less coming up with a formula to repeat it in silicon and electrons. We can program computers to say “I’m sorry” when they hear certain words, but an algorithm cannot feel an emotion like empathy, and I’ve yet to see anyone who was fooled by such a cheap imitation.

Even our most sophisticated computers remain rigidly logical, which is partly why pop-up ads and spam are still with us. Until someone works out what it is that enables human thought to proceed in its uniquely holistic and sometimes illogical ways, I suspect that there will be no danger of a machine rivaling one’s spouse.

<http://www.articlebiz.com>

(C) Restoring Trust in Banking

As the president of the oldest and largest bank headquartered in Philadelphia, I am absolutely mystified by the outray of big banks and lobbyists over the proposed Consumer Financial Protection Agency Act of 2009. The education and disclosure provisions of the act represent an opportunity for our entire industry to return to our primary mission: educating customers to do the right thing financially. Our industry lost its credibility by putting its own interests ahead of its customers. What could be better than to clearly define all banking products in terms of features, benefits, potential risks and real costs? This is not to say that I support this legislation in its totality. But what banker in his or her right mind can argue against transparency, consumer education or data security? Those banks that caused our problems need to step aside. It’s time to go beyond a return to old-fashioned banking. It’s time to restore trust between banks and the customers we serve. Gerard P. Cuddy, President and Chief Executive, Beneficial Bank.

<http://www.articlebiz.com>

(D) Найцікавіші українські рекорди

Найстаріший, найрозумніший, найсильніший... Цей перелік можна продовжувати, мабуть, до безкінечності. Адже людей, яким завдяки їхньому розуму й унікальним фізичним можливостям підкоряються рекорди, в Україні немало. Кандидат історичних наук Георгій Маценко не один рік збирає відомості про українських рекордсменів. “Експрес” вирішив поговорити з науковцем про найцікавіші досягнення минулого року.

– Пане Маценко, у 2005 році українці, мабуть, поставили чимало рекордів...

– Безперечно. Тому моя книга “Резерви і можливості людини” поповниться новою добіркою. Звісно, про всі рекорди розповісти годі. Але наведу кілька, на мою думку, унікальних. Отож, у 2005 році виповнилося 114 років найстарішому українцеві – Григорію Нестору, жителеві села Новий Яричів, що на Львівщині. Він і досі ходить без сторонньої допомоги, має хороші пам’ять і зір, а ще відомий своїм “титулом” – найзатятішого холостяка. А ось 66-річний Павло Резвой став першим українцем й третьою людиною у світі, яка самотужки на звичайному човні з веслами перепливла два океани – Атлантичний та Індійський. Науковець Андрій Слюсарчук домігся результату, що перевищує усі відомі світові досягнення людської пам’яті: на спеціальній презентації він продемонстрував запам’ятовування числа Пі 3,1415... після коми в загальній кількості 500 000 цифр!

– Про найдовший конспект, який склали студенти Львівської політехніки, мабуть, уже всім відомо. А які ще рекорди поставили минулого року українські спудеї?

– 18-річний Володимир Лукашів з Тернопільщини успішно склав тестові іспити й теоретично став студентом одразу чотирьох факультетів місцевого педагогічного інституту. Хоча вибрав найбажаніший – історичний. А ось житель буковинського села Оршани, 75-річний Іван Якобчак – найстаріший студент в Україні. Минулого року він вирішив здобути ще одну вищу освіту – з релігієзнавства. Натомість студенти Уляна Левицька і Сергій Войтович виграли конкурс на найдовший поцілунок – він тривав 2 години 32 хвилини! За цим дійством спостерігали усі, хто прийшов на центральну площу міста.

– А якогось рекордного буряка, найбільшу картоплину, редис в Україні торік ніхто не виростив?

– Чому ж... Тернопілець Михайло Рибак обрав для встановлення рекордів свою присадибну ділянку. Восени червоний буряк із його лану заважив майже 2,5 кілограма, чорна редька – 2 кілограми, а часник – 750 грамів! Як бачимо, у житті є місце не тільки для подвигу, але й для рекордів. То, може, і ви впишете свій рядок у їх літопис?!

<http://www.expres.ua/articles/>

(Е) Інститут держсекретарів

Інститут держсекретарів або аналогічних за суттю посад в апараті існує в багатьох країнах, насамперед, в парламентських республіках чи конституційних монархіях Європи. Наприклад, у Бельгії, Німеччині, Чехії і багатьох інших. Такий устрій виконавчої влади розділяє бюрократію та політичні сили. І таким чином, з одного боку, ускладнюється модель функціонування бюрократичного апарату, а з іншого боку – виключається прихід до влади партії чиновників під якою-небудь помітною вивіскою. У цих умовах партія влади – не та, що дружить з чиновниками, а та, яка ними командує. Але якщо ця концепція побудови виконавчої влади береться за основу, то постає питання про наявність самостійних міцних партій у країні. В іншому випадку керівникові уряду і його міністрам не буде чого протиставити бюрократичній машині, що може розвиватися і сама по собі. Таким чином, інститут професійних керівників вимагає інституту професійних політиків, а інститут професійних політиків потребує розвиненої партійної системи. Тому рано чи пізно пропорційна система виборів повинна стати основною. Особиста чарівність політика повинна поєднуватися з ідеями, які він пропонує суспільству, і механізмами впровадження цих ідей у суспільні процеси. При слабкій політичній системі і непослідовних партійних традиціях бюрократичний апарат, що не тільки зростає, але й дорожчає, цілком бере під контроль усю виконавчу владу поза залежністю від політичних баталій.

<http://www.day.kiev.ua>

3. Read the stories about interpreters' experiences. Discuss them. Interpret them consecutively or simultaneously (if you have the necessary equipment).

(А) В 1959 році мене відправили у відрядження до Стокгольму синхронним перекладачем на чергову Конференцію прибічників миру. Мені доручили разом з Н. В. Алейніковою, досвідченою перекладачкою, яка чудово володіла французькою, обслуговувати французьку кабінку. Дві людини на кабінку – це вже надзвичайно виснажлива праця. Як же я здивувався, коли в аеропорту стало відомо, що відповідні органи не дозволили їй поїхати за кордон... Тож у Стокгольмі опинився тільки один синхронний перекладач французької – мови, яка у той час панувала серед Руху прибічників миру. Це була, напевно, найвиснажливіша міжнародна конференція в моєму житті. З 10 ранку і до 2 дня я сидів без напарника в кабінці та перекладав з французької на російську і навпаки. Під час обіду доводилось відволікатися на переклад розмов нашого керівництва з франкофонами. З 4 до 6–7 години вечора – знову робота конференції, а після вечері безкінечні перемовини в готельних номерах, де вирішували суперечливі питання і редагували резолюції. Тільки після опівночі, коли я вже не міг відкрити рота і поворухнути язиком, я змученим повертався у свій номер і занурювався в неспокійний сон, наповнений натиском “підступного імперіалізму”, “гонки озброєння”, “підбурювачів війни” та інших штампів, які для мене були вже пустими звуками.

(В) Пройшли роки. Веселий та життєрадісний Л. Брежнєв став помітно здавати після 1977 р. Він і раніше не любив говорити без папірця, а тоді став плутати навіть заздалегідь заготовлені тексти і читати не те, що потрібно. Це була якась напасть... На зустрічі Л. Брежнєва з президентом Анголи перекладач-референт ЦК Е. Капський з жахом почув, що Генсек почав читати не текст промови, а довідкові матеріали до бесіди: де знаходиться країна, яка її територія, населення, політична ситуація і т. ін. (все це, до речі, сам перекладач і підготував). В ангольців буквально щелепа відвисла: більшість із них знали російську мову (а президент НРА Ж.Е. душ Сантуші взагалі закінчив ВНЗ в Баку і був одружений з росіячкою Танею). Швидко оговтавшись від шоку, як і належить професіоналу, Е. Капський почав “перекладати”: “Дорогі друзі! Нам відомо, що ваша країна знаходиться на Заході Африки. Ми дуже раді, що площа її території є..., чудово, що населення зросло до..., з радістю хочемо відзначити, що політична ситуація... і т. д.” Всі полегшено зітхнули.

(С) Великою мірою заслуга того, що на Заході склався досить позитивний образ Горбачова, належить і Павлу Руслановичу, не тільки перекладачу, а й соратнику, який перетворював “словесний кисіль” у чіткий та приємний для сприйняття PR-продукт. (Почувши таку думку, Михайло Сергійович знайшов у собі благородство пожартувати: “Тепер мене будуть згадувати як другорядного політика епохи Палажченка”.)

(D) На одному семінарі синхроніст, якому з кабінки не було видно доповідача, перекладав виступ, будучи глибоко переконаним, що доповідач з Болгарії. Він так і перекладав: “У нас в Болгарії... Населення Болгарії...” Тільки коли він виглянув з кабінки, то з жахом усвідомив свою помилку – промовець був

негром, як виявилось, з Нігерії, який просто вимовляв назву своєї країни так, що найближчою за вимовою була Болгарія².

(Е) В країні Т. на відкритті конференції мав виступати президент, але, як це часто буває, він не приїхав через свій щільний графік, а прислав вітання, яке зачитав його референт. Той читав дуже швидко і з жахливим “Т-акцентом”. Синхроніст тексту не мав, зрозуміти виступ на слух було абсолютно неможливо. Що ж робити? У синхроніста був текст виступу віце-президента, який він виразно і зачитав. Аудиторія аплодувала. Потім виступив сам віце-президент, і синхроніст знову ж прочитав той самий текст. Ніхто нічого не помітив і знову були аплодисменти. Мораль? Звичайно, так робити не слід, але винен, по-моєму, не перекладач, а референт президента.

Pragmatics of translation

1. Translate the following complimentary expressions. Try to preserve their pragmatic meaning.

(A) 1. I looked into your eyes and my world came tumbling down. 2. If I told you that you had a beautiful body, would you hold it against me? 3. You're smart, funny, pretty. You've got the whole package deal. Any guy would be lucky to have someone like you. 4. Your looks are top- top shelf. 5. You are so good-looking and brilliant that even if you are layed off, another company will snap you up within days! You are so desirable, you will have too many offers to pick from! Everybody wants you! 6. Is it hot here or is it just you? 7. You're my lovely penguin. 8. Your smile makes me melt. 9. If you want me I'm your country, if you win me I'm forever, coz you're the storm that I believed in, and all this peace has been deceiving. I need some wind to get me sailing so it's the storm that I believe in. 10. You are musically beautiful tonight.

(B) 1. Johny boy you are the center of my world and while the economy sinks deeper and deeper my heart grows and my loins tingle thinking of you. 2. Excuse me, but I think I dropped something – my jaw! 3. Do you have a map? I just got lost in your eyes. 4. I was so amazed by your heavenly beauty that I ran into that wall over there. That's why I need your name and telephone number for insurance purposes. 5. I love how you always keep your word, example, when you said you would pull out, you did. Quite different from my last man, Bush. 6. John, if I had to describe you, I would say you are the Canada of the world, stable, slightly annoying, but in the end the one who does lose their shirt in this poker match we call a world economy... mostly because nobody invited you to the game. 7. "My heavens, Emma Allen, is that the same dress you contributed to the gamma delta benefit presentation one trillion years ago?" "Yes. What does it matter? Because it is a classic piece, which you've worked hard". 8. Ah, Miss Blaine. You dance like a... like a herd of cattle. You are a rare woman who lights up a room simply by leaving it. Might you be rich, Miss Blaine? 9. Your looking is better than the economic forecast for the next decade. 10. Bobbi Brown was doing my makeup for a TV appearance, and when I sat down in her chair, she said, "Oh, you have eyes and a mouth".

2. Translate the sentences preserving the pragmatic meaning of equivalent-lacking lexicon. Make pragmatic adaptation if necessary. Comment on your translation.

(A) 1. Then her blouse and stuff were on the seat. Her shoes and socks were on the floor, right underneath the chair, right next to each other. 2. According to W.H.O. statistics, heart diseases were the No. 1 killer. 3. You might ask why engineers have generally chosen to supply us with c. rather than d.c. for our household needs, (www.lingvotech.com/os-obenanglnaychnotex) 4. "Final Destination" took over the top spot from Quentin Tarantino and Brad Pitt's World War II saga "Inglourious Basterds," which slipped to second place with \$20 million, (www.star-pulse.com/news/) 5. The Weinstein Co. release raised its total to \$73.8 million after 10 days in theatres, (news.moneycentral.msn.com/) 6. "Final Destination" arrives at No. 1 with \$28.3 million, (www.starpulse.com/news/) 7. "The Bold and the Beautiful" won drama series honors at the Daytime Emmys on Sunday, the CBS soap opera's first such victory in 22

years on the air. (www.usposttoday.com) 8. Wal-Mart has won market share during the recession by relentlessly lowering prices – a strategy echoed in its advertising slogan, “Save Money. Live Better.” (Fortune, August 13, 2009) 9. The collapse of Lehman Brothers – in September 2008 – was the biggest bankruptcy in US corporate history. The bank had incurred losses of billions of dollars in the US mortgage market, (www.gl-group.com/News) 10. David Niven glided into Concord cockpit holding a flute of the finest Dom Perignon. (The Observer, Sunday 13 April 2003)

(B) 1. Flying has become a service that millions use to visit their grandparents, travelling in an orange jet, according to Nikki MacLeod, senior lecturer in cultural tourism at Greenwich University. People aren’t really going for the holiday of lifetime like they did perhaps 20 or 30 years ago, and there has been a move away from that very opulent approach to travel. (The Observer, Sunday 13 April 2003)

2. For romantics a return to the glamour age of travel remains an elusive dream. “I’m waiting for the return of the airship,” said British Airways Captain Jock Lowe, who also flew Concorde for years. Three-quarters of a century after the hydrogen-filled Hindenburg disintegrated in a mid-air inferno, experts have long plotted a return for its helium-filled offspring. Environmentally-friendly and undeniably romantic, says Lowe. (The Observer, Sunday 13 April 2003)

3. Finance has a history of messing up, from the Dutch tulip bubble in 1637 to now. The proximate causes of these busts have been varied, but follow a strikingly similar path. In calm times, political stability, economic growth and technological innovation all encourage an atmosphere of easy money and new forms of credit. Cheap credit causes greed, miscalculation and eventually ruin. (Newsweek, June 22, 2009)

4. A textbook illustration of logical consumer behaviour begins with Paraoth’s dream and moderates business cycles. It stabilizes the economy by damping down spending during expansions and fuelling it during recessions. (Fortune, February 16, 2009)

5. We need savings, which could be encouraged in many ways. Washington could raise or remove the ceiling on tax-free ITA contributions. Companies can make 401 (k) plans default option for new employees rather than something they have to choose. (Fortune, February 16, 2009)

6. In 1996 Pepsi launched ‘Project Blue’ to challenge Coca-Cola’s position as market leader in the soft drinks market. At the cost of \$330 million, Pepsi changed the colour of their can to blue as well as painting a Concorde airliner blue. It was felt that blue was a trendy, futuristic colour which would differentiate Pepsi from the red Coca-Cola. However the campaign failed to achieve its main aim. (Fortune, February 16, 2009)

7. Perhaps the brand that is currently being stretched the most is Virgin. Last year, Richard Branson told the UK’s leading marketers that Virgin was more than a bearded brand in sweater. The company has subsequently launched a cola and a vodka. More products are believed to be in the pipeline. (<http://www.independent.co.uk/news>)

3. Read English and Ukrainian descriptions of restaurants. Are there any differences in the texts? What are the reasons for such differences? Could you offer other ways of translation?

(A) Palazzo Ducale/Палаццо Дукале

Living up to its name, the restaurant resembles the beautiful palace of Venetian doges. Not a single detail is out of place, be it the mosaic floor, the tapestry gracing the fireplace hall or the wrought-iron grilles on the doors. The candlelit dining rooms look warm and cozy. On your first visit here you'll be greatly impressed by the wealth of exquisite dishes on the constantly renewed menu. And if you fancy something special, Executive Chef Agostino Demontis is there to fulfill your every wish.

Інтер'єр ресторану "Палаццо Дукале" нагадує венеціанський Палац дожів. Жодна деталь не видається зайвою, чи то мозаїчна підлога, гобелен, що прикрашає камінну залу, чи ковані решітки на дверях. Запалені свічки та живі квіти створюють особливий комфорт. Тих, хто потрапить сюди вперше, приємно здивує величезна кількість вишуканих страв, а постійні гості ресторану щоразу знаходять у меню новинки від шеф-кухаря Агостіно Демонтіса.

<http://www.wheremoscw.spn.ru>

(B) Discovery/Дискавери

The Discovery Club & Restaurant is situated in the cozy wing of an old merchant's mansion. The first floor houses a restaurant with a fireplace and library. The second floor is usually the venue of concerts and theme parties. The deck just under the roof, furnished like a cockpit of a luxury yacht, is an ideal place for business talk, romantic rendezvous, and dinners with friends. The menu offers a rich choice of fish and meat dishes, elite wines for all tastes, and exotic dishes prepared on request. Open daily from noon till 2 a.m.

Клуб-ресторан у флігелі старовинного маєтку відомий не лише чудовими стравами та елітними винами на всі смаки, але й концертами та тематичними вечірками. На нижньому поверсі – ресторан з каміном і бібліотекою. Верхній поверх, стилізований під салон океанської яхти, стане в нагоді для ділових переговорів, романтичного побачення чи дружнього застілля.

<http://www.wheremoscw.spn.ru>

(C) Воссопсіно/Боккончіно

If you would like to plunge into the atmosphere of a warm Italian day, try visiting Bocconcino, a restaurant that makes a harmonious blend of tradition and modernity. The restaurant serves oven-cooked meat and fish specialties, seafood, and exotic salads. The ingredients of the closed Calzone pizza, the Nizzarda salad, and the Mare Caldo seafood cocktail will enchant the most seasoned gourmet, while the interior with traditional Palladian designs and preserved old-fashioned details will make your visit to Bocconcino an unforgettable experience.

Monday through Friday, from noon until 5 p.m., a 15 % discount on the entire menu.

Бажаєте зануритися в атмосферу теплого італійського дня та м'якого

вечірнього сонця Тоскани – ласкаво просимо до ресторану “Боккончіно”. Ресторан пропонує страви з печеного м’яса та риби, дари моря, салати з екзотичних продуктів. У піцерії “Боккончіно” Ви зможете покуштувати 25 видів піц, приготовлених з діда-прадіда піцайолом Стефано. З понеділка по п’ятницю – з 12:00 до 17:00 15 % знижка на все меню.

<http://www.wheremoscw.spn.ru>

4. These are some more descriptions of a restaurant. Fill in the gaps with suitable emotionally coloured and evaluative adjectives. Translate the texts making all necessary changes.

(A) White Sun of Desert/Біле сонце пустелі

This garden in downtown Moscow is a __ place fit for sheikhs and princesses. The menu contains Uzbek, Azerbaijan, Arab and Chinese dishes. Thursdays and Fridays, guests are entertained with a __ gastronomical show: a lamb on a skewer is slow-roasted over charcoals and then paraded through the restaurant to the accompaniment of belly dance. Mondays feature cockfights. Open from noon until 3 a.m.

<http://www.wheremoscw.spn.ru>

(B) Na Znamenke/На Знаменці

Na Znamenke, a new restaurant located in the very heart of Moscow, near the Kremlin, is five minutes’ walk from the Borovitskaya metro station. One of its two dining rooms resembles an Italian patio with decor of an summer, the other – with the cream-beige shades of its walls and furniture and __ table arrangements – looks like an aristocratic salon. Executive Chef Igor Baronkin offers his own versions of Russian and European fare. Na Znamenke is for dinner, a wedding banquet, a birthday party and any other event.

<http://www.wheremoscw.spn.ru>

5. Read the text in Ukrainian, identify equivalent-lacking lexicon and comment on its pragmatic adaptation in English translation. Give your own translation.

(A) Народний кутюр

У гуцульській столиці Рахові (Івано-Франківська обл.) все більшою популярністю серед туристів користується приватний етнографічний музей родини Корнелюків. Корнелюки – відомий гуцульський рід народних майстрів. Теперішній господар музею, газда Микола, й сам відомий майстер: у його колекції понад п’ять тисяч експонатів, виготовлених власноруч. Гордість господаря – національний гуцульський одяг – гамаші, кептарі, вишиванки, запаски та головні убори – корони. Проводячи екскурсію двоповерховою спорудою хати-музею, Микола Корнелюк неодмінно одягає національний гуцульський стрій та й усім відвідувачам господар неодмінно пропонує сфотографуватися у гуцульському, вбранні (за гроші, звісно, але хто скільки дасть). (День, 19 липня 2006)

Folk couture

A private ethnographic museum run by the Komeliuk family in the Hutsul capital of Rakhiv in Ivano-Frankivsk oblast is enjoying increasing popularity among tourists.

The Komeliuks are a famous Hutsul clan of folk craftsmen.

Mykola, the current owner of the museum, is a well-known master: his collection includes more than 5,000 exhibits created with his own hands.

The master is proud of the national Hutsul costume, such as gaiters (*hamashi*), vests, embroidered shirts, *zapasky* (woolen aprons), and crownshaped headgear. When he conducts tours of the two-story improvised museum, Mykola is always wearing a national Hutsul costume. The host also invites visitors to have their picture taken in a de rigueur Hutsul outfit – for a donation. (Day, July 25, 2006)

6. Read the stories told by a well-known Ukrainian interpreter (H. Miram). Discuss them in the light of pragmatic aspect. Render the stories in English.

Працював я якось перекладачем у гаражі для дорогих іномарок, перекладав для англійського автомеханіка, який приїхав запровадити в цьому гаражі прилад для визначення вмісту окисів вуглецю і сірки у вихлопних газах. Він працював у парі з нашим механіком. Але весь курйоз полягає в тому, що вони прекрасно обходилися без перекладача, тобто без мене. Я стояв, а потім сидів і пив каву з автомата. А вони спілкувалися. Англієць прикручував шланг до якогось виходу і запитував “Yes?”. “Ну,” – відповідав наш. Так продовжувалося п’ять днів. Лиш одного разу під час перерви я переклав суперечку нашого та англійського механіків про порівняльні характеристики пива “Оболонь” і “Гіннес”. Це було непросто, тому, я вважаю, що свій гонорар я відпрацював.

Тут в чистому вигляді проявляється прагматика перекладу, якій сьогодні присвячено багато дисертацій. Сума спеціальних знань (професійний тезаурус) двох механіків настільки збігалася, що їм був зовсім непотрібен вербальний компонент спілкування (а отже й переклад). Його замінили невербальні складові – фонові знання, ситуація, жести.

Для ілюстрації прагматичного аспекту перекладу дозвольте навести ще один курйоз. Працювали ми з колегою-перекладачем у Туреччині на семінарах Організації економічної співпраці та розвитку для країн СНД. Одного дня учасників семінару повезли на екскурсію на підприємство зі збору автомобілів. Була зима, і погода в Туреччині була надзвичайно холодною. Після екскурсії цехами заводу учасники втомилися та сильно промерзли. Ми зібралися в дирекції, і директор виступив із вишуканою, по-східному яскравою та довгою промовою. Мій колега, який повинен був перекладати, замість промови сказав:

“Директор щиро всім подякував, давайте й ми подякуємо господарям за гостинність і... поїхали!” Таких гучних оплесків, як після цього “перекладу”, я з того часу не чув. Це також прагматика.

Ось ще одна історія. Є у мене один студент П. Це студент останнього курсу, відмінник, добре знає мову і підробляє перекладом в американській юридичній конторі. Якось він мені приніс свій переклад протоколу українського господарчого суду англійською мовою і попросив переглянути. Я прочитав і переконався, що все потрібно перекладати спочатку, про що я й сказав П. Я пояснив, що правильно перекласти цей протокол дуже важко, потрібно уважно вивчити відповідні американські документи, проконсультуватись зі спеціалістами і т. д. А П. у

відповідь сказав, що цінує мою думку, але його шефи-американці дуже задоволені перекладом і не мають зауважень. Я знаю, що він чесний хлопець і говорить правду. То в чому ж справа?

Що цікавить американського юриста в протоколі українського господарчого суду? Правильно – факти: кого судили, склад злочину, вирок і т. д. їх не цікавить правильність оформлення перекладу. Тут ми маємо справу з особливим типом реципієнта, налаштованого, в першу чергу на отримання необхідної йому інформації. Якою ж повинна бути позиція перекладача? Чи повинен він ставити на перше місце інтереси замовника, а не адекватність перекладу? Це складні питання, особливо в сучасних ринкових умовах.

Translating texts of different functional styles

1. Translate the following scientific article into Ukrainian.

Negative Equity and Foreclosure: Theory and Evidence

By Christopher L. Foote, Kristopher Gerardi, and Paul S. Willen

Motivation for the Research

Following an unprecedented increase in housing prices over the last decade, the United States is currently experiencing a national decline in residential real estate prices. As a result, many Americans now owe more on their mortgage than the home's current market value, a condition described as having "negative equity" in one's housing investment. While it has long been recognized that homeowners with negative equity are more vulnerable than other homeowners to experiencing a foreclosure, pinpointing the precise manner by which a negative equity situation translates into a mortgage foreclosure has been difficult to ascertain when using most datasets common to housing research. Yet a better understanding of the link between negative housing equity and the incidence of foreclosure will enable lenders and policymakers to design programs that more effectively and efficiently mitigate foreclosures and the associated social costs.

Research Approach

Using detailed Massachusetts Registry of Deeds data compiled by the Warren Group, a firm that gathers information on real estate transactions in New England, the study constructs complete histories, starting in January 1987, for residential properties in the state tied to a particular owner. By tracking every residential purchase mortgage, including any second "piggyback" mortgages, and all subsequent housing transactions, including refinanced mortgages and foreclosure deeds, a complete "ownership experience" is established for the time an individual household occupies a particular home. Precise loan-to-value (LTV) ratios at the time of purchase are calculated, and over 100 house price indexes, which track cumulative house price appreciation and depreciation, are constructed for the 351 towns and cities in Massachusetts. Using the purchase price, the initial LTV ratio, and house price indexes to track the investment's subsequent rise or fall in value, a negative equity proxy is calculated for each borrower. The data encompass the downturn in the Massachusetts housing market of the early 1990s in terms of the percentage of homeowners likely to have had negative equity, and the researchers compare the current situation to the situation in 1991:Q4, a period they believe is analogous to the current phase in state's housing cycle. Based on the negative equity proxy, the incidence of future Massachusetts foreclosures is estimated for Massachusetts homeowners with negative housing equity as of 2007:Q4.

Key Points

- While some observers believe that homeowners with negative equity will inevitably default in large numbers, this is not a realistic expectation. A foreclosure is generally triggered by an owner's having negative equity and a household-level cash-flow problem that renders the monthly mortgage payment unaffordable.
- During the early 1990s downturn in Massachusetts housing prices, most people who had negative equity did not experience a foreclosure. Of the 100,300 borrowers identified as having had negative equity in 1991:Q4, only 6,450 owners (6.4 percent)

actually lost a home to foreclosure over the following three-year period.

In 2007:Q4, approximately 94,600 Massachusetts homeowners are estimated to have had a negative equity position; this represents about 10 percent of the state's mortgage holders who purchased a house on or after January 1, 1987. If we assume the same percentage of borrowers will default in this housing downturn as in the last one, then we would expect that 6,100 borrowers will default over the next three years; this number represents 6.4 percent of the negative equity borrowers in the state. Yet borrowers who financed a purchase mortgage through a subprime lender have higher risk profiles, and therefore a higher probability of default. Coupled with decreasing housing prices, and the fact that the subprime mortgage market did not exist in 1991, it is reasonable to expect that the default probabilities may be somewhat higher in the next few years.

- The Massachusetts default probabilities for 2008 through 2010 are recalculated according to three different future housing price scenarios using an econometric duration model of default. These calculations assume that no policy changes to modify loan terms will be implemented, and that the unemployment rate and the six-month London Interbank Offered Rate (LIBOR), an interest rate widely used to readjust rates on adjustable mortgages, will remain at their 2007:Q4 levels. Under these various scenarios, between 6.9 percent (6,519 households) and 8.0 percent of homeowners (7,613 households) with negative equity are predicted to undergo foreclosure. While these results are slightly higher than the rates of foreclosure that occurred during the state's last downturn in housing prices, and it is clear that a more severe decline will result in more foreclosures, the model implies that over 90 percent of borrowers with negative equity should continue to make their mortgage payments.

Implications

These findings have important implications for current loss mitigation proposals designed to address widespread negative housing equity and potential foreclosure issues. Loss mitigation strategies usually involve either permanently amending the loan's original terms, either by reducing the interest rate or the outstanding mortgage balance, or forbearance, whereby the lender agrees to a temporary reduction in the monthly mortgage payment, although the borrower is still liable for the original payment amount and the reduced payment amount is added to the outstanding mortgage balance. Since most borrowers with negative housing equity but no cash-flow problems will continue to service their monthly mortgage payments, offering a blanket loan modification program to all borrowers with negative equity would be a poor policy choice, as the costs would severely outweigh the benefits. Permanently modifying the terms of the loan would be an attractive offer to all borrowers, regardless of their individual default probabilities. Forbearance is much more effective policy, as borrowers who really are in danger of foreclosure will participate in this mitigation scheme, while borrowers not truly in danger of default will not find it attractive, as essentially it would raise the cost of their loan.

<http://www.bos.frb.org>

2. Translate the Security Council Resolution into Ukrainian.

**Security Council
Resolution 1860 (2009)**

S /RES/1860 (2009)

8 January 2009

Adopted by the Security Council at its 6063rd meeting, on
8 January 2009

The Security Council,

Recalling all of its relevant resolutions, including resolutions 242 (1967), 338 (1973), 1397 (2002), 1515 (2003) and 1850 (2008), Stressing that the Gaza Strip constitutes an integral part of the territory occupied in 1967 and will be a part of the Palestinian state, Emphasizing the importance of the safety and well-being of all civilians, Expressing grave concern at the escalation of violence and the deterioration of the situation, in particular the resulting heavy civilian casualties since the refusal to extend the period of calm; and emphasizing that the Palestinian and Israeli civilian populations must be protected, Expressing grave concern also at the deepening humanitarian crisis in Gaza, Emphasizing the need to ensure sustained and regular flow of goods and people through the Gaza crossings, Recognizing the vital role played by UNRWA in providing humanitarian and economic assistance within Gaza, Recalling that a lasting solution to the Israeli-Palestinian conflict can only be achieved by peaceful means, Reaffirming the right of all States in the region to live in peace within secure and internationally recognized borders,

1. Stresses the urgency of and calls for an immediate, durable and fully respected ceasefire, leading to the full withdrawal of Israeli forces from Gaza;

2. Calls for the unimpeded provision and distribution throughout Gaza of humanitarian assistance, including of food, fuel and medical treatment;

3. Welcomes the initiatives aimed at creating and opening humanitarian corridors and other mechanisms for the sustained delivery of humanitarian aid;

4. Calls on Member States to support international efforts to alleviate the humanitarian and economic situation in Gaza, including through urgently needed additional contributions to UNRWA and through the Ad Hoc Liaison Committee;

5. Condemns all violence and hostilities directed against civilians and all acts of terrorism;

6. Calls upon Member States to intensify efforts to provide arrangements and guarantees in Gaza in order to sustain a durable ceasefire and calm, including to prevent illicit trafficking in arms and ammunition and to ensure the sustained reopening of the crossing points on the basis of the 2005 Agreement on Movement and Access between the Palestinian Authority and Israel; and in this regard, welcomes the Egyptian initiative, and other regional and international efforts that are under way;

7. Encourages tangible steps towards intra-Palestinian reconciliation including in support of mediation efforts of Egypt and the League of Arab States as expressed in the 26 November 2008 resolution, and consistent with Security Council resolution 1850 (2008) and other relevant resolutions;

8. Calls for renewed and urgent efforts by the parties and the international community to achieve a comprehensive peace based on the vision of a region where two

democratic States, Israel and Palestine, live side by side in peace with secure and recognized borders, as envisaged in Security Council resolution 1850 (2008), and recalls also the importance of the Arab Peace Initiative;

9. Welcomes the Quartet's consideration, in consultation with the parties, of an international meeting in Moscow in 2009;

10. Decides to remain seized of the matter.

<http://unispal.un.org>

3. Translate this part of the following contract into Ukrainian.

Technology Purchase and Sale Agreement

RECITALS

Whereas, Seller has created certain proprietary Web page development technology that enables end users to design, create and edit Web pages and Websites, as more particularly described in Exhibit A attached hereto and incorporated herein (as such technology exists on the Effective Date, the "Technology"); and

Whereas, Seller desires to sell and assign to Buyer all of Seller's right, title and interest in and to the Technology and all of Seller's development resources relating to the Technology, and Buyer desires to purchase and acquire the Technology and such development resources, in accordance with the terms and conditions of this Agreement.

AGREEMENT

Now therefore, in consideration of the premises and covenants set forth herein, the parties hereby agree as follows:

1. DEFINITIONS

1.1. "Assigned Properties" means, collectively, (i) the Technology (including, without limitation, computer programming code for both the server side and client side in source code and object code forms), (ii) all copies of computer software embodying the Technology, all technical data, drawings, prototypes, engineering files, flow charts, design specifications, inventions (whether or not patentable), discoveries, improvements, trade secrets, know-how, works of authorship, ideas and confidential or proprietary information created by or for Seller relating to the Technology and (iii) all documentation (including all application programmer interface documentation in printed and electronic format), manuals, tools and other materials owned by Seller and used to develop, enhance, modify, support and maintain the Technology.

1.2. "Confidential Information" means technical, business, financial, customer and product development plans, strategies and information relating to Buyer, or any affiliate, customer or strategic partner of or content provider to Buyer, including, without limitation, the Assigned Properties and Assigned Rights (as defined below).

1.3. "Intellectual Property Rights" means copyright rights, trademark rights, patent rights, trade secret rights, moral rights and all other proprietary and intellectual property rights anywhere in the world; provided, that the mark "Web Smith" shall not be included within the definition of Intellectual Property Rights.

1.4. "Source Code" means the human-readable form of computer software, together with all documentation and comments relating thereto sufficient for a reasonably skilled computer programmer to understand, use, support and modify such computer software.

2. SALE, ASSIGNMENT AND TRANSFER

2.1. Sale and Assignment. Subject to the terms and conditions of this Agreement, Seller hereby irrevocably sells, assigns, conveys and transfers to Buyer, and its respective successors and assigns, all of Seller's right, title and interest anywhere in the world in and to the Assigned Properties, including, but not limited to, all Intellectual Property Rights relating to the Assigned Properties and any and all causes of action heretofore accrued in Seller's favor, whether now known or hereafter to become known, with respect to any of the foregoing (collectively, such Intellectual Property Rights and causes of action, the "Assigned Rights"). In the event any right (including, without limitation, moral rights) in the Assigned Rights cannot be assigned, Seller hereby waives enforcement anywhere in the world of such a right against Buyer, its distributors, affiliates, licensees and customers and agrees to exclusively license such a right (with the right to sublicense) worldwide to Buyer and its respective successors and assigns any and all such rights Seller may have in and to the Assigned Properties or any portion thereof. The parties acknowledge and agree that the mark "WebSmith" is not being sold or transferred hereunder and Buyer is not assuming any obligation or liability with respect thereto, and any such liability shall be retained by Seller.

2.2. Recordation of Assignment. Seller shall simultaneously herewith sign the Memorandum of Assignment of Copyright in the form of Exhibit B attached hereto. An executed copy of such Memorandum of Assignment of Copyright may be filed with the United States Copyright Office by either party at any time.

2.3. Further Assurances. At any time, and from time to time hereafter, Seller shall, upon Buyer's written request and at Buyer's expense, take any and all action and execute, acknowledge and deliver to Buyer any and all further instruments and assurances necessary or expedient in order to fully vest in Buyer the Assigned Properties and Assigned Rights and to facilitate Buyer's enjoyment, defense and enforcement thereof. Seller hereby irrevocably designates and appoints Buyer, and its duly authorized officers and agents, with full power of substitution, as Seller's agents and attorneys-in-fact to act for and in behalf and instead of Seller, to take any and all actions, including proceedings at law, in equity or otherwise, to execute, acknowledge and deliver any and all instruments and assurances necessary or expedient in order to fully vest in Buyer or perfect the sale, transfer and assignment of the Assigned Properties and Assigned Rights or to protect the same or to enforce any claim or right of any kind with respect thereto. This includes, but is not limited to any rights with respect to the Assigned Properties that may have accrued in Seller's favor from the date of creation of the Assigned Properties to the Effective Date. Seller hereby declares that the foregoing power is coupled with an interest and is irrevocable.

2.4. Transfer of Assigned Properties. Seller shall promptly deliver to Buyer all manifestations of the Assigned Properties (including all copies thereof) in Seller's possession or control; provided, that Seller may retain one copy of the Assigned Properties at its counsel's office for archival legal purposes only. Within five days of the Effective Date, Seller shall, through the services of Ethan Nicholas, commence work to install the Technology (including, without limitation, the core editor) on Buyer's servers. Buyer shall pay for all accommodation expenses for Mr. Nicholas while he is performing

such work as an employee or contractor of Seller, for a period of up to 30 days.

<http://agreements/geocities/computrak.sale>

4. Translate the leading sentences from English and Ukrainian newspapers. Pay attention to differences in their structure.

(A) 1. Тернопільська облрада у зверненні до Президента, Верховної Ради та посольства Республіки Польща в Україні вимагає офіційних вибачень від поляків за етнічні чистки, здійснені Армією Крайовою у роки Другої світової війни. 2. З 1 жовтня абонплата за користування стаціонарним телефоном у містах і райцентрах зросте на 20 %. При цьому вартість хвилини розмови залишиться незмінною, повідомила Нацкомісія з питань регулювання зв'язку. 3. На острові Коса Тузла після аварії у Керченській протоці досі не прибрано майже 10 тисяч тонн мазутно-піщаної суміші, стверджують кримські “зелені”. 4. Три дні провів в Одесі син французького письменника Жоржа Сіменона – Джон. 5. Керівництво “Борисполя” після втручання Генпрокуратури вирішило покласти край крадіжкам багажу в аеропорту. Як нам повідомили у прес-службі Мінтрансу, вже здійснили ротацию персоналу вантажників та служби авіабезпеки. (Газета “Експрес”)

(B) 1. The US Treasury warned yesterday that a process of reassessment of risk in the wake of volatility in credit and mortgage markets was ‘far from over’ and would ‘inevitably’ hit the balance sheets of financial market players. 2. OECD warns subprime fallout will cause ‘significant’ slowdown. The US economy is likely to face a ‘quite significant’ slowdown this year because of the fallout in its subprime mortgage market, which warrants the US Federal Reserve cutting interest rates, the organisation for Economic Co-Operation and Development said yesterday. 3. The US housing sector has suffered a blow as demand for homes fell dramatically to a six-year low amid tightening lending conditions, according to realtors. 4. Central bankers in Europe yesterday intensified efforts to quell the turmoil in global money markets as evidence emerged that tighter borrowing conditions might be denting parts of the US economy. 5. Serbia will not threaten military action in Kosovo even though a declaration of independence by the province would open a ‘Pandora’s box’ of security problems in the Balkans, Serbia’s foreign minister said. 6. Investment banks need to restore investor confidence by making a concerted effort to reveal the full extent of any losses arising from the credit market turmoil, Josef Ackermann, chief executive of Deutsche Bank, has urged. 7. The UK food industry came under pressure to remove artificial food colourings and other additives from thousands of products, including soft drinks, after research showed additives encouraged hyperactivity in children. (“Financial Times” newspaper.)

5. Translate the interview with a translator into English.

Віра Річ – відомий англійський перекладач. Народилася в 1936 році, у Лондоні, який залишився її рідним містом на все життя, хоча вона подорожувала і працювала приблизно у 35 країнах (неточність пов’язана зі зміною кордонів!).

Віра Річ багато працювала з українською та білоруською поезією (антологія білоруської поезії в перекладі англійською мовою “Як вода, як вогонь” (ЮНЕСКО,

1971 рік) була першою, що вийшла західноєвропейською мовою). Також пані Віра перекладала з польської, російської, чеської, хорватської, норвезької та іспанської мов. Вона є засновником і редактором журналу *Manifold Magazine of New Poetry*.

Віра Річ, яка добре знає, що таке радянська цензура, – активний поборник правди у літературі. Про це і не тільки – наша розмова з людиною, що присвятила своє життя поезії і світові перекладу.

– Я достеменно можу назвати дату, з якої розпочалася моя кар’єра перекладача, – 24 квітня 1956 року. В той час я навчалася у коледжі, і нас заохочували перекладати французькі та латинські вірші. Так от, на моєму двадцятому дні народження серед гостей був українець Володимир Микула. Друзі попрохали мене перекласти якогось вірша, а під кінець дня Володимир запитав: – Ти не проти перекласти одну українську поезію для публікації у журналі? – Добре. Але я... не знаю української мови. – Це не проблема. Ти вивчиш!..

Отже, послуговуючись словником і антологією поезії, я почала вивчати українську.

У мене були тоді теплі стосунки із білоруською спільнотою в Лондоні, і коли вони дізналися, що я перекладатиму для українського часопису, то запропонували мені перекладати ще й з білоруської. Мовляв, “якщо українцям подобається твоя робота, то вона має бути справді доброю”.

Моїм першим опублікованим перекладом був “Пролог” до поеми “Мойсей” Івана Франка, надрукований 1957 року в “Українському віснику”, який виходив у Лондоні. На сорокаріччя цієї події Спілка письменників України нагородила мене премією імені Івана Франка, чим я й досі дуже пишаюся.

Перша збірка перекладів, вірші Тараса Шевченка, вийшла в 1961 році, коли відзначали сторіччя смерті поета. Відтоді я почала працювати з українською, білоруською поезією і прозою, а також перекладати з польської, румунської, чеської, російської, давньоанглійської (хоча останні важко назвати перекладами), переклала цикл поезій з іспанської.

Понад сорок років я працювала на журналістській ниві у Центральній і Східній Європі – ця робота також була пов’язана із перекладом.

– Пані Віро, з якими “труднощами перекладу” вам як фахівцю доводилося зіштовхуватися?

– Мій принцип: перекладач має створювати свою версію твору у максимально наближеній до тексту-оригіналу формі. Переклад має відтворювати як зміст, так і стиль оригіналу. Наприклад, у поезії мають бути збережені ритм, ритмомелодика, система римування, алітерації тощо. І також потрібно зберегти, я би назвала це “спецефекти вірша”: особливості його стилю, насамперед професіоналізми, сленг, жаргон, релігійну, академічну лексику тощо.

Насправді жоден переклад не буває досконалим. Проте я відкрила для себе те, що його можна дуже наблизити до оригіналу.

Наведу приклад. У “Заповіті” Шевченка є ключове слово “окропіте”. Як перекласти його англійською мовою? Словники рекомендують уживати слова *sprinkle* чи *spatter* (забризкувати, розпорошувати. – Д.Д.), але знавці англійської розуміють, що ці слова мають трохи інший зміст. Отже, я була змушена шукати

щось нове.

Кілька місяців я намагалася віднайти потрібне слово-образ, аби якнайточніше передати мовлення Шевченка у “Заповіті”. І збагнула, що мені потрібне слово, яке використовують священики, коли святою водою мають “окропити” тих, хто хоче наблизитися до Божої благодаті, відчутти Божий дух у собі. Це символізує духовне очищення.

І я знайшла! 1500 років тому в англійській мові було потрібне мені слово. Згідно з лінгвістичними дослідженнями, воно прийшло в англійську від мови германських племен. У давньоанглійській мові (англосаксонській) це слово звучить як *bletsian*. А далі це “поганське” слово піддалося процесові християнізації і перетворилося на *bless* (благословити. –Д.Д.). Саме ним і дотепер послуговуються священики, саме його я і намагалася віднайти.

Отже, мені довелося віднайти для свого перекладу слово, яке сьогодні знає невеличка група людей, яке ледь не загубилося в історичному вирі подій... Це, я вам скажу, досить-таки важка і марудна праця. Проте для перекладача головне – результат.

– Розкажіть про суть конфлікту, пов’язаного із білоруською літературою, а точніше, з вашими перекладами. У своїй статті ви написали: це війна, в якій зачепили вашу репутацію як перекладача. Тож що, власне, сталося?

Мої проблеми з Білоруссю розпочалися іще на початку 70-х. 1971 року уперше з’явився том перекладів білоруської поезії західно європейською мовою — збірка “Як вода, як вогонь”. Книжка вийшла під патронатом ЮНЕСКО. Після того, як декілька місяців московський головліт (не мінський!), вимагав, щоб цю збірку “розсипали”, оскільки моє передне слово не було узгоджене із політикою партії, що визначала радянські стандарти.

На противагу мені з’явилися переклади маловідомого Волтера Мея, які (я можу про це говорити з усією відповідальністю) були зроблені через посередництво російської мови. Тобто білоруського колориту там було дуже і дуже мало. Ці переклади взагалі не мали жодної мистецької ваги.

Нещодавно я дізналася: ЮНЕСКО розпочало проект щодо створення CD-диску “Білоруська поезія англійською мовою”. Я здивувалася, оскільки мене про це ніхто не повідомив. І там збиралися розмістити переклади саме Волтера Мея, а не мої. У мене склалося враження, що мене навмисно хотіли усунути від цієї справи. Коли я почала бити в усі дзвони, вирішили-таки, що мої переклади також мають бути розміщені. Та мені просто не дали часу для підготовки якісних перекладів. Хтось “нагорі” залишив усього кілька тижнів для завершення проекту. Я розглядаю це просто-таки як спробу вилучити мої переклади з білоруського літературного ринку.

– Ви бачите тут політичні мотиви?

– Так, кілька моїх статей у журналі *Times Higher Education Supplement* були досить критичними щодо політичного режиму пана Лукашенка. І це, зокрема, пов’язано із закриттям Лицею гуманітарних наук, закриттям Європейського університету гуманітарних наук, політичною цензурою академічних досліджень тощо. Я могла б і далі продовжувати цей перелік.

Принаймні я зробила усе можливе для того, щоб люди з усього світу могли відкрити для себе світ білоруської літератури.

– На вашу думку, мають література і політика безпосередній зв'язок? Чи відбиває література, стан її розвитку тощо політичну ситуацію у країні?

– Я переконана: будь-який митець відреагує на несправедливість навколо себе. Митець – теж суспільна істота... І ця реакція, це занепокоєння й є тим політичним моментом, про який ви кажете.

– Не могли б ви сказати кілька слів про роботу над перекладами видатної української поетеси Ліни Костенко? Чи важко було працювати над її поезією?

Уперше я почала працювати з творами Ліни Костенко ще у 60-х роках. Потім був проект, пов'язаний з перекладом антології творчості шістдесятників... З різних причин це так і не здійснилося. Але я тоді переклала багато її віршів, які вважаю надзвичайно витонченими, багатогранними і високохудожніми. Таке сприйняття віршів, звичайно, є величезним поштовхом до перекладу.

У 2000 році, коли тривала робота над антологією української поезії ХХ сторіччя, я надіслала упорядникам свої переклади поезії Ліни Костенко, але перевагу віддали деяким досить слабким версіям із США (маю на увазі переклади М. Найдана та інших) – які не зберегли витончену форму й ритмомелодику оригіналу. Упорядник пояснив мені це тим, що “американці не розуміють рими”.

– Чи не могли б ви дати універсальної поради: що потрібно для того, аби стати професіональним перекладачем?

– Перекладач, маючи вроджений хист (талант від Бога, генетичну детермінованість), має тренувати свої мовні якості так, як атлети тренують свої м'язи перед виступами на Олімпійських іграх. Він має працювати з мовою, з літературними текстами, збагачувати себе новими словесними відтінками, щоб якнайточніше передати зміст і стиль кожного слова у творі і, що найважливіше, має бути поетичний “інсайт”, дуже тонке відчуття слів... Аристотель пише про це у “Поетиці”: “Інсайт” (він називає це “метафорою”) – єдина річ, якої не можна навчитися. Решта – це результат сумлінної праці, вивчення мови, мистецька практика тощо...

А також перекладач мусить мати здатність ховати себе у перекладі, не вставляти свої слова, свої думки тощо. Переклад – це немовбито вікно, крізь яке повинно сяяти світло твору-оригіналу. І це віконце має бути створене із найчистішого у світі скла.

Саме це перетворює переклад у мистецтво, чого не може дати комп'ютерне перекладання. Ви, мабуть, знаєте багато анекдотів із приводу комп'ютерного перекладу, зокрема про переклад прислів'їв. Наприклад, “Out of sight, out of mind” (повністю викинути когось зі свого життя, забути про когось. – Д.Д.) комп'ютер перекладає як “телепень-невидимка”. І таких прикладів можна навести чимало.

– Я знаю, що багато талановитих людей не люблять таких запитань, проте... Які ваші плани на майбутнє? У вас наближається ювілей. Який подарунок ви хотіли б собі зробити?

– Ви знаєте, мій день народження – за два дні до страшної події для цілого світу, трагедії на Чорнобильській АЕС, нинішнього року її двадцята річниця. Це

величезна пересторога людству, це той трагічний кадр нашої історії, рана, яка навряд чи зможе загоїтися... Це постійна пам'ять. Ліна Костенко дуже багато і дуже правильно про це писала, вона жила в тій зоні відчуження, а це багато про що говорить!

2006 року я мушу багато чого зробити... Але, якщо вдасться, то я би дуже хотіла провести кілька святкувань із моїми друзями в Україні – у Києві та Львові. І, звісно, якщо мене не оголосять цілковито персоною non grata, у Мінську...

- І насамкінець. У чому для вас полягає вічність перекладу?

- Вічність... Знаєте, у моєму віці вічність уже є близькою, але я ще маю дуже багато роботи, яку мушу виконати перед тим, як зустрінусь із Св. Петром... Адже на небесах мені доведеться відповідати не тільки перед сонмом янголів за свої земні гріхи, а й перед моїми авторами, яких я не встигла перекласти...

Дзеркало тижня № 1 (580) 14–20 січня, 2006.

<http://www.dt.ua>

6. Translate the review by Burton Raffel into Ukrainian.

Writing Southern Fiction

If Southern novels are a distinctive sub-genre of American literature, it is because the South as a region is distinctly different from the rest of the country. It is different in its geographical, climatic, and demographical features; it is different in its history and customs and, still, in many of its attitudes. But it is perhaps most of all different in its relative cohesiveness, the social frameworks that Southerners hand down, without thinking too much about it, from father to son and mother to daughter. I have no statistics on such societal inheritance, nor most probably does anyone else. But I would bet on the likelihood that in no other part of the country are there so many native-born folk, moved away by circumstance, who not only long to return, but eventually do return, to live out their lives in or near the places where they were born and raised.

Henry James (and others) long ago remarked, often bitterly, that the United States did not have the social patterning so marked in England and even more pronounced on the Continent. What James (and others) were complaining about, in my own opinion incorrectly, was not — though they often put it this way — that there was “nothing to write about” in the USA, but that the ways of writing about social cohesiveness, developed by the English and their European neighbors through centuries of masterful fiction, were not entirely, and certainly not easily, applicable to the loose-limbed, free-swinging American world. Whether urban or rural, Americans could and did move virtually at will, changing locales, professions, careers, and their own lives. Neither English nor European societies have ever equally encouraged such transformability (a better word here, to my mind, than “mobility,” for it is not the mere movement from place to place that is most significant).

The effects of place and time, and indeed of all the various cultural forces (including language) operative in the shaping of fiction, and novels above all, are I think still under-appreciated. But it seems to me that no one who has read, say, the novels (written in Bengali) by Rabindranath Tagore, or the novels written (in Japanese) by either

Lady Murasaki or Yasunari Kawabata, or the novels written (in Chinese) by Cao Xueqin, Li Yu, or the unknown author of the *Chin P "mg Mei*, can have the slightest doubt that fiction, as a cultural artifact, can no more readily be properly considered as divorced from the culture out of which it comes than a tooth can be considered as separate from the jaw out of which, equally literally, it springs. Paleontologists can often recognize the nature of a vanished animal by a single tooth. So, too, we can, and we should, distinguish full-length works of fiction in terms of the cultural forces which, again literally, give them birth.

Thus, the South tending to be more tradition-minded, so, too, will we find Southern fiction, as well as Southern folklore. Brer Rabbit, Huck Finn, and Aunt Jemima have been stewed in essentially the same pot.

Just as the South tends to be more place-minded, so, too, is Southern fiction. Faulkner's Mississippi, no matter what he names it, is in fact far more realistic than Anthony Trollope's Barsetshire. Future social historians are much more likely to learn from Faulkner, and can much more safely rely on his portrayals of both land and people than the wistful fantasy-land spun for us by Trollope can be taken for truthful picture-painting representations.

Because the South is more family-minded, so, too, will we find Southern fiction wound around and around with family history. Interlocking roles are described and analyzed for mothers, fathers, sons, daughters, intertwined (as in Southern social reality they are intertwined) with the roles of aunts, uncles, cousins, grandfathers, grandmothers, and even family members so long dead and buried that they cannot have any active roles except in memory.

As the South is more dynastic-minded, so, too, is Southern fiction. Robert Penn Warren's *All the King's Men*, based on the life of Huey P. Long, is no more about American political life than is, say, John Dos Passos's *USA*. Though there is only a little more than a decade between their dates of publication, the books seem to come from worlds even farther apart than Chicago (Dos Passos's birthplace) and Kentucky (where Warren was bom).

And as the South is at one and the same time more courtly and also darker, more secretive and shot through with all manner of quasi-licit (and illicit) passions, similarly Southern fiction is far more concerned not only with the darker aspects of racial issues, but also with mental instability, violence, and almost Gothic-like skeletons hidden in mouldering closets. From what other region of the country could William Faulkner's novels have come?

Having spent only ten of my almost seventy years resident in the South, and having been raised entirely under the brick and concrete trees of New York City, where I was bom, I write only as a concerned outsider. And although I have been moved to reflect on these issues, in some part, by watching my two youngest children grow up in semi-tropical Louisiana, my literary motivation stems from two recent novels, primarily William Baldwin's superb *The Hard to Catch Mercy* (Chapel Hill: Algonquin Books, 1993) and, somewhat less power-fully, John Gregory Brown's *Decorations in a Ruined Cemetery* (Boston: Houghton Mifflin, 1994). Even the books' titles seem to me pretty distinctively Southern – the one clearly framed in eccentric folkloristic terms, the other

in almost pure Louisiana Gothic.

Baldwin's *The Hard to Catch Mercy* is longer as well as internally more coherent and more tightly structured. It unrolls at the steady, measured pace of Southern life itself. To hurry is literally fatal, here, so only the exceedingly brave, the very unlucky, or the hopelessly foolish make that mistake. "Early on in His career," the novel begins, sounding notes both comical and majestic, "God promised man dominion over cattle and it had fallen my lot to have dominion over two in particular – our milk cows, Ruth and Naomi." These very carefully particularized cows, as well as equally individualized horses, and dogs, are characters as active and often as important as those of the human variety. Their large and completely natural presence is neither hokey nor sentimentalized, but simply, quietly emblematic of post-Civil War and pre-World War I society the novel deals with. In fact, the book's title refers to a member of the Mercy clan whose life is dominated by his sometimes uncanny ability to catch "hard to catch," straying animals. And this feral human is, further, directly at the churning center of the book's story. In this novel, that is, as once in all novels, plot emerges from the characters' inevitably flawed natures.

Actually, though a first-time reader may not realize it, the novel begins on the page before the one just quoted from, where the narrator, Willie Alison, writing over the supposed date of 1927, informs us that "I suppose books get written for a number of reasons, not many of them good. But I won't start by making excuses." This little apologia, of which I have just cited roughly the first half, bears the unmistakable brand of Mark Twain, Missouri-born and bred, but bears it proudly and coherently. Willie Alison's apologia continues for two more sentences, which neatly brings the reader both away from and then back toward Twain:

This memoir concerns what happened to me in a place so far away it might as well be the dark side of the moon. I was just learning about life back then.

The emphatic orality of this writing marks the book off (no pun intended) as a tale, to be told by a voice, to be listened to, in our heads, by means of our perceptions of that voice. That, too, is characteristically Southern. I think at once of such nonfictional records as "*You Live and Learn. Then You Die and Forget It All*": *Ray Lum's Tales of Horses, Mules and Men*, beautifully set down, in 1992, by William Ferris – who "brought this book into being," writes Eudora Welty in her foreword, "in the only possible way – by ear." Much "post-modernist" fiction, which seems to me distinctly not Southern, has no audible connection with the human ear; the ear's loss does not seem to be the eye's gain.

Willie, the narrator, moves-and grows, entirely believably – from late childhood through to mid-adolescence. At the end of the book he is, as fifteen-year-olds had to be in those times, grown up. And the Hard to Catch Mercy, who is half-animal, and more brutal than virtually any animal (he kills his wife and children because, simply, it is easier for him that they be dead rather than alive), has Willie trapped in a burning house. "The Mercy," as he is frequently called, with wonderful irony, intends to kill Willie, but, having lost both his horse and full use of his legs, is obliged to come crawling after the boy. Mercy is motivated by pure murder-lust: "He could see my eyes peering out from behind the doorframe," Willie tells us, and "seeing the terror in them [he] would not let that pass." *Could* not let it pass; violence is the man's aphrodisiac as well as the spring that turns his inner machinery.

He had lost his hat. The last thing I noticed was not the grinning satanic mask of his face. No, the last thing seen was the thinning hair on the crown of his head. He looked down while pulling himself onto the step, and I plunged the butchering knife into his back again and again and again. There seemed to be no end to this jabbing, but finally the knife froze, the wood of the handle buried in blood-soaked pulp.

Perhaps the most accurate critical observation one can make is that the four hundred forty-six pages that come before this paragraph (which effectively though not quite literally ends the novel) lead, inch by inch, both to the events and, just as important, to the rhetoric employed. There are not many books, today or indeed at any time, that can legitimate phrases like “the grinning satanic mask of his face.” This novel is one of them.

Not that the fine consistency of both story and tone is either heavy with tragedy or consistently evocative of any one emotion. The book contains an immense amount of sheer good fun (one laughs often, and aloud, too); there are expansive pages on love, on friendship, on family; there are keen satirical passages. Since it is so plainly a Southern novel, the ante bellum world is still alive, and even active. Family threads unroll, slowly, meaningfully, in all directions, and each thread adds to both the complexity and also the totality of the tale. [...]

That is damned good writing. It is also very Southern writing. The combination of “good” and “Southern” may yet preserve the twenty-first century American novel from what a distinctly nonliterary critic once referred to as “the garbage-bins of history.” (The Literary Review)

7. Read the following excerpt from the novel “Vanity Fair” by W.M. Thackeray. What linguistic means does the author use to create Osborne’s character? Read the translation of the text made by O. Seniuk. Pay attention to the translation of personal names.

(A)

I fear the gentleman to whom Miss Amelia’s letters were addressed was rather an obdurate critic. Such a number of notes followed Lieutenant Osborne about the country, that he became almost ashamed of the jokes of his mess-room companions regarding them, and ordered his servant never to deliver them except at his private apartment. He was seen lighting his cigar with one, to the horror of Captain Dobbin, who, it is my belief, would have given a bank-note for the document.

For some time George strove to keep the liaison a secret. There was a woman in the case, that he admitted. “And not the first either,” said Ensign Spooney to Ensign Stubble. “That Osborne’s a devil of a fellow. There was a judge’s daughter at Demerara went almost mad about him; then there was that beautiful quadroon girl, Miss Pye, at St. Vincent’s, you know; and since he’s been home, they say he’s a regular Don Giovanni, by Jove.”

Stubble and Spooney thought that to be a “regular Don Giovanni, by Jove” was one of the finest qualities a man could possess; and Osborne’s reputation was prodigious amongst the young men of the regiment. He was famous in field-sports, famous at a song, famous on parade; free with his money, which was bountifully supplied by his father. His coats were better made than any man’s in the regiment, and he had more of them. He was

adored by the men. He could drink more than any officer of the whole mess, including old Heavytop, the colonel. He could spar better than Knuckles, the private (who would have been a corporal but for his drunkenness, and who had been in the prize-ring); and was the best batter and bowler, out and out, of the regimental club. He rode his own horse, Greased Lightning, and won the Garrison cup at Quebec races. There were other people besides Amelia who worshipped him. Stubble and Spooney thought him a sort of Apollo; Dobbin took him to be an Admirable Crichton; and Mrs. Major O'Dowd acknowledged he was an elegant young fellow, and put her in mind of Fitzjerald Fogarty, Lord Castlefogarty's second son.

<http://www.bartleby.com/305/13.html>

(B)

Боюся, що джентльмен, якому Емілія адресувала свої листи, не відзначався особливою чутливістю. Хоч де б опинився лейтенант Осборн, слідом за ним мандрувало стільки листів, що товариші в офіцерському клубі вічно допікали йому своїми жартами, і кінець кінцем він наказав служникові віддавати їх тільки тоді, як він буде в своїй кімнаті. Хтось бачив, як він запалював листом сигару, на превеликий жах капітана Доббіна, що, як нам здається, не пожалкував би і банкнота за такий автограф.

Довгий час Джорджеві щастило тримати в таємниці свої сердечні справи. Знали тільки, що в нього була якась дама, — він і сам цього не заперечував.

— І вже не перша, — казав хорунжий Спуні хорунжому Стаблу. — Цей Осборн — справжній диявол! Дочка судді в Демерері мало не збожеволіла через нього, а потім ще була та вродлива квартиронка, міс Пай у Сент-Вінсенті, пам'ятаєш? А відколи полк повернувся додому, він, кажуть, став справжнім донжуаном, їй-богу!

Стабл і Спуні вважали, що стати “справжнім донжуаном, їй-богу” — найбільша заслуга кожного чоловіка; а Осборн і справді мав дуже добру славу серед полкової молоді. Він відзначався в спорті і на парадах, чудово співав, сипав грішми, які йому щедро давав батько, його одяг був найкраще пошитий і мав він його більше, ніж інші. Всі в полку ним захоплювалися. Він міг перепити будь-кого в товаристві, навіть старого полковника Неперепийлі. Міг вистояти в боксі навіть проти рядового Троцера, що раніше виступав на рингу (його давно зробили б капралом, якби він не пив), був найкращим гравцем у крикетній команді полкового клубу. На кінних перегонах у Квебеку, в яких він брав участь, його кобила Блискавка виграла гарнізонний приз. Його обожнювала не тільки Емілія. Стабл і Спуні вбачали в ньому мало не Аполлона, Доббін вважав його другим Диво-Крайтоном, а дружина майора, місіс О'Дауд, визнавала, що він блискучий кавалер і нагадує їй Фіцджералда Фогарті, другого сина лорда Касл-Фогарті.

8. Read two poems by R. Burns. What do you know about the poet? Speak about the language of English poetry. Illustrate your story with the examples from these two poems. Then try to describe R. Burns' individual style. Make interlinear translation of the poems. After that make their literary translation.

(A) My Heart's in the Highlands

Farewell to the Highlands, farewell to the North,
The birth-place of Valour, the country of Worth;
Wherever I wander, wherever I rove,
The hills of the Highlands for ever I love.

My heart's in the Highlands, my heart is not here,
My heart's in the Highlands, a-chasing the deer;
Chasing the wild-deer, and following the roe,
My heart's in the Highlands, wherever I go.

Farewell to the mountains, high-cover'd with snow,
Farewell to the straths and green vallies below;
Farewell to the forests and wild-hanging woods,
Farewell to the torrents and loud-pouring floods.

<http://www.readbookonline.net>

(B) Farewell to Eliza

From thee, Eliza, I must go,
And from my native shore;
The cruel fates between us throw
A boundless ocean's roar:
But boundless oceans, roaring wide,
Between my love and me,
They never, never can divide
My heart and soul from thee.

Farewell, farewell, Eliza dear,
The maid that I adore!
A boding voice is in mine ear,
We part to meet no more!
But the latest throb that leaves my heart,
While Death stands victor by, –
That throb, Eliza, is thy part,
And thine that latest sigh!

<http://www.readbookonline.net>

9. Translate an excerpt from the play “Dangerous Corner ” by J.B. Priestley. Explain the meaning of the proverb *Let sleeping dogs lie*”.

ANNOUNCER: You have just been listening to a play in eight scenes, specially written for Broadcasting, by Mr. Humphrey stoat, called “The Sleeping Dog”.

FREDA [crossing slowly to radio]: And that's that. I hope it didn't bore you, Miss Mockridge?

MISS M.: Not in the least.

BETTY: I don't like the plays and the stuffy talks. I like the dance music and so does Gordon.

FREDA [switching off the wireless]: You know, Miss Mockridge, every time my brother Gordon comes here he annoys us by fiddling about trying to get dance music.

MISS M.: What did they call that play?

OLWEN: "The Sleeping Dog".

MISS M.: Why the sleeping dog?

BETTY: Because you had to let him lie.

FREDA: Let who lie?

BETTY: Well, they were all telling lies, weren't they? Or they had been.

MISS M.: How many scenes did we miss?

OLWEN: Five, I think.

MISS M.: I suppose they must have been telling a lot of lies in those scenes. That's why that man was so angry — the husband, I mean.

BETTY: But which was the husband? Was it the one with the adenoid voice?

MISS M. [briskly]: Yes, the one with the adenoid voice, and he went and shot himself. Very pathetic, I'm sure.

FREDA: Rather too many adenoids.

<http://library.du.ac.in/>

10. Comment on the following quotations about the art of translation.

1. As far as modern writing is concerned, it is rarely rewarding to translate it, although it might be easy. Translation is very much like copying paintings. (Boris Pasternak, 1890-1960, Russian Poet, Novelist, Translator) 2. A great age of literature is perhaps always a great age of translations. (Ezra Pound, 1885-1972, American Poet, Critic) 3. Laughter translates into any language. (Graffiti) 4. The original is unfaithful to the translation. (Jorge Luis Borges, 1899-1986, Argentinean Author) 5. Poetry is what is lost in translation. (Robert Frost, 1875-1963, American Poet) 6. It is as impossible to translate poetry as it is to translate music. (Voltaire, 1694-1778, French Historian, Writer) 7. Woe to the makers of literal translations, who by rendering every word weaken the meaning! It is indeed by so doing that we can say the letter kills and the spirit gives life. (Voltaire, 1694-1778, French Historian, Writer) 8. The problem of translation is to retreat to a simpler tenor of one's own style and creatively adjust this to one's author. (Paul Goodman (1911-1972) American author, poet and critic) 9. God employs several translators; some pieces are translated by age, some by sickness, some by war, some by justice. (John Donne, 1572-1632, British Metaphysical Poet) 10. Mathematicians are like Frenchman: whatever you say to them they translate into their own language, and forthwith it is something entirely different. (Source Unknown)

Media translation

1. Translate the excerpt from a talk show. How is this genre different from other TV programs?

Show: Nightline

Title: “A National Town Meeting on Wall Street and the Economy”

Date: Nov. 6, 1987

Subject: Economics

TED KOPPEL: To help me explain about some of the terms that we will be using throughout the course of this evening, we have enlisted the support of, how do I refer to you, Mr. the Frog?

KERMIT THE FROG: No, no, actually, you could just call me Kermit, please.

KOPPEL: Let’s get right to it, if we can, Kermit. Talk to me about we constantly refer to ‘the market’, as though we all knew what ‘the market’ was. You do.

KERMIT: Well, if you wanted to know the definition of the term market, or stock market, as we say, it’s basically very simple, it’s just where the brokers buy and sell stocks.

KOPPEL: Well, what about some of those other terms you hear connected with the market, like the ‘bull market’ or the ‘bear market’?

KERMIT: Oh. Well, you see, if you wanted to ask about them I have experts – for the bear market, for instance, we have Fozzie Bear.

FOZZIE BEAR: Yes, Ted, well, thank you, thank you, and thank you, and thank you.

KOPPEL: Well, Fozzie, what is a bear market?

FOZZIE: Yes, Ted, well, thank you, being a bear myself, that is one of the first things we bears are taught in the caves. As I recall, a bear market is where prices are going down for a long period of time. Thank you.

KERMIT: The bull market, by contrast, is the market where the stocks are generally going up.

KOPPEL: So one would wish, I suppose, for a bull market to drive the bears out?

FOZZIE: No, no, we don’t want that, we never want that.

<http://www.ew.com/ew/article/>

2. Translate the excerpt from an interview with the Prime-Minister of Ukraine (you can watch it using the link below). Pay attention to clichés used by TV reporters.

ЖУРНАЛІСТ: Доброго дня! Сьогодні програма “Час” у ексклюзивного гостя, у Прем’єр-міністра Юлії Тимошенко. Доброго дня.

ПРЕМ’ЄР-МІНІСТР: Доброго дня!

ЖУРНАЛІСТ: Широка коаліція між Блоком Тимошенко та Партією регіонів не склалася. Президент Ющенко, виступаючи у вівторок на останній прес-конференції, навіть заявив, що це, цитую: “перемога демократії”. Чи є руйнування домовленостей поміж вашими двома політичними силами поразкою Блоку Тимошенко?

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР: Перш за все, я хочу категорично спростувати ці твердження, що це об'єднання БЮТ з Партією регіонів. Справа в тому, що я завжди намагаюся діяти так, як, по-перше, очікують люди, а по-друге, як це треба країні. І тому, об'єднання було не між двома політичними силами, а об'єднання було усіх політичних сил в парламенті. І можу стверджувати, що всі соціологічні опитування і інтерактивні опитування, які проводилися за останній час, вони говорили про те, що люди прагнуть припинення політичних війн, припинення протистоянь фракцій і політиків, лідерів і політичних сил, що люди прагнуть, щоб політики об'єдналися усі разом, без виключення, навколо інтересів людини, а не навколо своїх протистоянь і амбіцій. Ось чого хотіли люди.

А з іншого боку, я можу сказати, що країні потрібно, конче потрібно: країні потрібно сьогодні вийти з кризи не зруйнованою, слабкою, розтрощеною, не з мільйонами людей на вулицях без роботи, не з мільйонами пенсіонерів і людей, які сьогодні працюють у бюджетній сфері, без заробітних плат і пенсій, молодь – без перспективи, підприємства – без замовлень і без експорту. Ось я не хочу цього. І саме тому в усіх країнах світу, Україна не виключення, сьогодні ідуть об'єднавчі процеси усіх політиків, як перед війною. Як перед останнім розстрілом влада, опозиція, усі гілки влади, усі політики, які ворогували сотнями років партії (є партії, яким по сотні років вже в інших країнах світу), вони всі сьогодні об'єднуються. Об'єднуються заради того, щоб поставити інтереси країни і кожної людини, кожного громадянина, вище, ніж свої особисті, ніж кольори прапорів своїх партійних, ніж якісь інтереси, в тому числі, які роз'єднували ці політичні сили.

<http://5.ua/video/143/5/1514/>

3. Read the rendering of the interview with Viktor Yanukovich given to CNN. Watch it using the link below and make consecutive/ simultaneous interpreting.

В. Янукович розповів CNN, що він як Президент України не буде щось вказувати Росії, водночас він не є маріонеткою Кремля. Його політика буде основана на взаєморозумінні і добрих відносинах з Росією і Європейським Союзом.

За його словами, його пріоритети у співпраці з Росією – це стабільне постачання енергоносіїв. У співпраці з ЄС, як заявив В. Янукович, він хоче зробити кроки щодо угоди про вільну торгівлю і привнести в Україну саме європейські стандарти життя.

Щодо спроб України вступити в НАТО, чому сприяв нинішній Президент України Віктор Ющенко, то лідер Партії регіонів зазначив, що співпраця з НАТО триватиме, але питання вступу в Альянс має вирішувати народ України на референдумі.

Також В. Янукович повідомив, що першочергові завдання для нього і його команди – це подолання економічної кризи в країні на основі економічних реформ і боротьби з корупцією.

В. Янукович вважає, що основою його демократичної перемоги є те, що він

зумів поліпшити економіку в минулому. За його словами, люди голосували за нього, тому що вважають, що він може поліпшити економічний стан країни. В. Янукович зазначив, що пропонує ті зміни, які хочуть українці.

Відповідаючи на питання про своє бачення долі країни протягом наступного десятиріччя, В. Янукович сказав, що його мета об'єднати Україну і зробити її однією з 20 найбільших економік у світі.

Водночас В. Янукович заявив, що Ю. Тимошенко зраджує принципи її “помаранчевої революції” тим, що не визнає поразки.

<http://news.liga.net/ukr/news/>

4. Translate scenes from some movies and adapt the translation a) for dubbing; b) for subtitling.

(A) “Clueless”. Scene IV. Classroom

MR. HALL: Should all oppressed people be allowed refuge in America? Amber will take the con position. Cher will be pro. Cher, two minutes.

CHER: So, OK, like right now, for example, the Haitians need to come to America. But some people are all ‘What about the strain on our resources?’ But it’s like, when I had this garden party for my father’s birthday right? I said R.S.V.R because it was a sit-down dinner. But people came that like, did not R.S.V.R so I was like, totally buggin’. I had to haul ass to the kitchen, redistribute the food, squish in extra place settings, but by the end of the day it was like, the more the merrier! And so, if the government could just get to the kitchen, rearrange some things, we could certainly party with the Haitians. And in conclusion, may I please remind you that it does not say R.S.V.R on the Statue of Liberty?

CHER: Thank you very much.

MR. HALL: Uh, Amber? Replying?

AMBER: Mr. Hall, how can I answer that? The topic is Haiti and she’s talking about some little party.

CHER: Hello?! It was his fiftieth birthday!

AMBER: Whatever. If she doesn’t do the assignment, I can’t do mine.

MR. HALL: Ladies. So, does anyone have any further thoughts on Cher’s oration? Elton? Comments?

ELTON: Yeah, I can’t find my Cranberries CD. I’ve gotta go to the Quad before somebody snags it.

MR. HALL: I’m afraid I can’t permit that. Any further insights?

TRAVIS: I had an insight, Mr. Hall.

MR. HALL: I’m all ears.

TRAVIS: OK, like, the way I feel about the Rolling Stones is the way my kids are going to feel about Nine Inch Nails, so I really shouldn’t torment my Mom anymore, huh?

MR. HALL: Yes. Well, it’s a little off the subject of Haiti, but tolerance is always a good lesson, even when it comes out of nowhere.

TRAVIS: Thank you.

MR. HALL: And with that in mind, I'm going to distribute you report cards.

<http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/>

(B) “10 Things I Hate about You”. Scene II. Introduction to School

CAMERON: Who's that guy?

MICHAEL: That's Joey Donner. He's a jerk off, and a model.

CAMERON: He's a model?

MICHAEL: A model. Mostly regional stuff, but he's rumored to have a big tube sock ad coming out.

CAMERON: Really?

MICHAEL: Really.

CAMERON (sees Bianka): Man, look at her. Is she always so –

MICHAEL: Vapid?

CAMERON: How can you say that?

MICHAEL: She's totally – Conceited.

CAMERON: What are you talking about? There's more to her than you think. Look at the way s-she smiles, and-and look at her eyes, man. She's totally pure. You're missing what's there.

MICHAEL: No, no, Cameron, no. What's there... is a snotty little princess wearing a strategically planned sun dress...to make guys like us realize that we can never touch her... and guys like Joey realize that they want to. She, my friend, is what we will spend the rest of our lives not having. Put her in your spank bank, move on. Move on.

CAMERON: No, no. You're wrong about her. I mean, you know, not about the spanking part, but the rest, you're wrong.

MICHAEL: All right – I'm wrong? You wanna take a shot, be my guest. She's actually looking for a French tutor.

CAMERON: Are you serious? That's perfect!

MICHAEL: D-Do you speak French?

CAMERON: Well, no, but I will.

<http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/>

(C) “Erin Brokovich”

Int. Erin's House, Front Door – Day.

Erin carries Beth over to the front door, spies through the peephole. and sees Ed standing there. She opens the door.

ERIN: What are you doing here?

ED: I got an interesting call this afternoon. It was from a Dr. Frankel.

ERIN: Oh, yeah?

ED: He wanted you to know the legal limit for hexavalent chromium, is 0.05 parts per million. And that at the rate you mentioned, 0.58, it could be responsible for the cancers in that family you asked about. The Irvings.

ERIN: Well, that was nice of him. Isn't it funny how some people go out of their way to help people and others just give 'em the ax?

ED: Look, I'm sorry. You were gone. I just assumed you were off having fun.

ERIN: Now, why in the hell would you assume that?

ED: I don't know. Maybe cause you look like someone who has a lot of fun.

ERIN: Boy, are you ever a shitty judge of people.

Ed takes a beat, copping to the charge.

ED: So what's the story on this thing? This cancer stuff?

ERIN: You wanna know, you gotta hire me back. I got a lot of bills to pay.

He glares at her. Realizes he has no choice.

ED: Fine.

<http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/>

(D) "Elizabeth: The Golden Age"

Int. Queen's Private Quarters, Whitehall Palace – Day.

Elizabeth sits deep in thought, Bess by her side. Shadows all round.

ELIZABETH: They say she's taller than me. Her hair is chestnut in colour. Her eyes are hazel. They say she's beautiful. But people lie. They say I am beautiful.

A dismissive shrug. Clearly she does not think herself beautiful.

BESS: She plotted to kill you.

ELIZABETH: Yes, it's true. I've read her letters. I too was a prisoner once. I've feared for my life. I've done terrible things – just to live.

BESS: So do we all.

ELIZABETH: I can be merciful. But she protests her innocence, and that is a lie. Why will she not admit she has wronged me?

BESS: She'll go on lying till you cut out her traitor's heart.

Elizabeth stares at her in surprise.

ELIZABETH: You used to be gentler, Bess.

BESS: I used to be quieter, majesty.

Int. Great Hall, Fotheringay Castle – Day.

Mary Stuart sits before her accusers in the Great Hall of this sombre castle, her new prison. She wears black, but she is proud, composed, and beautiful. She is faced by a commission of lords, appointed to try her.

MARY: Who are you to sit in judgement on me? By what authority do you condemn a Queen? God alone has made me what I am. He is my only judge. Raise your law above God's law, and what law remains? In your vanity and ignorance you set loose the monster of misrule. You know neither who you are nor what you do. But I know who I am. I die as I have lived – trusting in the mercy of my God – a Queen.

Int. Privy Chambers, Whitehall Chambers – Night.

Elizabeth raging at Walsingham.

ELIZABETH: Must die? Mary Stuart must die? Where is it written? Who dares to give orders to the Queen?

WALSINGHAM: Majesty, this is no time for mercy...

ELIZABETH: Don't preach at me, old man. Look at you! You can hardly stand. Go home to your wife. Go home to your bed.

WALSINGHAM: The law must have its way.

ELIZABETH: The law is for common men, not for princes.
Walsingham sees there's no point in persisting. He bows and withdraws.
<http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/>

(E) “The Pianist”

Int. Jewish Barracks – Night.

A small room with several three-tiered bunk beds. The sound of men's heavy breathing and snoring.

Szpilman lies awake, staring at the ceiling. He reaches inside his jacket, finds a scrap of paper and a pencil, writes something. He slips off his bunk and crosses to another set of bunks, crouches down at the bottom one, where Majorek sleeps.

SZPILMAN: (whispered) Majorek!

Majorek is instantly awake.

SZPILMAN: Have a favour to ask. I want to get out of here.

MAJOREK: It's easy to get out, it's how you survive on the other side that's hard.

SZPILMAN: I know. But last summer, I worked for a day in Zelazna Brama Square. I saw someone I knew. A singer. Her husband's an actor. They're old friends. (He holds out the piece of paper.) I've written their names down. And their address. If they're still there. Janina Godlewska and Andrzej Bogucki. Good people. Majorek, you go into the town every day. Would you try and make contact? Ask them if they'd help me get out of here?

Majorek takes the paper but says nothing. He turns over and goes back to sleep. Szpilman returns to his bunk.

<http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/>

(F) “Lord of the Rings: Fellowship of the Ring”

Ext. Hobbiton Fields – Day.

Wide on: The cart rattles past a Field Lupin being tended by Hobbits.

FRODO: What news of the outside world? Tell me everything!

Gandalf looks down at Frodo, a twinkle in his eye.

GANDALF: What, everything? Far too eager and curious for a Hobbit. Most unnatural...

Wide on: The cart rattles over a Stone bridge towards a Busy Hobbit Marketplace.

GANDALF (V.O.) (Cont'd): Well, what can I tell you? Life in the wide world goes on much as if it has past age. Full of its own comings and goings, scarcely even aware of the existence of Hobbits...

Close on: Gandalf as he surveys the peaceful scene before him.

GANDALF: (Cont'd)... for which I am very thankful.

Hobbits look up exclaiming in wonder and excitement as the cart bearing Gandalf and Frodo rolls past the Green Dragon Inn... towards... Wide on: The party field. Where Ores of Hobbits are busy preparing for the big night.

GANDALF: (Cont'd) Ah, the long expected party. So, how is the old rascal? I hear it's going to be a Party of Special Magnificence.

FRODO: You know Bilbo... he's got his whole place in an uproar.

GANDALF: Oh, well... that should please him.

FRODO: Half the Shire's been invited...

GANDALF: Good gracious, me.

FRODO: He's up to something.

GANDALF: Oh, really?

Frodo shoots a knowing look, as Gandalf averts his eyes.

FRODO: Alright then keep your secrets. Before you came along we, Bagginses, were very well thought of.

GANDALF: Indeed?

FRODO: Never had any adventures or did anything unexpected.

GANDALF: If you're referring to the incident with the Dragon... I was barely involved...all I did was give your Uncle a little nudge out the door.

FRODO: Whatever you did... you've been officially labeled as a Disturber of the Peace.

GANDALF: Oh, really?

<http://www.opensubtitles.org/en/subtitles/>

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / REFERENCES

1. Білозерська Л. П., Возненко Н. В., Радецька С. В. Термінологія та переклад : навчальний посібник для студентів філологічного напрямку підготовки. Вінниця : Нова Книга, 2010. 232 с.
2. Гудманян А. Г., Сітко А. В., Єнчева Г. Г. Вступ до перекладознавства: навчальний посібник для студентів спеціальності «Переклад». Вінниця: Нова Книга, 2017. 296 с.
3. Гудманян А. Г., Сітко А. В., Єнчева Г. Г. Вступ до галузевого перекладу : практикум для студентів спеціальності “Переклад”. К. : Аграр Медиа Групп, 2014. 257 с.
4. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. Вінниця: Нова книга, 2004. 276 с.
5. Карабан В. І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову. Для студентів вищих закладів освіти. Вінниця: Нова книга, 2003. 608 с.
6. Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник. Вінниця: Нова Книга, 2008. 512 с.
7. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. Вінниця: Нова книга, 2001. 446 с.
8. Мірам Г. Е., Дайнеко В., Тарануха Л. А. та ін.. Основи перекладу: Курс лекцій. К.: Ельга, Ніка – Центр, 2002.
9. Науменко Л. П., Гордєєва А. Й. Практичний курс перекладу з англійської мови на українську: навч. посібник. Вінниця: Нова книга, 2011. 136 с.
10. Основи перекладу: граматичні та лексичні аспекти: Навч. посіб. / За ред.. В. К. Шпака. К.: Знання, 2005. 310 с.
11. Переклад англійської мови / За ред.. Л. М. Черноватого та В. І. Карабана. Вінниця: Нова книга, 2006.
12. Практикум перекладу. Англійська – українська: підручник / Н. В. Бідасюк, Р. В. Боднар, Ю. В. Якимчук та ін. К.: Знання, 2011. 431 с.
13. Терехова С. І. Вступ до перекладознавства (Сучасні проблеми і теорії. Діяльність перекладача. Основи техніки перекладу). К.: вид. центр КНЛУ, 2002. 163 с.
14. Тимошик М. Основи редагування : підручник. К.: Наша культура і наука, 2019. 560 с.
15. Черноватий Л. М. Переклад англійської мови / За ред.. Л. М. Черноватого та В. І. Карабана. Вінниця: Нова книга, 2006. 400 с.
16. Черноватий Л. І., Карабан В. І., Пенькова І. О., Ярошук І. П. Переклад англійської економічної літератури. Вінниця: Нова книга, 2007. 416 с.
17. Черноватий Л. М., Карабан В. І., Омелянчук О. О. Переклад англійської технічної літератури. Вінниця: Нова книга, 2006. 296 с.

18. Baker, Nona. *In Other Words: A Course Book in Translation*. London and New York: Routledge, 2011.
19. Bassnett, Susan. *Translation*. London and New York: Routledge, 2014.
20. Chaume F. Film Studies and Translation Studies: Two Disciplines at Stake in Audiovisual Translation. *Meta*. 49(1). 2004. H. 12-24.
21. Gentzler E. *Contemporary Translation Theories*. London and New York: Routledge, 1993.
22. Munday, Jeremy. *Introducing Translation Studies: Theories and Applications*. London and New York: Routledge, 2016.
23. Sandra E. Lamb. *How to write it. A complete guide to everything you will ever write*. Ten Speed Press, 1998.
24. Paul Wilkinson. *International relations. A very short introduction*. Oxford University Press Inc., New York, 2007. 144 p.

Навчальне видання

Остапенко Світлана Анатоліївна

Дмитрук Лілія Анатоліївна

Удовіченко Ганна Михайлівна

Кафедра іноземної філології, українознавства та соціально-правових дисциплін

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ
ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

Формат 60×84/8. Ум. др. арк. 14,6

Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського
50005, Дніпропетровська обл.,
м. Кривий Ріг, вул. Трамвайна, 16.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4929 від 07.07.2015 р.